

Võng Du Chi Cư Tâm Bất Lương

Contents

Võng Du Chi Cư Tâm Bất Lương	2
1. Chương 1: Ngụy Trúc Mã	2
2. Chương 2: Thông Đồng Đồ Đệ	4
3. Chương 3: Bị Khinh Bĩ	6
4. Chương 4: Nhiệm Vụ Khó Khăn	8
5. Chương 5: Sư Phụ Làm Không Tốt	10
6. Chương 6: Gian Nan Phụ Bản	12
7. Chương 7: Khoảng Cách Từ Tàng Kiếm Đến Vạn Hoa	15
8. Chương 8: Thiên Xưởng	17
9. Chương 9: Rất Đáng Yêu	19
10. Chương 10: Phát Sốt	22
11. Chương 11: Hoa Hoa Lệ Lệ Hiểu Lâm	24
12. Chương 12: Tự Tử Và Bao Dưỡng	27
13. Chương 13: Quân Lâm Thiên Hạ	29
14. Chương 14: Đoàn Diệt Lý Luận Học	32
15. Chương 15: Bị Bao Dưỡng Tiểu Bạch Sư Phụ	35
16. Chương 16: Yy	38
17. Chương 17: 15w	40
18. Chương 18: Lui Bang	42
19. Chương 19: Chân Chanh Chi Tâm	44
20. Chương 20: Thổ Hào	46
21. Chương 21: [_]	50
22. Chương 22: Thổ Lộ.....	52
23. Chương 23: Điều Do Hoạt Động Thất Tịch Gây Họa	55
24. Chương 24: Thích Cậu	58
25. Chương 25: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân	61
26. Chương 26: Hỗn Chiến	63
27. Chương 27: Thanh Lãnh Thụ	66
28. Chương 28: Xem Mắt Quỷ Dị	68
29. Chương 29: Bắt Kẻ Thông Dâm	70
30. Chương 30: Đến Hoa Hải Xem Gian Tình	73
31. Chương 31: Hẹn Hò Hai Người	75
32. Chương 32: Tự Tử	78
33. Chương 33: Cháo Thịt Nạc Trứng Muối	80
34. Chương 34: 3	83
35. Chương 35: Thổ Lộ	85
36. Chương 36: Đạo Hào	89
37. Chương 37	94
38. Chương 38: Sinh Bệnh	98
39. Chương 39: “chỉ Dạy”...	103
40. Chương 40: Bóng Đèn	108
41. Chương 41: Tình Định....	112

42. Chương 42: Một Nửa Kỹ Thuật...	116
43. Chương 43: Tổ Hợp Không Đúng	121
44. Chương 44: Offline 1...	126
45. Chương 45: Offline 2...	130
46. Chương 46: Mang Về Nhà...	134
47. Chương 47	138
48. Chương 48: Xin Cậu Đó...	141
49. Chương 49: Miếu Sát...	146
50. Chương 50	151
51. Chương 51: Chương Cuối	155

Võng Du Chi Cư Tâm Bất Lương

Giới thiệu

Thể loại: Hiện đại, võng du bàn phím, trúc mã trúc mã, cường công nhược thụ, niên hạ công, nhị thể tổ công x cảm điếu

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-cu-tam-bat-luong>

1. Chương 1: Ngụy Trúc Mã

Thường Tiểu cầm văn kiện đi vào công ty, ngồi ở vị trí của mình mở máy tính. Mấy nữ đồng sự thấy cậu liền chào hỏi. Thường Tiểu gật đầu cười cười, trên mặt lộ ra hai má lúm đồng tiền, bộ dáng có chút ngại ngùng, thoạt nhìn thực khả ái. Nhìn sơ cậu thực biết nghe lời, là loại hình mà các trưởng bối yêu thích.

“Tiểu Thường em đã đến rồi sao? Ngày hôm qua chị có gửi mail cho em một văn kiện cần phiên dịch gấp, em có thấy không?”

Thường Tiểu cười cười cầm văn kiện đưa gờ lên, phát phát tay, ý bảo ở đây, sau đó đứng dậy đưa qua cho cô. Chị Lý là một nữ nhân trẻ, tuổi chưa quá ba mươi, nhìn qua có nét thành thực, năng lực làm việc rất tốt, đương nhiên cũng rất chiều cổ cậu.

“Nhanh như thế liền dịch xong rồi! Chị còn tính lát nữa mới nói cho em, sau đó nhờ chị của em mang đến nữa kìa.”

Thường Tiểu lắc đầu, trở về vị trí của mình. Cậu ở trong này công tác đã hơn ba năm, ban đầu là do chị hai cứng rắn buộc cậu đến. Vốn cậu bị cầm lại không có bằng cấp, chạy đến làm việc trong công ty lớn như vậy không khỏi có chút bối ngỡ, làm gì cũng có cảm giác như mình dựa vào quan hệ, ăn không ngồi rồi.

Nhưng ba năm làm việc ở đây so với tương tượng của cậu tốt hơn rất nhiều. Công việc của cậu chỉ là phiên dịch một số văn kiện linh tinh, có chị hai giúp đỡ cậu ít khi làm việc đúng giờ, chỉ cần nhận một cái văn kiện dịch, phiên dịch xong rồi trả lại là được. Đồng sự đa số đều là con gái, có lẽ đối với chuyện cậu không nói được có chút luyến tiếc, ngược lại đều rất chiều cổ cậu, không có gì không thoải mái.

Tuy rằng cậu có thể không đến làm việc đúng giờ, nhưng mấy tháng nay cậu đều dậy sớm đến công ty. Nguyên nhân tự nhiên không phải cậu muốn tiến công hay gì khác, chỉ là mỗi buổi sáng đều có thể nhìn thấy một người.

“Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến, Tiểu Thường chị của em đến kìa.” Lý tỷ vỗ vỗ bả vai cậu.

Còn chưa kịp ngẩng đầu liền nghe một loạt âm thanh giày cao gót va chạm mặt đất, trước mặt liền tối đi, không cần ngẩng đầu cũng biết là ai.

Thường Tiểu cười lộ ra đồng tiền, khi cười đặc biệt khả ái, đặc biệt thành kính, “Xẹt xẹt xẹt” cầm lấy bút viết một đồng, sau đó gờ lên ngẩng đầu nhìn chị hai cậu.

“Đừng có giả đáng yêu với chị, không phải như em nói sao, trời mưa thì phải chờ chị lấy xe chở đi, cũng không phải không tiện đường.....” Thường Thu vừa cười xuống liền hoa hoa cỏ cỏ một đồng lớn.

Thường Tiểu lấy tay móc móc lỗ tai, đem ly nước trên bàn đưa cho cô ấy, ý bảo cô nói nhiều, uống chút nước cho thông cổ họng. Cậu không nghĩ trời mưa cho nên mới đi xe công cộng, làm cho quần ướt một mảnh, bất quá chị hai là tổng giám đốc, đi làm trễ cũng không sợ người khác truy cứu, tự nhiên trễ hơn cậu rất nhiều, chờ chị đến đưa thì đưa chuột cái trắng đều lạnh hết. Tuy rằng cậu cũng không sợ đến muộn..... Nhưng mà, lên nhìn cánh cửa đối diện kia, cậu chỉ sợ chậm một chút thì cả ngày liền không nhìn thấy người kia.

Thường Thu tròn trĩnh mắt, muốn mắng người nhưng phát hỏa với cậu không được, tiểu gia hỏa trước mặt một bộ biết nghe lời, thật tội nghiệp, khiến cô phải đem một bụng hỏa nuốt xuống. Xoay người liền nhìn thấy văn phòng phó tổng giám đốc còn đóng cửa “Chị Lý, phó tổng sao còn chưa đến, đã mấy giờ rồi. Ông Phùng mới một tuần không đến tiểu tử kia liền chứng nào tật nấy, gọi điện cho cậu ta đến ngay.”

“Học tỷ,sao mới sáng sớm mà đã tức giận rồi thế.”

Chị Lý còn chưa kịp nói, liền có một âm thanh lười nhác vang lên. Thường Tiểu trong lòng nhảy dựng, một nam nhân mặc âu phục mang giày da đứng ở cửa, nhìn qua thực thành thực, kỳ thật cậu ta chỉ mới 22 tuổi, tốt nghiệp đại học chỉ mới mấy tháng.

Thường Tiểu biết hẳn là Phùng Quý Hiền con út Phùng gia, còn biết hẳn so với cậu nhỏ hơn hai tuổi, tính cách lại rất ác liệt. Còn biết chính cậu rất thích hẳn.....

Kỳ thật, Phùng Quý Hiền và cậu có thể xem như là trúc mã trúc mã, nhưng chỉ là ngụy mà thôi Thường Tiểu thường xuyên nghỉ, mỗi buổi sáng mình chạy đến công ty chỉ để nhìn hẳn một cái, mà người kia có lẽ sẽ không chú ý đến mình, ngay cả tên mình là gì cũng đã quên, hoặc đã không nhớ cậu là ai.

Lúc còn nhỏ, hai người thường cùng chơi chung. Cũng không thể tính là cùng nhau, bởi vì Thường Tiểu luôn bị hẳn khi dễ, nhưng nếu người khác đến ăn hiếp Thường Tiểu, người kia sẽ không vui, như gà mẹ bảo vệ gà con vậy. Sau khi lên tiểu học, hai người cũng học chung một trường, chẳng qua Thường Tiểu so với hẳn lớn hơn hai tuổi, niên cấp cũng bất đồng. Rồi dần lớn lên vẫn cùng trung học, bất đồng dần dần trở nên bất hòa. Trung học rồi đại học, đợi đến khi người nọ tốt nghiệp đại học, được trong nhà an bài làm việc tại công ty. Thường Tiểu vẫn chưa tốt nghiệp, chẳng qua cậu đã sớm công tác trong này ba năm.

“Cậu đi làm càng ngày càng trễ a, tôi còn nghe nói buổi sáng đến thì đóng cửa ngủ, tan tầm thì lại rất đúng giờ, đi chơi bởi lêu lổng.” Thường Thu ôm tay nhìn Phùng Quý Hiền, vừa thấy liền đem tức giận trong lòng dõng lên người hẳn.

Thường Tiểu trong lòng thề lưỡi, lấy tay kéo kéo áo chị hai.

“Được rồi, văn kiện này cần cậu xem đó, mắc công phó tổng cả ngày không có chuyện gì làm.” Thường Thu nói xong liền đem văn kiện tối hôm qua Thường Tiểu vừa mới phiên dịch xong ném cho Phùng Quý Hiền, sau đó liền rời đi.

Phùng Quý Hiền cầm văn kiện quạt quạt, cũng không thêm để ý, vào tai bên trái ra tai bên phải, cầm văn kiện đi vào phòng. Dù sao trên danh nghĩa hẳn cũng là phó tổng giám đốc, chỉ cần vào văn phòng ngồi, cái gì cũng không cần làm, không biết lão cha nhà mình làm gì cứ bắt hẳn đúng 9 giờ phải có mặt tại đây, hại hẳn mỗi ngày đều phải dậy sớm.

Thường Tiểu nhìn văn kiện mình phiên dịch bị Phùng Quý Hiền cầm đi, trong lòng có chút vui sướng lại mặc danh kỳ diệu khẩn trương. Bỗng nhiên nghĩ đến, đêm qua rất mệt, cả một đoạn sau cậu phiên dịch không chính xác lắm, trong lòng đột nhiên trầm xuống, nhanh chóng ngồi xuống một lần nữa phiên dịch lại.

Vừa nhắc đầu lên thì đã đến giờ cơm trưa, trong văn phòng còn rất ít người.

“Tiểu Thường nên đi ăn cơm, không thôi lát nữa chị em lại nổi bão.” Lý tỷ vỗ vỗ cậu nói đùa.

Thường Tiểu gật gật đầu, đóng văn kiện, trên máy tính gõ một chuỗi tự: Văn kiện phiên dịch buổi sáng phó tổng lấy đi có chút vấn đề, Lý tỷ chị có thể giúp em đưa văn kiện này dùm được không? Em vừa mới chỉnh

lại xong.

Lý tử nhìn xuống liền nở nụ cười “Phó tổng có xem văn kiện đó hay không còn chưa biết được, chị xem tám phần chị Thu nói gì cậu ta cũng không nghe đâu, không cần đưa đi.”

Thường Tiểu có điểm nản lòng, nhưng mà cũng đúng, Phùng Quý Hiên làm phó tổng giám đốc chỉ trên danh nghĩa, không cần làm gì cả, đương nhiên cũng không cần xem phần văn kiện này.

“Àn..... Phó tổng hình như đã đi ăn cơm, nếu muốn em cứ để trên bàn cậu ta đi.” Lý tử nhìn cậu nhú nhú mày, thấy cậu làm lại đến trưa.

Tốt, em cảm ơn.

Thường Tiểu nghe xong cao hứng cầm văn kiện chạy đi, gõ gõ cửa, quả nhiên bên trong không ai trả lời. Mở cửa đi vào, văn phòng rất lớn, là một phòng kép, đi sâu vào bên trong còn rất nhiều phòng nghỉ.

Văn kiện sáng nay Phùng Quý Hiên lấy đi nằm ở trên bàn, Thường Tiểu đi qua nhìn, có điểm dở khóc dở cười. Người nọ đem văn kiện của cậu làm đồ lót chuột

Bất đắc dĩ văn kiện dưới con chuột lấy ra, đổi bằng phần văn kiện mới. Máy tính màn hình không có tắt, tùy tiện mở ra, cứ nhiên là cửa sổ trò chơi.

Thường Tiểu hiểu kì nhìn nhìn, cậu chưa chơi game online bao giờ, cũng không hiểu cách chơi. Màn hình hiện đầy nhân vật, tìm nửa ngày mới thấy được danh tự – Quý Hiên

Võng du chi cư tâm bất lương –

2. Chương 2: Thông Đồng Đồ Đệ

Thường Tiểu nhìn danh tự trên màn hình là acc cấp một phái Tàng Kiếm, nhếch miệng cười cười, cứ nhiên đặt tên Quý Hiên?! Hẳn lười đặt tên tới trình độ này a..... Nhưng như vậy mới phù hợp với tính cách của hắn.

Bên góc bên trái còn có biểu tượng nhân vật, hiển thị tổ đội, có thành viên là nhân vật nữ cấp 3 tên Thủy Tinh Đồng Thoại. Nhưng trên màn hình, trừ bỏ NPC ra thì không có nhân vật này. Nói vậy là vẫn còn ở tân thủ thôn, vắng tanh lạnh lẽo.

Bỗng nhiên có điểm âm mộ acc nữ này. Có thể ở cùng với người kia, dù là trò chơi cũng đã tốt rồi. Nếu như không thể tiếp xúc được ngoài đời thực, thì tiếp xúc trong trò chơi hẳn không sao đâu ha?

Thường Tiểu nghĩ đến đây lập tức cầm văn kiện ra khỏi văn phòng Phùng Quý Hiên, đặt mông ngồi xuống vị trí của mình, mở ra trang wed 100 độ!—“ Ở đâu có bán tài khoản trò chơi Kiếm hiệp tình duyên võng lạc bản 3!” Cậu cũng muốn cùng người kia ngoạn trò chơi, phi thường muốn.

Lắc qua lắc lại cũng đã hết giờ nghỉ trưa, đến cơm cũng không kịp ăn, mới chọn được một nhân vật. Còn chưa kịp mua, đã bị bà chị quở trách, không ăn cơm trưa không nghỉ ngơi, giống như lão nhân lái nhãi không ngừng.

Thường Tiểu tâm tình phá lệ tốt, bị mắng cũng cười ha ha, làm cho chị hai cậu không có biện pháp. Chờ người đi rồi, nhanh chóng online trả tiền mua acc. Chờ mua xong mới nhớ đến còn chưa tải trò chơi, lại thí diên thí diên* download về.

(* diên cuồng, ở đây có lẽ lk nhanh chóng.)

Lại nói cậu căn bản không biết chơi Kiếm Tam, càng đừng nói môn phái nào tốt thao tác điều luyện gì gì đó. Cái gì PK a sáo trang a đều xem không hiểu, nghĩ nghĩ liền chọn đại. Theo Thường Tiểu, chủ yếu là danh tự rất dễ nghe, mấy cái danh tự cổ quái cậu mới không cần.

Cuối cùng chọn một acc 400 đồng, Tàng Kiếm, nhân vật nam, cấp 80.Sau này cậu mới biết được Tàng Kiếm này có bao nhiêu bỏ đi..... Bất quá đồ bỏ đi không nhất định là xấu.

Khi tan tằm Thường Tiểu đặc biệt phấn khích, vui vẻ đi theo tỷ tỷ ra gara lấy xe, một đường đều cười hì hì. Về nhà liền chạy vào phòng, đóng cửa mở máy tính, cài đặt trò chơi.

Đưa vào tài khoản cùng mật mã, đợi một chút liền nhìn thấy một acc nam sau lưng mang trọng kiếm, trên tay cầm một thanh trường kiếm — Giáng Tuyết Bạc Đầu. Nhưng mà quần áo trên người nhìn cứ như đã nhân là thế nào ý

Đăng nhập vào, bản đồ xung quanh cảnh tượng rất đẹp. Thường Tiểu đương nhiên không biết mình đang ở đâu, bất quá chuyện này không phải trọng điểm, chuyện quan trọng trước mắt làm thêm bạn với Quý Hiên, bằng không làm sao tiếp cận người ta được.

Tìm nửa ngày mới thấy chỗ thêm hảo hữu, đem “Quý Hiên” hai chữ nhập vào, Thường Tiểu hít sâu, chuẩn bị tâm lý thật tốt, mới ấn xác định. Nhưng cao hứng nửa ngày, đối phương vẫn không có phản ứng.

Nhìn khung hảo hữu chỉ có một danh tự duy nhất — Quý Hiên cấp 5. Thường Tiểu liệt miệng vô thanh nở nụ cười, đối với hai chữ kia cứ click chuột tới lui, phỏng chừng muốn ngoạn cho nó ra hoa. (=)) khổ em)

Bỗng nhiên thấy được ba chữ “Thu đồ đệ”, tâm lý liền động, nhấn xuống. Nhấn rồi bên kia cũng không có phản ứng, cậu có chút mất mát. Khung nói chuyện bên góc chợt lóe, là tin tức thu đồ đệ thành công linh tinh.

Thường Tiểu giật mình một cái, khẩn trương nắm chặt chuột, mới thấy rõ trên đó viết cái gì, có loại cảm giác cao hứng đến hít thở không thông, quả nhiên tay đều run lên. Luống cuống tay chân chuẩn bị phát cho Quý Hiên một tin nhắn, nhưng cậu tìm nửa ngày, suy nghĩ thật lâu mới phát qua một tin mật.

Các hạ nói với [Quý Hiên]: Xin chào

Tin tức vừa phát qua, đối phương không có trả lời, rất nhanh trên màn hình thượng liền xuất hiện một khung mời nhập đội. Thường Tiểu mắt sáng lên, nhanh chóng đồng ý, vào đội.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ là nên dẫn đồ đệ đi thăng cấp đúng không?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Dẫn, tất nhiên là dẫn!

Thường Tiểu đang lo như thế nào có thể tiếp xúc với hắn, hai chữ “Xin chào” thật sự là rất không có nội hàm. Không nghĩ tới Phùng Quý Hiên ngược lại nói với chính mình, nhanh chóng đánh chữ ra, sợ chậm một giây người nọ sẽ bỏ chạy.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vậy anh giúp tôi nhiệm vụ này với.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi kéo anh lại đây.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tốt.

Hiện tại Thường Tiểu trừ bỏ “Tốt” cùng cười ra thì không làm gì được nữa, ấn xác nhận, bản đồ chuyển đổi, liền thấy một acc nam giống cậu trên đầu đỉnh hai chữ “Quý Hiên” đứng bên cạnh, chỉ có quần áo là khác nhau.

Thường Tiểu hít vào một hơi, mở to hai mắt chuẩn bị giúp Phùng Quý Hiên đem tiểu quái bên cạnh xử lý. May mắn cấp của cậu so với đồng quái kia cao hơn nhiều lắm, chém chạy cũng có thể giết chết.

Nhìn đã nhân trên màn hình, lưng mang trọng kiếm, tay gươm trường kiếm, dọc theo đường cong chữ S xông lên phía trước, gặp quái liền thả một đồng kỹ năng.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đủ rồi.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vốn muốn dừng lại, nhưng không biết ẩn nhằm kỹ năng gì “Sư” một cái liền chạy đi thật xa, bị tảng đá phía trước ngăn chặn mới dừng lại.

Thường Tiểu sờ trán, cậu thật sự chưa quen thao tác của trò chơi này. Hơn nữa ba kỹ năng chính của Tàng Kiếm cậu cũng chưa kịp nghiên cứu.

May mắn Quý Hiên phía trước đi đường cũng không lú loát, cùng cậu kẻ tám lạng người nửa cân. Hai người đi phía trước, ai cũng không cảm thấy có gì không thích hợp.

Hai người làm nhiệm vụ tương đương chậm, ai cũng chưa làm, đều là lần đầu. Chờ đến cấp 10 đã là 11 giờ.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ, đi đâu bây giờ?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ách, Lạc Dương đi.

Nhìn xa phu tuyền hạng, Quý Hiên đã có thể rời khỏi tân thủ thôn, có thể lựa chọn đi ba nơi Dương Châu Lạc Dương Trường An. Hắn cũng không biết đi nơi nào, lung tung nói đại một cái.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vậy đi thôi.

Thường Tiểu vừa muốn ần xuống, cùng Quý Hiên tiếp tục đánh quái thăng cấp, bên ngoài liền nghe bà chị rít gào, “Đã 11 giờ còn chưa chịu ngủ hả, ngày hôm qua cũng ngủ trễ như thế sao.”

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chị của tôi kêu rồi, muốn tôi đi ngủ

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Còn sớm mà.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vậy anh out đi, ngày mai lại đến làm nhiệm vụ, tôi chờ anh.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngủ ngon nhé.

Thường Tiểu nhìn vài chữ trên màn hình, trái tim bỗng dưng đập nhanh. Nhìn chăm chăm ba chữ “tôi chờ anh” kia, miệng liền cười rộ lên. Có lẽ tại thế giới ảo này ở chung càng tốt, có thể tự nhiên hơn

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ngủ ngon.

Đóng máy tính, Thường Tiểu ôm gối ôm lăn qua lăn lại trên giường, mới chạy đi đánh răng rửa mặt. Nằm ở trên giường như thế nào cũng ngủ không được. Dem gấu Teddy ở đầu giường lại, ôm vào trong ngực “Chụt chụt” hôn hai ngụm rồ kêu. Cậu ôm con gấu chiếm gần nửa chiếc giường, cũng không ngại chật. Lúc này mới nhắm mắt lại, ngày mai còn phải đi làm mà.

Võng du chi cư tâm bất lương –

3. Chương 3: Bị Khinh Bĩ

Do rất hưng phấn nên nằm trên giường thật lâu mới ngủ. Ngày hôm sau Thường Tiểu dậy trễ, khó có được đi ké chị mình đến công ty, đem theo hai con mắt đen thui, đi nhờ xe. Trên đường tránh không được bị Thường Thu liên miên cần nhằn nửa ngày, nói cậu buổi tối không chịu đi ngủ, hiện tại mệt lắm phải không.

Thường Tiểu lấy tay ngoáy ngoáy lỗ tai, cúi đầu ngủ, hoàn toàn không có nghe thấy. Đến dưới lầu công ty còn mơ mơ màng màng, một bộ chưa ngủ tỉnh. Bị Thường Thu lôi kéo đi vào thang máy, đứng ở góc dựa đầu vào.

Thường Tiểu cúi đầu, nghe “đình” một tiếng, biết là thang máy đến tầng trệt, thế này mới trợn mắt đi theo dòng người ra ngoài. Ngẩng đầu liền nhìn đến phía trước có một bóng dáng mặc âu phục mang giày da, chỉ cần liếc mắt liền có thể nhận ra, không phải Phùng Quý Hiên thì còn ai vào đây?

Thường Tiểu nhất thời không suy nghĩ được gì, ảo não vừa rồi vào thang máy toàn nhắm mắt cũng không biết Phùng Quý Hiên đứng ngay bên cạnh. Nâng tay chùi chùi mũi, may mắn không ngủ đến nổi nước mũi nước miếng đều chảy ra.....

Đi vào ngồi ở vị trí của mình, bên trong văn phòng phó tổng giám đốc đã đóng cửa lại. Thường Tiểu lẳng lẳng ngồi phát ngốc nửa ngày, mới có thể xem như thanh tỉnh một chút.

Vừa mở máy tính tay liền ngứa ngáy, không biết ngày hôm qua sau khi mình out, Phùng Quý Hiên có tiếp tục thăng cấp hay không.

Vụng trộm nhìn đồng sự xung quanh, không có ai chú ý đến cậu, nhanh chóng chạy lên trang chủ download về máy. Dung lượng trò chơi rất lớn, tuy rằng công ty tốc độ mạng không chậm nhưng vẫn phải down hơn nửa ngày, chờ đến lòng cậu như lửa đốt.

Thật vất vả mới tải về được, cài đặt xong chuẩn bị mở lên, bên cạnh Lý tỷ lấy một văn kiện đưa cho cậu, bảo cậu phiên dịch nhanh một chút, nếu có thể sau khi tan tầm liền giao lại, văn kiện này rất gấp.

Thường Tiểu đáp ứng, bĩu môi chỉ có thể hoàn thành công việc trước, cúi đầu liền tích cực phiên dịch. Đến khi làm xong cũng đã đến mười hai giờ.

Đồng sự đã cùng nhau xuống lầu ăn cơm, căn tin muốn ăn ngon phải giành, tới trước có trước. Thường Tiểu đứng lên hoạt động tay chân, cổ đau đòi mạng, vừa động liền kêu răng rắc.

Cậu không đi theo đồng nghiệp xuống căn tin, chỉ đến phòng nghỉ ngơi lấy nước ấm pha cà phê. Đường cũng chưa bỏ, vị đắng khiến cậu phải lè lưỡi, nhưng cũng thanh tỉnh hơn.

Trong phòng thực im lặng, chỉ có một mình Thường Tiểu, quang minh chính đại bắt đầu mở trò chơi. Online xong mới phát hiện Phùng Quý Hiên không onl. Mở khung hảo hữu danh tự bên trong là xám, nhìn thấy được đăng cấp, cũng không biết ngày hôm qua hẳn có tiếp tục chơi hay không.

Tiểu Tàng Kiếm còn đứng tại chỗ xa phu, mặc một thân y phục dã nhân, không đẹp cho lắm. Đứng giữa trời, Thường Tiểu vẫn điem vào xa phu, tới Lạc Dương trước. Ngày hôm qua khi logout, Phùng Quý Hiên nói muốn đi Lạc Dương tiếp tục làm nhiệm vụ.

Cảnh tượng chuyển hoá có chút chậm, thật vất vả mới thấy màn hình sáng lên, là bản đồ Lạc Dương. NPC bên cạnh lag đến vẫn không có xuất hiện, trống trơn, chỉ nghe được âm thanh kỹ năng.

Thường Tiểu di chuyển chuột, nhưng thật sự rất lag, màn hình lúc tối lúc sáng, lúc thì đứng im lúc thì giật lung tung. Chờ đến khi bớt lag một chút, Giáng Tuyết Bạc Đầu mới tọa kỳ mã, chuẩn bị di chuyển, làm quen hoàn cảnh một chút. Chờ buổi tối lên mang Quý Hiên, làm một sư phụ tốt!

Tiểu Tàng Kiếm cưỡi ngựa đi vài bước, ngựa đi không nhanh, chậm rãi đi về phía trước, từng bước từng bước. Thường Tiểu cúi đầu, lúc này mới thấy được kênh nói chuyện xoạt một đồng mật tán gẫu Bị cậu bỏ qua

[Thủy tinh đồng thoại] lặng lẽ nói với các hạ: Anh là sư phụ của Quý Hiên?

[Thủy tinh đồng thoại] lặng lẽ nói với các hạ: Là một thiếu gia

[Thủy tinh đồng thoại] lặng lẽ nói với các hạ: Anh sao không mặc trang phục Tàng Kiếm , lại mặc như dã nhân? Thật xấu xí.

[Thủy tinh đồng thoại] lặng lẽ nói với các hạ: Acc này cũng quá gồm đi.

Thường Tiểu sững sốt, cậu nhớ rõ acc nữ Thủy tinh đồng thoại này, Quý Hiên lúc mới tạo acc đã tổ đội cùng với cô ta, khiến mình hâm mộ nửa ngày, không biết có nhận thức Phùng Quý Hiên hay không?

Chuyển mắt nhìn, Thủy tinh đồng thoại đã sớm không còn ở bên cạnh. Thường Tiểu bĩu môi, hình như Giáng Tuyết Bạc Đầu của mình vừa bị khinh bỉ

Trang phục Tàng Kiếm? Đó là cái gì? Thường Tiểu không quen thuộc trò Kiếm Tam này lắm, kỳ thật là không biết gì cả, một thuần tân thủ. Nhân vật nam trên màn hình mặc dù mặc không đẹp, nhưng cũng đâu đến nỗi nào.....

Vì thế một đại hào đứng ở trên đường cái, mở khung nhân vật, bắt đầu sửa sang lại quần áo trên người mình. Vì thế, cậu bắt đầu cởi sạch đồ mặc quần áo, rồi lại cởi ra mặc lại lác lư đi tới đi lui.....

Thường Tiểu miệng ngậm bánh quy, nhìn chằm chằm màn hình thay đổi quần áo nhìn tới nhìn lui cũng không biết bộ nào đẹp, đẹp một chút thì máu quá thấp, còn không bằng bộ dã nhân kia.

Đang rối rắm không biết sao mới thích hợp thì nghe “lạch cạch” một tiếng, cửa phòng phó tổng đối diện mở ra. Thường Tiểu theo bản năng ngẩng đầu xem, Phùng Quý Hiên vừa lúc đi ra cửa, một tay cầm di động gọi điện thoại.

Chống lại ánh mắt Phùng Quý Hiên, Thường Tiểu nhất thời có điểm quần bách, chính mình một tay ấn bàn phím, một tay cầm con chuột, miệng thì ngâm bánh quy Muốn bao nhiêu bất nhã thì có bấy nhiêu bất nhã.

Còn chưa kịp lấy bánh quy ra, thì nghe đối diện người nọ cười hai tiếng, không biết có phải đang cười cậu hay không. Thường Tiểu bỗng nhiên có chút giật mình, không biết vì cái gì, rụt lui cổ, giấu mặt sau máy tính. Tùy tay đem cửa sổ Kiểm Tam tắt đi.

Không muốn cho Phùng Quý Hiên biết Giáng Tuyết Bạc Đầu là acc của mình

Thường Tiểu há miệng nhìn Kiểm Tam đơ ra không chịu hưởng ứng. Chính cậu cũng không biết vì sao..... Giống như học sinh mỗi khi làm sai, liền sợ hãi đứng ngồi không yên, tim đập oành oành. Thường Tiểu suy nghĩ, cậu có thể cùng Phùng Quý Hiên cùng nhau ngoạn trò chơi, đã là tốt lắm rồi

Người kia đi rất nhanh, tắt điện thoại bước vào thanh máy,tới bóng dáng cũng không lưu lại.

Thường Tiểu thở mạnh hai cái, lại gõ bàn phím.

Mở trò chơi đăng nhập vào. Đợi trong chốc lát, vẫn là tân thủ thôn. Lúc này tiểu Tàng Kiểm vẫn mặc trang phục môn phái sơ cấp màu vàng. Nhưng Thường Tiểu tự nhiên sẽ không biết nó là trang phục môn phái, chẳng qua cấp nó hơi thấp thôi.

Không đợi Giáng Tuyết Bạc Đầu lên ngựa, màn hình liền xuất hiện vài người, tựa hồ đi ngang qua, một con ngựa màu bạc, nhìn rất xinh đẹp.

Thường Tiểu có chút hâm mộ, người trước mặt là phái Thiên Sách, một thân khải giáp, trên đầu là lông vũ màu đỏ. Ban đầu cậu cũng muốn mua Thiên Sách, nhưng giá rất cao. Tiểu Tàng Kiểm này còn lấy của cậu 400 đồng, cũng không dám nói với chị là lấy tiền đi mua acc trò chơi, chỉ có thể ăn bánh quy đợi đến lúc phát lương mà thôi.

Thiên Sách kia đã muốn đi khỏi, bỗng nhiên lại quay trở về. Lập tức đứng cạnh Giáng Tuyết Bạc Đầu.

Võng du chi cư tâm bất lương –

4. Chương 4: Nhiệm Vụ Khó Khăn

Thường Tiểu cảm thấy trang phục, vũ khí của phái Thiên Sách này soái không chê vào đâu được, hâm mộ nửa ngày. Bất quá đối phương vừa mở miệng cậu liền .

Trên đỉnh đầu xuất hiện một loạt chữ, cái gì mà “Tàng Kiểm này hảo nộn a!” ,“Ai nha, thiệt đáng yêu mà!” ,“Mềm mềm trắng trắng.”,“Bắt cậu ta về đây đi ”.

Vì thế.....

[Bất Chu Hầu] tư trò truyện với các hạ: Cậu không có bang hội sao, muốn vào bang chúng tôi không?

Giáng Tuyết Bạc Đầu bị người vây xem nửa ngày, mới thấy mặt tán gẫu. Mấy cái bang hội này, Thường Tiểu chưa lần nào nghiên cứu qua. Trên đầu trừ bỏ danh tự của mình, đều có danh hiệu bang hội “ Nhà hàng hải sản phân đội nhỏ”

Thường Tiểu thực uyển chuyển cự tuyệt, lập cưỡi lên ngựa chạy khỏi tiểu trấn. Cậu cũng vì Phùng Quý Hiên mới chơi trò này, nói thật ra, cậu cũng không muốn vào bang hội gì đó, cùng những người khác tiếp xúc

Thời gian nghỉ trưa rất ngắn, buổi chiều Phùng Quý Hiên cũng không trở về, xem ra là đã trốn việc rồi. Bên trong văn phòng phó tổng giám đốc cửa vẫn đóng.

Thường Tiểu chống cằm ngồi hai giờ thì nhận điện thoại của chị, nói là buổi chiều phải đi gặp khách, buổi tối không về nhà ăn cơm, nói cậu một mình ở nhà mua gì đó ăn là được. Nói tới nói lui, nói hơn mười lăm phút, mới yên tâm cúp điện thoại.

Thường Tiểu cảm di động thật sự là không biết nói gì hơn, chị hai vĩnh viễn có chuyện gì đều gọi điện thoại, nhưng chính cậu căn bản không thể nói chuyện. Đối diện cứ một mình nói a nói, nói đến bốn năm phút, sau đó cúp..... Vì sao không gửi tin nhắn? (beta: chị ấy nhiều tiền TvT)

Thường Thu ngược lại có thể giải thích, phát tin nhắn sợ cậu không thấy. Tuy rằng gọi điện thoại Thường Tiểu không thể đáp lại, nhưng mỗi lần như thế đều nói tới 7 8 phút, chắc cậu sẽ nhớ rõ. Vì thế Thường Tiểu càng hết chỗ nói

Đợi đến gần ba giờ, cậu cũng ngồi không yên, đóng máy tính lẩm bẩm nửa ngày. Cuối cùng mang theo hai vai nặng trĩu đi ra thang máy, tan tằm, về nhà.

Đến nơi cũng đã hơn bốn giờ, khẩn cấp lên trò chơi. Chỉ tiếc danh tự Quý Hiên vẫn là màu xám, chưa có onl.

Thường Tiểu thất thần, bất quá ngẫm lại cũng đúng thôi, Phùng Quý Hiên tám phần lại đi cùng bạn gái, nào có giống mình tích cực chơi game. Có lẽ, người nọ đều đem sự phụ cậu đây quên luôn rồi.

Bạn gái Phùng Quý Hiên người nào người nấy cũng khó chịu, Thường Tiểu lúc mới thấy bạn gái của hắn, trong lòng sẽ không thoải mái, có điểm ghen tị. Nhưng mà, Phùng Quý Hiên hoàn toàn không nhớ rõ cậu, chính mình khó chịu cái rắm. Sau không thoải mái đều biến thành bất đắc dĩ, tốc độ hấn đối bạn gái giống như cắt lúa vậy

Giáng Tuyết Bạch Đầu tại tân thủ thôn chạy quanh từ chiều đến tối, hơn mười giờ hệ thống mới thông báo, Quý Hiên login.

Thường Tiểu hai mắt sáng lên, cậu vốn nghĩ đã trễ, tính thoát trò chơi. Hoàn hảo cậu chưa logout, không thì lại bỏ lỡ.

Giáng Tuyết Bạch Đầu lập tức liền phát qua xin tổ đội đáng tiếc đối phương đã ở trong đội ngũ khác.

Các hạ tư trò chuyện với [Quý Hiên]: Cậu onl rồi? Tiếp tục nhiệm vụ không?

Phát qua một cái mật tán gần, Quý Hiên rất nhanh liền mời tổ đội, Giáng Tuyết Bạch Đầu vào sau, đội ngũ bên trong liền có ba người. Quý Hiên, Thủy Tinh Đồng Thoại, Giáng Tuyết Bạch Đầu.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chúng tôi bây giờ ở một tiểu trấn gần thành Lạc Dương.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Tôi cũng ở đây, lập tức tới chỗ cậu.

Giáng Tuyết Bạch Đầu cưỡi ngựa chạy đến bên cạnh hai người, bên cạnh xa phu có hai tân thủ, quần áo không đẹp lắm, trông có vẻ cũ kĩ. Bất quá Thường Tiểu nhìn đến hai chữ “Quý Hiên” vẫn thấy đẹp không gì sánh bằng. [=))]

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Hiên, tại sao anh lại chọn một sự phụ như vậy a, trang bị thì không có, máu còn chưa đến 2w.

Thường Tiểu lại bị khinh bỉ, trong lòng trầm xuống. Cậu không biết acc này như thế nào mới là tốt, chỉ biết là đã mãn cấp. Nghĩ rằng nếu đã mãn cấp chắc cũng không tồi. Bị Thủy Tinh Đồng Thoại nói vậy, sợ rằng Phùng Quý Hiên cũng biết sự phụ này có bao nhiêu vô dụng.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Kỹ năng phái nào tốt?

May mắn người nọ không nói tiếp, đứng xa phu bên cạnh tiếp nhiệm vụ, đi báỉ sư.

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Em học kỹ năng Thất Tú nha, Thất Tú về sau quần áo rất đẹp.

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Thiên Sách đi Thiên Sách đi, anh xem nhân vật bên kia kia, thật đẹp trai nha ~.

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Quần áo thật soái a.

Thường Tiểu cùng nhìn thấy người kia, chính là Bất Chư Hầu lúc trưa, cười bạch mã, bên cạnh còn có một acc cấp 10, đi đến bên cạnh Thuần Dương học kỹ năng, làm nhiệm vụ.

Thường Tiểu rất buồn bực, Quý Hiên đi học kỹ năng Thiên Sách, sau đó bắt đầu làm nhiệm vụ môn phái. Thủy tinh đồng thoại đã cấp 14, nhưng hình như sư phụ cô ta không onl, cho nên bây giờ cũng theo hai người làm nhiệm vụ. Sau đó vào thành, hai người kia ở phía trước một bên tán gẫu một bên làm nhiệm vụ, Giáng Tuyết Bạc Đầu cậu theo ở phía sau giống như người hầu. Muốn đánh quái liền xông lên, không đánh thì đứng ở phía sau.

Cũng may Thủy Tinh Đồng Thoại rất nhanh liền cấp 15 đến lúc gia nhập môn phái, liền rời bọn họ, nói chút nữa quay lại. Để lại thế giới hai người.

Nhiệm vụ cấp thấp rất đơn giản như làm chân sai vặt, hái nấm, đánh tiểu quái linh tinh, đều không khó. Nhưng đối với người chưa bao giờ làm tân thủ trước đó, cũng không đơn giản.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ, quần áo này tẩy như thế nào?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đợi đã, để tôi xem.....

.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chỗ nào bán cá thể, tìm không thấy

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đợi chút, để tôi tìm

.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ, anh đi đâu rồi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Từ từ, tôi rút xuống nước TT

.....

Phấn đấu đến 2 giờ, hai người bị nhiệm vụ làm cho đau đầu, không phải tìm không thấy vật phẩm nhiệm vụ, chính là tìm đường không được. Giáng Tuyết Bạc Đầu rút xuống nước vô số lần, mỗi lần đều phải tìm cách đi lên. Đánh quái còn bị người khác đoạt.

Tiểu Tàng Kiếm là tân thủ lại đánh gần, cùng dành quái với Thuần Dương viễn công một chút ưu thế cũng không có. Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa chạy tới đã bị người khác đem quái giết chết.

Hai người ép buộc làm đến 12 giờ, lúc này mới vinh quang lên cấp 15..... Thường Tiểu mệt đến bả vai đều đau.

Quý Hiên quyết định gia nhập phái Thiên Sách, tự mình điểm NPC di chuyển đến Thiên Sách. Giáng Tuyết Bạc Đầu liền cười tiểu mã “Hự hự” chạy đến Thiên Sách..... Ai bảo cậu là tân thủ không biết sư đồ có thể triệu hồi lẫn nhau..... Cũng may Thiên Sách Phủ ngay bên cạnh Lạc Dương, nếu đến Vạn Hoa, phỏng chừng muốn đem chân chặt đứt.

Võng du chi cư tâm bất lương –

5. Chương 5: Sư Phụ Làm Không Tốt

Qua hơn 12 giờ, giờ này không tính sớm cũng không quá muộn. Nếu bình thường thì Thường Tiểu đã bị chị bắt đi ngủ. Nhưng hôm nay Thường Thu không ở nhà. Cho nên người nào đó chuẩn bị chơi cho đã rồi nói sau

Chạy đến phái Thiên Sách, vào truyền tống trận, xung quanh Giáng Tuyết Bạc Đầu không có ai, cười Tiểu Mã chạy lên hai bước, có thể nhìn rõ kiến trúc của Thiên Sách Phủ, đến bối cảnh âm nhạc cũng khác đi.

Đây là lần đầu Thường Tiểu vào đây, tựa như một quân doanh, có cảm giác thật to lớn. Đứng bên cạnh xa phu, sẽ thấy vài người cười ngựa chạy đến chạy đi, rất khí thế.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu ở đâu?

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Gia nhập môn phái, có thể bắt đầu làm nhiệm vụ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga nga, chờ tôi lập tức qua liền.

Quả nhiên, biểu tượng bên góc trái của Quý Hiên đã thay đổi, bên cạnh chữ “Hiệp” đổi thành màu đỏ, chắc là tiêu biểu cho Thiên Sách Phủ. Giáng Tuyết Bạc Đầu nhanh chóng mở ra bản đồ, điểm vị trí Quý Hiên, chạy qua phía đó.

Nhưng vừa chạy vài bước liền đụng phải vách tường, lại nhìn vị trí của Quý Hiên..... Chuyển động con chuột, đang ở trên tường.....

Thường Tiểu không quen bản đồ Thiên Sách Phủ, thật vất vả mới tìm được đường đến chỗ Quý Hiên, tiểu hào một thân khải giáp đã chạy đến.

Quý Hiên bái sư xong được nhân ba kiện quần áo, không phải nguyên bộ, phải làm nhiệm vụ để lấy đủ. Trang phục môn phái Thiên Sách so với nhân vật vừa rồi mà nói, thật sự là không đáng để nhắc tới. Một chút cũng không đẹp, nhìn cứ như mấy tên lính giữ thành.

Mà Thường Tiểu nhìn xong liền cười rộ lên, Quý Hiên mặc như vậy, đặc biệt có cảm giác thủy nộn.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đi thôi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ok

Giáng Tuyết Bạc Đầu thí diên thí diên đi theo Quý Hiên chạy tới lĩnh nhiệm vụ lấy đủ quần áo, mặc đủ bộ càng đẹp hơn. Người chơi dưới cấp 20 không thể học tọa kỵ, cũng không có ngựa, Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng không thêm cưỡi ngựa, tung tăng chạy theo sau Quý Hiên.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu nhận nhiệm vụ đi, xem nó cho cái gì?

Quý Hiên học vài kỹ năng Thiên Sách, bắt đầu nhận nhiệm vụ, nghe lời sư phụ nói xong, nhận hết bên này chạy qua bên kia nhận, làm một lần cho xong.

Bất quá hai người vừa chạy không đến nửa đường

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sao chỗ nào có đồng hồ đếm ngược thời gian

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Gì? Sao tự nhiên lại đếm ngược thời gian?

Acc là do Thường Tiểu mua, cậu làm gì biết làm mấy nhiệm vụ này, những trò khác cũng chưa chơi qua, hoàn toàn không biết gì cả.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Giới hạn nhiệm vụ, chạy nhanh

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga nga nga

Hai thái độ, làm hết một nửa mới biết nhiệm vụ giới hạn thời gian, chạy đến Thiên Sách Phủ, từ đồng chạy qua tây. Tuy rằng thời gian trả nhiệm vụ của tiểu hào rất dài, nhưng chân không đủ dài để chạy Thiên Sách Phủ. Kết quả hết giờ nhiệm vụ thất bại Chỉ kém một chút nữa là đến nơi rồi.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi trở về nhận lại.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi, tôi theo cậu.

Thường Tiểu rất ngượng ngùng, không làm tròn chức sư phụ này, ngoan ngoãn đi theo đồ đệ đến đó hủy bỏ nhiệm vụ, nhận lại cái mới. Lần này hai người tuyệt đối không làm sai nữa, vừa tiếp nhận nhiệm vụ liền chạy đi, thời gian lại rất dư dả.

Nhiệm vụ cấp thấp rất ít ai làm, cho nên không có người đến đoạt quái cướp thảo được, có Giáng Tuyết Bạc Đầu mãi cấp dẫn heo, vẫn làm rất nhanh, hướng chỉ Tàng Kiếm kỹ năng quần công nhiều, tuy rằng thao tác không lợi hại, trang bị cũng không tốt, nhưng quái vật đẳng cấp thấp miếu sát vẫn có thể.

Thường Tiểu không nghiên cứu qua kỹ năng Tàng Kiếm, đi sau tiểu quân gia, liên tiếp ấn nhấn phím Q, Giáng Tuyết Bạc Đầu liền “Phác lập lập” cầm kiếm xoay vài vòng, đem quái chung quanh giết sạch.

Quét một đồng nhiệm vụ, rất nhanh liền lên cấp 20. Quý Hiên rốt cuộc thoát khỏi kiếp đi bộ, vinh quang lên ngựa cưỡi.

Tọa kỵ của Quý Hiên là do hệ thống tặng, tốc độ không nhanh. Thường Tiểu lúc này mới cảm thấy con ngựa quèn của mình rất tốt, ít nhất so với Quý Hiên nhanh hơn nhiều.

Cấp 18 đã có thể đi phụ bản, kinh nghiệm nhiều hơn so với nhiệm vụ môn phái. Hai người thống nhất, quyết định không làm nhiệm vụ nữa, đi phó bản, đi theo Giáng Tuyết Bạc Đầu đến Tàng Kiếm Sơn Trang làm phụ bản Kiếm Trùng.

Quý Hiên chưa mở bản đồ Tàng Kiếm cho nên xa phu không đi được. Giáng Tuyết Bạc Đầu hoàn toàn không biết “Thần hành ngàn dặm” là cái gì, cũng không biết có vật phẩm tên là “Cuồng chiến bài” có thể trực tiếp đến bản sao. Suy nghĩ nếu đồ đệ không thể đi xa phu đến vậy cùng cưỡi ngựa chạy đến vậy.....

Vì thế tiểu ngọc ghéech mang theo tiểu quân gia từ Thiên Sách đến Lạc Dương, Lạc Dương đến Dương Châu, từ Dương Châu đi thuyền mới đến Tàng Kiếm..... Cũng may trên đường đẳng cấp quá không cao, thuận lợi đến Tàng Kiếm.

Đến Tàng Kiếm sơn trang, Giáng Tuyết Bạc Đầu lại bắt đầu quỷ đánh tường di chuyển lung tung, đi nửa ngày mới đến cửa Trùng Kiếm. Điểm NPC nhận nhiệm vụ, hai người liền tiến vào.

Mạng nhà Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên rất tốt, một chút cũng không lag. Sau khi tiến vào cảnh tượng bên trong có chút u ám ở chính giữa có một cột đèn, bên cạnh là NPC Diệp Phương Trí, một thân trang bị hoàng kim Tàng Kiếm, nhìn qua rất đẹp.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu tránh xa ra một chút, để tôi đi.

Thường Tiểu có chút khẩn trương, lần đầu tiên hạ phụ bản, sợ đồ đệ chết, dặn dò Quý Hiên đứng xa một chút.

Giáng Tuyết Bạc Đầu liền đi lên trước vài bước, Diệp Phương Trí đứng cạnh cột bỗng nhiên di chuyển, đứng ở đó bắt đầu múa kiếm, tốc độ rất nhanh, chiêu thức rất đẹp mắt. Nhưng làm Thường Tiểu rất sợ.....

Tiếp tục đi lên phía trước, Diệp Phương Trí không múa kiếm nữa, Giáng Tuyết Bạc Đầu biểu hiện đang trong tình trạng chiến đấu. Nhanh chóng đem các kỹ năng loạn ấn một lần, Diệp Phương Trí máu giảm rất nhanh, tổng cộng là 3000 máu, nhưng đến một nửa liền không thấy giảm.

Thường Tiểu không biết làm sao, đuổi theo Diệp Phương Trí tiếp tục đánh, bỗng nhiên nhìn thấy Quý Hiên máu giảm thật nhanh. Chờ đến khi cậu phản ứng chuyện gì đang xảy ra, cũng đã không kịp

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sao cậu lại chết?

Giáng Tuyết Bạc Đầu xoay người lại, liền thấy tiểu quân gia ở phía sau nằm ngay đơ.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu không thể rời khỏi chiến đấu không kéo Quý Hiên dậy được, Thường Tiểu đành phải tiếp tục giết Diệp Phương Trí, lúc này mới nhìn đến bên cạnh có mấy thanh kiếm, vui vẻ chạy qua chém nó, cuối cùng cũng đã bại Diệp Phương Trí.

Diệp Phương Trí gơ kiếm nói một câu, chậm rãi thoát phụ bản. Quý Hiên mới ngồi dậy hồi máu, cũng may chết hồi sinh có thể mở rương.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi

[Đội ngũ][Quý Hiên]:.....

Võng du chi cư tâm bất lương –

6. Chương 6: Gian Nan Phụ Bản

Phùng Quý Hiên thật sự không biết nói gì, nhìn đối phương xin lỗi, muốn sinh khí cũng không được. Nhìn biểu tình trong kênh đội ngũ, hẳn cảm thấy đối phương thật tội nghiệp Đánh một câu “Không quan hệ”, hai người lại tiếp tục xung phong về phía trước.

Tối hôm nay tuy rằng hẳn chỉ chết có một lần, thế mà sư phụ chết đến những hai lần, Thiên Sách Phủ địa hình bằng phẳng, cư nhiên thoảng một cái liền không thấy bóng, sau đó ngã chết thật không biết

Tàng Kiếm này mãi cấp kiểu gì. Nhưng sư phụ này tuy gốc một chút cũng không có gì, kêu đến thì đến, giúp nhiệm vụ giúp phụ bản, chưa bao giờ nói những lời vô nghĩa.

Hắn chơi Kiếm Tam cũng chỉ vì Tôn Mẫn, bạn gái ồn ào đòi hắn chơi chung, lúc đầu chỉ tỏ vẻ hứng thú một, chơi thử 2 ngày rồi nói sau. Vừa mới tạo acc, A Mẫn ở tân thủ thôn đã bá được sư phụ, bị sư phụ dụ dỗ đi thăng cấp. Acc nam này của hắn không ai cần, cứ tưởng sẽ không thăng cấp nhanh, nào ngờ mình của bị người dụ dỗ, nhận được lời mời làm đồ đệ.

Phùng Quý Hiên nhìn khung hảo hữu bên cạnh, bên trong danh tự Thủy Tinh Đồng Thoại vẫn sáng, cấp 17, so với mình thấp 3 cấp. Xem ra vẫn là tiểu sư phụ tận trách chức hơn một chút.

Đóng khung hảo hữu, giữa màn hình liền hiện ra một khung đối thoại..... Tiểu quân gia đã chết.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu lại chết nữa?!

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi tôi không thấy chỗ đó có Chỉ Lang.....

Tiểu Quân gia trên mặt đất nằm nửa ngày, Giáng Tuyết Bạc Đầu trước tiên đem Boss 2 Diệp Vô Tâm đẩy ngã, sau đó liền giết Chỉ Lang đánh lén hắn, đứng dậy chuẩn bị mở rương.

[Đội ngũ][Quý Hiên]:..... Không quan hệ, kỳ thật tôi cũng không thấy.

Thường Tiểu có loại xúc động muốn đập đầu vào tường, thật sự là một đường đánh một đường chết, mới đánh 2 con Boss đã khiến đồ đệ chết hai lần. Không cần người khác nói, cậu cũng cảm thấy mình rất ngu, hạ quyết tâm, lát nữa Phùng Quý Hiên logout, nhất định phải lên mạng tìm hiểu các phụ bản một lần, miễn cho ngày mai lại tiếp tục như vậy. Cậu còn muốn để lại hình tượng sư phụ cao lớn trong lòng hắn.....

Đến Boss cuối, Quý Hiên chết trực tiếp thoát phụ bản. Boss cuối là một tiểu loli, có chiêu quần công có thể đem mấy acc máu giấy giết chết, nhưng phía trước có một cột băng, chỉ cần đứng lên là có thể tránh tổn thương.

Quý Hiên chưa đi phụ bản tất nhiên không biết, Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng không biết, cậu hoàn toàn không nhìn thấy cây cột băng gì cả. Vì thế boss vừa xuất chiêu, tiểu quân gia liền lừng lẩy

Giáng Tuyết Bạc Đầu công kích rất thấp, tiểu boss loli kia vẫn còn trạng thái vô địch, vì thế thái độ phải đập ba lần kỹ năng lên tiểu loli kia mới đem nó giết chết, cũng may cậu đã cấp 80, phòng thủ vẫn cao có thể chống đỡ được.

Thường Tiểu buồn bực muốn chết, truyền tống đi ra ngoài, Quý Hiên đứng ngay cửa đang hồi huyết.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chúng ta có vào nữa không?

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vậy lại đi lần nữa

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga nga, hảo

Giáng Tuyết Bạc Đầu cười ngựa nhảy nhảy vào, tiến vào mới phát hiện không thấy bóng dáng Diệp Phương Trí, đi một vòng, Diệp Vô Tâm cùng tiểu loli cũng không có.

Chẳng lẽ không xuất hiện cái mới sao.....?

Thường Tiểu sững sốt nửa ngày, mang tiểu quân ra thoát phụ bản, ở bên ngoài ngồi năm phút đồng hồ, sau đó lại vào trong, nhưng mấy con boss vẫn không có xuất hiện.

Kỳ thật trò chơi có chỉ bí cảnh vô lâm, mỗi lần làm xong phải thiết trí lại, như vậy boss chết mới có thể hồi sinh, không làm sẽ không xuất hiện boss mới. Rõ ràng Thường Tiểu không biết, một Tàng Kiếm mang theo tiểu quân gia tại cửa phụ bản Trùng Kiếm đi vòng vòng NPC nửa tiếng. Cuối cùng Quý Hiên logout đi ngủ

Thường Tiểu cảm thấy cực kỳ thất bại, mặc dù buồn ngủ, mắt đều mở không lên vẫn mở máy tính, lên mạng tìm kiếm cách hạ phụ bản. Trước tìm kiếm phụ bản Trùng Kiếm, sau khi xem xong mới bừng tỉnh đại ngộ. Sau đó cái gì Thiên Xưởng a, Tam Tài Trận a, Linh Tiêu a đều xem hết một lần, lúc này mới chịu đi ngủ.

Thường Tiểu mắt đã mở không lên, nằm trên giường nhưng không ngủ được, trong đầu hỗn loạn toàn là hình ảnh trò chơi, đến cậu cảm thấy mình sắp thần kinh đến nơi rồi

Buổi sáng ngày hôm sau Thường Tiểu không phụ sự mong đợi của mọi người dậy trễ. Quên bật báo thức, vừa mở mắt đều đã 9 giờ rưỡi..... Thường Tiểu mở to hai mắt lập tức ngồi dậy, nhanh chóng bò xuống giường đi rửa mặt, mặc quần áo cầm theo áo khoác chạy ra ngoài.

Thường Tiểu mệt đến thở hổn hển, chạy một mạch xuống lầu đứng tại nhà ga chờ xe, cứ nhiên vẫn mệt muốn nhắm mắt ngủ. Híp mắt, vừa xoay đầu liền nhìn thấy quán cà phê phía sau có người quen, phi thường quen — Phùng Quý Hiên.

Quán cà phê bên ngoài được trang trí bằng thủy tinh, đứng từ đây thấy rất rõ, hơn nữa Phùng Quý Hiên ngồi ngay bàn cạnh cửa, đối diện là một cô gái, nhìn qua chỉ khoảng hai mốt hai hai tuổi. Thường Tiểu gặp qua vài lần, tựa hồ tên là Tôn Mẫn, bạn gái mới của Phùng Quý Hiên.

Thường Tiểu nhăn mũi, nhú nhú mày, buồn ngủ tập tức biến mất, trong lòng nghĩ cô gái Tôn Mẫn thật sự không đẹp, tuy là mắt to miệng nhỏ, nhưng gương mặt quá lớn..... Được rồi, kỳ thật là cậu có vài phần ghen tị.

Cách một tấm thủy tinh Thường Tiểu không nghe được bọn họ nói cái gì, nhưng vừa nhìn liền biết Tôn Mẫn đang không vui, lông mày nhíu lên, mi tâm có vài nếp nhăn. Ngược lại Phùng Quý Hiên đối diện rất thờ ơ. Đến khi Tôn Mẫn dường như muốn khóc, đẩy bàn đứng lên, cà phê trên bàn bị chấn động rơi xuống dính lên người Phùng Quý Hiên.

Thường Tiểu rụt cổ, cả người Tôn Chính như muốn dán vào thủy tinh. Tôn Mẫn đứng lên liền ra khỏi quán cà phê, Thường Tiểu nhìn cô ta giận dữ đi khỏi, không thể không nói, cậu có chút sung sướng khi người gặp họa

Nhưng còn chưa kịp cười trộm, Phùng Quý Hiên nhìn lên, hai người vừa lúc chạm mắt nhau. Phùng Quý Hiên trong mắt vốn có chút không kiên nhẫn, nhìn thấy cậu cảm thấy quen mắt nhưng nghĩ không ra, rất nhanh liền cười với cậu.

Thường Tiểu nhất thời choáng váng, như bị ai đó đập một gậy, cả người lảng lảng, cũng cười cười nhưng nụ cười có chút cứng ngắc.

Phùng Quý Hiên thanh toán tiền liền đi ra, quần áo bị dơ một mảnh, đương nhiên là cà phê không thể lau “Anh là em trai của Thường Thu phải không? Tôi còn nghĩ sao nhìn anh trông quen mắt.”

Thường Tiểu cười có điểm cứng ngắc, trong lòng có chút cao hứng lại cảm thấy không thoải mái, thực ngoan ngoãn gật đầu.

“Đã 9 giờ 55 phút rồi, bây giờ anh không đi sẽ muộn đó.” Phùng Quý Hiên nhìn nhìn đồng hồ, lại nhìn người đang cúi đầu kia.

Thường Tiểu mạnh mẽ nhắc đầu, lúc này mới nhớ đến mình đã muộn mà còn đứng đây xem náo nhiệt, mặt đầy biểu tình “=.=”.

Phùng Quý Hiên nhìn cậu ngốc ra, có điểm buồn cười “Xe tôi để ở đối diện, muốn quá giang không?”

Thường Tiểu theo bản năng lắc đầu, lắc đến đầu choáng váng.

“Vậy anh nên chạy theo đi a.” Phùng Quý Hiên nhướng mi, nâng nâng cằm.

Thường Tiểu lập tức nhìn sang, xe buýt hai tầng bên ven đường đã muốn đóng cửa chạy thật xa, thật sự là muốn theo cũng theo không kịp.....

Mà Phùng Quý Hiên đứng bên cạnh cười nhẹ sau đó lấy chìa khóa đi sang đối diện mở cửa chui vào.

Võng du chi cư tâm bất lương –

7. Chương 7: Khoảng Cách Từ Tầng Kiềm Đến Vạn Hoa

?M ĐẾN VẠN HOA.

Thường Tiểu thất thần dụi hai mắt, bĩu môi, liền thấy chiếc xe Jeep màu đen quay đầu, chạy ngang qua cậu.

Người này thật sự là.....

Cuối cùng vẫn thành thành thật thật đứng ở ven đường chờ xe bus..... Nhưng xe chưa đến, điện thoại liên vang, không cần phải nói khẳng định là Thường Thu gọi đến.

Thường Tiểu vừa tiếp điện thoại, thì nghe bên kia “Bùm bùm” nói cái gì “Như thế nào không tới công ty a?”

“.....” Thường Tiểu không nói gì, bên kia tiếp tục nói “Có phải hôm qua thừa dịp chị không ở nhà thức đêm đúng không?! Cho nên hôm nay mới dậy muộn? Hiện tại em đang ở đâu? Khởi đến công ty cũng được, ở nhà nghỉ ngơi cho tốt, mắc công lát nữa làm việc lại mơ mơ màng màng. Còn có a.....”

Thường Tiểu nghe điện thoại hơn mười phút, bên kia mới cúp. Thấy xe còn chưa đến, cuối cùng quyết định không đi, mang theo ba lô về nhà.

Cậu thực sự rất mệt, nghĩ dù sao một mình ở nhà cũng không có chuyện gì làm, cũng có mình cậu online, quyết định lên giường ngủ cho đủ giấc. Nếu không phải giữa trưa Thường Thu lại gọi điện đến, hỏi cậu có ăn cơm không, Thường Tiểu phỏng chừng mình sẽ ngủ đến buổi chiều.

Thường Tiểu mơ mơ màng màng ngồi ở trên giường, thanh tỉnh một chút mới xuống bếp kím thức ăn, chỉ ăn sơ sơ một chút, dù sao vừa mới thức dậy cũng không đói bụng lắm.

Khi cậu online cũng đã là một giờ rưỡi, Thường Tiểu lấy nghĩ Phùng Quý Hiên hẳn sẽ không onl, ai ngờ vừa lên mở ra khung hảo hữu nhân vật cấp 20 kia danh tự sáng, cư nhiên online.

Thường Tiểu mắt sáng lên, luống cuống tay chân mặt Quý Hiên, sau đó còn phát qua mời tổ đội.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sao hôm nay lên sớm vậy?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không đi làm sao?

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vừa lên, đang làm việc nè nhưng không có chuyện gì làm thôi.

Không có chuyện làm..... Thường Tiểu hắc tuyến, thật sự lười đến như vậy, Phùng Quý Hiên mỗi ngày đóng cửa ngồi trong văn phòng, ai cũng không biết hắn đang làm gì. Nghe nói ông Phùng bắt hắn mỗi ngày đều phải đến, có mặt là được làm gì thì mặc kệ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chúng ta đi Kiềm Trùng tiếp nhé.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ừ.

Giáng Tuyết Bạc Đầu nhìn kênh tổ đội liền vui vẻ mang tiểu quân gia đến Trùng Kiềm. Có kinh nghiệm trước kia, lúc đánh boss 1 và boss 2 tiểu quân gia không có chết. Nhưng Tầng Kiềm công chỉ mới có 16w, không cần trông cậy cậu trong chốc lát có thể hạ gục boss cuối, cho nên tiểu quân gia vẫn phải chết.

Nhưng đối với hai cái thái độ như vậy cũng đã hài lòng, ít nhất Thường Tiểu đã có xem qua, lần thứ 2 tiến vào boss vẫn xuất hiện.

Đến khi quân qua cấp 22, hai người tính đến Vạn Hoa đi phụ bản tiếp tục thăng cấp. Thường Tiểu đêm qua đã tìm kiếm kỹ, nghe nói Thiên Xưởng tuy rằng không có trang bị Thiên Sách, nhưng quái nhiều thăng cấp nhanh.

Nhưng Thường Tiểu quên một vấn đề quan trọng, thần hành ngàn dặm..... Vì thế hai người lại cười Tiểu Mã một đường chạy tới Vạn Hoa, này tuyệt đối là một đường dài từ Tầng Kiềm đến Dương Châu, Dương Châu đến Lạc Đạo, Lạc Đạo đến Phong Hoa Cốc, Phong Hoa Cốc đi Trường An, cuối cùng Trường An mới đến Vạn Hoa.....

Bản đồ Kiếm Tam không giống Thiên Long bát bộ, chạy đến chạy lui cũng hơn phân nửa thời gian. Mà bản đồ Kiếm Tam lớn hơn một chút, chạy đi nếu như không nửa tiếng cũng mười lăm hai mươi phút, hơn nữa hai người lại không biết đường vì thế triệt để bị đất.

Tàng Kiếm đến Dương Châu vẫn rất thuận lợi, trừ bỏ Thường Tiểu máy tính không được tốt, đến Dương Châu liền lag đòi mạng không thể động đậy gì cả. Ngoại trừ điểm này hai người thuận lợi cưỡi ngựa chạy vào Lạc Đạo, cảnh tượng có chút u ám.

Tiểu quân gia chờ sự phụ lag một hồi mới tiến vào, hai người lại cưỡi ngựa một đường bốn ba chạy tới Phong Hoa Cốc. Quái ở Phong Hoa Cốc so với Quý Hiên cao hơn rất nhiều, cho nên tiểu quân gia vừa cưỡi ngựa chạy được mấy bước, bị con gấu tát cho một cái chết tại chỗ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi giúp cậu.

Giáng Tuyết Bạc Đầu nhìn đồ đệ mình bị đánh xuống ngựa, cũng nhanh chóng chạy xuống, trực tiếp nhấn phím “Q”, đã nhân Tàng Kiếm liền ra sức hành hạ tiểu quái. Giáng Tuyết Bạc Đầu đã mẫn cấp, tuy một chiêu không thể giết chết đại hùng, nhưng hai chiêu thì không thành vấn đề, tiểu quân gia không có nguy cơ bị treo nữa.

Nhưng Giáng Tuyết Bạc Đầu da dày thủ cũng có chút cao, đến khi Hùng và Binh chung quanh chết hết, mới phát hiện có một tiểu quái màu đỏ vẫn chưa chết, hơn nữa máu không giảm, mình đánh cả buổi nó cũng chỉ rớt vài giọt.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sự phụ anh đang làm gì đó

Thường Tiểu chưa kịp đánh chữ, nhìn màn hình thấy tiểu Tàng Kiếm ôm đầu, chờ qua hai giây, đáng thương Tàng Kiếm máu đã không còn, nằm trên dưới đất gặm bùn. Mà “tiểu quái” kia còn đi xung quanh cậu hai vòng, xong mới cưỡi ngựa rời đi.

[Đội ngũ][Quý Hiên]:.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi chết như thế nào vậy

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sự phụ anh đánh người ta.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= = nó không phải là quái sao, tôi tưởng nó là quái chứ

[Đội ngũ][Quý Hiên]:.....

Thường Tiểu lập tức , quả nhiên lag làm cậu không thấy rõ. Cái tên đánh như thế nào cũng không mất máu quả thật không phải Hùng cũng không phải Binh, mà là một tiểu cường phái Ác nhân cốc. Tên kia mở hình thức doanh trận, Giáng Tuyết Bạc Đầu là Hạo Khí Minh, tự nhiên đối phương chính là hồng danh, hẳn cũng không cần thận xem, vì thế.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:QAQ tên ngu ngốc kia khẳng định cho là tôi khiêu khích hắn.

Tiểu Tàng Kiếm nằm ngay đơ chờ đến giờ sống lại, hồi sinh tại chỗ, sau đó hồi máu. Trong lòng một tiếng, lại trước mặt Phùng Quý Hiên làm chuyện dọa người

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sự phụ đừng khóc..... chúng ta nhanh rời khỏi đây, không gấu lại xuất hiện.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được, go go go!

Giáng Tuyết Bạc Đầu lên ngựa, tinh thần cho dù không được ổn định, chỉ cần Phùng Quý Hiên một câu lập tức sống lại tại chỗ, tiếp tục chạy bản đồ. Tiểu quân gia đối với cái chết của sự phụ mình tương đối bình tĩnh, lúc đầu còn có chút ngạc nhiên sau này cũng không thấy gì nữa.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Anh tại sao lại leo lên núi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đi theo bản đồ a

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đi xuống dưới, đừng lên núi! Qua không được.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga.....

.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]:= = sư phụ anh lại đi đâu rồi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Rớt xuống nước rồi QAQ tui nhấn nhầm phím, lập tức lên liền

.....

Hai người cực khổ xuyên qua vài bản đồ, rốt cục cũng tới Vạn Hoa. Đối mặt phong cảnh tú lệ Vạn Hoa, Thường Tiểu quả thực là kích động không thể nói nên lời, mất hơn nửa giờ rốt cục cũng đến

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi muốn đi ăn cơm, theo sau nhé.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được, tôi kéo cậu đến Thiên Xưởng

Giáng Tuyết Bạc Đầu một ngụm đáp ứng, sau đó cưỡi ngựa kéo tiểu quân gia chạy đi. Cậu mở bản đồ, nhắm ngay mục tiêu, chạy tới.....

Chờ Phùng Quý Hiên nói chuyện điện thoại kêu thức ăn xong, liền thấy trên màn hình sư phụ và tiểu quân gia nằm ngay đơ.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tình huống gì đây.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sao cậu về nhanh thế.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vốn tính đi ra ngoài ăn nhưng lỡ gọi thức ăn rồi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vừa về đã chết..... Mới có 2 phút

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Bị trượt chân

Tiểu quân gia không nói gì, nhìn bậc thang cao vạn trượng bên cạnh..... Cao như vậy té xuống sống mới là lạ. Vì thế yên lặng điểm sống lại tại chỗ, đứng lên hồi máu.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi còn hai phút nữa mới hồi sinh được QAQ

Thường Tiểu trong lòng nghĩ, cậu đã chết n lần, thời gian hồi sinh dài đến phát bực.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Hay là anh về thành đi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:QAQ.

Võng du chi cư tâm bất lương –

8. Chương 8: Thiên Xưởng

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đã nằm hơn ba phút rồi

Đáng thương tiểu Tàng Kiếm không tính về doanh địa, đợi thêm vài phút mới đứng dậy. Nếu hồi doanh địa không biết lại phải chạy đi đâu, đến lúc đó lại tìm không được đường ra thì phải làm sao.....

Cũng may quân gia tựa hồ đã thành thói quen, không oán giận cũng không sinh khí, ngồi đợi với cậu vài phút. Đáng thương thì thể nằm ở Vạn Hoa Cốc mà không có ai đi ngang qua luyện cấp, ai nói làm thì thể rất khó.

Chờ Giáng Tuyết Bạc Đầu sống lại, Thường Tiểu phải đi ăn cơm, lấy bánh mì từ trong tủ lạnh, một bên cắn một bên bấm bàn phím.

Đến trước cửa Thiên Xưởng, Tàng Kiếm lại chết một lần, Thường Tiểu thiếu chút nữa đập đầu vào tường. Cậu chỉ đi thử xem từ trên núi nhảy xuống, nhìn cũng đâu cao lắm đâu vậy mà lại chết..... Tiểu Tàng Kiếm một nửa thân thể còn bị chôn ở dưới núi, nhìn rất buồn cười.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ, quần anh đỏ rồi kìa.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= =

Bị đùa giỡn Thường Tiểu thất bại chờ thời gian sống lại, mở khung trang bị ra, quả nhiên quần đã bị đồ.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu ở lại đây, tôi đi!

Giáng Tuyết Bạc Đầu ý chí chiến đấu sục sôi, vào phụ bản liền bùm bùm phát kênh tán gẫu, sau đó liền xông ra ngoài. Đi qua cửa liền bắt đầu có quái, đối với Tàng Kiếm cấp 80 thì chỉ như bữa ăn sáng, chỉ cần bỏ vào miệng.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi đi theo

Tiểu quân gia nhắm mắt chọn theo sau, bởi vì sư phụ không có nói cho hắn biết khi theo sau có thể tự động nhặt đồ, cũng không nói cho hắn biết có thể tự động nhặt gương sau khi hoàn thành phụ bản, cho nên Phùng Quý Hiên cũng không biết. Vì thế Giáng Tuyết Bạc Đầu ở phía trước đánh, mặt sau tiểu quân gia cứ nhặt bao.

Boss đầu phi thường dễ vượt qua, Thường Tiểu nhất thời tìm về được lòng tự trọng của một người sư phụ. Hơn nữa tiểu quân gia bên cạnh rất biết nghe lời, thế giới hai người gì đó muốn hơn cũng không có. Không hoàn mỹ chính là boss chỉ rút gậy và nỏ, trang bị của tiểu đồ đệ không có cái nào.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tay nãi hết chỗ rồi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vậy tôi giúp cậu nhặt, bán được tiền cho cậu.

Giáng Tuyết Bạc Đầu đủ 18 mỹ đức làm sư phụ, tuy rằng một vũ khí cũng 1j, nhưng đối với người trong tay nãi chỉ có 300j như Giáng Tuyết Bạc Đầu mà nói, tích tiểu thành đại vẫn không tồi.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Được

Phùng Quý Hiên sáng khoái đáp ứng. Hắn cũng không xem trọng mấy cái j này lắm, mặc dù nhặt những cũng không thềm đem đi bán, theo Phùng tứ thiếu gia nói là phiền toái. Nhưng đi theo sư phụ hạ phụ bản, người ta đánh ở phía trước, mình cũng không có gì làm

Có làm, lúc đầu còn rảnh nhặt này nhặt nọ, sau đó lại chứng nào tật nấy. Vốn nghĩ cùng Giáng Tuyết Bạc Đầu nói một tiếng khỏi cần nhặt, ai ngờ đối phương một ngụm đáp ứng giúp mình.

Giáng Tuyết Bạc Đầu một bên đánh một bên nhặt bao, cậu cũng không biết cái gì đáng giá cái gì không đáng giá, vị trí trong tay nãi lại không nhiều, cho nên vừa kiếm vừa ném, tốc độ cũng chậm.

Qua boss đầu tiên, tiểu quái hai bên trái phải tương đối nhiều, còn có mấy tiểu quái đi qua đi lại. Giáng Tuyết Bạc Đầu cho đồ đệ đứng ở chính giữa, còn mình thì chạy tới bên cạnh quái.

Vì thế một bên kiếm một bên đánh.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đến đây tôi đến đây!

Thường Tiểu ngẩng đầu thời điểm nhìn thấy tiểu quân gia cũng đã chậm, quân gia máu cứ tuôn như suối chỉ còn một nửa, bị hai tiểu quái cắn đến cắn đi, mà sư phụ cậu đây lại đang ngồi chồm hổm kiếm rác rưởi.

Tiểu Tàng Kiếm nhanh chóng chạy lại, sau đó thì diên diên trở về. Nhưng mà cậu càng sốt ruột thì tay chân càng luống cuống, bị tiểu quái chặn lại, vốn chạy đã chậm, hơn nữa đã đến mấy bậc thang cuối cùng liền bị kẹt

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Biểu tình này hẳn là tôi dùng, người chết là tôi.

Tiểu Tàng Kiếm khóc không ra nước mắt, cậu đứng cách không xa đồ đệ, thế mà lại bị kẹt, sau đó trơ mắt nhìn Quý Hiên bị Thiết Cầu cắn chết, “A” một tiếng ngã xuống đất.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tui sai rồi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Không thể hồi sinh tại chỗ, tôi chạy lại đây

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được, tôi chờ cậu

Giáng Tuyết Bạc Đầu giết chết tiểu quân gia, liền phá lệ ngoan ngoãn, thành thành thật thật chờ Quý Hiên hồi sinh chạy lại đây. Thường Tiểu mở bản đồ ra, có thể nhìn thấy tiểu điểm của Quý Hiên đứng ở cửa, sau đó liền chạy về bên này, chạy không chậm, nhưng gần đến thì liền dừng lại, sau đó liền trở về cửa.

Thường Tiểu ngẩn ngơ, đây là tình huống gì, chẳng lẽ mình bị lag. Khẩn trương tắt bản đồ, nhưng tộc độ là màu xanh, không có lag.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chỗ này có quái đuổi theo tôi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]:.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Lại chết.....

Thường Tiểu lúc này mới nhìn đến kênh đội ngũ, vừa rồi mở bản đồ nên không để ý, nhất thời nội tâm tích huyết.....

Lúc qua boss thứ hai ở quảng trường có mấy con tiểu quái nhưng đó đứng rất xa, tiểu Tàng Kiếm lười chạy lại, liền không thèm giết. Mấy con quái kia có khi đi qua đi lại, vì thế quân gia đi ngang qua liền bị bắt gặp. Đáng thương tiểu quân gia, kêu sư phụ cũng không trả lời. Phụ bản ngang cấp, tiểu quái cũng rất mạnh, một đánh hai rốt cuộc vẫn chết lần nữa.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi không để ý

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tui sai rồi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đến rước cậu, chờ tôi chạy đến

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Được rồi, tôi out, có chút mệt

Thường Tiểu nhìn kênh đội ngũ trong lòng liền lộ bộp, có chút thất lạc nghĩ có phải do mình quá ngốc hay không, thao tác quá kém, cho nên tiểu đồ đệ cảm thấy phiền? Nhưng mà nghĩ đến theo tác của mình, quả nhiên rất là gà. Nào có sư phụ mang theo đồ đệ một đường đi một đường chết chứ, chỉ có mình hà. Tiểu quân gia thắng cũng không được bao nhiêu cấp.....

Thường Tiểu càng nghĩ càng cô đơn, nhưng vẫn trả lời trên kênh đội ngũ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thực xin lỗi, bai bai.

Nhưng Giáng Tuyết Bạc Đầu phát ra đã chậm, tiểu quân gia đã muốn logout, chỉ còn lại tiểu Tàng Kiếm cô đơn đứng đó.

Kỳ thật Phùng Quý Hiên rất là mệt mỏi, ngày hôm qua Tôn Mẫn đòi chia tay, vốn hắn cũng không suy nghĩ nhiều, chia thì chia, dù sao hắn cũng không nghĩ sẽ quen lâu dài. Buổi tối đi quán bar, buổi sáng tính đi công ty ngủ bù, nhưng vừa mở mắt liền nhận được điện thoại của Tôn Mẫn, khóc lóc cả buổi còn bị tạt cà phê. Hiện tại đến buổi chiều, khó tránh khỏi có chút buồn ngủ, muốn out game, đi nghỉ ngơi.

Võng du chi cư tâm bất lương –

9. Chương 9: Rất Đáng Yêu

Tiểu quân gia logout, Giáng Tuyết Bạc Đầu ở trò chơi không biết ai cả, trừ bỏ Phùng Kế Hiên đến hảo hữu thứ hai cũng không có, khung hảo hữu sạch sẽ đến không nhiễm hạt bụi.

Thường Tiểu thất lạc out trò chơi, hôm nay lại không có việc gì để làm, liền ôm Teddy chùm mền ngủ một giấc. Cậu mơ màng ngủ thẳng đến trời tối, đến khi mở mắt đã là bảy giờ.

Trên di động có tin nhắn mới, không cần xem cũng biết là Thường Thu gửi, trừ bỏ chị ấy cũng sẽ không có ai gọi điện hay gửi tin nhắn. Thường Thu gửi tin nhắn nói là buổi tối không về ăn cơm, phải đi gặp khách hàng, cậu ở nhà tự mình ăn uống cẩn thận.

Thường Tiểu giữa trưa chỉ ăn một chút bánh mì, vốn ý chí chiến đấu sục sôi đi theo Quý Hiên hạ phụ bản một chút cũng không cảm thấy đói, nhưng lúc này liền cảm thấy bụng kêu không ngừng. Cậu đi xuống bếp, đến một gói mì tôm cũng không có.

Buồn bực tìm lại nửa ngày, Thường Tiểu chấp nhận số phận đi vào phòng mặc áo khoác lấy tiền, sau đó chuẩn bị xuống siêu thị mini dưới lầu mua vài thứ. Cậu sẽ không gọi thức ăn bên ngoài, cũng không thích mua thức ăn nhà hàng mang về, dù sao nói chuyện không được cũng rất bất tiện. Cho nên khi Thường Thu không ở nhà, trong nhà lại không có cái gì ăn, đa số cậu liền xuống siêu thị mua.

Không biết có tính là may mắn hay không, Thường Tiểu mới vừa đi đến cửa siêu thị, liền nhìn thấy gương mặt nam nhân ở quán cà phê bên cạnh. Quả thật giống như cảnh tượng lúc sáng..... Nếu bây giờ không phải trời tối, cậu sẽ nghĩ mình đang nằm mơ.

Nam nhân ngồi ở quán cà phê chính là Phùng Quý Hiên, nữ nhân đối diện hần dĩ nhiên là Tôn Mẫn. Nữ nhân vẫn là một bộ dáng thâm cừu đại hận sắp khóc đến nơi, nam nhân mặt đầy không kiên nhẫn.

Thường Tiểu chớp mắt, siêu thị mini kế bên nhà ga, quán cà phê này chính là quán cà phê lúc sáng, hơn nữa chỗ của Phùng Quý Hiên và Tôn Mẫn cũng không thay đổi. Cậu có chút trệ độn nghĩ, có khi nào Phùng Quý Hiên lại bị hất cả phê nữa không?

Không đợi ý tưởng quái dị của Thường Tiểu biến mất, cậu liền mở to hai mắt, miệng đều mở ra, nhìn động tĩnh bên trong thủy tinh kia. Phùng Quý Hiên quả nhiên lại bị hất cả phê, nhưng mà lúc này không phải do vô tình, mà là Tôn Mẫn đứng lên, hỗn hển bưng ly cà phê tạt lên mặt Phùng Quý Hiên.

Phùng tứ thiếu gia cũng sững sốt, hiển nhiên không nghĩ tới nữ nhân này dám lấy cà phê tạt hần. Nữ nhân cũng hết hồn, tạt xong có chút hối hận, trên mặt có vài phần e ngại, không đợi Phùng Quý Hiên tức giận, liền cầm túi xách chạy ra.

Thường Tiểu thấy toàn bộ quá trình, hoàn toàn phản ứng không kịp, còn bị Tôn Mẫn đụng phải. Nhìn nữ nhân kia vội vàng chạy mất.....

Phùng Quý Hiên mắng một tiếng, đứng lên cầm khăn giấy lau khô vết cà phê, nhưng một thân âu phục áo sơ mi trắng kia..... Bỏ đi là vừa rồi.

Hần ngẩng đầu liền nhìn thấy Thường Tiểu mặt phát ngốc đứng bên ngoài nhìn chằm chằm mình, liền cười một tiếng, cảm thấy thật sự quá trùng hợp.

Thường Tiểu chống lại ánh mắt của Phùng Quý Hiên, có điểm xấu hổ, lung tung di chuyển ánh mắt, nhưng dư quang vẫn trộm ngắm đối phương. Nhìn liền hoảng sợ, nam nhân cứ nhiên đi ra, vài bước liền đi đến trước mặt mình. Sợ tới mức cậu lui một bước, biểu tình ngoài cười nhưng trong không cười kia, khiến cậu không biết phải làm sao.

“Lại là anh a, thật trùng hợp nhỉ, buổi sáng cũng gặp. Anh ở gần đây sao?” Phùng Quý Hiên trên áo sơ mi dính một mảng cà phê, tuy rằng trời tối, nhưng vẫn thấy rất rõ. Hần tựa hồ không thèm để ý, khẩu khí vẫn không chút đứng đắn.

Thường Tiểu gật gật đầu, nhà mình ở gần đây. Đột nhiên nhớ tới gì đó, nhanh chóng lấy di động trong túi ra, loạn ấn một đồng, sau đó đưa tới trước mặt Phùng Quý Hiên.

Phùng Quý Hiên nhất thời không hiểu được ý của cậu, sau đó cúi đầu xem chữ trên di động.

– Nhà tôi ở bên cạnh, muốn thay quần áo không?

“Anh.....” Phùng Quý Hiên xem xong khó có được do dự, nhìn Thường Tiểu liếc mắt một cái “Anh không thể nói chuyện sao?”

Thường Tiểu ngược lại có chút sững sốt, sau đó cười cười gật gật đầu. Nam nhân này thật là ác quá mà, mấy tháng nay ngày nào mình cũng ở trước mặt hần lắc lư, mà đối phương lại không chú ý đến.....

Phùng Quý Hiên nhìn áo sơ mi dính bẩn trên người mình, mở một nút áo nói: “Áo sơ mi ướt rất khó chịu, phiền anh rồi.”

Thường Tiểu mắt sáng lên, nhưng cậu cúi đầu đối phương cũng không thấy, gật gật đầu mang theo Phùng Quý Hiên đi về nhà mình. Kích động đến nhịp tim lên tới 180, đi trên đường cũng như giẫm lên bông, chỉ kém không biết nhà mình ở đâu thôi. Vì thế lý do mình tại sao là ra khỏi cửa, đi siêu thị mua đồ ăn không phải là vấn đề quan trọng, sớm đã bị cậu quên sạch sẽ.

Thường Tiểu tâm tình dị thường kích động, cứ nhiên mang theo Phùng Quý Hiên về nhà. Không dám đi quá nhanh, nhưng cũng không dám cùng nam nhân đi song song, chỉ có thể thoáng cúi đầu ngắm người bên cạnh.

Hai người vào thang máy, Thường Tiểu vẫn vô tri vô giác đặc biệt cảm thấy không chân thực. Không tốt chính là bây giờ là thời gian tan tầm, cho nên trong thang máy kín hết người, không có không gian cho hai người.

Đợi thang máy, Thường Tiểu nhanh chóng lấy chìa khóa mở cửa, nhưng vừa sờ vào túi mặt liền thay đổi..... Không mang theo chìa khóa.

“Làm sao vậy?” Phùng Quý Hiên nhìn cậu hạ khóe môi nói: “Sẽ không phải là làm mất chìa khóa chứ?”

Thường Tiểu chưa từ bỏ ý định lại lục lọi mấy lần, đáng tiếc toàn thân cậu chỉ có hai cái túi, khi xuất môn không có đem theo chìa khóa. Cậu có chút xấu hổ mặt đỏ lên, nhét đi động vào tay Phùng Quý Hiên.

– Đi ra ngoài quên mang chìa khóa

Phùng Quý Hiên thực nể tình cười ra tiếng, hơn nữa còn cười rất lớn, làm cho người cúi đầu bên cạnh mặt càng đỏ hơn.

“Học tỷ đâu? Chi ấy ở đâu có chìa khóa không?” Phùng Quý Hiên nhìn mặt đỏ Thường Tiểu, cũng không tiếp tục khi dễ.

– Chị hai ra ngoài gặp khách sạn

Phùng Quý Hiên ho nhẹ một cái, ngừng cười nói: “Hay anh theo tôi đến khách sạn đi? Tôi thấy học tỷ chưa chắc gì về sớm đâu. Tôi về nhà như vậy thế nào ông già cũng cãi nhai.”

Thường Tiểu nháy mắt nhìn hắn, vẻ mặt đều là kinh ngạc, đầu óc còn choáng hơn so với vừa rồi, toàn xoay quanh “Phùng Quý Hiên muốn dẫn mình đến khách sạn”..... Tuy rằng nó thật thuần khiết.

Phùng Quý Hiên thấy cậu không tỏ thái độ “Tôi tốt xấu gì cũng là phó tổng của anh chứ không phải dân buôn lậu, yên tâm đi theo tôi, học tỷ nếu biết tôi để anh một mình ở đây, phỏng chừng ngày mai sẽ trực tiếp lột da tôi cho coi.”

Thường Tiểu thành thành thật thật gật đầu, hoàn toàn không thể từ Hai chữ “Khách sạn” hồi hồn. Vì thế liền cùng Phùng Quý Hiên xuống lầu.

Đợi đến dưới lầu Thường Tiểu mới bình tĩnh lại, nghĩ muốn báo với Thường Thu, cầm di động gửi một tin nhắn, nói cho chị ấy biết là mình quên chìa khóa, đi theo Phùng Quý Hiên đến khách sạn ở một chút, chờ chị ấy về thì nói cho mình một tiếng.

Tin nhắn cậu vừa phát, điện thoại liền vang, điện báo đương nhiên là Thường Thu.

Phùng Quý Hiên tựa hồ có chút hiếu kỳ, nghiêng đầu nhìn di động trên tay hắn, suy nghĩ nếu cậu không thể nói chuyện vậy nhận điện thoại bằng cách nào.

Thường Tiểu trong ánh mắt đánh giá của đối phương bắt điện thoại, bên kia Thường Thu lập tức bắt đầu bùm bùm.....

“Ra khỏi nhà thế mà quên mang theo chìa khóa! Vừa rồi chị gửi tin nhắn bảo em ra ngoài nhớ đem theo chìa khóa đâu, thật không yên lòng để em một mình ở nhà. Trời tối như vậy còn ra ngoài, nếu gặp người xấu thì làm sao?.....”

Thường Tiểu bắt đầu dĩ chớp mắt, không đợi Thường Thu giáo huấn xong, điện thoại trong tay đột nhiên bị người lấy đi. Cậu hoảng sợ, theo bản năng ngẩng đầu nhìn.

Phùng Quý Hiền nhìn cậu cười cười, cầm di động của cậu cười nói: “Học tử, em cũng không phải là người xấu. Em trai của chị ở chung với em, em dẫn anh ấy đi khách sạn trước.”

Thường Tiểu lập tức vểnh tai nghe đối thoại của bọn họ. Thường Thu thanh âm rất lớn, kỳ thật không cần nghe lén cũng nghe rất rõ.

“Cậu muốn đưa Thường Tiểu đi khách sạn? Khách sạn so với quán bar vẫn tốt hơn nhiều, cậu dám dẫn nó đi chơi bởi cẩn thận tôi đi nói với ông Phùng. Nói thật, là cậu tôi lại càng không yên tâm.”

Phùng Quý Hiền bị cô ấy chọc cười, không đứng đắn bộ dáng “Yên tâm đi, em của chị là một nam nhân chị không yên tâm cái gì. Nhưng nhờ học tử nhắc nhở, tôi mới phát hiện em của chị rất đáng yêu nha~.”

Thường Thu bên kia bạo phát, Thường Tiểu bên này nhất thời mặt đỏ.

Tuy nhiên Phùng Quý Hiền chỉ là nói đùa, nhưng cậu nghe thấy tâm vẫn nhin không được loạn đập.

Vong du chi cư tâm bất lương –

10. Chương 10: Phát Sốt

Không phụ sự mong đợi của mọi người, Thường Tiểu bĩu môi, nghe âm thanh bà chị trong điện thoại không những cao hơn tám độ, mà phỏng chừng người đi ngang qua cũng nghe được.

“Tên Phùng kia! Cậu mà dám đụng vào em của tôi, tôi sẽ.....”

Nhưng mà Thường Thu gầm rú mới đến một nửa, lập tức không nghe gì nữa. Phùng Quý Hiền ấn nút từ chối, cười đưa điện thoại lại cho Thường Tiểu, nói: “Đi thôi, tôi đoán bữa ăn này chị của anh chắc chắn sẽ ăn không ngon, không biết cô ấy chừng nào mới đến đón anh.”

Thường Tiểu gật gật đầu, đi theo Phùng Quý Hiền đi về phía trước. Xe của Phùng Quý Hiền đỗ ngay bên cạnh quán cà phê, nhưng gần đây cũng có khách sạn, nên bọn họ không cần phải lái xe.

Thường Tiểu có chút khấn trương, đi theo Phùng Quý Hiền, đối phương đang ở phía trước đặt phòng, cậu đứng ngay bên cạnh. Nghe nam nhân nói đặt một phòng.

Một phòng.

Thường Tiểu mở to hai mắt, tưởng mình nghe nhầm. Sau đó chỉ thấy tiếp tân cho hắn một cái chìa khóa, khẳng định cậu không nghe nhầm, cho nên bây giờ cậu khấn trương đến tim sắp nhảy ra ngoài.

Không khỏi lắc lắc đầu, vỗ vỗ mặt mình. Đi theo Phùng Quý Hiền vào thang máy, Thường Tiểu quả nhiên là suy nghĩ nhiều. Tuy rằng là cùng một phòng, nhưng là phòng kép, cho nên đồng giường cộng chằm gì đó, sẽ không xuất hiện

“Vào đi, nếu chị anh không đến, tối nay anh ngủ trong phòng kia.” Phùng Quý Hiền vẫy vẫy tay, sau đó nhìn cậu đóng cửa lại, tự nhiên tháo caravat, rồi bắt đầu cởi nút áo, ném chiếc áo sơ mi trắng lên sofa.

Thường Tiểu đóng cửa, quay người liền thấy nam nhân bán ***, chuyện này thật sự kích thích không nhỏ, sợ tới mức mở to hai mắt. Vừa vặn Phùng Quý Hiền xoay người lại, nhìn thấy cậu mặt đầy kinh ngạc, lập tức nổi lên ý muốn đùa giỡn.

“Tôi muốn đi tắm, tắm chung không?”

Thường Tiểu dùng sức lắc đầu, tay cũng không ngừng xua. Phùng Quý Hiền cười ra tiếng, nhìn bộ dáng sợ hãi của cậu, cũng không trêu chọc nữa, cầm trường bào trong ngăn kéo đi vào nhà tắm.

Thường Tiểu nhẹ nhàng thở ra, cảm thấy không chân thật, mà trong phòng tắm rất nhanh truyền đến tiếng nước, khiến cậu càng tưởng mình đang nằm mơ. Cậu ngây ngốc nhìn tới nhìn lui trong phòng, tựa hồ nhìn thấy vật gì đó. Thẳng đến trong phòng tắm tiếng nước ngừng lại, làm cậu hoảng sợ, thế này mới hoàn hồn, sau đó hai bước bỏ chạy về phòng của mình.

Phùng Quý Hiền đi ra không thấy Thường Tiểu đâu, tìm xung quanh mới thấy cậu ngồi trong phòng, tiểu bồng hũ ngồi ở trên sofa, TV đối diện cũng không mở, không biết đang làm gì.

“Tôi tắm xong rồi, tới anh đó, tôi còn chưa có ăn cơm, nếu anh muốn thì đến ăn chung.”

– Muốn, tôi cũng chưa có ăn.

Thường Tiểu lúc này mới nghĩ đến mình chưa ăn cơm, trong dạ dày trống rỗng có chút khó chịu. Vì thế nhấn vài phím trên điện thoại, đưa cho đối phương, còn mình thì chạy nhanh vào phòng tắm, thuận tay đóng cửa lại khóa kỹ.

Phùng Quý Hiền nhìn cửa phòng tắm đóng chặt, cảm thấy Thường Tiểu cứ như đang lẩn trốn ôn dịch vậy. Chẳng lẽ bị chị của anh ta giáo huấn tư tưởng, hủy hoại hình tượng của mình? Nhưng hắn cũng không để ý, gọi điện thoại kêu thức ăn lên phòng.

Thường Tiểu choáng váng chạy vào phòng tắm, nhiệt độ trong đây càng khiến cậu cảm thấy không chân thực, giống như bị say. Chờ cậu tắm xong tắt nước mới phát hiện..... Không có khăn tắm.

Cái giá bên cạnh trống không, thế mà một cái khăn tắm cũng không có. Thường Tiểu lập tức choáng váng, nhìn cái dục bào duy nhất, chẳng lẽ phải lấy dục bào lau người? Vậy cậu mặc cái gì đi ra a.

Dở khóc dở cười, cậu chưa từ bỏ ý định lại tìm một lần, cả cái nhà tắm mà không dư cái khăn nào, vừa rồi Phùng Quý Hiền cầm một cái, lại không có cái thứ hai.....

Thường Tiểu vẽ mặt đau khổ, nếu mình có thể nói thì chỉ cần kêu một tiếng, có lẽ nam nhân ngoài kia sẽ lấy giúp treo ở cửa, nhưng cậu không thể..... Hơn nữa không cầm điện thoại mang vào, cũng không thể *** đi ra ngoài, sau đó nhìn Phùng Quý Hiền, nói..... Không có khăn tắm.

Thường Tiểu rồi rầm cuối cùng lựa chọn cách tự nhiên nhất là “sấy khô”. Ngồi nghỉ một chút, lạnh đến run cầm cập, đứng hơn hai mươi phút, trên người khô hằn mới mặc dục bào đi ra ngoài.

“Anh tắm đến gần một tiếng.” Phùng Quý Hiền nhìn cậu đi ra, nói: “Tôi đã ăn phần của mình, phần của anh lạnh hết rồi.”

Thường Tiểu lắc lắc tay, ý nói không sao. Không có khăn tắm phải để khô người gì đó, mấy cái chuyện mất mặt như vậy cậu mới không nói cho hắn biết.

Vì thế hôm sau Thường Tiểu liền phát sốt

Cậu ngủ một giấc, cảm giác mệt mỏi vô cùng, mơ mơ màng màng đầu lại rất đau. Mí mắt nặng trĩu không mở lên được chỉ nghe bên ngoài một trận đập cửa, cậu lười động đem người chôn vào chăn.

Phùng Quý Hiền ở bên ngoài bị đánh thức, không kiên nhẫn hô một câu “Ai a?”, liền nghe một giọng nữ bén nhọn từ ngoài cửa khiến cơn buồn ngủ biến mất.

Thường Thu hấp tấp vọt vào, Phùng Quý Hiền nhìn thoáng qua đồng hồ mới sáu giờ, thật sự là kỷ lục thức dậy sớm nhất của hắn.

Nhưng mà không đợi Phùng Quý Hiền thanh tỉnh, Thường Thu liền đẩy hắn ra, nhìn trên giường của hắn. Chỗ trống bên cạnh không có ai, đương nhiên sẽ không có Thường Tiểu. Khiến cô ấy thở phào một hơi.

“.....” Phùng Quý Hiền mở mắt nhìn, chỉ thấy Thường Thu lại chạy đến căn phòng khác, vừa định nói cô ấy thần kinh, thì nghe bên trong Thường Thu rít gào.

“Tên Phùng kia vào đây cho tôi!”

Thường Thu vừa nhẹ nhàng thở ra, đi vào trong phòng liền thấy Thường Tiểu ngủ trên giường, mặt đỏ bắt thường, tuy rằng là ngủ, nhưng lại cau mày, vừa thấy liền biết rất mệt. Cô vươn tay, trán đối phương nóng đến lợi hại, cư nhiên phát sốt.

“Cậu đã làm gì, Tiểu Tiểu nhà tôi sao lại bị sốt!” Thường Thu quả thực muốn ăn thịt người.

“Sốt?” Phùng Quý Hiền hỏi lại “Em làm sao biết, lúc ngủ còn rất tốt mà.”

“Cậu.....”

Thường Tiểu bị bọn họ đánh thức, không tình nguyện mở mắt, cảm giác cổ họng có chút đau, hình như bị sưng lên, đầu cũng rất nhức. Sau đó liền nghe chị mình mắng Phùng Quý Hiên, cũng không biết vì cái gì.

Phùng Quý Hiên cũng choáng váng, sốt thôi mà, có cần phản ứng lớn vậy không.....

“Tôi dựa vào cậu còn đứng đó làm gì, mau đi súc thuốc cho nó!”

“Súc thuốc gì chứ?” Phùng Quý Hiên cảm thấy bọn họ quả thật là ông nói gà bà nói vịt, chẳng liên quan gì cả.

Phùng Quý Hiên và Thường Tiểu vẻ mặt đều khó hiểu, nào biết Thường Thu hiểu sai. Hơn nữa Phùng Quý Hiên bình thường tuy rất hoang đường, nhưng chỉ có bạn gái, cũng không kết giao qua bạn trai, đương nhiên không biết vào thời điểm xxoo người dưới sẽ bị thương, đương nhiên cũng sẽ phát sốt.

“Tôi khẳng định là cậu không có lau! Cậu có xử lý sạch sẽ không đó? Không thì tại sao lại bị sốt? Tên Phùng này”

Thường Tiểu tuy rằng chưa từng trải qua phương diện này, nhưng thời gian thăm mền Phùng Quý Hiên cũng không ngắn, những kiến thức cơ bản vẫn biết. Nghe Thường Thu càng nói càng kích động, mới phản ứng lại.....

Súc thuốc?..... Xử lý?..... Lây nhiễm?..... Chảy máu?..... Phát sốt?.....

Cậu cả người đều , cổ chịu cái đau đầu nhức của mình, vội vàng giữ chặt bà chị của mình lại, mặt càng đỏ hơn, cậu thiết muốn lập tức chạy trốn a, thật dọa người.

Võng du chi cư tâm bất lương –

11. Chương 11: Hoa Hoa Lệ Lệ Hiểu Lầm

Sau khi trải qua hoa hoa lệ lệ hiểu lầm, Thường Tiểu bị chị của cậu mang về nhà, sau đó đưa cho một đồng thuốc, nhét vào ổ chăn. Phùng Quý Hiên hoàn toàn không hiểu gì cả, cuối cùng bị ép buộc, đành phải lái xe đến công ty. Như thế liền biến thành Phó tổng giám đốc lần đầu tiên đi sớm, đáng tiếc là công ty còn chưa mở cửa, bất hân đứng bên ngoài đợi đến nửa tiếng, làm cho cô tiếp tân sợ hãi không thôi.

Thường Tiểu hôm nay lại không cần phải đi làm, đắp mền nghỉ ngơi, đến buổi chiều mới đỡ hơn một chút, thử nhiệt kế nhiệt độ cũng bình thường.

Đến gần hơn bốn giờ, Thường Tiểu mới tỉnh lại, quyết định ăn một chút gì đó rồi online, nhìn xem Phùng Quý Hiên đang làm gì. Nghĩ đến hiểu lầm lần trước, cậu vừa vừa xấu hổ, thật không biết chị hai nhà mình suy nghĩ gì nữa.

Giáng Tuyết Bạc Đầu đăng nhập, vẫn đứng ở ngoài Thiên Xưởng, chỉ là bên cạnh không có bóng dáng của tiểu quân gia. Mở ra khung hảo hữu, Quý Hiên danh tự đang sáng, hơn nữa đã đến cấp 41.

Thường Tiểu hoảng sợ, ngày hôm qua lúc bọn họ logout rõ ràng Quý Hiên chỉ mới cấp 20, thế mà hôm nay đã 41. Cậu phát qua một tin mời tổ đội, biểu hiện Quý Hiên đã trong đội ngũ khác. Không khỏi ngăn người, suy nghĩ cả nửa ngày mới thấy đối phương đang ở Phong Hoa Cốc.

Các hạ lạng lẽ nói với [Quý Hiên]: Cậu đang thăng cấp hả? Tôi đến giúp cho

[Quý Hiên] lạng lẽ nói với Quý Hiên: Vừa lúc, tôi mời anh lại đây

[Quý Hiên] lạng lẽ nói với Quý Hiên: Tiền đội

Giáng Tuyết Bạc Đầu nhanh chóng chấp nhận tổ đội, sau đó bị Quý Hiên kéo đến bên cạnh. Chờ cảnh tượng chuyển hoá, Thường Tiểu mới thấy trong đội tổng cộng có ba người, còn có nhân vật nữ phái Thất Tú cấp 80.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đây là nhị sư phụ, buổi sáng hôm nay vừa bái sư. Cô ấy mới rời khỏi đây thôi, anh giúp tôi đánh mấy con quái đi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga, được.

Thường Tiểu nhìn nhìn acc nữ ngồi bên cạnh, một thân nam hoàng sáo trang, khẳng định là lợi hại hơn mình, bằng không acc Quý Hiên sao thắng cấp nhanh như vậy. Trong lòng cậu có chút thất lạc, nghĩ trò chơi này cứ nhiên có thể bái nhiều sư phụ.

Bất quá thất lạc thì thất lạc, Giáng Tuyết Bạc Đầu nhanh chóng làm xong nhiệm vụ cho Quý Hiên. Chờ cậu đánh quái xong, bên kia cô gái Thất Tú liền di chuyển.

[Đội ngũ][Mộ Dung băng dao]: Sao có thêm một người rồi 0 0 đồ đệ cậu đang ở đâu

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Giao nhiệm vụ

[Đội ngũ][Mộ Dung Băng Dao]: Tàng Kiếm này là đại sư phụ của đồ đệ đúng không, vậy để cậu ấy mang cậu đi, hôm nay tôi còn chưa làm hằng ngày

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ân

Thất Tú nói xong liền lui ra, tiểu quân gia lại bắt đầu đi theo Giáng Tuyết Bạc Đầu làm nhiệm vụ cấp 40.

Nhiệm vụ Giáng tuyết Bạch Đầu chưa làm qua, đường đi gì đó đều không biết. Hơn nữa quái bây giờ lợi hại hơn mấy con tiểu quái kia nhiều, cậu đánh một lần cũng không chết.

Thường Tiểu đầu vẫn còn nhức, ép buộc nửa ngày, tiểu quân gia chỉ mới thắng được một cấp, cậu lại có chút hoa mắt.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cái gì trên đầu cậu thế?

Tiểu quân gia ở bên cạnh ngồi hồi máu, Thường Tiểu liền thấy trên đầu hắn có ba chữ “Định Phong Ba”, trên đầu mình thì không có, trống rỗng.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ kia thêm tôi vào bang phái

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Anh không có bang phái hả? Muốn vào không?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vào a.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chờ chút, tôi nói một tiếng với Thất Tú kia đã

Giáng Tuyết Bạc Đầu rất nhanh liền nhận được kuông đối thoại mời gia nhập bang phái qua, cậu nhanh chóng đồng ý. Cậu còn đang suy nghĩ cách làm sao để trà trộn vào đó, lại không nghĩ có thể dễ dàng vào như vậy.

Kênh bang phái nói chuyện rất nhanh, Thường Tiểu nhìn vài lần, kéo quá nhanh cơ hồ nhìn không rõ, hơn nữa người ở bên trong nói cái gì cậu hoàn toàn không hiểu.

[Bang phái][Tiêu Dao ý]: Tổ dạy đồ đệ đi đại chiến, vú em đến DPS

[Bang phái][Mộ Dung Băng Dao]: Tổ vú em

[Bang phái][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Chị à không phải chị đang kéo đồ đệ sao, làm gì mà có thời gian đi đại chiến.

[Bang phái][Mộ Dung Băng Dao]: Đại sư phụ của đồ đệ đến, bây giờ tôi muốn đi hằng ngày

Thường Tiểu mang theo Quý Hiên lại thí diện thí diện đi lĩnh nhiệm vụ, nhìn thấy trong bang xuất hiện danh tự Thủy Tinh Đồng Thoại, cậu sửng sốt, nghĩ nguyên lai người này cũng ở trong bang. Có mấy cấp cậu có mang theo Thủy Tinh Đồng Thoại, vừa mới bắt đầu còn không biết cô ta chính là Tôn Mẫn, nhưng sau này nhìn cách tán gẫu của cô ta và Quý Hiên trong đội ngũ, cũng không khó phát hiện.

Thường Tiểu nghĩ đến ngày hôm qua Phùng Quý Hiên bị tạt hai lần, có chút , không biết bọn họ cãi nhau cái gì? Nhưng bọn họ cãi nhau cũng không liên quan đến mình, cậu cũng không muốn xen vào. Lại nhìn tiểu quân gia, hình như đang rất chuyên tâm làm nhiệm vụ, không hề nói chuyện.

Giáng Tuyết Bạc Đầu tiếp tục mang tiểu quân gia làm nhiệm vụ, nhưng cũng phải cảm thán tốc độ thăng cấp của Thủy Tinh Đồng Thoại, cứ nhiên đã cấp 80 làm nhiệm vụ hằng ngày đi đại chiến..... Mà tiểu quân

gia của cậu chỉ mới cấp 40. Như vậy mà so sánh thì không còn gì để nói, cậu đương nhiên sẽ không biết có loại phục vụ tên là luyện thuê, mần cấp không cần đến ba ngày.

Thường Tiểu hạ quyết tâm hôm nay nhất định phải tăng nhanh tốc độ thăng cấp cho tiểu quân gia, tâm tình phần chấn như vừa được sống lại.

Sau sáu giờ Phùng Quý Hiền nói biết đi ăn cơm tối, liền treo máy theo sau. Giáng Tuyết Bạc Đầu dẫn theo cậu đi đánh quái, tuy rằng kinh nghiệm không nhiều lắm, nhưng tốt xấu gì cũng là kinh nghiệm.

[Thủy Tinh Đồng Thoại] lặng lẽ nói với các hạ: Mấy người tại sao chỉ mới có cấp 45 thế, cần tôi đến giúp không?

Thường Tiểu nghe hệ thống ding một tiếng, tư tán gẫu màu tím liền nhảy ra, cậu cứ nghĩ là sư phụ Thất Tú của Quý Hiền, nhưng nhìn xuống thì căn bản không phải, thấy rõ danh tự có chút ngẩn người, cư nhiên là Tôn Mẫn Thủy Tinh Đồng Thoại.

Cậu chưa kịp trả lời, bên kia giống như ghét cậu hành động chậm chạp lại phát qua một tin.

[Thủy Tinh Đồng Thoại] lặng lẽ nói với các hạ: Cho tôi vào đội

Mật tán gẫu của cô ta vừa phát qua, xin gia nhập đội cũng đồng thời tiến đến. Giáng Tuyết Bạc Đầu bây giờ mới để ý, quân gia đội trưởng đã đưa cho cậu. Cậu vốn phải trả lời mật tán gẫu, tay run lên nhấn đồng ý.

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Anh cũng thật chậm chạp, anh xem em đã 80 rồi nè

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Hơn nữa sư phụ còn cho em một bộ quần áo

Thủy Tinh Đồng Thoại nói xong liền đem bộ quần áo kia phát lên đội ngũ, Thường Tiểu không biết trang bị này có tốt hay không, nhưng so với mình vẫn hơn, điểm trang bị cũng nhiều.

Thủy Tinh Đồng Thoại cũng là Tàng Kiếm, sưu sưu liền đem một tiểu quái phóng ngã, mà Giáng Tuyết Bạc Đầu còn chưa đánh xong còn kém đến một phần ba máu. Nhất thời có loại cảm giác bị đả kích thật mạnh.....

Xung quanh quái cũng không nhiều, Thủy Tinh Đồng Thoại động tác rất nhanh, đem quái xung quanh đều thanh lý sạch sẽ, cũng không xuất hiện con mới. Thường Tiểu phát ra kênh đội ngũ, còn phải đi ăn cơm rồi uống thuốc.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đi ăn cơm

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Anh đi đi

Thường Tiểu nhìn trong tủ lạnh những thức ăn nhanh chỉ hai chuẩn bị sẵn, đem để vào lò vi sóng hâm nóng hai phút, sau đó chạy đi tìm thuốc, liền bưng trở về máy vi tính. Mặc dù có Thủy Tinh Đồng Thoại, nhưng Quý Hiền không có ở đây, vạn nhất bị tiểu quái cắn chết thì sao.

Cậu vừa ngồi vào máy tính, liền thấy Thủy Tinh Đồng Thoại đột nhiên lui khỏi tổ đội, không biết cô ta đang suy nghĩ cái gì. Lại nhìn kênh đội ngũ, cơm liền bị mắc ở cổ. Kênh nói chuyện đều là của Thủy Tinh Đồng Thoại, phía trên đã bị mất đi cũng không biết đã nói gì, chỉ có phía dưới một đoạn để lại. Lại là một hoa hoa lệ lệ hiểu lầm.....

.....

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Em đã năn nỉ anh như vậy, anh còn không chịu trả lời em?

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Anh sao lại có thể đối xử với em như vậy chứ?

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Anh cứ như vậy không thèm an ủi em một tiếng.

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Anh nói gì đi chứ, không lên tiếng thì coi như xong rồi sao?

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Em biết anh có ở đó, cho nên không lên tiếng muốn đuổi em đi

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Sao anh có thể đối xử với em như vậy

[Đội ngũ][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Được rồi, tôi không cần xin anh nữa, về sau anh đừng hối hận
Võng du chi cư tâm bất lương –

12. Chương 12: Tự Tử Và Bao Dưỡng

Thường Tiểu trợn tròn mắt, Thủy Tinh Đồng Thoại đã out rồi. Cậu cứ tưởng mình nhân lắm, nhưng tiểu quân gia bên cạnh vẫn không nhúc nhích, hiển nhiên vẫn chưa quay về.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Con nhỏ này vào đây bằng cách nào thế

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Lần trước hai người cùng nhau làm nhiệm vụ, cô ấy nói có thể giúp đỡ tôi liền cho vào

Thường Tiểu sững sờ, trên đầu tiểu quân gia nhảy ra một loạt từ. Cậu nhanh chóng giải thích, lỡ như cậu ấy nghĩ mình có gì đó với cô ta thì sao.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sau đó tôi đi nấu cơm, quên nói với cô ấy cậu đi rồi, vừa về thì cô ấy đã đi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Không có gì, tiếp tục làm nhiệm vụ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Muốn đi phụ bản không, tôi đã nghiên cứu rồi chúng ta có thể giết chúng, ở trên bản đồ này luôn nè.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ok, đi thôi

Giáng Tuyết Bạc Đầu thí diên thí diên lên ngựa, cùng với Quý Hiên chạy tới phụ bản Dịch Hoa Cung. Tuy rằng ngựa của cậu chạy nhanh hơn Quý Hiên, nhưng Thường Tiểu không biết cho ngựa ăn, cho nên độ đói khát đã sớm cạn kiệt, tốc độ cũng không mau..... Chỉ thấy ngựa xoay móng, không thấy nó chạy tới phía trước.

Sắp đến phụ bản có gặp một bãi nước cạn, hồng danh cũng ít. Nhưng mà ngựa bọn họ chạy vốn đã chậm, bị đánh hạ mã cũng là bình thường. Vì thế liền biến thành

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đợi chút, tôi bị rơi xuống rồi

[Đội ngũ][Quý Hiên]:.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu bị vài con quái bao vây, máu hạ rất nhanh. Cậu chuyển người, luống cuống tay chân, tuy rằng mana đủ 100, nhưng từ trước tới giờ chưa đổi qua trọng kiếm bao giờ, càng không biết phím F dùng để làm gì. Mà trọng kiếm treo sau lưng, hoàn toàn bị cậu coi như là vật trang sức.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi cũng rớt

Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa tiêu diệt một con quái, thấy tiểu quân gia phía trước cũng quay ngựa, còn bị dính trạng thái làm choáng, đáng thương đi lùi lại một bước, động tác thật chậm.

Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng nhanh chóng chạy về phía đó, sau đó cuống ấn phím Q, đáng tiếc động tác vẫn chậm một chút, nghe “A” một tiếng, quân gia treo. Mấy con quái lại bắt đầu vây quanh tiểu Tàng Kiếm đánh, tuy rằng đẳng cấp thấp, nhưng vẫn không chịu nổi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:QAQ

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ anh là đang tự tử sao

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

Thường Tiểu nhìn kênh đội ngũ trong lòng giật một cái, không biết trả lời thế nào, cuối cùng cố lấy dũng khí gõ vài chữ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chắc vậy.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Bằng không sao sư phụ chết được chứ.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi đoán quả nhiên là đúng

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ không ngờ anh thâm tình như vậy, tôi quyết định sau này lớn lên sẽ bao dưỡng anh, không để anh chết nữa.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:..... Vậy tôi phải nói cảm ơn sao.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Anh nên phát ra biểu tình này =3=

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:=3=

[Đội ngũ][Quý Hiên]: sư phụ ngoan, đứng dậy chúng ta hạ phụ bản

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga

Giáng Tuyết Bạc Đầu lần đầu tiên nói nhiều với tiểu quân gia như vậy, bình thường đều là hai người yên lặng tiếp nhận nhiệm vụ, đánh quái, làm nhiệm vụ, cậu muốn tìm đề tài để nói nhưng nghĩ tới nghĩ lui cũng không có, cứ có cảm giác như mình có ý đồ cố ý tiếp cận hắn vậy. Bất quá chính mình vốn có ý đồ mà.

Thường Tiểu hưng phấn điều khiển tiểu Tàng Kiếm đứng lên, vui vẻ chạy theo tiểu quân gia. Nhiều khi chết cũng là một loại tình thú, những người khác đều không hiểu!

Giáng Tuyết Bạc Đầu mang theo Quý Hiên chạy đến bản sao, cậu cũng lần đầu tiên đi phụ bản này, đến cửa vào cũng chưa đụng đến, trực tiếp vào phụ bản. Sau đó liền thấy Phùng Quý Hiên đứng ở bên ngoài kêu, hắn vào không được.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ anh sao lại vứt bỏ tôi chứ.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chúng ta có khi nào đi nhầm đường không, tôi vào không được đăng cấp không đủ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: A? Tôi ra ngoài thử xem

Giáng Tuyết Bạc Đầu lại truyền tống ra, lại bị lag, không thấy bối cảnh thay đổi, cuối cùng đi ra phụ bản thì thấy Quý Hiên nằm ngay đơ, bên cạnh một tiểu quái đứng đó, một cái đập lên đầu Quý Hiên.

Giáng Tuyết Bạc Đầu xông lên giết chết con quái, sau đó ngồi xuống chờ quân gia hồi sinh.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Trò chơi một ngàn lẻ một loại chết kiểu này

Giáng Tuyết Bạc Đầu di chuyển vài vòng xung quanh tiểu quân gia, làm cách nào cũng không tìm được đường vào khác, chỉ kém kiếm người đến hỏi. Cuối cùng chạy đến bên cạnh NPC, mới thấy xa xa có rất nhiều người chạy vào cái động nhỏ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi tìm được đường vào!

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch anh có vẻ thực hưng phấn

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= =

Tiểu Bạch..... Đây xem như là tên thân mật sao.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu vui vẻ chạy tới tiếp tiểu quân gia, sau đó cùng nhau đi vào phụ bản. Đi vào rồi tiếp nhiệm vụ, Giáng Tuyết Bạc Đầu làm tank chạy lên phía trước, nhìn thấy tiểu quái liền đấu võ.

Tiểu quái phụ bản không hề kém mấy con quái bên ngoài, tiểu Tàng Kiếm không đến 2w máu, công cũng không cao, mỗi lần đánh đều như liều mạng, giết một con hồi máu một lần.

Đợi đến khi boss đầu xuất hiện, Thường Tiểu liền tròn tròn mắt, bên cạnh boss còn có một đồng quái, trận thế đối với bọn họ thật đồ sộ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi kéo quái qua đánh, cậu đứng sau đi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ok

Tiểu Tàng Kiếm phi tiêu đánh trúng một tiểu quái, tiểu quái liền chạy qua đây, một con lớn mang theo hai con nhỏ. Giáng Tuyết Bạc Đầu đánh có chút lao lực, nhưng vẫn không chết. Thành công giải quyết mấy con quái đứng bên trái, chỉ còn hai con quái đứng gần boss.

Một phi tiêu.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]:= = thăm

Một phi tiêu của cậu,boss và quái xung quanh đều động, cùng nhau chạy về hướng này. Thường Tiểu choáng váng, liều mạng ẩn kỹ năng, 12345 chỉ cần có thể ẩn đều ẩn qua một lần sau đó lại ẩn lại một cái.

Thường Tiểu không đổi trọng kiếm, chỉ cần bấm vào phím F, cậu cũng không thêm ẩn. May mắn kiếm khí đủ, ẩn đến gió thổi. Liền thấy Giáng Tuyết Bạc Đầu đột nhiên hộc hộc đứng dậy, máu của tiểu quái bên cạnh phốc phốc hạ nhanh, một đám đều chết.

Chỉ tiếc boss đang kia vẫn chưa chết, huyết còn lại một chút, Giáng Tuyết Bạc Đầu lại bắt đầu liên tiếp ẩn phím Q. Máu của mình cũng chỉ còn chút xíu, coi xem ai chết trước, đáng thương tiểu Tăng Kiếm treo trước.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa nằm xuống, boss chỉ còn một chút máu chạy đánh tiểu quân gia. Quý Hiên vốn muốn chạy, theo bản năng nhấn vào boss, boss thật nể tình xoay quanh hắn một cái nằm xuống

Võng du chi cư tâm bất lương –

13. Chương 13: Quân Lâm Thiên Hạ

Quý Hiên một skill giết chết boss.....

Thường Tiểu khóc không ra nước mắt, chỉ có thể lựa chọn hồi doanh sống lại. Màn ảnh vừa chuyển biến thành cửa phụ bản, cậu vui vẻ hồi đây máu chạy về. Tiểu quân gia thực thành thật đứng ngay thi thể của boss chờ cậu, cũng không đi trước.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đến đây QAQ

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch, vừa rồi tôi đẹp trai không

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Rất đẹp! Còn tôi, chết soái không

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Không soái, anh bị boss đánh đến tiêu hồn

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chúng ta tiếp tục đi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đúng rồi Tiểu Bạch, thứ trong ba lô vừa kiếm dùng như thế nào?

Thường Tiểu nhìn đến đội ngũ mở ba lô ra, bên trong có đạo cụ, ẩn vào chỉ hiện mấy con số. Hình như là đạo cụ nhiệm vụ, nhưng hệ thống nêu lên, không nhận được nhiệm vụ nào của.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Kỳ thật..... Tôi cũng không biết

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Được rồi, đi trước.

Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiên đi dọc theo đường núi, đánh một tiểu quái hồi máu một lần, đánh tới giữa sườn núi thời điểm nhìn thấy có tiểu quái chạy rất nhanh, từ phía trên liền lao xuống đến đây. Tiểu Tăng Kiếm nhìn lên, tưởng quái phát hiện bọn họ, nhanh chóng rút kiếm nghênh đón.

Nhưng con quái thật không cho mặt mũi chạy ngang qua bọn họ, góc áo cũng không đụng. Về phần tiểu quân gia phía sau Giáng Tuyết Bạc Đầu, tiểu quái cũng không quan tâm.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thật thần kỳ.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Con quái nào như vậy cũng tốt rồi.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chúng ta là tới thăng cấp, quái nào cũng vậy thì làm sao thăng cấp hả

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nói đúng.....

Đi lên phía trước mật độ quái càng dày, tiểu quân gia tránh ở thật xa, Giáng Tuyết Bạc Đầu một người xông lên đi, đánh đánh một hồi bị quái chèn ép.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Nữ nhân này thật bư hãn

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu bị tiểu quái đánh lùi vô số lần, xém chút nữa bị ném xuống núi, mới đem mấy nữ nhân này giải quyết được. Hai người chạy chậm, vừa đi lên liền phát hiện đang trong tình trạng chiến đấu, sau lưng vô duyên vô cớ tiểu quái chạy ra, xông lên đánh tiểu quân gia.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vốn muốn tỏ vẻ, tiến lên, chạy tới trước hai con quái, lại chạy về đánh hai con quái đánh lên tiểu quân gia. Dù sao cũng là quái, một đánh ba, nhiệm vụ tương đối gian nan.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi cảm thấy thao tác của anh khá hơn nhiều rồi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cảm ơn khen ngợi QAQ

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch vui quá mà khóc

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đồ đệ cậu đứng ở đây, tôi vào đánh quái!

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Hảo

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch không được để quái chiếm tiện nghi, cái đó phải để lại cho tôi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

Boss thứ hai có ba con, ba con làm thành một vòng tròn, tiểu Tàng Kiếm một mình xông lên, Quý Hiên đứng ở một bên. Giáng Tuyết Bạc Đầu chạy tới lập tức bắt đầu cuồng ấn phím bàn, những kỹ năng có thể sử dụng đều nhấn qua một lần. Nhưng boss không có mất máuboss còn đang vui vẻ nói chuyện.

Không đợi boss nói xong, Thường Tiểu nghe bên ngoài có tiếng đập cửa, ngẩng đầu nhìn đồng hồ, thế mà đã 8 giờ, khỏi cần nghĩ, người gõ cửa bên ngoài không thể là ai khác, đương nhiên là Thường Thu.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đi mở cửa một chút, lập tức quay lại

Thường Tiểu đánh chữ liền chạy ra mở cửa, không cần hoài nghi, tuy rằng nghĩ chỉ cần mở cửa xong sẽ trở về chơi trò chơi, nhưng vẫn là bị Thường Thu bắt được. Buộc kiểm tra nhiệt độ cơ thể, đo xong sẽ cho cậu chơi tiếp.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đã trở về.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chết luôn rồi.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Hoan nghênh trở về

Thường Tiểu trở về liền thấy cậu và tiểu quân gia một trước một sau nằm ngay đơ, mà ba con boss vẫn không chút sút mẻ.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đúng vậy, Tiểu Bạch anh lại tự vẫn.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Không biết vì sao, anh đánh mà tôi bị mất máu, không qua vài giây thì chết. Sau đó anh cũng bị boss đẩy ngã

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Lần này là ngoài ý muốn! Đều do chị của tôi! Nhất định bắt tôi đi đo nhiệt kế

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đo nhiệt kế? Anh bị sốt à?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Có sốt nhẹ một chút, bây giờ đỡ rồi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Bị sốt còn chơi game

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch ngoan, chơi lâu như vậy, anh đi nghỉ ngơi đi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không sao, tôi không khó chịu.

Tuy rằng Thường Tiểu có chút mệt, nhưng so với chuyện này cậu càng hi vọng có thể ở trong trò chơi tiếp xúc nhiều với Phùng Quý Hiên một chút.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi còn chưa về nhà, chờ tôi về lại đăng nhập game

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga, hảo.

Thường Tiểu nghe hẳn nói mới nhớ đến, bây giờ cũng đã 8 giờ, Phùng Quý Hiên thế mà chưa về nhà, vậy chẳng phải luôn ngồi trong văn phòng sao..... Chuyện này thật đúng là trời sụp đất lúc, chó con mất tích, heo mẹ leo cây, không viết mấy nhân viên thấy phó tổng giám đốc tăng ca đến 8 giờ sẽ có cảm giác gì.

Quả thật như thế, Phùng Quý Hiên hôm nay đến công ty, đã dọa đến cô tiếp tân. Cuối cùng tan tầm vẫn không thấy phó tổng ra về. Mấy nhân viên bên ngoài nghĩ thầm chắc Phùng Quý Hiên đã trộm trốn về, ai ngờ đến 8 giờ, cửa phòng phó tổng đột nhiên mở ra.

Vì thế Phùng Quý Hiên bị người dùng ánh mắt kỳ quái tiễn ra khỏi công ty.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu khi tiểu quân gia logout cũng out game, chạy lên giường ôm teddy ngủ một chút, thuận tiện cài đặt báo thức, một giờ sau dậy chơi trò chơi, chắc khoảng giờ đó Phùng Quý Hiên cũng onl đi?

Chờ Thường Tiểu tỉnh ngủ bò lên trò chơi, Quý Hiên danh tự vẫn xám. Cậu mới nghĩ đến cuộc sống về đêm muôn màu muôn vẻ của Phùng Quý Hiên, phỏng chừng mười một giờ mới về nhà, lúc đó mình đã bị chị hai ép đi ngủ rồi.....

Thường Tiểu ở bên cạnh phụ bản Dịch Hoa di chuyển vài vòng, sau đó lên trang trăm độ xem công lược, nhưng không biết là gì, nghe nói xuất hiện boss thứ tư, hình như là boss ẩn tàng.

[Bang phái][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Đại chiến tổ đội thiếu một, có ai đi không.

[Bang phái][Mộ Dung Thủy Dao]: Đại chiến đến T tôi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Trước diện Dịch Hoa sao lại xuất hiện boss thứ tư vậy

[Bang phái][Thủy Tinh Đồng Thoại]: Con boss thứ tư à, với trang bị đó của anh, boss thứ hai chưa chắc gì đánh lại nữa

~Sinh khí, Thường Tiểu nhìn thấy Thủy Tinh Đồng Thoại trên kênh bang hội có chút không vui, mặc dù mình rất gà, nhưng bị người khác châm chọc như vậy cũng sẽ không vui. Còn có một chuỗi cuốn sóng tiêu hồn kia nữa, càng làm cho cậu chán ghét.

Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng không tự làm mình mất mặt, đem kênh chuyển sang kênh bình thường, đứng ở cửa phụ bản tiếp tục tra công lược. Cậu xem qua một lần, rốt cuộc cũng hiểu được một chút, cũng qua hơn nửa tiếng.

[Lân cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết?

[Lân cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cậu đã trở lại?

.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu trở lại trò chơi, liền thấy một nhân vật ngồi bên cạnh mình một thân nam hoàng sáo trang, so sánh với cậu quả thật bỏ đi là vừa rồi.

Giáng Tuyết? Người này biết mình hả? Nhưng Thường Tiểu khẳng định mình không biết hẳn, có khi nào là bạn của acc này hay không? Giáng Tuyết Bạc Đầu tiểu Tàng Kiếm là do cậu mua được, cũng không biết lúc trước có bạn bè gì không, nhưng trong khung hảo hữu một người cũng không có.

Hệ thống nêu lên Quý Hiên login, Giáng Tuyết Bạc Đầu vốn đang suy nghĩ về Quân Lâm Thiên Hạ, trong nháy mắt liền thấy ra sau đầu.

Quý Hiên gửi qua một cái xin tổ đội, vừa lúc hẳn vẫn còn đứng ở phụ bản.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch anh có đi ngủ không?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Có, vừa mới dậy á

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch thực ngoan

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Người bên cạnh là bạn của anh hả?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi không biết a

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiếp tục làm phụ bản đi

Giáng Tuyết Bạc Đầu đáp ứng, sau đó chuẩn bị cùng Quý Hiên vào phụ bản, đột nhiên bị lag, sau đó thì nghe “A” một tiếng, acc cậu liền ngã xuống đất.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sao lại thế này QAQ

Quân Lâm Thiên Hạ danh tự biến đỏ, đứng bên cạnh cậu

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Không nói rõ ràng đừng hòng đi khỏi

Võng du chi cư tâm bất lương –

14. Chương 14: Đoàn Diệt Lý Luận Học

Quân Lâm Thiên Hạ mở trận doanh hình thức, hai thương liên giết chết Giáng Tuyết Bạc Đầu. Thường Tiểu há hốc mồm, chắc không phải là kẻ thù chứ? Nhanh chóng mở khung hảo hữu xem có cừu nhân nào không, chẳng những hảo hữu là con số không, đến một cừu nhân cũng không có.

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cậu không phải A sao?

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tại sao lại quay về?

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Có phải cậu xóa khung hảo hữu đúng không? Tên cậu vẫn xám.

[Lâm cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi, tôi không biết cậu.

[Lâm cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Acc này đã đổi người

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi sát

Giáng Tuyết Bạc Đầu thật sự không biết đây là tình huống gì, vừa gặp liền giết còn nói là bạn bè? Nhưng mà đây là chuyện của acc trước. Cậu chọn hồi sinh tại chỗ, sau đó đứng dậy hồi máu, chuẩn bị mang theo Quý Hiên tiếp tục vào phụ bản.

Thiên Sách Quân Lâm Thiên Hạ không nói gì chỉ đứng bên cạnh không nhúc nhích.

[Lâm cận][Quý Hiên]: Cậu điên hả

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cho tôi vào đội

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Không thì tiếp tục giết cậu ta.

Giáng Tuyết Bạc Đầu choáng váng, cậu đơn thuần nghĩ chuyện này đã chấm dứt, ai ngờ đến Quân Lâm Thiên Hạ liên tục xin vào đội. Đội trưởng là Quý Hiên, ấn cự tuyệt, đối phương lại xin, tới tới lui lui vài lần, cuối cùng phát điên chửi tục.

[Lâm cận][Quý Hiên]: Tôi ***

[Lâm cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi có thể mang cậu đi phụ bản, công kích của cậu ta yếu như vậy đánh rất khó khăn.

[Lâm cận][Quý Hiên]: Công kích lợi hại thì hay lắm sao? Không phải chỉ là đánh vài cái rồi thôi hả

[Lâm cận][Quý Hiên]: Còn làm phiền tôi muốn người giết cậu đó.

Quý Hiên trên đầu nhảy ra một dòng chữ sau đó nhấp vào phụ bản, Giáng Tuyết Bạc Đầu nhanh chóng đuổi theo.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch, anh ở đâu kiếm được con chó săn theo đuôi điên khùng thế này

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ách, kỳ thật.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Acc này là tôi mua QAQ tôi thực sự không biết cậu ta là ai

Thường Tiểu cần rằng một cái vẫn thú nhận với hắn. Nhưng mà cái từ “chó săn” từ miệng Quý Hiên nói ra thực sự rất buồn cười. Quý Hiên cũng là Thiên Sách..... Cũng là con chó săn nhỏ.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Trách không được Tiểu Bạch lại bạch như vậy.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b hân

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Nhưng không sao, tên chó săn không phải mạnh hơn một chút thôi sao, trang bị dùng tiền mua cũng được mà

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi giúp anh làm trang bị, sau đó giết tên chó săn kia.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tự tôi làm thì được rồi QAQ

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch anh không phải đã bị tôi bao dưỡng sao

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: =. =

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chẳng lẽ yếu thì tốt

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu còn chưa 80 mà, cậu chỉ mới có cấp 45.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]:..... Quả nhiên tôi mới có cấp 45.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi sai rồi ==

Thường Tiểu trong lòng yên lặng rơi lệ a, ai nói đi phụ bản kinh nghiệm nhiều, còn không bằng chạy đi làm nhiệm vụ, phụ bản Dịch Hoa này tra tấn bọn họ lâu như vậy, mà còn chưa thăng cấp! Chưa thăng cấp!

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nó chết! QAQ qua rồi.

Boss thứ hai thế mà qua được, lần này Quý Hiên không có đi vào, an vị ngồi ở bên ngoài, tiểu quân gia không rút máu, nhưng ngược lại thiếu gia máu chảy rất nhanh. Có tổng cộng ba con boss, phải đánh chết mới tính hoàn thành. Thiếu gia từng bước từng bước chạy tới, khi con boss cuối cùng ngã xuống thiếu gia cũng chết luôn.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ra Tử Võ Song Kiếm, không phải của Thiên Sách

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Bán lấy tiền đi.....

Boss thứ ba so với hai boss trước dễ dàng hơn, chỉ có điều quái xung quanh rất nhiều, đối với Giáng Tuyết Bạc Đầu và tiểu quân gia mà nói cần phải từng bước từng bước kéo quái đánh, mất không ít thời gian.

Chờ boss ngã xuống đất Giáng Tuyết Bạc Đầu thực ngoạn cho Quý Hiên rời khỏi đội ngũ, sau đó mình thì cưỡi trang bị đứng trên núi nhảy xuống, chết ra phụ bản. Nhìn công lược có chút tác dụng, không cần ngốc nghếch phải chạy ngược trở về, Thường Tiểu cảm giác có chút tự hào

Bất quá ra phụ bản cậu liền cười không nổi, Quân Lâm Thiên Hạ cư nhiên vẫn còn đứng ở đó..... cứ nghĩ hắn treo máy, nhưng Quân Lâm Thiên Hạ liền động, bên cạnh cậu nhảy vài cái, sau đó phát qua một cái xin tổ đội

Giáng Tuyết Bạc Đầu cự tuyệt lời mời Đội ngũ của hắn, đối phương lập tức phát lại một cái, lại cự tuyệt, vừa cự tuyệt lại mời. Cuối cùng cậu ấn đến quen tay, vừa ấn xong mới phát hiện đến lời mời xin Đội ngũ của Quý Hiên phát tới cũng cự tuyệt.

[Lân cận][Quý Hiên]:?? Tiểu Bạch anh đang làm cái gì

Giáng Tuyết Bạc Đầu nhanh chóng phát qua mời tổ đội cho Quý Hiên, thấy hắn vào Đội ngũ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi nhìn nhầm, tưởng Quân Lâm Thiên Hạ gửi tới

[Đội ngũ][Quý Hiền]:**, người kia lại làm phiền anh?

[Thế giới][Quý Hiền]: Đoàn diệt lý luận học Bang phái, chó điên của mấy người đi lạc kìa, ngay cửa Dịch Hoa, nhanh tới khiến nó đi dùm cái.

Tin tức trên Thế giới xoát rất nhanh, nhưng Quý Hiền phát ra câu nói kia Giáng Tuyết Bạc Đầu vẫn thấy, nhất thời . Bang phái trên đầu Quân Lâm Thiên Hạ thế mà tên là Đoàn diệt lý luận học.Phía trước cậu không có chú ý, đến khi Quý Hiền phát lên trên Thế giới, mới nhìn thấy.

[Thế giới][Lưu Thủy Không Hủ]:, chó điên bang chúng ta, chẳng lẽ là bạn nhỏ Thiên Hạ?

[Thế giới][Thích ăn chân dê nướng]: Cá độ không, tớ cá là Thiên Hạ

[Thế giới][Xá Sinh Nuốt Phật]: Cái này còn nói sao, từ khi Giáng Tuyết đi rồi cậu ta vẫn trong trạng thái giận dữ, hờ một chút liền điên lên.

[Thế giới][Lưu Thủy Không Hủ]: Cái gì kia! Tớ nhìn thấy cái gì! Vốn tính tới cửa Dịch Hoa xem náo nhiệt, vậy mà tớ lại thấy Giáng Tuyết!

[Thế giới][Phỉ Tiểu Phong]: Tình huống gì đây?

[Thế giới][Xá Sinh Nuốt Phật]: Bang chủ phu nhân cậu cũng bị lôi ra sao.

[Thế giới][Thích ăn chân dê nướng]:!! lập tức chạy đi xem.

Đối với Thường Tiểu mà nói, trên Thế Giới đều toàn rao bán này bán nọ , xoát quá nhanh, căn bản không kịp xem, cho nên thường không nhìn tới. Sau đó mặc danh kỳ diệu, tiếp nhiệm vụ hồi máu, bên cạnh xuất hiện một đồng người, trên đầu đều đính “Đoàn diệt lý luận học”. Loại chuyện này thực sự quý dị không nói nên lời Hơn nữa có thật nhiều người mở hình thức doanh trận, cùng Giáng Tuyết Bạc Đầu đối lập trận doanh, cho nên đều là hồng danh.....

Giống như bị người ta đánh giá

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Ngao ngao ngao thật là Giáng Tuyết QAA cậu đã trở lại, tớ nghĩ cậu đi thật chứ

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Nha? Đây là tiểu thiếu gia lần đó tôi nhìn thấy a

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Tôi còn muốn dụ dỗ cậu ấy đến bang của tụi mình kìa

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Giáng tuyết cậu rốt cục đã trở lại, thiết cảm động

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Bang chủ bang chủ, phu nhân muốn leo tường

[Lân cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cậu ấy không phải Giáng Tuyết

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]:= =

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]:= =?

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Cái gì?!

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Không phải bán acc chứ

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Không cần a, ngược quá đi

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Thiên hạ, vợ cậu không cần cậu

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Sai rồi, chồng cậu không cần cậu , anh ta chạy rồi

Thường Tiểu bị lời nói trên kênh lân cận làm choáng váng, hoàn toàn không biết bây giờ là tình huống gì. Phùng Quý Hiền cũng không bình tĩnh.

[Lân cận][Quý Hiền]: Acc này đã đổi người

[Lân cận][Quý Hiền]: Tiểu Bạch chúng ta đi làm nhiệm vụ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga nga, được.

Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng không muốn bị người vây xem, vì thế liền thành thật lên ngựa, đi theo tiểu quân gia

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tổ miệng quạ đen.....

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu quân gia kia hảo nộn a [] nước miếng

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Chẳng lẽ là Giáng Tuyết mới CP (couple) mới?

Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiên cưỡi ngựa chạy xa kênh lân cận mấy người kia nói cũng không thấy. Thường Tiểu chảy mồ hôi, mua acc thật phiền toái nhưng nếu không mua, với trình độ tân thủ của cậu, phỏng chừng Phùng Quý Hiên mãi cấp mình cũng mãi cấp không nổi.....

Võng du chi cư tâm bất lương –

15. Chương 15: Bị Bao Dưỡng Tiểu Bạch Sư Phụ

Tuy rằng Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiên cùng nhau rời khỏi phụ bản Dịch Hoa, kênh lân cận cũng không thấy bọn họ nói chuyện, nhưng vẫn còn một thứ gọi là mặt tán gẫu.

[Xá Sinh Nuốt Phật] lặng lẽ nói với các hạ: QAQ cậu thật sự không phải Giáng Tuyết sao?

[Lưu Thủy Không Hủ] lặng lẽ nói với các hạ: Giáng Tuyết Giáng Tuyết cậu đừng chính Tiểu Lâm Tử, Tiểu Lâm Tử chính là một tiểu thụ khẩu thị tâm phi, cậu không biết mấy ngày cậu biến mất cậu ấy đều điên lên.

[Quân Lâm Thiên Hạ] lặng lẽ nói với các hạ: Cậu biết người trước acc này không?

[Quân Lâm Thiên Hạ] lặng lẽ nói với các hạ: Cậu mua acc này bao nhiêu? Bán cho tôi

Thường Tiểu bị biến thành sứt đầu mẻ trán, từng cái từng cái trả lời bọn họ, nói mình không phải là Giáng Tuyết trước kia, thật là đã đổi người. Sau đó cự tuyệt mời tổ đội Quân Lâm Thiên Hạ phát qua.

Nhất tâm nhị dụng mang nhiệm vụ hậu quả chính là tiểu quân gia không có việc gì làm, Giáng Tuyết Bạc Đầu từ trên núi cưỡi ngựa lao ra ngoài..... Chờ Thường Tiểu trả lời xong mặt tán gẫu, thì phát hiện acc của mình đã nằm ngay đó.

Buổi tối mười một giờ, Thường Thu đúng giờ đến nhắc cậu đi ngủ, này xác thực so với chuông báo thức còn chuẩn giờ hơn. Thường Tiểu chỉ có thể xám xịt nói với Phùng Quý Hiên mình phải đi ngủ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi đi ngủ, bà chị đến nhắc nhở rồi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đã 11 giờ, anh nhanh đi ngủ đi, không phải đang bệnh sao

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: 88

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đợi đã, tài khoản và mật mã của anh nói cho tôi biết đi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: A?

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Khi anh không onl tôi có thể mở hai acc làm nhiệm vụ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga nga, hảo

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu đợi chút

Thường Tiểu vốn đã đánh tài khoản và mật khẩu vào khung, nhưng liền xóa đi. Sợ đến một tay đầy mồ hôi, mật mã của cậu là ngày sinh nhật của Quý Hiên, nếu phát ra sẽ bị hấn phát hiện mình có ý đồ biến thái đi

Vì thế liền mở ra trang chủ, lên sửa mật mã, nghĩ tới nghĩ lui lại đổi thành sinh nhật của mình. Trong lòng có chút chờ mong, biết đâu Phùng Quý Hiên còn nhớ rõ cũng không chừng? Nhưng sự thật chứng minh Phùng tứ thiếu gia chính là một tên vô tâm vô phế, hoàn toàn không có ấn tượng.

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Hào, tôi nhớ rồi, anh đi ngủ đi

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Mơ đẹp, ngày mai chờ anh onl.

Thường Tiểu nhìn cậu ngày mai chờ anh onl liền lảng lảng, vui vẻ chạy đi tắm, sau đó bò lên giường ôm Teddy hôn một ngụm, ngủ ngon.

Tuy rằng ngủ không tỉnh trẻ, nhưng bảy giờ ngày hôm sau Thường Tiểu vẫn buồn ngủ chịu không được. Chuông báo vang hai lần, hai tay ôm gấu teddy, mặt cũng vui vào trong.

Thường Tiểu nằm trên giường đấu tranh mười phút, ánh mắt gắt gao nhắm lại, trong đầu xoay chuyển, tự hỏi rốt cuộc có đến công ty hay không. Kỳ thật hôm nay cậu có thể nói thân thể không khỏe, sau đó ở nhà nghỉ ngơi một ngày. Như vậy là có thể bỏ lên trò chơi cùng Phùng Quý Hiền cùng nhau ngoạn. Nhưng nếu không đến công ty, vậy chẳng phải không thấy được hân sao?

Cuối cùng khi đồng hồ báo thức vang lên lần thứ ba, cậu cũng đứng dậy

Đến công ty thời gian còn rất sớm, Thường Tiểu là một người đúng giờ, từ khi đến nhà trẻ đến giờ chưa đi trễ lần nào, cho nên cậu làm gì cũng dư ra thời gian. Đến công ty chỉ mới tám giờ rưỡi.

Cậu vừa mới bước vào, liền thấy thang máy mở ra, thời gian còn sớm cho nên còn ít người, cửa lập tức đóng lại. Thường Tiểu không thể nói chuyện, “Xin đợi một chút ” Loại sự tình này khẳng định là làm không được, chỉ có thể chạy lên phía trước.

Thường Tiểu chạy nhanh, nhưng cửa thang máy đóng nhanh hơn. Cậu chạy tới nơi chỉ thấy cửa khép lại, vốn tưởng cản không được. Đột nhiên có người lấy tay cản dùm cậu, cửa mở ra.

Thường Tiểu nhìn thấy Phùng Quý Hiền liền sửng sốt, vừa bị đối phương kéo vào thang máy.

“Còn chưa tỉnh ngủ hả?” Phùng Quý Hiền nhìn cậu mở to hai mắt nhìn hân, không chớp lấy một cái.

Thường Tiểu có chút ngượng ngùng, nhanh chóng dời tầm mắt. Xấu hổ nhất là đến tầng trệt lại quên xuống thang máy, sau đó lại bị Phùng Quý Hiền kéo ra.

Tiểu cô nương tiếp tân lại bị Phùng Quý Hiền dọa tiếp, ngày hôm qua nhìn thấy Phùng tứ thiếu gia cứ tưởng là ngoài ý muốn, hôm nay vẫn ngoài ý muốn, cảm giác tận thế 2012 sắp tới rồi.

Thường Tiểu đi ở phía sau, nhìn thấy biểu tình trên mặt của cô ấy, liền bị chọc cười.

Phùng Quý Hiền vào văn phòng phó tổng, Thường Tiểu chán đến chết. Buồn rầu vì sao mình phải đến công ty, chỉ vì muốn thấy hân, phải ngồi cả ngày, chờ đến tan tầm mới được về nhà online.

Cả ngày hôm nay Phùng Quý Hiền chưa hề rời khỏi văn phòng, ăn cơm trưa cũng mua từ bên ngoài, cho nên cũng không gặp hân. Đến khi tan tầm Thường Tiểu là người đầu tiên trốn về nhà lên trò chơi.

Vừa đăng nhập Thường Tiểu liền há hốc miệng, tuy rằng Phùng Quý Hiền có tài khoản của cậu, đứng ở Lạc Dương giao dịch cũng không có gì kỳ quái. Nhưng trong bao có hơn ba tảng đá màu hồng nhạt, trên đó viết, cô thạch phụ bản Dịch Hoa 25 người · xx.

Chẳng lẽ lúc làm nhiệm vụ rơi ra?

Thường Tiểu không biết chơi trò chơi như thế nào, cũng không biết này cô thạch này dùng để làm gì, đương nhiên giá của nó cũng không biết. Cô thạch tuy rằng không quý nhưng cũng rất mắc, ít nhất đối với Thường Tiểu mà nói, trong ba lô chỉ có 2000j, cô thạch gì đó không cần mơ tới

[Quý Hiền] lặng lẽ nói với các hạ: Tiểu Bạch anh đã đến rồi

[Quý Hiền] lặng lẽ nói với các hạ: Tôi mua cho anh ba tảng đó, không mua hết được. Nhưng không sao, hôm nay đi Dịch Hoa, nếu vận khí tốt trang bị có thể ra đầy đủ.

[Quý Hiền] lặng lẽ nói với các hạ: Như vậy sư phụ sẽ không tiểu bạch nữa

Thường Tiểu hoàn toàn xem không hiểu lời của quân gia, cái gì ĐH cái gì trang bị, đầu đầy mờ mịt, cuối cùng vẫn phải hỏi google. Chờ cậu lên trang trăm độ liền tròn tròn mắt, nguyên lai cô thạch quý như vậy, hơn một vạn kim, chính mình một nửa cũng mua không nổi.

Phụ bản này cũng giống thánh điện Dịch Hoa, từng con boss sẽ rơi xuống vật phẩm bài tử, cầm bài tử có thể đến môn phái đổi trang bị. Quân Lâm Thiên Hạ kia một thân trang bị đó, cũng là như vậy mới có được, thời gian ngắn mà tiền chi nhiều chút thôi. Mang theo cô thạch đến chỗ boss phóng ra, đánh boss xong 100% sẽ rớt xuống trang bị cô thạch ghi chú. Đương nhiên bọn họ phải đi phó bản 25 anh hùng dịch hoa thánh điện, mua cô thạch còn phải có bao đoàn, bao đoàn cũng hết mấy vạn kim, phóng tảng đá cũng phải tốn tiền.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không cần vậy đây, cái này quá quý

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi mua cả một đêm hôm qua mới mua được cô thạch đó, cô thạch dành cho Tàng Kiếm không ai bán hết.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nhưng mua cô thạch và bao đoàn phải tốn tiền.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Nhưng tôi đã mua rồi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= =

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chính là lúc này, sau khi tiểu bạch login.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= =

Thường Tiểu không nói gì, không nghĩ hẳn lại nhanh như vậy. Sau đó cúi đầu nhìn kênh bang phái.....

[Bang phái][Mộ Dung Thủy Dao]: Cậu là đồ đệ của tôi cũng là người trong bang, bán vậy là lời cho cậu rồi

[Bang phái][Mộ Dung Thủy Dao]: Bao đoàn 6w, tảng đá giá gốc 5w bán cho cậu 4w, 3w và 2,5w

[Bang phái][Quý Hiên]: Được thôi

[Bang phái][Mộ Dung Thủy Dao]: Vậy ok, tổng cộng 3 tảng đá, thêm bao đoàn nữa là 15w

[Bang phái][Mộ Dung Thủy Dao]: Lát nữa cậu đặt cọc 1 phần ba cho tôi, phát bưu kiện đi, tôi bây giờ phải đi đại chiến

[Bang phái][Mộ Dung Thủy Dao]: Buổi tối 8 giờ mở đoàn

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:QAQ phải đặt cọc nữa sao

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Phải

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: TAT đem tôi bán cũng không được nhiều tiền như vậy

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sẽ không, xoa đầu

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đừng quên buổi tối 8 giờ vào YY

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: ==! Tôi không có mic

Thường Tiểu còn chưa từ đả kích 15w thoát ra, liền bị kích thích lần nữa. Lên YY? Tuy rằng cậu biết chơi trò chơi đều thích lên YY, dù sao thì một bên đánh một bên nói chuyện cũng rất bất tiện, nhưng mà cậu chưa từng nghĩ mình cũng sẽ chơi YY a. Cậu căn bản không thể nói chuyện, lên đó xấu hổ lắm.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch anh đừng gạt tôi.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Hay là không muốn nghe tiếng của tôi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= =

Bán manh đáng xấu hổ.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thiệt mà

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vậy cũng không sao, nghe được thì tốt rồi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Phụ bản 25 người có chỉ huy, không lên YY không được

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vậy được rồi

Thường Tiểu thỏa hiệp, cắn răng một cái coi như mình không có mạch thì được rồi. Nhìn nhìn thời gian, cũng đã hơn bảy giờ. Bàn tay cậu xuất mồ hôi, tuy rằng “Mình không có mic”, nhưng cậu vẫn khẩn trương.....

Võng du chi cư tâm bất lương –

16. Chương 16: Yy

Mấy loại YY này Thường Tiểu đương nhiên đã nghe qua, nhưng từ trước đến nay chưa dùng lần nào, nhanh chóng lên mạng tải xuống, sau đó đăng kí tài khoản. Bận rộn cả nửa ngày, khi cài đặt xong cũng đã hơn bảy giờ rồi.

Phòng YY là công hội của bọn họ, cậu nhập mật mã, đi vào liền nghe một đồng người đang nói chuyện, không biết có phải mạng có vấn đề hay không, vừa dứt quãng lại lag. Nhưng đa số vẫn có thể nghe rõ, có một thanh âm đặc biệt quen tai, chính là người kia chỉ phát ra đơn âm, Thường Tiểu chỉ cần nghe một lần liền nhận ra.

“Sư phụ tôi nè.”[Quý Hiền]

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Tôi đến rồi

“U, người này là sư phụ của tiểu quân gia hả?”

Phùng Kế Hiền liếc mắt một cái liền thấy tên của Giáng Tuyết Bạc Đầu, tuy rằng đang ở YY nhưng ID vẫn rất cẩn thận tỉ mỉ, đằng sau cũng có người hỏi có phải là sư phụ của tiểu quân gia hay không, nhưng đại đa số đều xem nhẹ cậu, vậy thì để mình hẳn nói chuyện là được.

“Tiểu Bạch, lát nữa nghe đội trưởng chỉ huy là được, không cần đánh, đứng im là ok.”[Quý Hiền]

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Nga nga, hảo

“Cậu không có mic sao? Lát nữa vào đánh chữ chậm lắm.”

Thường Tiểu nghe thấy tiếng của một cô gái, thanh âm không lớn, nhỏ nhẹ rất êm tai, nhưng lại mang theo chút khiêu khích, là lạ. Cậu cảm thấy kỳ quái, nhìn đến danh tự sáng lên biểu hiện đang nói chuyện, Thủy Tinh Đồng Thoại.

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Xin lỗi, tôi không có mic

Thường Tiểu ấn một câu liền nhấn enter, cậu luôn có cảm giác kỳ quái giống như mình là người thứ ba.

“Không mic? Bây giờ máy tính nhà ai lại không có mic chứ. Chắc không phải do mình nói khó nghe quá nên không lên tiếng chứ gì?”[Thủy Tinh Đồng Thoại]

Thủy Tinh Đồng Thoại lúc đầu còn nhẩn nhện, acc của mình cũng là Tàng Kiếm, cô thạch gần đây giá bán quả thật đều trên trời, cô ấy muốn cũng mua không nổi. Ai biết Phùng Kế Hiền thu mua cô thạch để làm trang bị cho Giáng Tuyết Bạc Đầu. Đưa cho người ngoài cũng không chịu cho cô.

Khẩu khí của cô thật xung, tuy rằng nhỏ nhẹ, nhưng càng có vẻ âm dương quái khí, vốn có rất nhiều người đang nói đùa, liền im lặng xuống, giống như chờ xem bọn họ sẽ nói gì tiếp theo.

Thường Tiểu xấu hổ ngón tay đặt trên bàn phía không biết đánh gì mới tốt.

Trong phòng im lặng đến quỷ dị, trong lúc nhất thời không ai nói gì cả, cũng không có nghe tiếng của Phùng Quý Hiền. Cứ như vậy gần nửa phút, mới có người đánh vỡ trầm mặc.

“Đến giờ rồi, tới DH đi.”[Đinh đầu một ngụm oa]

Giáng Tuyết Bạc Đầu tưởng đã được giải thoát, sau đó thu nhỏ YY xuống. Lục tục chạy đến DH, nhưng acc của Quý Hiền vẫn không nhúc nhích.

Đội trong chốc lát đội trưởng bắt đầu nói chuyện, đơn giản chính là kêu vài người chú ý xác chết (???), không cần đánh, đi vào đó rồi nói cho bọn họ chỗ nào nằm chết là được.

Thường Tiểu chuyên tâm nghe, dù sao cũng là lần đầu tiên đi phụ bản 25 người cái gì cũng không biết. Đột nhiên bên tai có một âm thanh vang lên, có một khung tán gấu hiện lên, phía dưới chột lóe.

Quý Hiên: Tiểu Bạch đừng nóng giận

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Tôi không có

Thường Tiểu nhìn nội dung trả lời, kỳ thật mình rất xấu hổ, hơn nữa trong lòng chỉ có chút vi diệu, sinh khí ngược lại không có.

Quý Hiên: Tôi muốn giải thích với anh một chuyện

Giáng Tuyết Bạc Đầu: A? Cái gì?

Quý Hiên: Con nhỏ Thủy Tinh Đồng Thoại kia là bạn gái trước của tôi, nhưng cô ta đòi chia tay, tôi cũng chịu, rồi nhỏ lại làm âm ỹ lên, tôi thật sự vô tội

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Ngạch.....

Kỳ thật Thường Tiểu đương nhiên biết Thủy Tinh Đồng Thoại là ai, còn biết tên thật của cô ta, đương nhiên cậu còn hai lần chứng kiến thảm trạng của Phùng Quý Hiên. Nhưng cậu không thể nói ra không thì sẽ bị lộ.

Quý Hiên: Cho nên cô ta có làm gì thì Tiểu bạch cũng đừng để ý đến

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Ngạch..... Nga

Quý Hiên: Được rồi, sự phụ không tức giận thì tốt rồi

Thường Tiểu có điểm , khẩu khí của Phùng Quý Hiên thật sự giống như đang dỗ con gái, vì thế phát qua một tin.

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Tôi thật sự không có tức giận, hơn nữa đồ đệ khẩu khí của cậu giống như đang tán muội muội vậy

Quý Hiên: Có sao? Nhưng nếu sự phụ là con gái thì tôi sẽ theo đuổi đó

Giáng Tuyết Bạc Đầu: b, xin lỗi, tôi là nam a

Quý Hiên: con trai chưa từng theo đuổi, thử một lần xem sao.

Thường Tiểu bị hấn chọc liên đồ mặt, tuy rằng biết đối phương đang nói đùa, nhưng vẫn không nhin được mộng tưởng rằng hắn đang nghiêm túc

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Đội trưởng gọi, tôi vào phụ bản

Quý Hiên: Sự phụ then thùng

Thường Tiểu thật sự then thùng, nhân cơ hội chạy vào phụ bản. Nhìn thấy lời nói của Quý Hiên cũng xem như không thấy, không trả lời lại.

Quý Hiên: Tiểu Bạch, vào phụ bản đừng quên phóng tảng đá

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Được, tôi nhớ rồi

Tiểu quân gia hiển nhiên không có gì chuyện gì làm, đem acc treo ở cửa phụ bản ĐH, sau đó ngồi xuống làm việc, chờ Giáng Tuyết Bạc Đầu đi ra, thuận tiện ở trên YY quấy rối cậu.

Quý Hiên: Vào phụ bản nhớ rõ cách đánh trong đó, phụ bản 25 người tôi chưa vào lần nào.

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Ừm, đội trưởng mang theo mà.

Phụ bản 25 người quả thật không giống với phụ bản nhỏ, chủ yếu rất dễ bị lag. Thường Tiểu máy tính độ phân giải không cao, vốn không chơi trò chơi được, cho nên lag lợi hại hơn. Tai nghe truyền đến âm thanh đứt quãng của đội trưởng, trên đường cũng có người bỗng nhiên rớt mạng.

Vào trong, đội trưởng bảo cậu đem 15w giao cho Mộ Dung Thủy Dao. Giáng Tuyết Bạc Đầu giao dịch xong xen lẫn vào trong đám người, cảm thán quả thật phụ bản 25 người rất đồ sộ, một bên đi theo chỉ thị, sau đó đội trưởng nói phóng tảng đá cậu để lại tảng đá. Tiếp theo chính là cởi hết quần áo, ngồi ở một bên chờ bị giết.

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Phóng tảng đá rồi, tôi đang chờ chết

Quý Hiên: Cho coi hình đi

Giáng Tuyết Bạc Đầu cho hắn coi hình, trong lúc phát qua còn lag vài phút. Chờ nó phát ra thì

Quý Hiên: Tiểu Bạch anh cứ nhiên đùa giỡn lưu manh

Giáng Tuyết Bạc Đầu: b

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Là đội trưởng kêu cởi! Mặc quần áo mà chết sẽ bị hư.

Quý Hiên: Đừng giải thích..... Tiểu Bạch tôi nghĩ anh là một thiên nhiên ngọc, kỳ thật anh.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu:

Thường Tiểu một bên cùng Phùng Quý Hiên nói chuyện phiếm, một bên xem bọn họ đánh quái, lúc bắt đầu đánh vẫn rất thuận lợi. Lúc sau không biết có phải mở máy tính quá nhiều, tán nhiệt không tốt nên rất lag

Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng học theo người khác, khi cậu phóng tảng đá thứ hai thì bị rớt mạng. Thường Tiểu khẩn trương đăng nhập lần nữa, nhưng tiến độ rất chậm, chờ cậu lên lại thì đã đánh xong, nhưng tảng đá vẫn chưa phóng.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Côi thạch của tôi còn chưa có phóng.

Thường Tiểu đánh xong YY liền có người nói chuyện, là tiếng của con gái.

“Không phải kêu cậu thả sao? Thời gian dài như vậy tại sao lại không phóng?”[Mộ Dung Thủy Dao]

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Tôi bị mất mạng

Võng du chi cư tâm bất lương –

17. Chương 17: 15w

“Trò chơi đột nhiên mất mạng sao YY không mất? Chưa phóng thì nói một tiếng không được sao? Boss này qua rồi chúng tôi cũng không đem cậu vào được nữa, cũng không phải chúng tôi không cho cậu phóng, không phóng ai thiệt người đó chịu.”[Mộ Dung Thủy Dao]

Thường Tiểu căn bản nói không được, tai nghe truyền đến âm thanh chần vắn, muốn đánh chữ ra, nhưng sót ruột đánh lại sai, nửa ngày cũng không phát được một câu

“Gặp được cậu cần nhẫn như vậy lại không chịu nghe chỉ huy, còn nói do network card có phải do tui tui xui xẻo hay không.”[Mộ Dung Thủy Dao]

Thường Tiểu vốn đang muốn xin lỗi, dù sao cậu không phóng tảng đá, ai biết network card dở chứng, rớt mạng. Nhưng bị Mộ Dung Thủy Dao ác ngôn ác ngữ châm chọc như vậy, không tức giận cũng khó.

“Sư phụ tôi không có mic.”[Quý Hiên]

Thường Tiểu tức giận nắm chặt tay, thì nghe thanh âm Quý Hiên đột nhiên xuất hiện. Vốn Phùng Quý Hiên đã rời khỏi phòng, chỉ cùng Giáng Tuyết Bạc Đầu nói chuyện riêng. Nhưng không thấy đối phương trả lời, chắc đã xảy ra vấn đề. Hắn lại vào YY Bang phái, vừa vào thì nghe thanh âm khắc bạc của Mộ Dung Thủy Dao.

“Tôi bao đoàn thời điểm đã nói qua, sự phụ tôi cái gì cũng không biết, ai mang anh ấy đây? Mất boss thì do ai.”[Quý Hiên]

“Được rồi, Mộ Dung lát nữa cậu đem tảng đá của boss đầu tiên trả lại cho Tàng Kiếm này thì xong rồi, dù sao cũng thất bại, đánh xong rồi thôi.”[Đỉnh đầu một ngum oa]

Mộ Dung Thủy Dao nghe Đỉnh đầu một ngum oa giúp bọn cậu cũng không vui, nhưng chỉ than thở vài câu đóng Mic cũng không lên tiếng.

Giáng Tuyết Bạc Đầu cùng một đám người đi lên phía trước, vốn người dẫn cậu là Mộ Dung Thủy Dao, cũng là người cùng Quý Hiên đàm giá. Hiện tại đặc tội với người ta, Mộ Dung Thủy Dao là một câu cũng không nói, liền cố đi lên phía trước. Cũng may tiểu Tàng Kiếm biết thời thế bây giờ thế nào, cũng không muốn cùng nàng nói chuyện.

Vốn 25ĐH không tính rất khó, nhưng lại đoàn diệt ba lần, thẳng đến mười hai giờ khuya mới kết thúc. Thường Thu có đến thúc dục cậu đi ngủ vài lần. đều bị Thường Tiểu lừa dối cho qua. Nhưng lúc 11 giờ Quý Hiên cũng đã logout, Giáng Tuyết Bạc Đầu một người đi theo đoàn chết lên chết xuống, cảm giác thật sự gian nan.

Đoàn diệt ba lần, cuối cùng cũng đánh xong Thường Tiểu đều cảm thấy dù mình không đánh cũng tinh bì lực tẫn. Hơn nữa thiếu gia vận khí thật sự quá kém, cũng có thể là do Đội ngũ công kích kém, trừ bỏ phóng ba tảng đá, một Tàng trang bị bài tử Tàng Kiếm cũng không rớt, tán kiện cũng chỉ có một.

“Được rồi, sau khi ra ngoài Mộ Dung sẽ trả lại tảng đá kia cho cậu.”[Đỉnh đầu một ngum oa]

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Hảo, cảm ơn

Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng ở bản sao bên ngoài, vừa định mật Mộ Dung Thủy Dao, nhưng đột nhiên bị đá ra khỏi Đội ngũ. Những người đó đi rất nhanh, vừa ra ngoài liền về chủ thành, chung quanh không có một người nào.

Các hạ lặng lẽ nói với [Mộ Dung Thủy Dao]: Cô ở đâu? Tảng đá đầu tiên sao không trả lại cho tôi.

[Mộ Dung Thủy Dao] lặng lẽ nói với các hạ: Sao lúc rớt mạng cậu cũng không nhanh như vậy, nói không phóng được

Thường Tiểu bị cô ta chế trụ, càng không có hảo cảm với acc nữ này.

[Mộ Dung Thủy Dao] lặng lẽ nói với các hạ: Tôi xem như lần này ghi nhớ, về sau tìm người nhất định sẽ không tìm đồ ngốc

[Mộ Dung Thủy Dao] lặng lẽ nói với các hạ: Gặp được cậu là do tôi xui xẻo

~~[Mộ Dung Thủy Dao] lặng lẽ nói với các hạ: Cho cậu lời như bang chủ nói
còn phải trả tiền lại cho cậu

[Mộ Dung Thủy Dao] lặng lẽ nói với các hạ: Tiền đã gửi qua hòm thư, về sau đừng để tôi nhìn thấy cậu

~Thường Tiểu nhìn mặt tán gẫu không trả lời được, lần đầu tiên bị tức đến không nói được gì, nhìn chuối cuộn sóng tiêu hồn kia. Lời nói đối phương thấy thế nào cũng giống như mình là lừa gạt. Cũng không muốn quan đến cô ta, cầm tiền rồi cả hai không ai thiếu nợ nhau.

Nhưng Thường Tiểu tưởng như vậy đã xong, trên thực tế không phải. Giáng Tuyết Bạc Đầu đến hòm thư, không có lấy tiền được, bình thường hòm thư sẽ lùi lại nửa tiếng. Cậu đành phải ở trò chơi chờ 30 phút, trong lúc đợi đi tắm trước.

Tắm xong, hòm thư đã có tin, nhưng 4w tảng đá đầu tiên, Mộ Dung Thủy Dao chỉ đưa cho cậu hai phong 1w.

Thường Tiểu phát mộng, tưởng mình nhìn sai, nhưng quả thật trong hòm thư chỉ có hai tin, một phong thư nhiều nhất chỉ có 1w, vừa đủ 2w không sai.

Giáng Tuyết Bạc Đầu nhanh chóng mật Mộ Dung Thủy Dao, nhưng là đối phương biểu hiện không online. Tiểu quân gia cũng không ở, Thường Tiểu không nghĩ được sẽ tìm ai, phát kênh bang phái để hỏi.

Nhưng cậu càng choáng váng hơn, hệ thống nêu lên không thể dùng kênh bang phát, các hạ không có bang. Trên đầu Giáng Tuyết Bạc Đầu trống không, quả nhiên không có chữ bang phái, cậu ngay cả mình bị đá lúc nào cũng không chú ý.

Thường Tiểu bị tức giận đến mặt đều đỏ, cuối cùng tìm không được người phải thoát. Chơi trò chơi mà thật phiền lòng lần đầu tiên cậu cảm nhận được. Vốn muốn đuổi theo Phùng Quý Hiên, ở thể ở cùng hẳn nhiều hơn, tăng tiến cảm tình gì đó. Nhưng ai ngờ lại gặp nhiều chuyện như vậy.

Cậu một đêm ngủ không ngon giấc, có chút hối hận khi ngoạn trò chơi, cuối cùng dậy thật sớm, chạy đến 5173 mua kim. Mất hơn 300 đồng mua 15w, lên trò chơi trả lại cho Quý Hiên.

Buổi sáng người tương đối ít, Quý Hiên danh tự cũng xám, đương nhiên tiểu quân gia không có khả năng login giờ này. Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng ở chỗ tín sử. Đứng trong chốc lát, cuối cùng logout đi làm.

Trên đường kẹt xe nghiêm trọng, thế cho nên Thường Tiểu đến công ty thì đã muộn, văn phòng phó tổng giám đốc đóng cửa, nghe bát quái nói gần đây phó tổng mấy ngày không ra khỏi phòng, hôm nay cũng không ngoại lệ. Kết quả là Thường Tiểu bị đá cả ngày vì không được nhìn thấy nam nhân kia.

Nhưng Phùng Quý Hiên giữa trưa lại ra khỏi phòng, xuống căn tin dưới lầu ăn cơm..... Thường Tiểu vốn thực vui vẻ muốn cùng đi xuống, đương nhiên là làm bộ như trùng hợp, còn phải bảo trì khoảng cách nhất định.

Có mấy đồng sự cũng muốn vậy, nhưng đều thực ăn ý tránh xa Phùng Quý Hiên, vượt mông ngựa cũng phải nhìn thời điểm. Tứ thiếu gia đầy mặt “Người sống chớ gần”, “Tâm tình không tốt” bộ dáng, cũng không ai muốn mình trở thành vật hi sinh.

Nguyên nhân không có gì khác. Hôm nay Phùng Quý Hiên đến công ty, vẫn bị tiếp tân dùng ánh mắt khác biệt tiếp đãi. Phùng thiếu gia cũng không khỏi khinh bỉ chính mình, chơi game đến mỗi ngày đều phải dậy sớm, thật giống mối tình đầu thời trung học a.....

Tiểu quân gia login liền xem khung hảo hữu, Giáng Tuyết Bạc Đầu không ở. Không onl cũng rất bình thường, Phùng Quý Hiên biết, có rất ít người thanh nhân giống như mình. Học sinh ban ngày còn phải đi học, công tác thì khỏi nói nữa.

Cho nên hẳn ở trong trò chơi đi dạo lung tung. Sau đó trong lúc vô tình đến hòm thư xem xem, bên trong một đồng bư kiện chưa đọc, tất cả đều là Giáng Tuyết Bạc Đầu gửi đến, mở ra vừa thấy 15w kim.

Võng du chi cư tâm bất lương –

18. Chương 18: Lui Bang

Kỳ thật Phùng Quý Hiên không xem 15w kia là gì cả, hẳn thầm nghĩ phỏng chừng là Giáng Tuyết Bạc Đầu cảm thấy lấy tiền của mình không tốt cho lắm, nên trả lại. Sau đó rảnh không có gì làm chạy lên YY xem, tuy rằng không thể lên game, biết đâu Giáng Tuyết Bạc Đầu onl YY cũng không chừng.

Nhưng Giáng Tuyết Bạc Đầu danh tự vẫn xám như cũ, ngược lại sáng sớm kênh YY Bang phái đã có mấy người, hình như là đang nói chuyện, nói rất hăng say

Phùng Quý Hiên vốn không để ý, muốn thoát ra ngoài, ai biết vừa muốn đi ra thì nghe có người nói “Tên ngốc Tàng Kiếm ngày hôm qua qua thể nào rồi?”

Một tiếng con gái nói tiếp: “Hình như là bang của chúng ta phải không? Tớ thấy nó chỉ mới là học sinh trung học thôi.”

“Tớ đá nó, ngày hôm qua theo tớ cả nửa ngày, muốn đòi tiền lại, thật không biết là ai nghe không hiểu tiếng người không chịu phóng tăng đá, còn đòi tớ trả tiền cho nó. Vậy mà bang chủ hôm qua còn nói tớ, tớ chọc ai chứ.”

Mộ Dung Thủy Dao thanh âm Phùng Quý Hiên vẫn nhớ rõ, nghe một lần liền nhận ra, nghe cô ta nói vậy liền tức giận. Phùng Tứ thiếu gia không vững vàng, hẳn cũng không biết tiền căn hậu quả, như thế nào liền đem đá Giáng Tuyết Bạc Đầu? Vì thế khai mạch hỏi một câu.

Mấy người kia đang nói chuyện phiếm cũng không phát hiện có thêm một người, hoảng sợ. Phùng Quý Hiên khẩu khí có chút tức giận, nhưng Mộ Dung Thủy Dao kia cũng đủ khoa trương, bắt đầu giải thích, giải thích đến một nửa liền bắt đầu khóc, khóc đến lê hoa đái vũ, thút tha thút thít. Hơn nữa một bên khóc còn không quên châm chọc Giáng Tuyết Bạc Đầu không nghe chỉ huy, vừa ngốc lại chậm chạp, còn xài network card. (Người ta xài network card ảnh hưởng tới đời sống gia đình của mi hả con điên kia ==#)

Con trai nghe con gái khóc đứng có lẽ liền không biện pháp, nhưng Phùng Tứ thiếu gia từ nhỏ đã được nuông chiều, tính tình khá khó chịu, ghét nhất chính là nữ nhân khóc đã vậy còn làm như mình vô tội. Hẳn trước kia cũng quen không ít bạn gái, mấy cô bé đều thích dùng chiến thuật là nước mắt, chưa khóc xong đã bị Phùng thiếu gia mặt lạnh nhìn, một tiếng cũng không nói, đồ dành cái gì đó là không có khả năng, khóc phiền hẳn liền bỏ đi.

Mộ Dung Thủy Dao xem như đụng đến địa phương Phùng tứ thiếu ghét nhất, hơn nữa cô ta thấy không ai lên tiếng tương có hiệu quả, kế tiếp liền bắt đầu oán trách. Nói mình cũng là sư phụ của Quý Hiên, thắng cấp cho Quý Hiên nhiều như vậy, cái kia Giáng Tuyết Bạc Đầu kia chỉ biết quấy rối không giúp được gì. Nhưng Quý Hiên chỉ mua cho Giáng Tuyết Bạc Đầu tảng đá bao đoàn, cũng không dễ cập đến cô ta.

Phùng Quý Hiên triệt để sinh khí, cười lạnh một tiếng liền thoát YY. Ý tứ này thật sự rất rõ ràng không phải là muốn tiền sao? Lúc trước hẳn cũng đã gặp qua, mấy phương pháp uyển chuyển hay thuyết pháp đều đã nghe qua. Sau đó tiểu quân gia trực tiếp lui Bang phái.

Quý Hiên lấy 15w trong hòm thư ra, nghĩ Tiểu Bạch sư phụ của hắn bình thường rất dễ khi dễ, phỏng chừng ngày hôm qua bị Mộ Dung Thủy Dao chọc giận. Còn đem 15w trả cho mình, chắc không phải về sau không chơi nữa chứ?

Nghĩ như vậy Phùng Quý Hiên liền không có tâm tình chơi game, phiền táo thoát ra, nhìn thời gian cũng không sai biệt lắm, ra ngoài dạo một vòng cuối cùng xuống căn tin.

Thường Tiểu đương nhiên không biết hắn vì chuyện của cậu mà buồn rầu, chỉ biết là Phùng tứ thiếu hôm nay áp khí rất thấp, chắc lại cãi nhau với bạn gái? Sau đó còn thực lương thiện đồng tình với bạn gái của Phùng tứ thiếu gia, nghe nói mấy cô ấy làm bạn gái đều không dễ dàng? Bộ dáng xinh đẹp đó là tất nhiên, tính cách phải tốt, không thể đụng một chút là làm nũng, hở ra liền khóc, phải hiểu ý hắn thời điểm nên làm nũng thì làm nũng, nên trầm mặc thì không được nói một câu..... Tổng thể mà nói Phùng tứ thiếu có tiền, quen bạn gái không phải để đồ dành, mà là tìm người đến hầu hạ, chịu không nổi liền bái bai. Tính cách ác liệt này thiệt không biết nói gì hơn

Thường Tiểu hôm nay hết giờ làm liền bị Thường Thu bắt được, nhất định muốn cậu ra ngoài ăn cơm. Vốn cậu muốn online để tìm Phùng Quý Hiên, liền bị bóp chết ngay từ đầu. Mà bi thảm nhất là nó không phải là một bữa cơm bình thường.....

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Tiểu Bạch anh rốt cục cũng onl, tôi còn tưởng anh AFK* rồi chứ

* AFK: là dừng game hoặc không chơi nữa

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]:A? Là cái gì

Đối với Thường Tiểu một Tiểu Bạch mà nói, mấy thuật ngữ chuyên nghiệp như vậy làm sao biết được.AFK không chơi gì đó hoàn toàn không hiểu. Còn bị đối phương nói cho mặt danh kỳ diệu.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ:..... Anh thắng, làm tôi lo lắng cả ngày như vậy.

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]:= =

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Hôm nay bị bà chị bắt đi xem mắt = = cái mạng già của tôi

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Một nam nhân như tôi lại bị bắt đi xem mắt QAQ.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Tiểu Bạch anh lại choáng váng, nam nhân vì sao không thể đi xem mắt. Chẳng lẽ nữ nhân đi xem mắt đối tượng lại là nữ nhân

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]:= = nói rất đúng.....

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Đúng rồi, lát nữa tôi lại bao đoàn cho anh đi

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Từ bỏ!

Thường Tiểu quả thực đối với bao đoàn sinh ra tâm lý bóng ma, tiêu tiền thì chưa tính, chủ yếu là phiền lòng a, ngày hôm qua một đêm làm cậu ngủ không ngon, còn phải tức giận.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Sờ cảm, tôi chưa làm gì cả, Tiểu Bạch anh đã bắt đầu khóc lóc cầu xin tha thứ.

Bị đùa giỡn Thường Tiểu bóp trán, chẳng qua đánh câu “Từ bỏ” thôi mà.....

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Thật sự không cần bao đoàn lần nữa QAQ

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Yên tâm đi, lần này rất đáng tin

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Chính là bang phái Đoàn diệt lý luận học lần trước

Thường Tiểu rất muốn nói, tên bang phái thật sự không đáng tin chút nào Đoàn diệt.....

Hồi tưởng một chút, lập tức nhớ đến quân gia ở trước cửa ĐH một thương giết chết cậu Sau Dịch Hoa, Quân Lâm Thiên Hạ liền thường thường mật cho Giáng Tuyết Bạc Đầu, nhưng thiếu gia coi như nhìn không thấy, có thể không trả lời thì không trả lời, dù sao cũng không quen

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Hơn nữa tôi anh cùng bao đoàn, sẽ không để người khác khi dễ anh

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: = = cùng nhau

Vậy chẳng phải tốn 30 vạn hay sao! Mà tiểu quân gia chỉ mới cấp 50.

Thường Tiểu bị dọa, nhưng 15w lần trước là do bọn họ xui xẻo, cái gì giảm giá chứ đều dùng để gạt người mới. Nhiều đó tiền cũng đủ bao ba lượt đoàn. Đương nhiên sau này Giáng Tuyết Bạc Đầu mới biết được.

Giáng Tuyết Bạc Đầu rất nhanh liền thu được tổ đội Quý Hiên, đi phát hiện trong đội có không ít người, thêm mình nữa là bốn. Trong đó có Quân Lâm Thiên Hạ..... Một Tàng Kiếm đầu tượng cấp 80, tên Thập Niên.

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tranh thủ hai ngày 80

[Đội ngũ][Thập Niên]: ĐH đi, kinh nghiệm nhiều.

Thường Tiểu hoàn toàn choáng váng, Đội ngũ này tổ hợp hảo kì quái, không biết Phùng Quý Hiên làm cách nào lập quan hệ với Quân Lâm Thiên Hạ. Mà người này còn muốn thăng cấp cho tiểu quân gia?

Cậu đương nhiên không biết, Phùng tứ thiếu đánh bàn tính đem sự phụ bán đi. Quân Lâm Thiên Hạ nói dẫn hắn thăng cấp, điều kiện chính là làm cho Giáng Tuyết Bạc Đầu quay về bang phái. Phùng tứ thiếu một ngụm đáp ứng, dù sao cũng không có Bang phái để đi, có hắn ở bên cạnh chẳng lẽ còn sợ người khác bắt sự phụ đi?

Võng du chi cư tâm bất lương –

19. Chương 19: Chân Chanh Chi Tâm

Giáng Tuyết Bạc Đầu đầu đầy mờ mịt, hoàn toàn không biết đây là tình huống gì, chỉ có thể đi theo bọn họ vào phụ bản. Đi vào cũng không thấy ai nói gì, trực tiếp chạy lên phía trước, tiểu quái trên đường bị giết rất thoải mái, quả thực giống như đang cắt đậu hủ.

Tàng Kiếm tên Thập Niên kia thao tác thực sự rất sắc bén, đương nhiên đây là Thường Tiểu đánh giá, với cậu mà nói không biết bao giờ mới được như vậy . Boss đầu tiên qua tương đương dễ dàng, Giáng Tuyết

Bạc Đầu và Quý Hiên chạy rất chậm, còn không có chạy đến bên kia đã muốn đem tiểu quái bên cạnh boss giải quyết xong rồi. Chờ bọn họ xông lên thì boss đã chết mất xác.

Đồng dạng cũng là Tàng Kiếm, Giáng Tuyết Bạc Đầu thật sự chỉ có thể thở dài, nguyên lai Tàng Kiếm đánh quái lại đẹp trai như vậy. Còn nữa đây là lần đầu tiên cậu biết, trọng kiếm sau lưng có thể đánh quái được, không phải là vật trang trí.....

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Tàng Kiếm kia đổi trọng kiếm bằng kỹ năng nào thế?

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Chẳng lẽ anh không biết cách đổi trọng kiếm.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Tiểu Nhật, anh chỉ cần ấn một cái sẽ đổi được ngay

Giáng Tuyết Bạc Đầu tìm nửa ngày mới nhìn thấy kỹ năng đổi trọng kiếm, tâm tình phi thường kích động, nghĩ đổi trọng kiếm khẳng định sẽ lợi hại hơn, mình không lợi hại đều có nguyên nhân. Vì thế bấm vào skill Tiểu nhật, thiếu gia lập tức cầm cây kiếm sau lưng qua mùa may.

Giáng Tuyết Bạc Đầu giơ trọng kiếm, thí diên thí diên chạy về phía trước, xông lên chém tiểu quái. Nhưng cậu hoàn toàn không có kiếm khí, Tàng Kiếm tổng thể mà nói dùng khinh kiếm thu thập kiếm khí vì khi sử dụng trọng kiếm cần phải tiêu hao kiếm khí, mà lúc trước cậu đánh quái không có kiếm khí, kỹ năng trọng kiếm một chiêu cũng không xài được. Chạy đến trước mặt tiểu quái, tiểu quái kia liền đánh cậu, thiếu gia ngốc không thể sử dụng kỹ năng, chỉ có thể dùng trọng kiếm đánh chạy.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ.....

[Đội ngũ][Thập Niên]: Chắc Tàng Kiếm bị lag

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi bây giờ tin cậu ấy không phải Giáng Tuyết

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tuy rằng Giáng Tuyết cũng rất ngốc, nhưng tuyệt đối không ngốc đến như vậy

Quân Lâm Thiên Hạ cầm súng của cậu ta đứng ở đằng sau bình luận, cũng không chạy qua giúp. Ngược lại Quý Hiên chạy lên, nhưng cấp hấn quá thấp hoàn toàn vô dụng. Cuối cùng Thập Niên phong tao tiến lên, một skill đem hai con quái giết chết .

Giáng Tuyết Bạc Đầu ngưng ngưng, chậm rãi đi phía sau Quý Hiên, để cho Thập Niên và Quân Lâm Thiên Hạ xông lên phía trước đánh quái. Qua boss thứ hai cũng rất dễ dàng, dù sao ba người mãi cấp dẫn theo, tuy rằng Giáng Tuyết Bạc Đầu chỉ đứng nhìn. Boss cuối cùng cũng không khó khăn. Một phụ bản hạ cũng chỉ có mấy phút, đa số thời gian dùng để chạy.

Đánh xong mọi người chỉ cần nhảy xuống núi chết ra khỏi phụ bản, như vậy tương đối nhanh. Nhưng còn có một cách khác, đó chính là rời khỏi Đội ngũ, sẽ biểu hiện không ở trong phụ bản bị truyền tống ra ngoài.

Cuối cùng đội trưởng Thập Niên bị đất một người đi tự tử, liền thấy địa Tàng Kiếm đem quần áo cởi ra, mặc quần cộc nhảy xuống. Những người khác ngồi ở một bên chờ truyền tống ra phụ bản.

[Quân Lâm Thiên Hạ] lặng lẽ nói với các hạ: Cậu có cách để liên lạc với Giáng Tuyết không?

Các hạ lặng lẽ nói với [Quân Lâm Thiên Hạ]: A?

Thường Tiểu sưng sốt, cậu chỉ mua lại acc, không biết người trước kia như thế nào làm sao biết cách liên lạc với người đó chứ.

[Quân Lâm Thiên Hạ] lặng lẽ nói với các hạ: Cậu không phải mua acc sao? Thông tin tài khoản chắc phải có chứ

[Quân Lâm Thiên Hạ] lặng lẽ nói với các hạ: Cậu yên tâm, cậu ấy là bạn của tôi, đột nhiên không nói một tiếng liền biến mất, ta chỉ muốn hỏi một chút thôi.

Thường Tiểu có chút khó xử, quả thật lúc mua acc trong hộp thư có đủ thứ tin tức, nhưng mà để lộ thông tin của người khác có chút không đúng. Nhưng cuối cùng cậu cũng đưa cho Quân Lâm Thiên Hạ, chỉ là địa chỉ email chắc không có gì đâu ha.

Quân Lâm Thiên Hạ nhận được số email của Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng không trả lời lại, Thường Tiểu nhìn còn 5 giây sẽ truyền ra khỏi phụ bản, bên cạnh Quân Lâm Thiên Hạ bỗng nhiên biến mất. Cậu tưởng cậu ta truyền ra khỏi phụ bản, đi ra cũng không thấy ai, mới biết cậu ấy đã logout.

[Đội ngũ][Thập Niên]: Tiểu Lâm mất mạng hả?

Thập Niên chờ bọn họ đi ra liền mời tổ đội, Quân Lâm Thiên Hạ danh tự đã xám. Thường Tiểu nhìn trong lòng liền lộ bộp, đột nhiên logout khẳng định là vì thấy địa chỉ email đúng không? Hay là vì cái gì.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vừa rồi cậu ấy muốn biết thông tin của tài khoản này, tôi đưa cho cậu ấy địa chỉ email, rồi tự nhiên logout luôn.

[Đội ngũ][Thập Niên]: Địa chỉ email?

[Đội ngũ][Thập Niên]: Được rồi chúng ta đi tiếp đi.

Thập Niên nói xong liền vào phụ bản, Quý Hiên và Giáng Tuyết Bạc Đầu không biết Quân Lâm Thiên Hạ bị gì nữa. Tuy rằng chỉ có một mình Thập Niên đánh, nhưng tốc độ so với trước đó còn nhanh hơn. Trong đội không ai nói chuyện, không khí bắt đầu hạ xuống.

Đánh năm lần phụ bản Dịch Hoa cuối cùng Thập Niên cũng logout, trong đội chỉ còn hai người Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiên.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi có cảm giác mình đã gây họa rồi

[Đội ngũ][Quý Hiên]:; để tôi mang anh đi điều tiết tâm tình

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:??

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đến Vạn Hoa, nghe nói Hoa Hải ở đó rất đẹp

Giáng Tuyết Bạc Đầu mở bản đồ ra nhìn, sau đó dựa theo lời Quý Hiên nói chạy đến Vạn Hoa. Hai người chạy đến Hoa Hải, cảnh tượng ở đây rất đẹp, nhưng rất ít người, chỉ có một hai tân thủ đang làm nhiệm vụ.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa định ngồi xuống liền thấy một vòng hoa xung quanh cậu và Quý Hiên, làm thành hình trái tim, rất đẹp

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đẹp quá à

Chân chanh chi tâm tuyệt đối là dùng để đốt tiền, trong thương *** có bán, so với côi thạch cũng không tính quý. Nhưng loại này giống như pháo hoa, phóng xong sẽ biến mất

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Còn nữa, lại phóng cho anh xem

Thường Tiểu lần đầu tiên thấy cái đẹp, xem nhẹ thông báo trên Thế Giới. Chờ Quý Hiên thả thêm một cái Chân chanh chi tâm mới để đến trên thế giới viết cái gì mà “Quý Hiên” Hiệp sĩ ở Vạn Hoa đối với “Giáng Tuyết Bạc Đầu” Hiệp sĩ sử dụng [chân chanh chi tâm] trong truyền thuyết! Tuyên cáo với thiên hạ “Quý Hiên” ái mộ “Giáng Tuyết Bạc Đầu”, lấy nhật nguyệt làm minh, lấy trời đất làm giám, núi rừng làm chứng, thần linh làm chủ. Từ nay về sau núi cao không cản được ý chí, giảo thâm không ngừng tiếp tục, mãi không hối hận, mưa gió không giấu tình này. Dù con đường phía trước có bao nhiêu trắc trở, cũng không ngại cùng nhau vượt qua (chém TT cái gì vại chời)

Tóm lại viết rất là , nhưng loại này của hệ thống vẫn khiến tim Thường Tiểu đập nhanh, yên lặng chụp hình để trong máy tính. Có lẽ Phùng Quý Hiên sẽ không biết Giáng Tuyết Bạc Đầu tiểu Tàng Kiếm đã yêu hắn thật lâu, dù chưa thổ lộ, nhưng như vậy vẫn tốt.

Võng du chi cư tâm bất lương –

20. Chương 20: Thổ Hào

(*Thổ hào: theo mình hiểu là mấy acc tiêu tiền như nước ==”)

Quý Hiền một hơi thả 15 cái chân chanh chi tâm, có thể nói là đốt tiền tới thích. Kỳ thật Phùng tứ thiếu là lấy 15w của Giáng Tuyết Bạch Đầu trả lại quây hết, ai biểu làm cho thiếu gia cả ngày đều khó chịu làm chi, cho nên khi nhìn thấy chân chanh chi tâm liền mua hết. Dĩ người khác đều phải mua hoa, mà kiếm hoài không thấy, đành phải mua chân chanh chi tâm.

Mà bên cạnh Giáng Tuyết Bạch Đầu hoàn toàn không biết hành vi của bọn họ là đang đốt tiền, trò chơi khác cũng có đạo cụ pháo hoa, như Thiên Long Bát Bộ, nhưng mà của người ta cũng chỉ có vài kim mà thôi.

Vì thế một quân gia đốt tiền đến thích một tiểu hoàng kê ngốc ngếch không biết gì cả đứng ở Hoa Hải hai giờ. Trên đường bị rất nhiều người vây xem, có dụ dỗ cũng có khinh bỉ, nhưng Thường Tiểu cũng đâu có thấy, Phùng Tứ thiếu thì khinh thường những người vây xem.

Ngày hôm sau Thường Tiểu vui vẻ cả ngày, tan tầm về nhà chơi game. Trên trò chơi Quý Hiền không onl, chắc là chưa về nhà, bọn họ cùng nhau ra khỏi công ty.

Nhưng tên của Quân Lâm Thiên Hạ đang sáng.

Thường Tiểu thấy cậu ta login, đang nghĩ xem có nên hỏi cậu ta hôm qua làm sao mà out không? Cũng do mình làm chuyện ngu xuẩn không hà.

Các hạ lặng lẽ nói với [Quân Lâm Thiên Hạ]: Sao ngày hôm qua cậu tự nhiên logout vậy? Địa chỉ email kia có vấn đề gì không?

Thường Tiểu mặt Quân Lâm Thiên Hạ đột nhiên cảm thấy có điểm không thích hợp, lúc này mới phản ứng lại, không phải acc của mình chỉ có một hảo hữu là Quý Hiền thôi sao, tại sao tên Quân Lâm Thiên Hạ lại có trong đây. Cậu mở ra khung hảo hữu, không chỉ có Quân Lâm Thiên Hạ, còn có Thập Niên.....

Giáng Tuyết Bạch Đầu đứng ở một nơi nào đó cảnh tượng nơi này Thường Tiểu chưa thấy qua, vừa nhìn qua bên phải – Lãnh địa Bang phái.

Lãnh địa Bang phái.

Lãnh địa Bang phái.....

Thường Tiểu cả người đều choáng váng, cậu làm gì có Bang phái? Sao tự nhiên lại xuất hiện. Rồi nhìn lên đỉnh đầu, có một dòng chữ, Đoàn diệt lý luận học.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Người mới login, mau tới xếp hàng hoan nghênh a

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Kỳ thật ý của cậu là xếp hàng để đùa giỡn người ta đúng không

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Vỗ tay bốp bốp bốp bốp hoan nghênh

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Hình như không thấy

[Quân Lâm Thiên Hạ] lặng lẽ nói với các hạ: Không có việc gì, bị người ta đùa giỡn thôi

Giáng Tuyết Bạch Đầu nhìn thấy kênh bang phái đang muốn chào hỏi, thuận tiện hỏi xem chuyện này là sao, bỗng nhiên Quân Lâm Thiên Hạ mặt lại cho cậu.

Các hạ lặng lẽ nói với [Quân Lâm Thiên Hạ]: A?

[Quân Lâm Thiên Hạ] lặng lẽ nói với các hạ: Xin lỗi, lúc trước làm phiền cậu. Tôi ***, bị Thập Niên kia đùa giỡn,***

Thường Tiểu mơ hồ, không biết chuyện này có quan hệ gì với Thập Niên, cuối cùng mặt của Quý Hiền phát tới, nhất thời cậu quên luôn Quân Lâm Thiên Hạ.

[Quý Hiền] lặng lẽ nói với các hạ: Tôi giúp anh vào bang phái, anh thấy không

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiền]: Thấy được

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Khóc, người mới không để ý đến chúng ta

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mấy cậu toàn là người kỳ quái, ai lại muốn để ý đến chứ

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tà, gần đây bang chủ phu nhân càng ngày càng ngạo kiều nha, tiểu thụ mềm mềm kia không thấy thôi mà.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Nghe nói không phải ngạo kiều, mà là đang tìm bất mãn, lão đại đi công tác, còn chưa có về

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:→__→ rầm rì

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= =

[Bang phái][Quý Hiên]: Tiểu Bạch

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Có tôi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chào mấy bạn

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Xuất hiện!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Cái gì đây mất mùi, đây không phải là thổ hào ngày hôm qua sao

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Phải A.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tổ ngữi được mùi của gian tình, chúng ta gọi nữa ngày mà người mới cũng không ra

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, vừa rồi tôi không kịp đánh chữ

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Còn ở đó nữa, nhanh đến đây thăng cấp

[Bang phái][Quý Hiên]: Tiểu Bạch đi, đi thăng cấp

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:→__→ rất ngoan

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:→__→ Thổ hào công tiểu quai thụ

[Bang phái][Thập Niên]: Tiểu lâm, sao lại không trả lời mật của tôi

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:→__→ niên hạ sư đồ

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Chen ngang!

Bang phái thật sự xoát quá nhanh, Giáng Tuyết Bạc Đầu đem kênh nói chuyện chuyển sang kênh thường dùng, những người đó đùa giỡn cũng bị xem nhẹ. Cậu vào Đội ngũ, Quý Hiên và Quân Lâm Thiên Hạ đều đang ở trong động. Trước đi năm lần phụ bản Dịch Hoa, sau đi làm hết nhiệm vụ.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi chết ra ngoài, các cậu đứng ở đây chờ đi

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Ngọa tào, anh còn muốn gì nữa hả, đùa giỡn tôi một lần chưa đủ hay sao còn muốn đùa giỡn lần nữa

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]:= = phát sai chỗ

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi đi trước, lát nữa trở lại

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, cậu ấy làm sao thế

Bọn họ vừa xoát qua một vòng phụ bản, Quân Lâm Thiên Hạ đột nhiên bạo một câu dọa đến Thường Tiểu, đối phương nói xong lập tức rời khỏi Đội ngũ. Chỉ còn lại Quý Hiên và Giáng Tuyết Bạc Đầu hai người.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ, khi dạy đồ đệ phải chuyên tâm

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= = đã biết.....

Thường Tiểu chọn sang kênh bang phái, liền thấy câu nói kia của Quân Lâm Thiên Hạ cũng nằm trong kênh bang phái, sau đó Thập Niên cũng xuất hiện, kênh Bang phái liên náo nhiệt

[Bang phái][Thập Niên]: Mật tán gẫu, tôi giải thích với cậu

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi nghe cậu giải thích mới là **, anh chơi còn chưa đủ hả

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu lâm tử nóng giận rồi

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Anh muốn nói với tôi là acc Giáng Tuyết Bạc Đầu không phải của anh hả?VẬY cái email kia có phải của anh không?

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:*** bị lừa giỡn một tháng, còn tưởng rằng mình phạm sai lầm, tôi thật sự là **

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Đợi đã tôi có chút choáng váng

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đây là tình huống gì? Giáng Tuyết Bạc Đầu là acc trước của Thập Niên?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Nháy mắt trong gió hỗn độn

.....

Thường Tiểu cũng nháy mắt trong gió hỗn độn, mình mua acc này là của Thập Niên? Cậu rốt cuộc biết vì sao Quân Lâm Thiên Hạ ngày hôm qua tự nhiên logout rồi

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ni mà a trước kia tớ còn tưởng tiểu lâm tử là tra thụ, ai biết Thập Niên còn cặn bã hơn! Tôi đi..... Giáng tuyết đi tớ thương tâm lắm biết không

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= =

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Chúng ta đừng xen vào, đại chiến đi thì đến

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tổ đội, Tiểu Bạch có đi không, người mới được miễn phí nha

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi tự dẫn đồ đệ đi thăng cấp

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:10 phút càn quét! Rất nhanh!

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: = = 1 giờ 10 phút thì có.....

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Phụ nhân cậu cư nhiên đến phá..... Chúng ta chính là một tổ đội sắc bén

[Bang phái][Quý Hiền]: Không rảnh

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu quân gia GJ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:..... Bá đạo công Tiểu bạch thụ, thật đáng thương

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đồ đệ là dùng để khi dễ! Không thể sủng như vậy được.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu quân gia kỳ thật cũng rất sủng Tiểu Bạch a, ngày hôm qua phóng nhiều chân chanh chi tâm như vậy

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Thông báo trên thế giới đều bị xoát đến như vậy, thật là hâm mộ ghen tị hận a, thổ hào.....

[Bang phái][Quý Hiền]: Thông báo? Có thông báo trên thế giới nữa hả

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:.....

[Bang phái][Quý Hiền]: Tôi không chú ý, Tiểu Bạch anh thấy không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, thấy được

Nhắc tới ngày hôm qua ở Hoa Hải phóng chân chanh chi tâm Thường Tiểu vẫn còn hưng phấn cao hứng chưa bình ổn, thông báo trên thế giới đương nhiên thấy được, cũng chụp hình để trong máy tính.

[Bang phái][Quý Hiền]: Đến Hoa Hải phóng cái nữa, tôi cũng muốn thấy.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Thỏ hào..... Một 1w kim a tốt xấu gì cũng 1w kim mà

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= ==!!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: 1w kim một cái?! Mắc quá vậy !

Thường Tiểu trợn mắt há hốc mồm, so vừa rồi biết Thập Niên chính là Giáng Tuyết Bạc Đầu còn trong gió hỗn độn. Mở ra hình chụp, tuy rằng chữ trên thẻ giới giống nhau , nhưng mỗi một cái cậu chụp một tấm, có 15 tấm Tuy rằng không phải tiền của mình nhưng cũng rất xót.

Võng du chi cư tâm bất lương –

21. Chương 21: [_]

_]

Từ khi biết chân chanh chi tâm 1w vàng một cái, Giáng Tuyết Bạc Đầu liền kiên quyết không chịu đến Hoa Hải đốt tiền.

Nhưng không qua bao lâu Giáng Tuyết Bạc Đầu liền hối hận.....

Không biết Quý Hiền có phải thật sự đặc biệt muốn xem cái thông báo trên thẻ giới kia hay không, tuy rằng không cùng Giáng Tuyết Bạc Đầu đến Hoa Hải, nhưng lại tìm một cô Thất Tú. Thẻ giới lại xoát ra một dòng “Quý Hiền” Hiệp sĩ “ở Vạn Hoa sử dụng [chân chanh chi tâm] trong truyền thuyết với “Sắc vi luyện thiên” Nữ hiệp

Sắc vi luyện thiên là phái Thất Tú, đương nhiên cũng trong Đoàn diệt lý luận học. Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiền sau một đường thăng cấp gian nan, hơn nữa sau khi 70, Ở Vô Lượng Sơn chỗ Đào Hàn Đình tiếp nhiệm vụ, có rất nhiều quái tinh anh đánh không lại. Giáng Tuyết Bạc Đầu dù có làm gì cũng chết trước quái, Quý Hiền thì đừng nói nữa.

Lúc ấy có một Thất Tú đi ngang qua, thuận tay cứu bọn họ, cũng coi như quen biết dù sao cũng cùng một bang phái

Quý Hiền 80 cùng Giáng Tuyết Bạc Đầu bao đoàn đến Dịch Hoa, tuy rằng nam hoàng trang bị ra không đủ, nhưng tốt xấu gì cũng mạnh hơn lúc trước.

Sau khi Quân gia 80 khùng sư đồ của Giáng Tuyết Bạc Đầu không còn tên của Quý Hiền, một mảnh trống rỗng. Thao tác của Phùng Quý Hiền so với Giáng Tuyết Bạc Đầu tốt hơn nhiều, tuy rằng ban đầu có lúc chết, nhưng chỉ trong thời gian ngắn đại chiến gì đó đánh rất tốt, chỉ có thiếu gia vẫn là liên tiếp nằm sán.

Có lần Thất Tú kia cùng bọn họ đi kiếm Đồng Giáp. Thường Tiểu vô tình nhìn thấy một trang bị trên lưng, thoạt nhìn rất đẹp liền hỏi người trong bang, người khác nói phải đi phụ bản 10 người giết Đồng Giáp, sẽ rơi xuống vật trang bị đó.

Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiền liền đi xoát, nhưng cần phải có kỹ thuật, không tới trước mặt quái, Hoa Mai Cọc liền chết đến mấy lần, thật vất vả mới đến trước mặt Đồng Giáp, giết được nửa cây máu cũng chết .

Sau đó vừa lúc Sắc vi luyện thiên cũng đi tìm cái này, đến YY chỉ đạo, quân gia xoát hơn nửa ngày rốt cục thông qua, Giáng Tuyết Bạc Đầu mới tiêu diệt Đồng Giáp một phần năm máu lại chết .

Từ đó về sau đại chiến hay gì đó thường xuyên đụng tới Sắc vi luyện thiên, mọi người cùng nhau tổ đội đi hằng ngày, không quen cũng khó.

Thường Tiểu tan tâm về nhà login, gần đây thời gian Phùng Quý Hiền chơi game càng ngày càng dài, hằng ngày xong rồi đi phụ bản, phụ bản xong lại đi trận doanh, thao tác sắc bén rất nhiều. Nhưng chính mình vẫn cứ như cũ, nhiều nhất có thể đi hằng ngày, cũng chỉ kéo chân bọn họ. Cái khác không đi theo, dù sao tổ chức thành phụ bản đoàn thể đều phải lên YY, mà cậu lại không thể nói chuyện, dù có thể lấy lý do là không có mic. Về phần trận doanh, tuy rằng cậu cũng có trận doanh, nhưng vừa ra khỏi cửa đã bị người giết, từ trước đến nay chưa từng thắng qua.....

Cho nên Giáng Tuyết Bạc Đầu mỗi ngày cũng chỉ đi hàng ngày, sau Quý Hiên lui đội, cậu liền đi dạo bản đồ, hoặc ở Bang phái nói chuyện, Quý Hiên không hề nói một câu.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa login, liền nhìn thấy hủ nữ trong bang phái đang khóc hiu hiu hiu, la ó ngược chết tở. Đối với cậu mà nói, tuy rằng mấy cậu ấy hay lấy cậu ra để YY, nhưng không ảnh hưởng gì cả. Tuy rằng mấy cô ấy đều là nói đùa, nhưng cảm giác này giống như có người thông hiểu cho mình.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Sẽ không bao giờ yêu nữa QAQ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Không bao giờ QAQ, mệt mỏi quá rồi.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Có ngược hay không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Làm sao vậy

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: [_]

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Vẫn là lão đại và đại tẩu tốt, không bao giờ nguyên rửa các người ân ái không có gia vị mì tôm nữa

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch đến đây

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:QAQ Tiểu Bạch!!!! Mau nhìn thế giới!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:= = Ngu ngốc Lưu thủy! Cậu không nên để tiểu bạch xem thế giới!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đúng vậy Cái gì cũng không có

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tở sai rồi QAQ!

Thường Tiểu bị bọn họ làm cho mặc danh kỳ diệu, không biết trên Thế giới làm có gì, cậu tò mò chuyển kênh sang. Trên thế giới vẫn phi thường náo nhiệt, cần sự phụ bán này bán nọ còn có tổ đội.

Cậu vừa định đánh chữ hỏi trên thế giới có gì, bỗng nhiên thấy hệ thống thông báo, hình như có tên của Quý Hiên, nhanh chóng kéo lên trên, quả nhiên.

Đó là Thế giới thông báo chân chanh chi tâm, bị đẩy lên rất nhanh. Một người Thường Tiểu cũng biết, thường xuyên cùng nhau tổ đội đại vú em Thất Tú, thao tác rất tốt.

Thường Tiểu nhìn Thế giới thông báo giống như lời thổ lộ kia, bỗng nhiên có chút sững sờ, trong lòng không thoải mái. Từ khi quân gia mãn cấp thời gian hai người ở chung thật sự quá ít, ngược lại là quân gia hòa này tú nương luôn là một đội cố định. Khó trách cậu suy nghĩ nhiều, sau đó tự mình buồn bực.

Mặc dù có chút không thoải mái, nhưng Thường Tiểu cũng chỉ có thể xem như không có việc gì, dù sao Phùng Quý Hiên không biết cậu là ai, dù biết cũng không thể nào thích mình.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Chúng ta đi đại chiến đi! Hôm nay có Pháp vương.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:[_]# đang đến!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:[_]# đang đến

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:[_]# đi bằng cách nào

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Các cậu đó là biểu tình gì b

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi cũng đi nữa

[Bang phái][Quý Hiên]: Sự phụ anh onl rồi hả

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ân, cậu đang đi đại chiến sao?

[Bang phái][Quý Hiên]: Đi a, tôi và Luyến thiên ở Vạn Hoa nè, mấy anh thêm tổ đội chúng tôi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: b, không đủ chỗ, chỉ thiếu T (Tank)

[Bang phái][Quý Hiên]: Không còn chỗ? Vậy được rồi, mấy anh đi đi, chúng tôi tổ đội dã ngoại cũng được

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:[_]#

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:[_]#

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:[_]#

Sau đó trong bang phái không ai nói chuyện, Thường Tiểu thiếu hưng chí, tay lại điểm sang Thế giới, Quý Hiên đặt biệt thích tiêu tiền, thổ lộ kia vẫn đang tiếp tục.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vậy chúng ta cũng ra dã ngoại tìm T đi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Không cần tìm, mấy cậu đứng ở phụ bản đi, tớ gọi người đến

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:[_]# ừ

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:[_]# ừ

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:[_]#

Giáng Tuyết Bạc Đầu thần hành đến Pháp Vương, cảnh tượng vừa mới chuyển đổi qua, liền thấy kênh Bang phái lại náo nhiệt, Đội ngũ cũng có thêm một người, Bất Chu Hủ. Cậu nhìn tên này thấy quen quen, mới nhớ tới lúc mới chơi game ở Lạc Dương bị người này dụ dỗ

[Bang phái][Bất Chu Hủ]: Tiểu Vũ kéo anh qua

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:=0= nga

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Lão đại anh đã trở lại!!!

[Bang phái][Bất Chu Hủ]: Không có, còn đang đi công tác, Tiểu Vũ nói thiếu T cho nên onl một chút

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ôn nhu công!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Vẫn là lão đại tốt nhất

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o] Bất Chu Hủ là bang chủ? Hảo thần kỳ, nguyên lai tôi cũng vào bang này

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Hí hí, lần trước là tớ onl Bất Chu Hủ! Lấy acc này thông đồng với cậu, Tiểu Bạch cậu từ chối tớ ! Nhưng bây giờ cậu vẫn là người của bang tớ

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Bang phái][Sắc vi luyện thiên]: Rốt cục cũng nhìn thấy bang chủ

[Bang phái][Bất Chu Hủ]:

Võng du chi cư tâm bất lương –

22. Chương 22: Thổ Lộ.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Lão đại anh đừng dùng biểu tình này, rất đáng sợ

[Bang phái][Bất Chu Hủ]: Tiểu Vũ nói đáng yêu mà

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:← ngu ngốc thì có

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Lại ân ái, nhanh lên đến chỗ Pháp Vương tập hợp

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đến rồi

[Bang phái][Sắc vi luyện thiên]: Đội ngũ của mấy cậu không có vú

[Bang phái][Sắc vi luyện thiên]: Muốn tớ đến giúp hay không

Thường Tiểu đến cửa phụ bản, nhìn đến Bang phái có chút sững sờ, Thích ăn chân dê nướng là một Vạn hoa, như thế nào lại thành không có vú em rồi. Hơn nữa Bất Chu Hủ vào đội cũng đã đủ 5 người.

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Oa sào, lão nương không phải vú sao

[Bang phái] [Sắc vi duyên thiên]: Người là WH *, hiện tại ai còn dùng WH

(* WH: Hoa gian

Vạn hoa được chia là hai đường: 1 là trị liệu hai là khống chế

Ly Kinh Vạn Hoa: là dùng để trị liệu

Hoa Gian Vạn Hoa: là khống chế)

[Đội ngũ] [Thích ăn chân dê nướng]: Em gái cô ta!!! Cô ta cứ nhiên kinh bỉ tở là Vạn Hoa Cốc!

[Đội ngũ] [Phỉ Tiểu Phong]: Kỳ thật cật hóa* cậu làm vú em cũng không tệ lắm

(*Cật hóa: chỉ những người tham ăn)

[Đội ngũ] [Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng vậy! Tuy rằng mỗi lần đại chiến đều phải đoàn diệt mấy lần, nhưng tụi tở vẫn thích cậu nhất đó

[Đội ngũ] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Đội ngũ] [Phỉ Tiểu Phong]: Không sao cả, quân gia da dày, sẽ không đoàn diệt

[Đội ngũ] [Thích ăn chân dê nướng]: Đúng vậy lão đại trang bị tốt như thế làm sao chết được!

[Đội ngũ] [Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng rồi, nữ nhân kia không phải cùng Quý Hiên thiêu tiền sao, sao lão đại vừa xuất hiện cô ta liền bỏ chạy

[Đội ngũ] [Thích ăn chân dê nướng]:!! Cậu không nói tở cũng không để ý, nguyên lai lão đại không onl cũng có thể trêu hoa ghẹo nguyệt

[Đội ngũ] [Phỉ Tiểu Phong]:[_]# coi chừng nha, đó là người của tở

[Đội ngũ] [Lưu Thủy Không Hủ]:[_]# BL biến thành GB không thích đâu, chị dâu giết cô ta đi

[Đội ngũ] [Thích ăn chân dê nướng]:[_]#con bánh bèo

[Đội ngũ] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, Phỉ Tiểu Phong là con trai sao?

[Đội ngũ] [Thích ăn chân dê nướng]:= =..... Tiểu Bạch cậu..... Bây giờ

[Đội ngũ] [Lưu Thủy Không Hủ]:= =..... Mới biết Sao

[Đội ngũ] [Phỉ Tiểu Phong]:= =..... Tở giống con gái lắm Sao

[Đội ngũ] [Bất Chu Hầu]:

[Đội ngũ] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi b, tại mấy cậu vẫn gọi cậu ấy là chị dâu

[Đội ngũ] [Bất Chu Hầu]: Đừng chỉ lo chú ý nói chuyện phiếm, cật hóa thêm máu

[Đội ngũ] [Thích ăn chân dê nướng]: Con sai rồi lão đại ơi QAQ

[Đội ngũ] [Lưu Thủy Không Hủ]: Chúng ta lên YY đi, miễn cho cật hóa một bên thêm máu một bên đánh chữ

Thường Tiểu có chút giật mình, cậu vẫn nghĩ Phỉ Tiểu Phong là con gái, hơn nữa Bất Chu Hầu thấy thế nào cũng không giống đàn bà a, chẳng lẽ.....?

Nghe bọn họ muốn lên YY, cậu cũng vào phòng. Vừa tiến vào nghe thấy tiếng của con gái, thanh âm mềm nhẹ, sau đó là tiếng của Phùng Quý Hiên.

“Sư phụ? Sao anh cũng ra đây?” Phùng Quý Hiên vừa rồi đang cười, bỗng nhiên nhìn thấy Giáng Tuyết Bạc Đầu vào phòng có chút kinh ngạc.

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Đang đại chiến, bọn họ nói lên YY để nói chuyện, miễn phải đánh chữ

“Ân? Bất Chu Hầu cũng đến đây sao?”[Sắc vi luyện thiên]

Tú nương vừa nói xong nói, liền thấy lục tục có mấy người vào phòng.

“Cật hóa cậu phải thêm máu cho tở, da tở rất mỏng a, sẽ chết đó.”[Tiểu Vũ]

“Thêm không được, cậu bị lão thử cắn mà.”[Thích ăn chân dê nướng]

“Tiểu Vũ bật gió lốc lên.”[59 giây]

“Tiểu Bạch cậu OT!”[Lưu Thủy Không Hủ]

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Tôi sai rồi QAQ

Đánh lão thử một đội sói tru quỷ kêu, Giáng Tuyết Bạc Đầu phi thường lưu loát cạp đất, tiếp theo nghe mấy người kia tru lên. Trên YY người tên 59 giây chính là Bất Chu Hầu, Tiểu Vũ tự nhiên là Phỉ Tiểu Phong. Hai người kia quả nhiên đều là nam, Thường Tiểu bỗng nhiên có điểm hâm mộ.

“Bất Chu Hầu lát nữa anh có thời gian không? Chúng ta đi đánh phụ bản 10 người đi, em còn chưa đi qua.”
Sắc vi luyện thiên đột nhiên chen vào nói.

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]:[_]# Đồ lằng lơ

[Đội ngũ][Bất Chu Hầu]:.....

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]:[_]# lão đại con nhỏ kia trực tiếp kêu tên anh kia

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]:[_]#

“Không có thời gian, đánh xong tôi phải out rồi.”[59 giây]

Thường Tiểu nghe thiếu chút nữa cười văng lên, Bất Chu Hầu từ chối đặc biệt rõ ràng, cậu thực không phúc hậu cả thể xác và tinh thần đều thích.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu chết, thì nghe đình đông một tiếng, trên YY Phùng Quý Hiên pm lại. Cậu đóng nhỏ màn hình xuống.

Thường Tiểu đi xuống thì Phùng Quý Hiên đã ở bên dưới.

Giáng Tuyết Bạc Đầu:??

“Luyện giải thích cô ấy thích Bất Chu Hầu.”

Phùng Quý Hiên mở miệng nói chuyện, trực tiếp làm Thường Tiểu choáng váng, Phùng Quý Hiên nói cô ấy thích Bất Chu Hầu?! Chẳng lẽ Phùng Tứ thiếu thất tình sao? Thường Tiểu không phúc hậu nhẹ nhàng thở ra. Nhưng bang chủ không phải cùng với Phỉ Tiểu Phong là một đôi sao?

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Ngạch.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Bất Chu Hầu và Phỉ Tiểu Phong là một đôi

Thường Tiểu do dự mà phát ra, Phùng Quý Hiên nếu biết hai bọn họ đều là con trai, không biết sẽ phản ứng ra sao.

“Tôi thấy cũng giống.” Phùng Quý Hiên ngữ khí thực bình tĩnh, trầm ngâm một lát nói:“Cho nên tôi còn có hi vọng.”

Thường Tiểu biểu hiện có chút vui sướng ngoài ý muốn, lại bị tạt lên đầu một gáo nước lạnh, không khỏi vô thanh thở dài. Cũng không biết chính mình muốn nói cái gì, đành phải trầm mặc.

“Luyện nói muốn đi phụ bản mười người, sư phụ anh cũng đến đây đi, vừa lúc có thể giúp tôi.”

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Không được, tôi phải đi ngủ

Thường Tiểu cười khổ, chẳng lẽ còn muốn mình giúp hắn theo đuổi Sắc vi luyện thiên? Lòng cậu chùng xuống, loạn thất bát tao không hề thoải mái. Cậu suy nghĩ mình có nên thổ lộ với Phùng Quý Hiên hay

không? Nói với hắn mình thích hắn? Đối phương sẽ có tâm tình giống mình bây giờ không, xấu hổ, khó chịu, nói không nên lời hay là không thoải mái.

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch gọi Tiểu Bạch, không phải cậu bị lag chứ

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu Bạch đứng lên, chúng ta đi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đến đây!

Thường Tiểu không đánh chữ nữa, lui YY trở lại trò chơi, thấy mọi người đang gọi cậu boss đầu tiên đã chết, mọi người đều chờ cậu chạy đến.

Hai boss còn lại đánh rất dễ thông qua một lần. Sau đó Bất Chu Hầu logout, Phỉ Tiểu Phong cũng đi theo đi xuống.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Sư phụ, sao anh đột nhiên lui YY

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: YY rút, lười bò lên lại

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Máy anh đánh xong rồi hả?

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Ừm,xong rồi

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Vậy giờ anh out sao? Trước khi out đến Hoa Hải đi, còn mấy cái chân chanh chỉ tâm chưa phóng, Luyến cũng out rồi

Thường Tiểu nhìn lời nói của hắn có loại cảm giác tên là chết lặng.

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Đừng lãng phí, chờ cô ấy lên rồi hãy phóng

Võng du chi cư tâm bất lương –

23. Chương 23: Đều Do Hoạt Động Thất Tịch Gây Họa

Giáng Tuyết Bạc Đầu lần này logout liền mất tích vài ngày, đừng nói chơi game, bây giờ chơi cũng không vui vẻ. Bỗng nhiên cảm thấy vào trò chơi quả nhiên là lựa chọn không sáng suốt. Lúc bắt đầu cũng chỉ là tiếp cận Phùng Quý Hiên, không có hy vọng xa vời hắn sẽ để ý đến cậu, mà hiện tại cậu và Phùng Quý Hiên thành sư đồ cũng không cảm thấy thỏa mãn.

Thường Tiểu cảm thấy mình càng ngày càng tham lam

Thường Tiểu biến mất mấy ngày, sau đó cũng bình tĩnh hơn rất nhiều. Kỳ thật Phùng Quý Hiên cá tính ra sao cậu hiểu rất rõ, hơn nữa đối phương hoàn toàn không biết mình là ai, càng không biết cậu thích hắn, loại thâm mền đơn phương này thật là rất đau khổ.

Nếu nói thích một người chỉ cần không chơi game không nhìn hắn thì sẽ hết thích Thường Tiểu làm không được, không thì nhiều năm nay đã sớm xem Phùng thiếu gia là cún là mèo .

Vì thế Thường Tiểu lại vụng trộm bò lên trò chơi, bản thân tự an ủi một phen rồi trở lại.

Lên game trong đây đã thay đổi rất nhiều, đợi nửa ngày. Giáng Tuyết Bạc Đầu mới phát hiện có bản cập nhật mới, nhưng đối với cậu phụ bản không công không phòng này, chọn làm hằng ngày cũng không có gì khác nhau, cũng không chú ý tới.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Anh nha mới có bệnh, tôi chính là thích Giáng Tuyết Bạc Đầu thì làm sao, tôi vừa nhìn thấy anh liền phiền chịu không được

[Bang phái][Thập Niên]: Có bệnh

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= = Tổ nói mấy cậu rảnh quá rồi hay sao ấy, đừng quậy phá

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Đúng vậy, về nhà quậy đi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:-_-

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:!! Tiểu Bạch onl kìa!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o] Mấy cậu làm sao vậy

[Bang phái][Quý Hiên]: Sư phụ sao mấy ngày không onl thế

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch Tiểu Bạch, có người thổ lộ với cậu kìa, mau đến xem a

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Cật hóa cậu đủ rồi, đừng làm thêm phiền nữa

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:-_-

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa lên liền nhìn thấy Bang phái Thập Niên và Quân Lâm Thiên Hạ đang cãi nhau, nhưng không cẩn thận bị đem ra làm vật hi sinh, cậu né không kịp, Thích ăn chân dê nướng còn xông vào hỗ trợ.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: chẳng lẽ cật hóa dùng phép khích tướng, hai tên một muện tao một không được tự nhiên đích xác cần phải kích thích

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, vậy sao tôi không giam gia đâu, tôi đi đây

Quý Hiên phát ngôn trong bang phái một chút cũng không bắt mắt, hơn nữa kênh xoát quá nhanh, bị lời nói của mọi người đẩy lên, Giáng Tuyết Bạc Đầu hoàn toàn không nhìn thấy. Mà Phùng tứ thiếu mất hứng, Giáng Tuyết Bạc Đầu biến mất mấy ngày trở về cũng không thèm để ý đến hân. Trong khi cậu biến mất Quân Lâm Thiên Hạ và Thập Niên đấu chọi gay gắt, mỗi lần Quân Lâm Thiên Hạ đều nói mình thích Giáng Tuyết Bạc Đầu.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết đừng đi, ra nhiệm vụ thật tịch mới, chúng ta tổ đội đi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= =

Thường Tiểu nội tâm đang run rẩy, Quân Lâm Thiên Hạ và Thập Niên giống như đôi vợ chồng mới cưới cãi nhau, còn đem mình vào. Hơn nữa Giáng Tuyết Bạc Đầu là acc trước của Thập Niên, từ sao khi cậu chơi acc này mọi người không ai gọi Giáng tuyết, đều kêu là Tiểu Bạch. Cái này rõ ràng là đang giận dỗi a.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Tiến đội, chúng ta đi làm nhiệm vụ thất tịch

Giáng Tuyết Bạc Đầu đang khóc không ra nước mắt liền thấy một mật tán gẫu phát đến, mắt cậu đều mở to, Phùng Quý Hiên cùng mình làm nhiệm vụ thất tịch? Tuy rằng cậu vẫn chưa rõ nhiệm vụ thất tịch này là làm gì

Cậu chưa kịp đánh chữ thì nhìn thấy một khung mời tổ đội, Thường Tiểu kích động ần đồng ý. Nhưng ần xong liền choáng váng, sao còn một khung xin tổ đội, vừa rồi hai cái cùng nhảy ra, một là của Quân Lâm Thiên Hạ phát tới một là của Quý Hiên. Cậu bi đát do nhìn không rõ, cư nhiên đồng ý tổ đội của Quân Lâm Thiên Hạ.....

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Sư phụ anh đang trong đội hả?

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]:QAQ tôi tiến sai đội

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đền Dương Châu kích hoạt nhiệm vụ, chúng ta đi làm thất tịch

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi, kỳ thật tôi vào nhầm đội QAQ

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Đội ai? Quân Lâm Thiên Hạ?

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Rời khỏi

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Vào sai cũng không thể ra!

b Thường Tiểu động tác cứng lại, làm cũng không được mà không làm càng không xong. Sau đó nghe leng keng kênh Đội ngũ và mật tán gẫu bắt đầu oanh tạc, cậu cũng không biết trả lời ai mới tốt.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi thật là vào nhầm đội, đồ đệ muốn cùng tôi đi làm nhiệm vụ thất tịch

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đồ đệ cậu? Quý Hiên?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đúng vậy

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Không phải mỗi ngày cậu ta đều đi với một nữ Thất Tú sao, cậu đi với cậu ta làm gì

Thường Tiểu vốn muốn nói rõ với Quân Lâm Thiên Hạ sau đó lui đội cùng Quý Hiên đi làm nhiệm vụ, ai ngờ đến đối phương nói đúng chỗ đau của cậu, Giáng Tuyết Bạc Đầu yên lặng.

Nói cũng phải, Quý Hiên và Thất Tú kia, mình chạy đến chẳng phải làm người thứ ba sao.....

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi nói không phải cậu thích tên đồ đệ kia chứ?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ân.....

Thường Tiểu yên lặng gật đầu, nhìn thấy Quân Lâm Thiên Hạ cũng không biết ứng phó như thế nào, do dự nửa ngày mới trả lời một chữ. Trả lời rồi mới cảm thấy nhẹ nhõm, chuyện này lần đầu tiên cậu nói với người khác.

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Dù sao hai chúng ta cũng là người cô đơn, cùng làm có thể đối được ba lô

Quân Lâm Thiên Hạ cũng không có vẻ chán ghét, ngữ khí vẫn bình thường, lừa gạt Giáng Tuyết Bạc Đầu nửa ngày, dù sao cũng chỉ muốn cùng cậu làm nhiệm vụ thất tịch.

Quý Hiên bên kia vắng vẻ, Phùng tứ thiếu quả thực phát điên, sự phụ hấn vài ngày không onl, sau khi lên thì bị người bắt cóc, còn làm nhiệm vụ thất tịch. Nếu là trò chơi khác thì không sao, nhiệm vụ thất tịch chỉ có thể một nam một nữ, mà Kiếm Tam thì không phải! Hai acc nam vẫn có thể làm như thường! May mắn không có hệ thống kết hôn.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Nga tớ thật muốn tìm một tiểu dương làm nhiệm vụ, nghe nói giải thưởng là nhẫn đôi, sẽ khắc tên của hai người lên, quả thực giống như tín vật định ước

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:[] nước miếng, thật sự sao, tớ đi tìm quân gia làm mới được

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Ni mã chồng của cậu đâu! Tớ phải đi dụ dỗ một hòa thượng! không thể chờ được nữa

Bang phái có người đã làm nhiệm vụ, còn lấy được phần thưởng, quả nhiên phía dưới có một loạt chữ, viết tên hai người, cảm giác đặc biệt như nhẫn kết hôn ở trò chơi khác.

Phùng Quý Hiên đang sinh khí, nhìn kênh Bang phái càng phát hỏa, còn có tín vật đính ước nữa hả.

[Bang phái][Quý Hiên]: Nhầm chán!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Nha? Như thế nào nhầm chán! Quân gia nhanh đi tìm tiểu bạch nhà cậu làm nhiệm vụ đi, Sách Tàng của tớ

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tớ cũng thích Sách Tàng

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tôi nói Tiểu Lâm Tử cậu nha, cậu nhanh như vậy đã trở thành hủ nam

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tớ và Giáng Tuyết cũng là Sách Tàng, hoan nghênh đến manh

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= =

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= =

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:= =

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= = hình như tớ đăng nhập không đúng cách, chờ tớ đăng nhập lần nữa

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:! Tiểu Lâm Tử cậu phá cp của tui tớ! Đoàn diệt bang phái của chúng ta đã muốn gả tiểu bạch cho Quý Hiên, tui tớ thích nhất là niên hạ sự đồ!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Bang phái][Quý Hiên]: Quân Lâm, thành Dương Châu sáp lá cà

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Ngạch, tớ cũng phải đăng nhập lại lần nữa

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hử là tớ đăng nhập lần nữa mới đúng

Võng du chi cư tâm bất lương –

24. Chương 24: Thích Cậu

Hệ thống bang phái biểu hiện Giáng Tuyết Bạc Đầu logout

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= = thật sự là đăng nhập lại hay sao, hay là bị dọa chạy

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tất nhiên là bị dọa chạy!

Kỳ thật Thường Tiểu thật thoát ra đăng nhập lần nữa, Giáng Tuyết Bạc Đầu rời khỏi trò chơi sau đó một lần nữa đăng nhập trò chơi, vào bang phái cảm thấy rất yên tĩnh. Không ngờ thật sự là do đăng nhập không đúng cách, Quân Lâm Thiên Hạ và Thập Niên đã không còn onl.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o[_]o Quả nhiên là đăng nhập không đúng cách

[Bang phái][Quý Hiên]:.....

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tớ thua

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Thua

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tin tưởng tớ, cái này thật sự chỉ là trùng hợp

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Nói, tại sao Tiểu Lâm Tử đột nhiên logout, Thập Niên cũng biến mất

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ai biết, Tiểu Lâm Tử nói có bạn đến tìm nên out, Thập Niên thì không biết

Trong đội chỉ còn một mình Giáng Tuyết Bạc Đầu, biểu tượng của Quân Lâm Thiên Hạ đã xám lại. Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng ở khu hoạt động thành Dương Châu, nhiều người cũng không hề động đậy.

Cậu còn chưa kịp xoay người, liền nhận được xin vào đội của Quý Hiên. Thường Tiểu nghĩ nghĩ vẫn cho hử vào.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sư phụ, đem tên Quân Lâm chết tiết đó đá ra đi, chúng ta đi làm nhiệm vụ

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiếp nhận nhiệm vụ chưa, chúng ta đến chỗ nào làm?

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Muốn đến Vạn Hoa Tam Tinh Vọng Nguyệt nhảy cầu không?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu vẫn nên đi với Thất Tú thì hơn

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vì sao chứ

Thường Tiểu hết chỗ nói rồi, người này cư nhiên còn dám hỏi vì sao!

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không phải cậu đang theo đuổi Thất Tú sao, nhiệm vụ thất tịch đương nhiên phải đi với cô ấy

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Anh nói cái cô Sắc vi luyện thiển đó hử?

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Anh không nhắc tôi cũng quên mất tiêu

Thường Tiểu xem chút nữa phun ra một ngụm máu, đây là khẩu khí gì a.

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Sư phụ không phải anh đang ghen chứ

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Chẳng lẽ sư phụ thích tôi?

Quý Hiền nói một câu khiến Thường Tiểu ngồi trước máy tính thiếu chút nữa nhảy dựng lên, mặc kệ đúng hay không đúng cậu theo bản năng muốn phủ định. Nhưng ngón tay giống như không chịu khống chế, vốn muốn đánh “Ai thích cậu”, kết quả đánh thiếu một nét, liền thành

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Phải thích cậu

Thường Tiểu đỏ mặt, bên tai đều thiêu cháy, quả thật muốn tắt công tắc nguồn logout cho rồi. Từ lúc chào đời đến giờ lần đầu tiên thổ lộ với người ta, cứ như vậy ô long như vậy. Cậu cũng không dám xem đối thoại, sợ Phùng Quý Hiền khinh cậu, xem cậu như đồ điên, ghê tởm.

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Đáng sợ

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Sư phụ bình thường thật mất tự nhiên, không nghĩ tới khi thổ lộ lại trực tiếp như vậy

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Tiểu Bạch anh là nam nhân đúng không

Giáng Tuyết Bạc Đầu vẫn không nhúc nhích đứng ở trong dòng người, hay là làm bộ bị lag. Hoặc là lát nữa giả bộ giả ngu nói mình không biết gì cả, vừa rồi mình đi ra ngoài đùa bạn ở trong phòng nói đùa Trong hai giây Thường Tiểu đã suy nghĩ rất nhiều lý do thoái thác.

Nhưng mấy lý do đó cậu không cần dùng đến.

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Theo tôi làm nhiệm vụ thất tịch nào

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Tuy rằng chưa yêu qua nam nhân, nhưng có thể thử xem

Thường Tiểu choáng váng, hóa đá, hỗn độn trong gió, Phùng Quý Hiền nói kết giao với cậu?! Cậu nhìn từng chữ trong đội ngũ, nhìn tới nhìn lui vài lần cũng thấy thật khó tin.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vẫn là từ bỏ đi, cậu đang theo đuổi Thật Tú mà

[Đội ngũ][Quý Hiền]:.....

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Tại sao vừa rồi sư phụ còn thổ lộ với tôi, bây giờ thì lại ghép tôi cho người ta

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vừa rồi đánh nhầm chữ

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Còn có cái cô Sắc vi luyện thiên kia, tôi theo đuổi cô ấy vài ngày, sau đó cô ta không chịu nên cũng quên luôn

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

Thường Tiểu không nói gì, Phùng Quý Hiền Phùng Tứ thiếu thật sự là cận bã, vì cái gì mình lại thích tên tra này chứ.....

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Nói mới nhớ lúc đầu tôi theo đuổi Sắc vi luyện thiên sư phụ liền mất tích vài ngày, chẳng lẽ là ghen?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không có!

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Kỳ thật tôi rất thích sư phụ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Kỳ thật tôi rất muốn nói, đồ đệ cậu rất tra, có mới nói cũ = =

[Đội ngũ][Quý Hiền]:

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Tôi thề tôi không hề tra

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Đến lãnh địa bang phái

Thường Tiểu cũng chưa kịp phản ứng, quân gia bên kia đã muốn đổi đề tài. Khiến cậu có chút thất lạc, cứ tưởng Phùng Quý Hiên nói thật, không nghĩ tới quả nhiên chỉ là nói đùa.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu xài thần hành phù đến lãnh địa bang phái, mở bản đồ ra nhìn thấy Quý Hiên đang ở chỗ câu cá trong bang phái, vừa nhìn mới nhớ bây giờ là thời gian câu cá thứ hai hằng tuần. Trong lòng cậu càng thất lạc, nguyên lai bắt mình đi câu cá với hắn

Giáng Tuyết Bạc Đầu cười tiểu phá mã, đã lâu không có cho ăn, tốc độ di chuyển đã rút xuống dưới 50%, từ xa chậm rãi chạy tới, liền nhìn thấy mặc một thân nam hoàng sáo trang Quý Hiên đứng bên cạnh một đám người, người câu cá không thiếu.

Mọi người đều nói nam hoàng rất đẹp, trừ bỏ sáo trang của quân gia. Nhưng trong mắt Thường Tiểu acc Quý Hiên mặc gì cũng dễ nhìn.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đến đây

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu Bạch cậu cũng đến câu cá hả, tớ câu trúng cả đồng đông cung đồ QAQ

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Phốc

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= = đó là cái gì, trong nước có đồng cung đồ?!

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Ha ha ha, vật phẩm màu xám

[Lân cận][Quý Hiên]: Từ bây giờ Tiểu Bạch chính là bà xã của tôi

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ bắt được 80 con kim ngư nè

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: cậu đang làm gì nha

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Cái gì, hình như có cái gì kì lạ trà trộn vào đây

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Ni mã!! Tớ nhìn thấy cái gì!! Cái gì kia!!

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tớ đăng nhập lại, chờ tớ.....

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Mẹ ơi, đây là ân ái sau khi thổ lộ sao

[Lân cận][Quý Hiên]: Chắc vậy

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: FML, tiểu quân gia cậu thật nhanh tay! Mấy hôm trước cậu còn theo đuổi Thất Tú mà! Đồ tra công! Nếu dám khi dễ Tiểu Bạch của chúng tôi cậu SHI là cái chắc rồi, Dương Châu Pk cho đến khi nào cậu mệt thì thôi!

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch là nam nhân, quân gia cậu cũng biết cái này không giỡn được đâu

[Lân cận][Quý Hiên]: Tôi biết

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Coi kìa, tra công cậu mà khi dễ Tiểu Bạch thì coi chừng tôi đó

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Anh tin tôi đi, tôi sẽ không tra, tuy rằng trước đó tôi chưa tra bao giờ (???)

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_-

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Trời a, vẫn cảm thấy thật huyền ảo, Tiểu Bạch thụ của tớ yên tâm rồi

[Lân cận][Quý Hiên]: Là của tôi

Võng du chi cư tâm bất lương –

25. Chương 25: Anh Hùng Cứu Mỹ Nhân

Mọi người nháo đến hết giờ câu cá, trên kênh lân cận toàn là tiếng khóc hét, đều la lối mình chưa câu được gì cả.

Sau đó Quý Hiên mang theo Giáng Tuyết Bạch Đầu đi làm nhiệm vụ thất tịch, một đồng người trong bang phái cũng đi. Hai người đến nhận nhiệm vụ, cùng nhau chạy đến Vạn Hoa, hoàn thành thì được rồi.

Vạn Hoa vẫn là chỗ đau của Giáng Tuyết Bạch Đầu, chủ yếu là địa thế quá mức gian nan, mỗi lần đều phải ngã chết hai ba lần. Cho nên ở Vạn Hoa trừ Hoa Hải, mấy chỗ khác Giáng Tuyết Bạch Đầu không đến lần thứ hai.

Nhiệm vụ Thất Tịch làm ở nơi cao nhất của Tam Tinh Vọng Nguyệt, yêu cầu hai nhân vật nhận nhiệm vụ đứng ở nơi được chỉ định, trên người sẽ có thêm một đôi cánh chậm rãi bay xuống. Hai người không thể đứng ở quá xa, vượt qua khoảng cách nhiệm vụ liền thất bại.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Trời ơi trời ơi trời, nhiệm vụ này thật BT quá đi, ba lần ba lần rồi đó, toàn là thất bại thôi

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Quen thì được rồi

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Ô ô ô, tớ còn chưa tìm được hòa thượng nào làm nhiệm vụ nè

Thường Tiểu cũng đối với nhiệm vụ này khóc không ra nước mắt, Giáng Tuyết Bạch Đầu và Quý Hiên cùng nhau nhảy xuống, sau đó bay a bay, một lọt vào hồ nước, một ngã chết trên núi

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch, sao em lại chết

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Tôi cũng không biết.....

Đáng thương thiếu gia, nhiệm vụ của người khác không thành công còn có thể đứng dậy đi làm cái khác, thiếu gia thì trực tiếp cạp đất. Vì thế hai người lại một lần đi đến Vạn Hoa lên đến nơi cao nhất nhảy xuống. Nhảy mấy lần cũng không thành công.....

Cuối cùng thời gian đã quá muộn nên Giáng Tuyết Bạch Đầu logout trước. Nhưng Thường Tiểu nằm ở trên giường hưng phấn lăn qua lăn lại ngủ không được, hôm nay cứ như đang nằm mơ. Nghĩ đến Phùng Quý Hiên đồng ý kết giao với mình, cả người đều bay bổng. Tuy rằng chỉ là trò chơi, nhưng Thường Tiểu đã thấy thỏa mãn

Ép buộc đến nửa đêm, Thường Tiểu mới ngủ. Tuy rằng thời gian ngủ không dài, nhưng ngày hôm sau tinh thần cũng phi thường tốt.

Lúc cậu lên game thời gian cũng rất sớm, người trong bang không nhiều, Quý Hiên cũng chưa onl. Một mình Giáng Tuyết Bạch Đầu cậu quyết định đi hái dược, nghe nói cái này có thể kiếm tiền. Nhưng nếu Giáng Tuyết Bạch Đầu kiếm tiền được cũng không để quân gia tiêu xài.

Thiếu gia nhìn đẳng cấp hái thuốc, sau đó lấy dụng cụ trong kho hàng chạy ra dã ngoại. Cảnh tượng chuyển đổi của Giáng Tuyết Bạch Đầu rất chậm, đến cuối lại bị lag. Chờ hình ảnh hoạt động, thì nghe tai truyền đến một tiếng “A”, sau đó đáng thương thiếu gia đã chết rồi.

Thường Tiểu trợn tròn mắt, vừa đến dã ngoại đã bị giết, đến ai giết mình cũng không biết. Nhưng bên cạnh có một acc nữ gọi tới gọi lui, trên đỉnh đầu còn có một dòng chữ “Giờ này khắc này thành công kích sát Giáng Tuyết Bạch Đầu”.

[Giờ này khắc này] lặng lẽ nói với các hạ: Người thứ ba, ghê tởm

Giáng Tuyết Bạch Đầu không biết ngự tỷ Vạn Hoa này là ai, chỉ đơn thuần nghĩ cả hai không cùng doanh trại, cho nên mới giết cậu. Vốn tưởng nằm trên mặt đất, chờ hình thức doanh trại đóng lại mới đứng lên. Nhưng liền nhận được mặt mặt tán gẫu kỳ lạ từ đối phương.

[Giờ này khắc này] lặng lẽ nói với các hạ: TMD ghê tởm chết người! Đừng tưởng giả chết thì hết chuyện!

Các hạ lặng lẽ nói với [Giờ này khắc này]:??

[Giờ này khắc này] lặng lẽ nói với các hạ: Mẹ! Còn muốn giả làm hoa sen trắng hả!

Thường Tiểu hóa đá, cậu cần bản không biết gì cả, như thế nào lại biến thành hoa sen trắng chứ.....

[Giờ này khắc này] lặng lẽ nói với các hạ: Mày đoạt chồng của Sắc vi còn giả ngu? Tao ghét nhất là mày đút thứ ba xen vào chuyện của người khác!

[Giờ này khắc này] lặng lẽ nói với các hạ: Thủy Dao còn nói mày ở bang của người ta lừa tiền

Sắc vi? Sắc vi luyện thiên? Thủy Dao? Mộ Dung Thủy Dao?

Giáng Tuyết Bạc Đầu nháy mắt hỗn độn, mấy cái này là gì a, cái cô Mộ Dung Thủy Dao chưa nói tới tiền của mình cũng chỉ mới đưa cho một nửa, như thế nào liền thành mình lừa tiền người ta. Còn Sắc vi luyện thiên, Phùng Quý Hiền không phải nói đối phương không có đồng ý kết giao sao.

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch sao cậu nằm đó thế

Thích ăn chân dê nướng là một hoa ca, vừa vặn cười ngửa đi ngang qua, liền thấy thi thể nằm bên cạnh

Giáng Tuyết Bạc Đầu không kịp phát Lân cận, Vạn Hoa tên Giờ này khắc này đã ném một đồng kỹ năng lên người Thích ăn chân dê nướng.

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Chết tiệt

Đôi khi hỗn chiến chính là như vậy phát sinh. Giáng Tuyết Bạc Đầu nhìn bọn họ đánh nhau, nhanh chóng đứng dậy, nhưng vừa đứng lên đã bị người giết chết, lúc này mới thấy đã có hơn mấy hồng danh.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Cật hóa sao bây giờ còn chưa thấy cậu đến, chờ cậu đi đại chiến a a a

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Đừng nói ngốc đến độ đi sai đường nhé

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cậu ấy đi đâu rồi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cứu mạng.....

Thường Tiểu không nói gì, bên kia Thích ăn chân dê nướng và Giờ này khắc này đều là vạn hoa, vốn cũng không chênh lệch nhau lắm, nhưng đối phương đột nhiên có người đến hỗ trợ, chưa kịp làm gì hết, Hoa ca cũng chết luôn.

Giáng Tuyết Bạc Đầu làm xác chết, bên kia còn tìm người đến làm cậu sống lại, muốn kéo cậu dậy..... Thường Tiểu không nói gì, chẳng lẽ cậu là đồ ngốc hay sao..... Sống lại tại chỗ cho bọn họ giết

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Chúng tớ bị người ta giết! Mẹ nó còn có người canh chừng nữa nè

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đứng dậy về doanh trại đi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Không được, bọn họ hiện tại đứng bên cạnh thi thể của tớ khiêu vũ! Còn mắng chửi người

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xin lỗi cật hóa, bọn họ hình như là tới giết tớ

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giết giáng tuyết? Cậu biết bọn họ?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu Bạch cậu chọn đến ai sao, không thể nào

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:!!! Tiểu Bạch! Tớ sẽ không bao giờ tha thứ cho cậu!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Vì sao đến cả cậu cũng bảo tớ là cật hóa! Vì sao!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:Piss off..... Cậu nói không đúng chủ đề gì cả

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Chờ tui tớ qua, bọn họ vì sao giết cậu

[Quý Hiền] lặng lẽ nói với các hạ: Tiểu Bạch thêm đội

Quý Hiên phát mặt tán gẫu qua liên trực tiếp xin vào tổ đội, Giáng Tuyết Bạc Đầu lúc này mới biết quan gia đã login.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Nằm im đó đừng đứng lên, chờ anh chạy qua

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga, được

Giáng Tuyết Bạc Đầu thực thành thật tiếp tục nằm im, nhưng nhìn kênh lân cận Giờ này khắc này hung hổ mắng không ngừng, làm cậu thật sự hoài nghi mình có làm chuyện gì đến người thần phần nộ như vậy không

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Anh và Sắc vi luyện thiện

Thường Tiểu có điểm do dự, chậm rãi hướng Đội ngũ kênh lý đánh chữ, không biết như thế nào hỏi mới tốt. Chẳng lẽ chính mình thật sự là người thứ ba sao.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sự phụ em cư nhiên không tin anh

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Thật thương tâm

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b, không có

[Đội ngũ][Quý Hiên]: ngoan

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Cô ta mất tự nhiên vẫn không chịu đồng ý, hôm nay anh vừa onl thì có một đồng người gửi tin nhắn, nội dung chắc em cũng có thể đoán được

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:=0=

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Cho nên chờ anh qua làm anh hùng cứu mỹ nhân

Võng du chi cư tâm bất lương –

26. Chương 26: Hồn Chiến

?N

Giáng Tuyết Bạc Đầu nằm im chờ Quý Hiên đến, trong lúc đó Giờ này khắc này nhảy qua nhảy lại bên cạnh cậu, dùng kênh lân cận nói chưa đủ. Nhưng đều bị Thường Tiểu xem nhẹ, ai kêu bang phái xoát quá nhanh, mặt khác Quý Hiên cũng mặt tối. Khuông nói chuyện phiếm kia vẫn không dùng đến, do hệ thống cài đặt, căn bản cậu không thấy gì cả.

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Đừng có giả chết với tao

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Làm người thứ ba còn không chịu nhận

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Mày có thể làm vậy, nhưng tao thấy chướng mắt

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Tao hỏi Sắc vi cô ấy không cho tao đến tìm mày

[Lân cận][Quý Hiên]: Vợ à anh tới cứu em nè

Lời của Quý Hiên đột nhiên, Thường Tiểu thấy một quân gia cười ngửa chạy đến trên đầu xuất hiện một dòng chữ, sau đó đứng bên cạnh thi thể của mình.

[Lân cận][Giờ này khắc này]:*, ghê tởm

Vạn hoa đánh xong liền bắt đầu đập kỹ năng lên người Quý Hiên, hai người không nói gì bắt đầu đánh, quân gia một kích liền đem cô ta đánh bại.

Thường Tiểu chưa phản ứng lại, người bên cạnh cũng chưa kịp phản ứng. Ngược lại Thích ăn chân dê nướng chọn hồi sinh sau đó đứng dậy, sau đó thêm máu cho mình và Quý Hiên.

Thường Tiểu nhìn máu của Quý Hiên, vốn rất khản trương cũng nhẹ nhàng thở ra, thoát nhìn so với Vạn Hoa lợi hại hơn nhiều. Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng không muốn nằm không vậy đâu, đối với cậu PvP vẫn quá khó khăn. Nhưng vẫn có điểm kích động tay run lên nhần hồi sinh.

Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng dậy nhưng máu chưa đầy, sợ người khác một nhát lại giết mình chết, trực tiếp bỏ thêm kiếm khí đối trọng kiếm dùng Phong Lai Ngô Sơn.

Trong chốc lát Giờ này khắc này và những người khác cũng bắt đầu tham chiến, hình ảnh lập tức bị lag.

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Mẹ, ba thằng con trai đi đánh một đứa con gái, không biết xấu hổ

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Con mẹ cô, cô mới là con trai! cả nhà cô đều là con trai!

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Cô mới không biết xấu hổ, cả nhà cô đều không biết xấu hổ! Vừa rồi mấy người đánh một mình tôi hả

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Tao cũng phải nói, ghê tởm! Mẹ!

Thường Tiểu chảy mồ hôi, bên trong một mảnh hỗn chiến, Thích ăn chân dê nướng cư nhiên còn có thời gian đánh chữ, Giờ này khắc này nằm chết mới đánh chữ được, Thích ăn chân dê nướng một bên thêm máu một bên còn có thể đánh chữ được!

Giáng Tuyết Bạc Đầu phóng kiếm xong vẫn chưa chết, vẫn còn đứng đó, vì thế muốn tiếp tục Phong Lai Ngô Sơn thêm lần nữa. Tuy rằng theo tác cậu không tốt, nhưng tốt xấu gì cũng có trang bị a, Phùng Quý Hiên làm trang bị cho cậu cũng không phải rác rưởi. Hai cái Phong Lai Ngô Sơn, tốt xấu cũng lấy của người khác không ít máu.

Nhân số đối phương rất nhiều, Giáng Tuyết Bạc Đầu, Quý Hiên và Thích ăn chân dê nướng hợp lực giết chết Giờ này khắc này, cũng mất mấy giây, sau đó lại đi khảm người khác. Nhưng địch quá nhiều đánh có chút lao lực.

Giáng Tuyết Bạc Đầu là tâm pháp Sơn Cư, vốn không phải PvP, lập tức chết. Quý Hiên trang bị tốt nhất, trong chốc lát chết không được. Thiếu gia nằm không đến vài giây, bên kia Quân Lâm Thiên Hạ chạy tới trước tiên, phía sau là Thập Niên.

Quân Lâm Thiên Hạ vừa đến liền giết chết một người, Thập Niên càng hung tàn, mở Phong Lai hỗn chiến liền kết thúc. Thường Tiểu nhìn thẳng há hốc mồm, đây đều là thiếu gia, như thế nào khác nhau lớn như vậy chứ

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Kết thúc rồi hở [o] tớ vừa đến

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Máu của cậu làm sao vậy.....

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Chỉ là một sai lầm nhỏ thôi

Thường Tiểu nhìn Phỉ Tiểu Phong đứng bên cạnh máu chỉ còn một phần ba, không khỏi chảy mồ hôi.

[Lân cận][Bất Chu Hầm]:[Bất Chu Hầm] thành công kích sát [Giờ này khắc này]

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Chụp hình lại! Lưu trữ cho em

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]:-_- lão đại động tác thật mau

Thường Tiểu cũng chưa kịp phản ứng, nhìn hệ thống mới biết Giờ này khắc này chết lần nữa, thế mà còn dám đứng lên

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]:Thật đẹp trai

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Ân ái biến qua một bên

[Lân cận][Quý Hiên]: Vợ à anh soái không, thao tác sắc bén không

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Soái [o]

Giáng Tuyết Bạc Đầu bị kéo qua một bên thêm đầy máu, nhìn kênh Lân cận, cũng không do dự trả lời lại

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phạt]: Trời ạ lại thêm một đôi ân ái nữa!

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch không được như vậy! Như vậy rất dễ bị đè đầu

[Lân cận][Bất Chu Hầu]: Bà xã

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]:Cút ngay!

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phạt]: Đó! Như vậy mới đúng! Tiểu Bạch học đi

[Lân cận][Quý Hiền]: Mấy người đừng có dạy hư vợ tôi

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Mẹ tui bây, tui bây chờ đó, giỏi thì đừng đi

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Ghê tởm, không biết xấu hổ, làm người thứ ba còn dám quang minh chính đại, tam quan* đều bị chó ăn

(*Tam quan: nhân sinh quan, giá trị quan, thế giới quan – Cảm ơn bạn ‘ue chan’ đã góp ý)

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Tam quan ở đâu a tam quan ở đâu

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Mọi người coi chừng bị cô ta ăn nha

[Lân cận][Giờ này khắc này]: Một đám ngốc B

[Lân cận][Quý Hiền]: Cô gọi Sắc vi luyện thiên tới đây

Phùng Quý Hiền tâm tình không sai, Giáng Tuyết Bạc Đầu rất nghe lời, mềm mềm dễ đùa giỡn, khiến hần cảm thấy khá tốt. Cho nên con bé đó nằm dưới đất mắng chửi người cũng không tức giận. Nhưng không tức giận là một chuyện báo thù hay không lại là một chuyện khác.

[Lan can][Giờ này khắc này]: Cút đi, tao gọi Sắc vi luyện thiên tới để tui bây giết sao! Ghê tởm

[Hảo hữu][Quý Hiền]: Sắc vi luyện thiên, tôi theo đuổi cô bốn ngày, nói hy vọng cô có thể làm bạn gái tôi, nhưng trước mặt tôi cô vẫn không trả lời. Nói thật tôi cũng không suy nghĩ gì, cô không đồng ý tôi cũng đã quên chuyện đó. Hôm nay đến gọi người đến giết vợ tôi là có ý gì?

[Thế giới][Quý Hiền]: Sắc vi luyện thiên, tôi theo đuổi cô bốn ngày, nói hy vọng cô có thể làm bạn gái tôi, nhưng trước mặt tôi cô vẫn không trả lời. Nói thật tôi cũng không suy nghĩ gì, cô không đồng ý tôi cũng đã quên chuyện đó. Hôm nay đến gọi người đến giết vợ tôi là có ý gì?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ai, tuy rằng khí thế hiện tại của quân gia rất tốt, hành vi bảo hộ tiểu bạch cũng không sao, nhưng vì cái lông gì đó cảm thấy cậu ấy thực tra

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: b

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tổ cũng cảm thấy vậy == cứ cảm thấy tiểu bạch thụ đi theo quân gia tra thật ngược tâm, sau này không biết có bị vứt bỏ không nữa

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Mấy cậu.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đây là lời nguyên của phù thủy sao?

[Bang phái][Quý Hiền]: Hoàng tử đến hôn một cái, lời nguyên của phù thủy bị giải trừ

[Bang phái][Quý Hiền]: Đến Tiểu Bạch, hôn một cái

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

[Bang phái][xả thân nuốt phạt]: Trời ạ mù mắt tở, mấy người logout đi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch cậu thật dễ mềm lòng!

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Cật hóa chạy qua bên Quân Lâm nhanh

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Sao ạ, lão đại gọi em

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: A!!!! Tớ chết!!!

Thường Tiểu đang nói chuyện phiếm, Thích ăn chân dê nướng kêu mới phản ứng lại, bang phái Giờ này khắc này đã muốn trở lại, nhân số so với vừa rồi nhiều hơn chứ không ít, Thích ăn chân dê nướng là người thứ nhất bị kích sát.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Đáng thương, vú em chính là chết nhanh như vậy

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: QAQ lần nào cũng là tớ ! Sẽ không bao giờ yêu nữa

Võng du chi cư tâm bất lương –

27. Chương 27: Thanh Lãnh Thụ

Vì thế trận hỗn chiến thứ hai lại bắt đầu, so với cái trước còn hỗn loạn hơn. Giáng Tuyết Bạc Đầu ở đây lag đến động đậy không được, sau đó bị trò chơi trực tiếp đá văng ra

Chờ đến khi cậu lên lại thì hỗn chiến đã kết thúc, trên bang phái một trận sói tru quỳ kêu

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đã lâu không đánh thích như vậy.....

[Bang phái][xả thân nuốt phật]: Nhiều người thích thì đúng rồi, còn vú em tui tui toàn làm bia cho bọn họ đánh

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Lão đại và Quý Hiền trang bị thật tốt == Tớ thấy bên kia có hai đứa mở Phong Lai mà hai người da béo thịt dày máu cũng không thêm rớt

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o]

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tớ đứng ngay bên cạnh! Mất cả nửa cây máu!

[Bang phái][Quý Hiền]: Không chơi nữa, 11 giờ tiểu bạch nên đi ngủ

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:-_- Anh hùng!

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Vậy thôi, tôi và Tiểu Vũ cũng out

[Bang phái][xả thân nuốt phật]:= khẩu = Sao lại out, bang hội kia mắng chúng ta kìa

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Kỳ thật tôi có thể đợi thêm một giờ nữa ngủ cũng được

[Bang phái][Quý Hiền]: Không nhìn ra nhaa, nguyên lai vợ thích PvP

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: = =.....

[Bang phái][Quý Hiền]: Cứ để bọn họ mắng, ngày mai tiếp tục

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Rất tốt! Dù sao miệng bọn họ cũng không sạch được

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ cũng out luôn

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:88

Bang phái thảo luận xong rồi vài người liền ngay tại chỗ logout, người bên kia tựa hồ không thích ứng kịp, thiếu đi không ít người. Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiền cũng thừa dịp về lãnh địa bang phái.

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Vợ muốn đi ngủ hả

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ân

[Đội ngũ][Quý Hiền]:Nghỉ ngơi đi ngày mai onl sớm một chút

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hảo a

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Đúng rồi, vợ à cho anh số điện thoại đi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

Thường Tiểu có chút do dự, dù sao hai người cũng coi như đồng nghiệp, vạn nhất Phùng Quý Hiền biết số điện thoại của mình làm lộ thì sao? Nhưng suy nghĩ vậy cũng chỉ làm chuyện thừa, người kia đâu có chú ý đến mình. Vì thế liền bấm số điện thoại vào

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Ngoan, out đi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:88

Quân gia phát xong tin tức liền logout, Thường Tiểu đang chuẩn bị đóng trò chơi, di động vang lên, có tin nhắn mới,màn hình viết “o[_]o Phùng Quý Hiền”.

Một tin nhắn mới từ [o[_]o Phùng Quý Hiền]:

Đây là số di động của anh, lưu đi. Vợ ngủ ngon, hôn một cái, mỗi ngày chờ em lên game

23:11:38

Thường Tiểu cười ngây ngô nửa ngày, cầm di động nhìn. Kỳ thật Phùng Quý Hiền không biết, số di động của hắn cậu đã có từ lâu, hơn nữa vẫn lưu như vậy.Trước tên Phùng Quý Hiền có một gương mặt cười, như vậy trong di động dù lưu như thế nào cũng sẽ nằm thứ nhất.

Thường Tiểu cân nhắc nửa ngày mới trả lời lại, tuy rằng chỉ viết “Được, ngủ ngon” Ba chữ, nhưng cũng bấm hơn mười phút.

Chờ cậu trả lời tin nhắn xong, chuẩn bị đóng trò chơi, mới nhìn thấy kênh bang phái có rất nhiều mật tán gẫu.

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Cậu đồng ý quen với Phùng Quý Hiền?

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Kỳ thật trước đó mấy ngày anh ấy vẫn theo đuổi tôi, tôi tuy rằng cũng thích anh ấy, bằng không anh ấy đưa chân chanh chi tâm sao tôi không từ chối

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Nhưng sau đó ở trường có cuộc thi tôi không online hai ngày, khi lên thì nghe bạn nói anh ấy đã có người khác, còn nói đã có vợ

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Tôi cũng không trách cậu quyến rũ anh ấy, dù sao đó là lựa chọn anh ấy

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Tôi đã nói cho bạn bè không nên tìm cậu gây rắc rối

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Nhưng tôi khuyên cậu nên suy nghĩ kỹ, nghe nói ở hiện thực anh ấy đã có bạn gái, cũng ở trò chơi này, nhưng không đến hai ngày Quý Hiền đã đá cô ta.

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Hôm nay cậu đứng ở giữa quyến rũ anh ấy đi, qua vài ngày anh ấy có người mới cũng không chừng (Edit: Ôi con điên, điển hình là kiểu không ăn được thì phá cho hôi đây này, câu dẫn cái beep)

[Sắc vi luyện thiện] lặng lẽ nói với các hạ: Bang phái tôi lui, không cách nào chung một bang với cậu được, tuy rằng không có gì nhưng tôi cảm thấy rất khó chịu

Thường Tiểu há hốc mồm, nhìn mấy dòng chữ kia, ngây ngốc nửa ngày không phản ứng lại được. Cái này thật sự là..... đối phương thật sự nghĩ cậu là người thứ ba ngăn chân cô ta. Cậu đột nhiên có loại xúc động muốn bóp trán, hoàn toàn không biết trả lời người ta như thế nào, có điểm dở khóc dở cười.

Thường Tiểu cuối cùng vẫn buông tha cho ý tưởng trả lời vị này,chuyển sang kênh bang phái, thấy một đồng người đang bình luận “Tở khinh ” Đến “Ồi trời” Đi. Kéo lên trên mới phát hiện Sắc vi luyện thiện đem những lời kia phát lên kênh bang phái

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ôi mẹ ơi, con nhỏ này nó làm như nó là người vô tội ấy

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Điển hình của cô gái, có người theo đuổi giả bộ thanh cao không chịu đồng ý, không có người theo đuổi thì cho rằng con trai là đồ bạc tình

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Dễ điên ghê, kỳ thật người kia nên nói như vậy mới đúng

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Cậu đừng tưởng anh ấy thích cậu, cậu quyến rũ anh ấy, kỳ thật là anh ấy muốn thử tôi, muốn cho tôi ghen, bởi vì tôi luôn không nói rõ. Cho nên cậu đừng lún vào quá sâu, để rồi cuối cùng bị tổn thương.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu thắng

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Trời ạ tớ học máu chết, cậu thắng!

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Tiểu Vũ ngủ, đừng học mấy cái loạn thất bát tao

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= = Tớ out thiệt đây, bai bai mọi người

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tớ cũng out

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: tớ cảm thấy tố chất tâm lý của Giáng Tuyết rất tốt, bị kia con nhỏ kia khiêu khích như vậy cũng không thềm phản ứng

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tinh mắt! Tiểu Bạch nguyên lai cậu không phải Tiểu Bạch thụ, cậu là thanh lãnh thụ đúng không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b hân, ngách ngách ngách

Kỳ thật Thường Tiểu cũng có chút phản ứng, dễ khóc dễ cười. Đối với Phùng Quý Hiên, Thường Tiểu cũng hiểu hắn, dù sao cũng vụng trộm quan sát người kia thật lâu. Phùng tứ thiếu thích chơi đùa hoa tâm linh tinh, so với ai khác cậu rõ ràng nhất, điểm ấy đã sớm chuẩn bị tâm lý. Hơn nữa đối với dễ thỏa mãn như cậu mà nói, trong trò chơi có thể thân mật với hắn như vậy, đã là tốt lắm rồi.

Thường Tiểu sẽ không giống với mấy người khác, trong trò chơi quan hệ tốt liền hy vọng có thể cùng Quý Hiên phát triển ra đời thường. Loại ảo tưởng này đối với cậu là không hiện thực

Vong du chi cư tâm bất lương –

28. Chương 28: Xem Mắt Quỷ Dị

Ngày hôm sau Thường Tiểu còn cài đặt báo thức, muốn dậy sớm chơi game. Nhưng ai ngờ bà chị so với cậu dậy còn sớm hơn, thần thanh khí sảng muốn dẫn cậu ra ngoài gặp bạn.

Thường Tiểu kiên quyết không đi, gặp bạn bè cái gì chứ, nhất định là muốn bắt mình đi xem mắt, lần trước cũng là như vậy.....

Nhưng phản kháng không có hiệu quả, Thường Thu trước giờ đều là nữ vương, lôi kéo cậu đi ra ngoài, đến mấy tính cũng chưa kịp dụng

Vì thế cả một buổi sáng đều ở bên ngoài. Thường Tiểu dùng thái độ tiêu cực để chống đối, dù sao cũng không thể nói chuyện với người ta, chỉ có thể cúi đầu. Đối tượng xem mắt là Khuê Mật biểu muội của Thường Thu, Thường Thu một đường đều cười ha hả, khổ cho cô bé kia, phỏng chừng cũng là người hướng nội không thích nói chuyện, Thường Tiểu chỉ có thể theo ở phía sau.

Thường Tiểu nghĩ buổi trưa cơm nước xong chắc có thể về nhà đúng không? Ai ngờ trước khi ăn cơm Thường Thu đòi đi coi phim, cậu liền đau khổ, ý này không phải quá rõ ràng rồi sao. Kết quả không ngoài sở liệu, Thường Tiểu vụng trộm nhìn vé xem phim chị hai mua về, chỉ có hai vé.

Ở bên ngoài đến trưa chân Thường Tiểu như nhũn ra. Bình thường cậu không ở nhà thì cũng là đi xe buýt đến công ty, chưa bao giờ đi bộ cả một con đường dài như thế. Vào nhà ăn đột nhiên nghĩ bây giờ cũng đã là 11 giờ, không biết Phùng Quý Hiên có phải đang đợi mình trên game hay không. Lấy điện thoại ra gửi một tin nhắn, đơn giản nói bị chị kéo ra ngoài, có thể buổi chiều mới chơi được.

Thường Tiểu nhìn biểu hiện tin nhắn gửi đi thành công, bỗng nhiên sau lưng vang lên tiếng nhạc chuông, sợ tới mức thiếu chút nữa cậu quăng luôn cái điện thoại. Cậu nhìn lại, càng choáng váng, vốn tưởng là chuông điện thoại của người ta, ai ngờ cách một bàn ở phía sau chính là Phùng Quý Hiên.

Phùng Quý Hiên ngồi ở cái bàn sát cửa, hình như chỉ có một mình hắn, đang cúi đầu xem tin nhắn, lông mày nhíu lại. Bỗng nhiên ngẩng đầu lên, ánh mắt vừa lúc chạm phải Thường Tiểu.

Thường Tiểu toàn thân cứng đờ, có tật giật mình, nhanh chóng nhìn chung quanh muốn làm bộ như không thấy, nhưng không có khả năng, nam nhân còn cười nâng tay chào hỏi với cậu. Vì thế Thường Tiểu cũng gật gật đầu, xem như đáp ứng.

Phùng Quý Hiên chào hỏi xong, giống như thấy chưa đủ, cứ nhiên đứng lên, tùy nhiên gì đó trên di động xong bỏ vào túi. Hắn tùy tay nhấn một cái, chỉ khổ Thường Tiểu, di động trên bàn lập tức vang lên, sợ tới mức cậu đổ mồ hôi.

Thường Tiểu luống cuống tay chân ấn di động, đáng tiếc càng bối rối càng ấn không được, bây giờ cậu đặc biệt hối hận vì sao lại phải khóa bàn phím kiểu cách như thế, cho nên tiếng chuông vang lên vài giây mới bị cậu cắt đứt.

Một tin nhắn mới từ [o[_]o Phùng Quý Hiên]:

Chờ em

11:03:15

“Học tỷ thật trùng hợp nha.” Phùng Quý Hiên đi tới chào hỏi, Thường Thu vốn cùng cô gái kia nói chuyện không có chú ý đến, có chút kinh ngạc.

“Một mình em ở nhà, ra ngoài ăn cơm trưa. Vốn chuẩn bị ăn xong thì trở về chơi game, không nghĩ tới gặp được học tỷ.” Phùng Quý Hiên nói nhìn nhìn Thường Tiểu, còn đối với cậu chớp mắt, tay nhắc lên, vỗ vỗ đỉnh đầu của cậu.

Thường Tiểu cả kinh mở to hai mắt, cảm nhận được sức nặng trên đầu mình, rụt cổ lại. Tay người nọ có chút lạnh, không biết có phải vừa rồi ăn thức ăn có nóng hay không, ngón tay hắn vô tình chạm vào lỗ tai Thường Tiểu, khiến cậu run rẩy.

Phùng Quý Hiên nói xong liền kéo chiếc ghế bên cạnh lại, vốn là bàn của bốn người, hắn liền đặt ghế ở bên ngoài.

Thường Thu nhìn hắn da dày mặt chết nói: “Cậu cũng chơi game? Tiểu Tiểu cũng vậy, nghiện game, nếu tôi không kéo nó ra ngoài, phỏng chừng hôm nay lại ngồi nhìn máy tính cả ngày.”

Thường Tiểu nghe được Thường Thu nói như vậy, chột dạ muốn ngắt lời của cô ấy, nhưng mình lại nói chuyện không được, đành phải xấu hổ cúi thấp đầu, cơ hồ sắp đụng đến bàn. Chỉ hy vọng Phùng Quý Hiên không phát hiện được chuyện gì.

Phùng Quý Hiên tựa hồ thật sự không có cảm thấy có gì không đúng, vừa lúc có phục vụ đến hỏi bọn họ ăn gì, thuận tiện hắn gọi bồi bàn chuyển thức ăn sang bàn này.

Một bữa cơm Thường Tiểu ăn lo lắng đề phòng, Phùng Quý Hiên ngược lại giống như trời sinh đã được nữ sinh thích, chỉ là tùy tiện nói nói cười cười, cô bé bên cạnh Thường Tiểu liên đỏ mặt, liên tiếp ngấm trộm hắn, vừa then thùng vừa muốn cùng hắn nói chuyện.

Thường Tiểu lấy thìa đảo canh nắm trong bát, cảm thấy canh mà mình thích nhất hôm nay cũng không có hương vị, trong lòng có chút khó chịu.

Thường Thu cũng nhìn ra có chút không đúng, vốn đưa đối tượng để em mình xem mắt, như thế nào lại có hảo cảm với Phùng Quý Hiên. Lại nhìn bộ dáng mệt mỏi của Thường Tiểu, có chút không yên, Thường Thu suy nghĩ, cảm thấy Tiểu Tiểu thật sự có ý với cô bé này

Hiểu lầm rất lớn, đáng tiếc Thường Tiểu vẫn cúi đầu không có phát hiện được.

Thường Thu lấy ánh mắt ai oán liếc Phùng Quý Hiên một cái, ý bảo hần tâm miệng, Phùng Quý Hiên thái độ tốt cũng không nói nữa. Chờ ăn xong cơm, Thường Thu liền nói lúc này thích một đôi giày, muốn Khuê Mật ở lại với em cô, vì thế để Thường Tiểu mang theo cô bé đi xem phim, đem hai vé đã dự mưu từ trước đưa cho hai người.

Thường Tiểu bắt đầu cầm vé, liền thấy Thường Thu và Khuê Mật cười đến đầy quỷ dị

“Hai người đi xem phim hở? Không ngại mang theo tôi chứ?” Phùng Quý Hiên vốn đi về, nhưng đi lại đột nhiên phát hiện hai vé xem phim trong tay cậu.

“Đương nhiên có thể.” Cô bé lập tức thẹn thùng, cúi đầu gật gật.

Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên thật sự rất gần, vốn cậu nên cao hứng, nhưng nghe lời nói của cô bé kia trong lòng có chút rầu rĩ, nghĩ chắc không phải Phùng Quý Hiên thích cô ấy chứ? Lúc ăn cơm cười đùa khiến người ta đỏ mặt, hiện tại lại muốn đi theo xem phim.

Không đợi cậu phản ứng, Phùng Quý Hiên đã muốn ôm vai của cậu, nói: “Đi thôi, tôi mua popcorn cho hai người.” Ôm rồi cũng không chịu lấy tay ra, để ở sau lưng của cậu, động tác đủ ái muội.

Vé Thường Thu mua là về chuyện tình cảm, vé buổi chiều tương đối mắc, hơn nữa công nhận nó không hay, cho nên người đến xem cũng rất ít. Mọi người đều mua vé hai bên, ở giữa không có ai ngồi, cho nên Phùng Quý Hiên nhìn số ghế của hai người chọn một ghế bên cạnh.

Vào rạp Phùng Quý Hiên đi mua hai popcorn combo, còn có hai ly trà sữa, đều đưa cho bọn họ. Thường Tiểu thật buồn bực, chỉ cảm thấy hiện tại trường hợp này muốn bao nhiêu quỷ dị thì có bấy nhiêu, ôm popcorn còn bị hơn cái đầu của mình, xấu hổ ghê gớm.

Phùng Quý Hiên ngược lại không biết như vậy, nói gì đó với cô bé, chọc đối phương mặt đỏ tai hồng. Sau đó bỗng nhiên tiến đến bên người Thường Tiểu, cúi đầu, phi thường tinh chuẩn đoạt lấy popcorn đang đưa tới miệng của cậu.

Thường Tiểu triệt để choáng váng, tay run lên xem chút nữa quảng luôn hộp popcorn kia, may mắn Phùng Quý Hiên không biết vô tình hay cố ý cầm lấy, nó vẫn bình yên vô sự. Bây giờ đầu ngón tay cậu như bị thiêu cháy, cái popcorn kia xem chút nữa thì vào miệng của mình, có thể nghĩ nam nhân bỗng nhiên cúi đầu ai người dựa vào rất gần. Hơn nữa hần là trực tiếp cắn xuống, Thường Tiểu cảm thấy đầu ngón tay chạm phải môi của người kia, mềm mại lại có chút lạnh lẽo.

Võng du chi cư tâm bất lương –

29. Chương 29: Bắt Kẻ Thông Dân

Cô bé còn đang thẹn thùng, căn bản không phát hiện bọn họ đang làm gì. Phùng Quý Hiên còn cười cười với Thường Tiểu, tựa hồ không có cảm giác gì cả.

Thường Tiểu thấy mặt mình có chút nóng, tim đập cũng thật nhanh chóng nhìn sang chỗ khác. Có cho tiền cậu cũng không dám ăn lần nữa.

Đường vào rạp tương đối nhỏ, Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên đi ở phía sau, cô gái kia đi vào tìm vị trí trước, ngồi ở ngoài cùng. Phùng Quý Hiên chân dài bước đi, rất hào phóng ngồi ở vị trí chính giữa. Thường Tiểu không thể không ngồi ở bên cạnh.

Bộ phim nói về đề tài tình cảm, Thường Tiểu không có hứng thú, bên cạnh Phùng Quý Hiên cũng giống cậu nhưng cũng xem đôi chút. Chỉ có cô bé kia vừa xem vừa cảm động, còn lấy khăn tay lau nước mắt.

Thường Tiểu tựa lưng vào ghế ngồi, càng xem càng không chịu nổi, máy móc đem popcorn nhét vào miệng. Ăn vài miếng cảm thấy miệng thật khô, chung quanh tối thui, chỉ có thể nâng tay sờ sờ ly trà sữa bên cạnh, nhưng vừa nâng đã đụng đến tay Phùng Quý Hiên.

Thường Tiểu giống như bị điện giật rút tay lại, ai ngờ nam nhân quay qua cười với cậu, hơn nữa động tác cực nhanh bắt lấy, đặt tay Thường Tiểu xuống dưới.

Liên tiếp “Kích thích” như vậy.....

Thường Tiểu cảm thấy hình như hôm nay phương thức ra đường không đúng, cậu căn bản không biết làm như thế nào mới đúng, rút ra hay để như vậy làm sao cũng không được

Cuối cùng trong lòng đấu tranh hơn nửa ngày, chỉ có thể xem như không phát giác, để cho tay Phùng Quý Hiền để trên mu bàn tay của mình. Sau đó thật chuyên chú xem phim tình yêu.

Chuyên chú được mấy phút, Thường Tiểu cảm thấy mí mắt thật nặng, buồn ngủ ghê gớm, rạp chiếu phim ánh sáng mờ ảo rất thích hợp để ngủ, hơn nữa phim tình yêu cũng không có âm hiệu cao trào nào, ngược lại rất thoải mái. Cho nên, cuối cùng, Thường Tiểu ngủ.

Thường Tiểu ngủ cũng không phải rất sâu chỉ mơ mơ màng màng, còn có thể nghe được tiếng nhạc đứt quãng. Đột nhiên cảm giác sức nặng trên tay không còn, cậu mơ hồ nhú mày, sau đó có người đụng vào tay cậu, lập đi lập lại nhu nhu ngón út, rồi đổi thành ngón áp út.

Tuy đây chỉ là gây rối nhỏ, nhưng Thường Tiểu cũng không tỉnh. Đến khi hết phim, bắt đầu chiếu khúc cuối, nhân viên công tác liền mở đèn. Thường Tiểu bị ánh sáng chiếu vào mắt đến đau, lúc này mới tỉnh. Vừa quay đầu liền thấy tay Phùng Quý Hiền vẫn khoát lên tay cậu, còn vừa nhu vừa niết.

Thường Tiểu mặt đùng một cái đỏ chót, tựa hồ còn chưa ngủ tỉnh, cho nên động tác chưa lên đến não, đem tay rút về.

Sau khi đi ra cô bé kia mất đồ bình, xem ra khóc rất nhiều, ánh mắt đều đã sưng lên. Vì thế ba người đi cùng một chỗ liền bị chú ý.....

Cũng may xem xong phim cũng không có đi đâu nữa, Thường Tiểu gửi tin nhắn cho chị mình rồi đánh xe về nhà.

Phùng Quý Hiền vốn chỉ tính ra ngoài ăn cơm, nhưng lại chậm trễ, về đến nhà đã hơn ba giờ. Đã hẹn với mọi người ăn cơm xong đi ĐH 25 người, Phùng tứ thiếu liền như vậy lỡ hẹn

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tra quân gia cậu bây giờ mới xuất hiện!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Chúng tớ đã đánh xong hết rồi!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:[_]#

[Bang phái][Quý Hiền]: Xin lỗi

[Bang phái][Quý Hiền]: Đi tróc gian

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: = =

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: = =

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: = =

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: = = đây là tình huống gì

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:!!! chẳng lẽ tra quân gia ở trong hiện tại đã có bạn gái!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: QAQ đừng mà, tiểu bạch của bọn tớ phải làm sao đây

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: QAQ ngược chết

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Không quan hệ, dù sao các cậu không phải muốn thấy sách tàng cp hay sao, tớ và Giáng Tuyết cũng là sách tàng

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Thụ và thụ là không có tiền đồ, Tiểu Lâm Tử cậu tỉnh mau, cậu và Thập Niên rõ ràng là tàng sách

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:*, mấy cậu giỡn mặt hả! Không phải sách tàng sao! nghịch cp mất rồi

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: [_]

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Em gái cậu! Tra quân gia chạy đi đâu rồi kìa

Nhà Thường Tiểu khá xa, đánh xe trở về, đến nơi đã gần 4 giờ. Khi cậu về Thường Thu cũng không có ở nhà, cũng không biết có về ăn cơm tối hay không.

Cậu nhìn hộp popcorn ôm trên tay, bên trong chỉ còn một phần ba. Nghĩ đến hôm nay cùng Phùng Quý Hiên vô tình tiếp xúc, trong lòng có điểm lâng lâng, trừ bỏ đối tượng xem mắt ra, hôm nay vẫn là một ngày đẹp.

Thường Tiểu để popcorn bên cạnh máy tính, vừa ăn vừa chơi cũng không tồi. Sau đó quyết đoán khởi động máy bỏ lên trò chơi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Bọn họ làm sao vậy?

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Không biết, chắc chịu phải kích thích

Thường Tiểu vừa lên liền thấy bang phái công khai lên án Quý Hiên, vừa khóc anh anh anh vừa liên tiếp nói hần là tra quân gia. Cuối cùng bang phái nêu lên Thập Niên login, Quân Lâm Thiên Hạ như ngồi trên đồng lửa. Vì thế thảo phạt đối với Quý Hiên mới chấm dứt, bắt đầu đùa giỡn Quân Lâm Thiên Hạ và Thập Niên.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chúng ta đi đâu

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không biết, đâu cũng được

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Gọi người đại chiến đi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hảo a

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Có ai đi đại chiến không

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: A a a a, Tiểu Bạch cậu đã đến rồi!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mấy người = = Giáng Tuyết lên đã nửa ngày

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: A a a a Tiểu Bạch, cậu rút cuộc cũng onl, tra quân gia lại leo tường!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:[_]# Tra quân gia nói cậu ta vừa ra ngoài tróc gian!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tổ chính là một quân gia tốt nè, chưa bao giờ tra, theo tổ đi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch, cậu phải học tập Thập Niên, cậu xem, quân gia của cậu ta thật tốt, cũng không dám tra

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Em gái cậu = = đừng tưởng rằng là bang chủ phu nhân thì tổ không dám đánh nhé

[Bang phái][Thập Niên]: Em thừa nhận là người của tôi?

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Cười chết tó, Tiểu Lâm Tử cậu thừa nhận đi

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Bạch không thấy, người đâu

Thường Tiểu không có công phu đi đùa giỡn người khác, nhìn lời nói của Xá Sinh Nuốt Phật thần kinh liên căng thẳng, Phùng Quý Hiên nói mình ra ngoài bắt kẻ thông ***? Không khỏi liên tưởng giữa trưa cùng nam nhân gặp nhau. Trong đầu nảy ra một ý tưởng, chắc không phải đối phương phát hiện mình là ai chứ? Lộ rồi?

Vừa tưởng như vậy, tim muốn nhảy tới họng, càng nghĩ càng thấy khả thi. Châm chúc nửa ngày mới thử thăm dò.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cậu cũng vừa onl hả?

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Giữa trưa đi ra ngoài ăn cơm, gặp vài người bạn, vừa lúc nhận được tin nhắn của em nên ở bên ngoài luôn.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga

Đối phương phản ứng không có gì không thích hợp, cũng nhìn không ra manh mối gì. Đại chiến kết thúc Thường Tiểu cũng không yên tâm, chỉ là Phùng Quý Hiền vẫn như thường mang theo cậu nhảm chán dạo bản đồ. Thường Tiểu cảm thấy khẳng định là thần kinh quá nhạy cảm, có lẽ chỉ là nói đùa mà thôi.

30. Chương 30: Đến Hoa Hải Xem Gian Tình

?N HOA HẢI XEM GIAN TÌNH

Giáng Tuyết Bạc Đầu đi theo Quý Hiền dạo bản đồ, sau đó đem mấy thứ linh tinh đi bán lấy tiền. Nhưng Thường Tiểu vẫn vô tri vô giác, tuy rằng nghĩ Phùng Quý Hiền chỉ là nói đùa, nhưng lại không ngừng loạn tưởng.

Đầu tiên cậu nghĩ có phải mình bị lộ hay không? Chẳng lẽ là do số di động? Đồng sự trong công ty ai cũng có, trên hồ sơ nhân viên cũng có, nhưng Phùng tứ thiếu không quan tâm đến chuyện công ty mà, không có khả năng chú ý đến đâu. Hay là do tiếng chuông điện thoại lúc ăn cơm?

Cậu nghĩ nghĩ, lại cảm thấy đều không khả năng. Suy nghĩ một chút, chẳng lẽ đối phương chưa phát hiện, mà hắn nói “ bắt kẻ thông ****” là ở trong hiện thực? Thường Tiểu giật mình một cái, hôm nay ăn cơm trưa, Phùng Quý Hiền chỉ biết cậu và Thường thu, không phải hấn thích chị mình chứ?

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Thức ăn cho ngựa của em còn không?

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Tiểu Bạch?

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Tiểu Bạch, lag hử?

Quân gia kêu Giáng Tuyết Bạc Đầu vài lần, nhưng tiểu thiếu gia đứng bên cạnh vẫn không phản ứng, trước máy tính Thường Tiểu vẫn còn đang kinh ngạc về suy nghĩ của mình, không có để ý đến.

Đến khi bên ngoài truyền đến tiếng chuông điện thoại, Thường Tiểu lúc mới tỉnh lại. Cửa phòng cậu chỉ khép hờ, nghe tiếng dép lạch bạch lạch bạch của Thường Thu ở bên ngoài chạy ra nghe điện thoại.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tôi ở đây

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b, vừa rồi phân tâm

Thường Tiểu vừa đánh chữ xong, lại nghe Thường Thu cúp điện thoại xong, khi đi ngang qua phòng cậu đẩy cửa đi vào nói: “Tiểu Tiểu, ngày mai em có rảnh không, cùng chị ra ngoài ăn nhé. Phùng Quý Hiền nói hôm nay quây cho xem mắt của em thất bại, cho nên ngày mai mời chúng ta đi ăn để bồi tội.”

Cánh tay đang đánh chữ của Thường Tiểu dừng lại, người gọi điện thoại là Phùng Quý Hiền? Hắn gọi điện thoại muốn mời chị hai đi ăn cơm? Cậu nghĩ như vậy, càng cảm thấy Phùng Tứ thiếu đang thâm mểm tỵ tỵ, không khỏi có điểm ừ ừ.

Cậu vốn không muốn đi, đánh chữ đưa cho Thường Thu, nhưng Thường Thu nói cả ngày cậu đều ngồi trên máy tính, không ra ngoài đối với thân thể không tốt, dù sao cũng chỉ là ăn cơm trưa mà thôi, không mất nhiều thời gian đâu.

Thường Tiểu không có biện pháp, cuối cùng cũng chỉ có thể đồng ý, nhưng cứ có cảm giác mình là cái bóng đèn thiệt lớn.

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Tiểu Bạch em hồi hồn

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Hôm nay chân chanh chi tâm bán rẻ, chúng ta đến Hoa Hải phóng đi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ân [_]

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không đúng! Tôi ăn câu trước của cậu nha!

[Đội ngũ][Quý Hiền]: hôm nay Tiểu Bạch thật ngoan

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Chúng ta đi

Giáng Tuyết Bạc Đầu đầu đầu hắc tuyến, cậu một chút cũng không muốn đi phóng chân chanh chi tâm, kia đều là tiền a. Nhưng cuối cùng cũng bị Phùng Quý Hiền gọi đi.

Có thể do địa điểm hoạt động nhiệm vụ thất tịch nằm ở Vạn Hoa, gần đây nơi này vẫn rất đông đúc, rất nhiều người làm nhiệm vụ xong đều đứng ở Hoa Hải phóng chân chanh chi tâm. Nơi này tuy rằng rất đẹp, nhưng cũng không có ai làm gì, vẫn đặc biệt thanh tĩnh.

Lúc này người ở Hoa Hải không ít, rất nhiều người ôm người yêu công khai phóng chân chanh chi tâm, không thì chính là hai người vụng trộm hèn hò. Quý Hiền và Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng hẹn hò, nhưng cũng không phải là vụng trộm, mỗi lần đều có người chứng kiến, dù sao thế giới thông cáo chân chanh chi tâm là cưỡng chế, mỗi lần phòng đều nêu lên, đến khi thế giới chịu không nổi, bắt đầu mắng to kẻ có tiền mới thôi.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch và quân gia lại đến Hoa Hải?

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Riết rồi quen, tớ đã hết cảm xúc rồi

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Mắt chó của tôi, ân ái thật đáng ghét

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Hai người bọn họ phóng chân chanh chi tâm hằng ngày còn hơn cả hằng ngày

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: các cậu.....

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Nhân vật chính xuất hiện

[Bang phái][Quý Hiền]: Tiểu Bạch, hẹn hò phải chuyên tâm

[Bang phái][Quý Hiền]: Bọn họ là đang ghen tị, đừng nhìn tới

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:= = không thể nhịn được nữa!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Anh anh anh, tớ không tìm được ai phóng chân chanh chi tâm cho mình hết!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tên của cậu đâm máu như vậy ai mà dám tới gần chứ

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Vậy sữa cái gì bây giờ, thích ăn thịt dê xuyên?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đừng thả nữa, để lại vài cái sau này thả tiếp

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Hôn một cái liền không thả nữa.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: =. =

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Ngoan

Thường Tiểu bắt đắc dĩ thỏa hiệp, hai người đang nghĩ đi tới nơi khác, dù sao nhiệm vụ thất tịch có thể tích góp vật phẩm, đánh quái cũng có thể ra.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa lên ngựa, đi vài bước nhìn top năm top ba ngồi xa xa, nhìn danh tự hai người kia rất quen mắt, khiến cậu lấp bắp kinh hãi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: mau nhìn mau nhìn, Thập Niên và Quân Lâm

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thật thần kỳ

Hai người đang nằm cùng nhau không phải là Thiệp Niên và Quân Lâm Thiên Hạ thì là ai, danh tự là màu xám, Thường Tiểu còn tưởng rằng bọn họ không online, ai biết cư nhiên vụng trộm đến Hoa Hải. Hơn nữa Thập Niên còn cầm cây dù màu vàng, đối mặt với quân gia, thị giác hiệu quả phi thường tốt.

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Chúng ta xem phải thứ không nên xem rồi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: o_o sẽ mọc ra lỗ sao

[Đội ngũ][Quý Hiền]: Sẽ, cho nên phải cùng mọi người trong bang phái xem mới được

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: =. =

[Bang phái][Quý Hiền]: Khoái mã tiếp báo, [Thập Niên] hiệp sĩ và [Quân Lâm Thiên Hạ] hiệp sĩ đang tại Hoa Hải Vạn Hoa Cốc vụng trộm tư hội, đã bị nhân sĩ giang hồ phát hiện tố giác. Nếu muốn đến xem quý vị chỉ cần 999 kim, tức thời truyền tống.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tình huống gì kia!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: = khẩu = không thể nào như vậy, thế giới này điên hết rồi. Không phải Tiểu Lâm Tử và Thập Niên đang cãi nhau sao

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Sát sát, thông đồng thành *! Còn dám giấu diếm!

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: 999j mắc quá! Tra quân gia cậu là gian thương a

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Bán tôi một cái, tiền thanh toán cho bang chủ

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: o_o.....

Thập Niên và Quân Lâm Thiên Hạ không có xem kênh bang phái, cho nên bị Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiền bán đứng thần không biết quỷ không hay, hoàn toàn không biết mình đang bị theo dõi. Chờ Quý Hiền đem một đồng người kéo qua, bên kia mới phát hiện có chút không đúng.

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Người đâu, đem đôi gian phu *** phụ này bắt lại cho ta, cư nhiên dám vụng trộm hẹn họ!

[Lân cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi đi, sauomấy cậu ở đây

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Xem gian tình

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

Thập Niên không giống Quân Lâm Thiên Hạ bạo tẩu tạc mao, ngược lại ở lân cận làm động tác đùa giỡn với Quân Lâm Thiên Hạ. Vì thế chung quanh một mảnh sói tru quỷ kêu.

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Quả nhiên đúng là tàng sách, Tiểu Lâm Tử chính là thụ!

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Đúng vậy đúng vậy, Tiểu Lâm Tử là mỹ nhân mặt [] nước miếng

[Lân cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tàng sách em gái cậu, tớ đi đối ngũ hào mặt

Võng du chi cư tâm bất lương –

31. Chương 31: Hẹn Hò Hai Người

Quân Lâm Thiên Hạ quả nhiên dùng thần hành phù đến chủ thành, đối ngũ hào mặt. Ngũ hào mặt là một đại thúc, có một vết sẹo thật sâu, ánh nhìn đầy thù hận .

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:

[Bang phái][Thập Niên]: Không quan hệ, mặt ngũ hào anh cũng thích

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Được rồi được rồi, chúng tớ chú trọng nội tâm a, tâm hồn đẹp tâm hồn đẹp!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Kỳ thật còn có thể, không phải như vậy..... Dọa người

[Bang phái][Quý Hiền]: Anh cũng đổi 1 cái nhé?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không cần.....

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Về sau đi phụ bản dùng cho Tiểu Lâm Tử theo , ngũ hào mặt dẫn cừu hận rất nhiều

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Em gái cậu, tớ là DPS đấy nhé!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Thân là một đại Vạn Hoa Cốc, trái tim này tớ cũng có

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-__-

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Ngày mai có ai đi ĐH không, tuần này tớ còn chưa có đi CD

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Chúng ta đều đi, cậu có thể kéo theo lão đại hoặc tiểu bạch và tra quân gia

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Hảo a hảo a, Tiểu Bạch đến không, chúng ta đi Hoa Thủy, ăn cơm trưa xong hay là buổi sáng đi liền?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: A? Ngày mai tớ phải ra ngoài ăn cơm, đến buổi chiều mới onl được

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: QAQ bị vứt bỏ

[Bang phái][Quý Hiền]: Tôi ngày mai cũng không ở nhà

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tớ gửi được gian tình hương vị, Giáng tuyết cậu không phải nhanh như vậy bị cậu ta bắt đi rồi chứ

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_o.....

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ngao ngao ngao ngao Tiểu Bạch chẳng lẽ cậu cũng bị ăn luôn

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Ngao ngao ngao trời ơi, chẳng lẽ bây giờ là mùa yêu đương, nhưng bây giờ rất lạnh a

[Bang phái][Quý Hiền]:

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ngao ngao ngao ngao các cậu xem tra quân gia có phải đang thừa nhận hay không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_o mấy cậu Tớ chỉ cùng chị hai ra ngoài ăn cơm

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Các cậu suy nghĩ nhiều.....

Ngày hôm sau Thường Tiểu dậy cực sớm, chủ yếu là muốn ngủ cũng ngủ không được, vừa nghĩ đến buổi trưa sẽ đi gặp Phùng Quý Hiền, liền ôm gấu teddy trên giường lăn lộn vô số lần. Đến khi thời gian cũng đến tám giờ, cậu thông thả đứng lên, tiến vào phòng tắm đi rửa mặt chải đầu. Làm đủ thứ cũng chỉ mới đến 9 giờ, khoảng cách ăn cơm trưa còn quá sớm, hơn nữa Thường Thu còn lười nằm ở ổ chăn chưa dậy nữa mà.....

Đến mười giờ Thường Thu mới mang Thường Tiểu ngoài mắt trấn định nhưng nội tâm đang cuộn trào không ngừng ra ngoài. Nghe nói bọn họ buổi trưa muốn đi ăn lẩu, vừa đến nơi còn chưa kịp xuống xe, đi động Thường Thu liền vang.

Bên ngoài thời tiết rất lạnh, Thường Tiểu không biết Phùng Quý Hiền tới chưa, đành phải ngồi ở trong xe chờ Thường Thu nói chuyện điện thoại xong.

Thường Thu bên kia tiếp điện thoại, nửa ngày nói cũng chưa xong. Thường Tiểu thì nghe đến bà chị nhà mình không kiên nhẫn nói cái gì mà không được, dẫn em ra ngoài ăn cơm, không thể để một mình nó ở ngoài linh tinh. Nhưng cuối cùng cũng thỏa hiệp.

“Công ty có chút việc, bây giờ nhất định muốn chị qua đó. Em vào trước đi, dù sao Phùng Quý Hiền em cũng biết, chờ chị về công ty một chuyến rồi quay lại tìm hai đứa.”

Thường Tiểu đại ra, chị nói bây giờ phải đến công ty, còn cậu phải tự mình đi vào sao, cho nên khi ăn cơm chỉ có cậu và Phùng Quý Hiên hai người thôi sao, nếu nói như vậy thì cứ giống như hẹn hò vậy, Thường Tiểu cả người đều vui sướng kích động chịu không được.

Chờ xe Thường Thu chạy đi, Thường Tiểu lúc này mới hồi phục tinh thần lại, ngay sau đó bà vai có người vỗ một cái, chính là Phùng Quý Hiên.

Nam nhân xuyên một thân âu phục huy nhân, còn thắt caravat, quả thực khiến cho ngực Thường Tiểu đập không ngừng, đừng nói tình nhân trong mắt hóa Tây Thi, Phùng Tứ thiếu vốn rất đẹp trai, thật sự làm cậu hoa mắt. Đối với Thường Tiểu mà nói, khi đi làm ở công ty cũng chưa từng thấy Phùng Quý Hiên xuyên âu phục. Đột nhiên như vậy, có chút phản ứng không kịp, há miệng nhìn chằm chằm đối phương. Sau đó liền cảm thấy mặt nóng lên

“Vừa rồi học tỷ gọi điện thoại nói chị ấy có công chuyện phải đến công ty một lát, chúng ta vào trước đi, bên ngoài rất lạnh.” Phùng Quý Hiên thấy Thường Tiểu nhìn chằm chằm mình, trên mặt tiểu ý càng đậm, không đợi cậu nói chuyện, vươn tay vỗ vỗ vai của cậu, thuận thế khoát lên lưng dắt cậu đi vào bên trong

Đi vào phòng đã được đặt trước phục vụ liền đưa bọn họ lên lầu hai. Thường Tiểu cả người mơ mơ hồ hồ, cho nên khi trong phòng chỉ có hai cái chén hai đôi đũa cũng không phát giác.

Khi đi vào đồ ăn đã được gọi, bọn họ vừa ngồi xuống liền có người đem thức ăn lên. Thường Tiểu nghe mùi vị nước miếng đã muốn chảy xuống. Đừng nói là mùa đông, dù là mùa hè thì lẩu cậu cũng thích nhất.

Cậu nhìn chằm chằm thức ăn trên bàn, bỗng nhiên bên người có một bóng ma, ngẩng đầu liền thấy Phùng Quý Hiên đi tới, sau đó an vị ngồi ghế bên cạnh cậu.

Thường Tiểu vốn muốn lấy chén trà uống nước. Bàn có bốn góc, bởi vì chỉ có hai người cũng không lớn, mỗi bên có hai ghế, Phùng Quý Hiên cư nhiên ngồi cùng bên với cậu.....

Thường Tiểu phản ứng có điểm chậm, có thể vừa ngồi cạnh vừa ăn cơm, nhưng đó chỉ là tình nhân mà.....

Phùng Quý Hiên hoàn toàn không có gì khác thường, phục vụ tổ chức cũng không cần phải nói, tuyệt đối không có gì khác thường. Thường Tiểu cảm thấy chỉ có mình ngốc, xem ra là do mình suy nghĩ nhiều.

Khi ăn cơm trên bàn có bao nhiêu thức ăn Phùng Quý Hiên đều gấp Thường Tiểu. Thường Tiểu cơ hồ không dùng đũa của mình gấp cái gì, trước mặt một bàn thức ăn, một bàn thịt một bàn cá..... Muốn ăn cái gì cũng có sẵn cho cậu.

Lúc bắt đầu Thường Tiểu có chút ngượng ngùng, cũng không thể bắt Phùng Quý Hiên gấp thức ăn dùm cậu, nhưng rau thịt gì để ở khá xa, cậu gấp cũng rất lao lực. Về sau cũng không quan tâm chỉ vui đầu mà ăn.

Trong phòng rất ấm áp, ăn đến cả người Thường Tiểu đều là mồ hôi, thật sự không ngừng đổ được. Về phần Thường Thu, đến khi hai người ăn no cũng không thấy Thường Thu quay về, đương nhiên cũng bị quên đi.

“Nhìn anh kia mồ chảy đều chảy, đi ăn kem không?” Phùng Quý Hiên mang Thường Tiểu từ phòng đi ra, tựa hồ không có ý thả người, vì thế tiếp tục dụ dỗ.

Thường Tiểu nghe xong ánh mắt lập tức tỏa sáng, mùa đông mà ăn kem chị hai không bao giờ cho phép, cho nên cậu lập tức đồng ý

.

Hai nam nhân đi ăn Haagen-Dazs, Thường Tiểu đi theo Phùng Quý Hiên vào trong quán cũng không dám ngẩng đầu. Bỗng nhiên nhớ đến quảng cáo Haagen-Dazs thật lâu trước kia, cái gì mà thương hân xin mời đến ăn Haagen-Dazs.

Vì thế Thường Tiểu cố lấy dũng khí kéo tay áo Phùng Quý Hiên bên cạnh, đưa điện thoại đến trước mặt hân.

– Vừa rồi cậu mời tôi ăn lẩu, vậy tôi mời cậu ăn kem.

Phùng Quý Hiên hiển nhiên thật cao hứng, hai người tìm vị trí ngồi xuống. Mùa hè trong Haagen-Dazs kín người hết chỗ, mùa đông cũng chỉ có tốp năm tốp ba, vào cũng không cần chờ chỗ.

Phùng Quý Hiên không xem menu, trực tiếp gọi một cái lẩu kem. Thường Tiểu nhìn lẩu kem tinh xảo, nhất thời lại có ý nghĩ kỳ quái, cái này cũng chỉ có tình nhân mới gọi a.

Võng du chi cư tâm bất lương –

32. Chương 32: Tự Tử

Cả ngày Thường Tiểu đều cảm như mình đang nằm mơ, cậu và Phùng Quý Hiên cùng nhau ăn trưa, còn cùng đến Haagen-Dazs ăn lẩu kem. Trong lúc Phùng tứ thiếu đi toilet, Thường Tiểu nhân cơ hội lấy di động ra, giống như ăn trộm chụp lại mấy tấm ảnh. Một ngày đẹp như thế làm sao không lưu lại kỷ niệm được chứ.

Đến tối Thường Tiểu nhận được điện thoại của chị hai, Thường Thu còn tưởng rằng Thường Tiểu bị bỏ rơi một mình. Vốn chỉ ăn cơm trưa, cô ấy làm sao nghĩ đến hai người còn có “hẹn hò” kế tiếp, nghĩ Thường Tiểu ăn cơm xong sẽ về nhà. Đến khi từ công ty trở về trời đã tối, trong nhà lại không có người, nhanh chóng đánh điện thoại, thế mà người bắt máy lại là Phùng Quý Hiên.

“Để tôi đưa anh về nha, học tử cho là tôi lừa anh đi bán, sắp cầm dao đến đuổi giết tôi rồi.” Phùng Quý Hiên cầm di động Thường Tiểu quơ quơ, không đưa cho cậu, ngược lại giúp cậu thả vào trong túi áo lông.

Động tác thân mật như vậy khiến Thường Tiểu tim đập gia tốc, theo bản năng gật đầu, giờ khắc này phỏng chừng Phùng tứ thiếu nói cái gì cậu đều chỉ biết gật đầu. Chờ leo lên xe mới phản ứng mình phải về nhà, không khỏi có điểm thất lạc, chỉ cảm thấy thời gian hôm nay trôi qua quá nhanh, không kịp hồi tưởng.

Phùng Quý Hiên lái xe đưa Thường Tiểu đến dưới lầu, còn xuống xe dẫn cậu đến thang máy. Thường Tiểu cao hứng khoe miệng muốn kéo đến mang tai, nhưng cũng không biểu hiện ra ngoài, chỉ có thể yên lặng vui mừng.

Chờ đến khi thang máy đến, bỗng nhiên bị Phùng Quý Hiên kéo lại, Thường Tiểu có điểm kỳ quái, ngừng đầu nhìn hấn.

“Cuối tuần đến nhà anh nhé?” Phùng Quý Hiên nói.

Thường Tiểu kinh ngạc há to miệng, mắt mở thực to, nhất thời phản ứng không kịp, cả người đều đờ ra. Phùng Quý Hiên mời mình đến nhà hấn? Cảm giác giống như về nhà gặp ba mẹ.

Phùng Quý Hiên thấy cậu không nói lời nào, cũng hiểu được chuyện này có chút đột ngột, bổ sung nói: “Nếu em muốn đi chung với học tử cũng được.”

Thường Tiểu gật đầu, hướng hấn cười cười, mặt đều đỏ lên. Phùng Quý Hiên vỗ đầu của cậu, lúc này mới buông tay cho cậu vào thang máy.

Thường Tiểu về đến nhà đương nhiên là bị Thường Thu truy vấn, hỏi cậu Phùng Quý Hiên có mang cậu đến chỗ kỳ quái nào không. Chủ yếu do cậu toàn cười ngây ngô, xem nhẹ lời nói của Thường Thu, Thường Thu không nghĩ nhiều cũng khó.

Thường Tiểu chùi chùi mũi, vẫn ngây ngô cười, cuối cùng xoay người về phòng. Thường Thu sờ sờ cánh tay mình, nổi cả da gà.

Buổi tối chủ nhật người rất nhiều, nhất là khi có công phòng chiến, Ác Nhân Cốc, Hạo Khí Minh, Côn Luân, Nam Bình Sơn mấy cái bản đồ này kín hết cả người. Giáng Tuyết Bạc Đầu đăng nhập đa số mọi người đều onl, bang phái đang đùa giỡn, xếp hàng chờ tiến vào bản đồ. Đoàn diệt là bang phái Ác Nhân Cốc, tuy rằng chủ yếu không phải là chuyên PvP, nhưng công phòng cũng sẽ tham gia.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= = đã nữa tiếng, còn chưa cho vào còn chưa cho vào!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Không nên gấp gáp, bình tĩnh

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tổ đến đây [o]/

~[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Chúng tớ vừa rồi còn nói, Tiểu Bạch và tra quân gia ra ngoài ăn trưa, buổi tối còn chưa thấy ai xuất hiện

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Bạch, đến công phòng đi, có chừa chỗ cho cậu nè

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được a, đợi tớ đến Ác nhân cốc

Giáng Tuyết Bạc Đầu vào đoàn, cũng thấy Quý Hiên online, lập tức quân gia liền vào đoàn.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Muốn đi công phòng?

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Đúng vậy

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Anh cũng đi nữa

Giáng Tuyết Bạc Đầu ẩn thần hành phù sau liền cố đánh chữ, chờ tin phát qua, trong tai nghe bỗng nhiên “A” một tiếng

Tiểu thiếu gia treo.....

Nói chính xác là ngã chết

[Bang phái][Quý Hiên]: Tiểu Bạch?

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Sao tự nhiên lại chết, bị giết?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không có b

[Bang phái][Bất Chu Hủ]: Ác nhân cốc xếp hàng

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngã chết QAQ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: = = nguyên lai đây mới là lão đại

[Bang phái][Quý Hiên]:.....

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Máy cậu chưa nói cho Tiểu Bạch sao, khi xếp hàng xài thần hành sẽ bị ngã chết.....

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: -_- Quên

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Hôm nay ở Ác nhân cốc, kỳ thật Tiểu Bạch có thể vào bằng cách truyền tống ở trong doanh trận

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Làm sao như vậy được TAT cư nhiên xếp hàng cũng bị ngã chết, các cậu đều là hậu pháo mã!

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Do mấy cậu đó QAQ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Võ ngực, được rồi được rồi, Tiểu Bạch cậu đừng như vậy tra quân gia sẽ đuổi giết chúng tôi đó

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_-

Thường Tiểu ngã chết ở tại chủ thành, bên cạnh người rất nhiều, thật sự rất mất mặt. Hơn nữa cậu login không có ẩn người chơi, cho nên có chút lag, con chuột bất động, bấm hồi sinh cũng không có phản ứng.

Giáng Tuyết Bạc Đầu chưa từng tham gia công phòng chiến, cũng chưa đến Ác Nhân Cốc, trò kiểm tam không biết gạt người hay không, bản đồ nhân số thì đầy, dùng thần hành phù, xếp hàng vào không được còn bị ngã chết.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Oa sào, sao lại có thêm một người chết

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tra quân gia như thế nào cũng chết

[Bang phái][Thập Niên]: Tự tử

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: = =

[Bang phái][Quý Hiên]: cùng em nằm một lát

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: mù mắt tôi, đột nhiên cảm thấy tra quân gia sửa thành ôn nhu.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tra công thoát nhìn đều thực ôn nhu

Thường Tiểu há hốc mồm, Giáng Tuyết Bạc Đầu nằm ngay đơ trên mặt đất, bị người lui tới miễn phí tham quan. Không đợi cậu đứng lên, bỗng nhiên thấy Quý Hiên cười ngựa chạy đến, sau đó xuống ngựa, thần hành phù, nhảy lên, ngã chết

Vì thể thân thể của quân gia và thiếu gia liền nằm cạnh nhau.....

[Lâm cận][bánh bao không hãm]: , có quân gia thì thể, cp mau tới xem a

[Lâm cận][sủi cảo có da]: Vì sao không đứng dậy

[Lâm cận][bánh bao không hãm]:= =cp cậu không phải quên thiết lý chú ý pháp chứ

[Lâm cận][sủi cảo có da]: Cút

Thường Tiểu thấy hai người kia chạy tới quan sát bọn họ, tung tăng nhảy nhót. Người tên Bánh bao không hãm mặc một thân Thuần Dương nam hoàng sáo trang, nhưng sau lưng lại đeo một cái trọng kiếm. Còn sủi cảo có da một thân giáo phục, lại cầm bút của Vạn Hoa, phỏng chừng là giống Phùng Quý Hiên.

[Lâm cận][Quý Hiên]: tôi đang bồi vợ nằm đây

[Lâm cận][bánh bao không hãm]: , bên cạnh là vợ của anh sao

[Lâm cận][Quý Hiên]: Đúng vậy

[Lâm cận][bánh bao không hãm]: Vừa rồi thấy toàn quá trình Tiểu hoàng kê thần hành ngã chết, còn đang suy nghĩ đầu năm nay thuần tâm thủ quá ít, chuẩn bị đi dụ dỗ, nguyên lai là hoa đã có chủ

[Lâm cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b hãm

Võng du chi cư tâm bất lương –

33. Chương 33: Cháo Thịt Nạc Trứng Muối

Giáng Tuyết Bạc Đầu bị hai người qua đường đùa giỡn một phen, cuối cùng hai người đó phải truyền tống đến nơi khác, thế này mới lưu luyến rời đi.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Không dễ dàng, hai người rút cuộc cũng đến, tôi phải lấy cái chết để làm truyền tống mới được.

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Lát nữa có chuyện quan trọng mọi người nhớ lên YY.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tổ quyết định giả bộ như treo máy

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tổ ở lại cọ điểm nha!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tổ cũng vậy

[Bang phái][Quý Hiên]: Tôi bồi vợ yêu nói chuyện phiếm

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mấy người.....

[Bang phái][Thập Niên]: Không sao, anh đánh với em

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Sách sách sách, không còn gì để nói, người dưới lên.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tổ thật nhỏ bé tổ không tồn tại, thỉnh tiếp tục ân ái

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cút, không muốn cùng đánh với anh, thấy anh là tôi lại bực mình.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: A, vào rồi!

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Anh cũng vào rồi.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tổ chưa được, thời gian của mấy cậu là bao nhiêu?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Cậu không muốn biết đâu

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:Khoảng 50 phút chẳng?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:Đủ hung tàn

Giáng Tuyết Bạc Đầu và Quý Hiên đứng đợi rất lâu, mới được vào. Thần hành vào Ác Nhân Cốc đứng ngay chỗ mã phu, sau đó chạy đến nơi linh nhiệm vụ. Chỗ đó nhiều người ghê gớm, trên cơ bản khi mọi người chết sẽ về nơi này, vì thế hai người cũng đứng đợi.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tổ nói mấy người định đứng im thiệt hả

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng vậy đúng vậy, tụi tớ thích đứng thôi.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Không phải đứng, mà tớ đang quan sát kẻ địch

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Vừa rồi có thiếu gia của Giáng Tuyết chạy qua, mặc bộ Xi Linh, hảo nộn hảo nộn

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b Cật hóa sao cậu chết rồi.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: A a a a! Tổ chết, mới bị lag có chút xú à.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ngao ngao ngao tớ cũng treo, có một đám chuột bầu lên kia.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Ai bảo mấy người treo máy, bị người ta quét chứ gì.

Thường Tiểu lần đầu tiên công phòng, cũng không biết bọn họ nói cái gì. Nhưng rất nhanh liền biết câu trả lời, một đám người kéo đến, chờ hết lag mãi nhân toàn là hồng danh, giống như một đám kiến bu lại.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= = Dám đánh lên đây.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tổ da mỏng nha, bị quần hai cái là chết rồi.

Hạo Khí Minh một mảnh hồng danh xông lên, Thường Tiểu ở đây lag ghê gớm, tiếp đó đuổi theo Ác Nhân Cốc, hai bên một bên đánh một bên chạy. Hạo Khí Minh xông lên đem một đồng người treo máy quét sạch.

Giáng Tuyết Bạc Đầu trang bị cũng coi như tốt, tuy rằng không phải PvP, bị vài cái quần công quét tới chống đỡ được không chết. Cậu vốn tưởng ít nhất cũng không dễ chết như vậy, muốn phản kích, nhưng thật sự quá lag động đậy không được. Chỉ có thể nhìn máu từng chút từng chút rớt xuống.

Chờ đến khi sắp ngã xuống, Quý Hiên đột nhiên vọt đến đây, đứng bên cậu treo “Uyên” kỹ năng, đem ba lượt thương tổn của Giáng Tuyết Bạc Đầu dời lên người mình. Ngay sau đó một đám Ác Nhân Cốc chạy đến, người Hạo Khí Minh rất ít, không đến vài giây liền bị quét sạch.

Giáng Tuyết Bạc Đầu dựa vào chút máu ít ỏi cuối cùng, không có chết.....

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Thiệt không khoa học, vì sao Tiểu bạch không chết chứ.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_ - đây là ngữ khí gì

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phạt]: Quý Hiên “Uyên” cậu ấy một cái, cái này gọi là anh hùng cứu mỹ nhân nha.

[Bang phái][Quý Hiên]:hằng ngày không cần thiết, tôi thì không sao da dày máu trâu, có thể bảo vệ vợ tôi.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hắc hắc _

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Mấy người đủ rồi! Không có ai “uyên” tớ QAQ

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:, cũng không có ai “uyên” tớ.

[Bang phái][Bất Chu Hầu]:.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Lão đại lão đại, anh mất giá rồi

Công phòng chiến chấm dứt mọi người đều tích lũy đủ điểm, rồi đi làm nhiệm vụ. Mười một giờ Thường Tiểu chuẩn bị logout ngủ, không thì chị hai lại đến đòi mạng.

Cậu logout đi tắm, sau đó ôm gấu Teddy lên giường. Muốn lấy di động cài báo thức, ngày mai thứ hai nên phải đi làm. Cầm điện thoại mở bàn phím liền thấy một tin nhắn mới, do Phùng Quý Hiên gửi đến, quả thực hưng phấn đến run tay.

Một tin nhắn mới từ [o[_]o Phùng Quý Hiên]:

Vợ ơi ngủ ngon.

23:06:13

Tin nhắn rất ngắn, chỉ có bốn chữ, nhưng Thường Tiểu nhìn vẫn nhin không được mỉm cười. Nhìn thời gian quả nhiên lúc cậu logout gửi đến, đã rất lâu. Nhưng cậu vẫn chằm chước gửi lại một tin “Ngủ ngon”, cuối cùng còn có một biểu tình nhỏ nhắn “=3=”.

Gửi xong vẫn còn hưng phấn chuẩn bị đi ngủ, cho nên cài chuông báo gì đó, quên mất rồi.....

Cũng may đồng hồ sinh học vẫn còn tác dụng, Thường Tiểu chỉ dậy trễ có mười phút, nhanh chóng chạy đi rửa mặt, ăn qua loa điểm tâm rồi chạy ra cửa. Tuy rằng chỉ trễ một chút, nhưng xe buýt không chờ ai đâu, đợi lát nữa không có chuyến mới thì làm sao.

Thường Tiểu xuống thang máy chạy ra ngoài tiểu khi, mới vừa đến cửa lớn, nghe đằng sau có tiếng coi xe “Ting ting” một tiếng. Còi ô tô rất vang, làm cậu giật mình, nghe xong mới nhìn lại, tưởng cản đường xe chạy.

“Tiểu Tiểu, bên này.”

Thường Tiểu quay đầu nhìn thấy xe Phùng Quý Hiên đứng ở bên cửa tiểu khu, có chút không hiểu làm sao, nghe hẳn gọi mình càng choáng váng. Cảm thấy hình như cậu còn chưa tỉnh ngủ.....

Phùng Quý Hiên mở cửa xe đi xuống, vẫy vẫy tay, sau đó thay cậu mở cửa bên phó điều khiển:“Vừa lúc tôi đi ngang qua, đi chung nhé?”

Thường Tiểu bị hấn đẩy, cũng chỉ có thể gật đầu, nhưng suy nghĩ kỹ, Phùng Quý Hiên ở đâu cậu cũng biết a, làm sao đi ngang qua được. Nhưng lại ngược đi hỏi đối phương, nhìn cháo thịt nạc trứng muối để trong xe, hình như là mua bên tiệm cạnh tiểu khu, không phải vì muốn mua cháo mà chạy thật xa chứ?

Về phần riêng tới đón hẳn đi làm xác suất xảy ra không nằm trong phạm vi dự đoán của cậu.....

Vì thế Thường Tiểu ngốc ngếch quyết đoán lấy di động ra, bắt đầu đánh chữ, chờ nửa ngày mới gặp đèn đỏ đưa qua cho Phùng Quý Hiên xem.

–Cậu thích ăn cháo thịt trứng muối dưới nhà tôi sao? Bằng không mỗi ngày tôi mua giúp cậu, cậu không cần chạy xa như vậy.

Phùng Quý Hiên nhìn,dở khóc dở cười, bộ hẳn theo đuổi người ta như vậy còn không rõ hay sao? Đã cùng nhau ăn cơm, xem phim. Hẹn hò có, lẩu kem tình yêu cũng có, vậy tại sao đối phương không phát hiện chứ. Phùng tứ thiếu phức tạp nhìn bát cháo thuận tiện mua kia, cảm thấy đây là lần theo đuổi khó nhất từ trước đến nay.

“Rất thích. Hay là như vậy đi” Phùng Quý Hiên cầm điện thoại trả về, thuận tiện “Lơ đăng” sờ tay Thường Tiểu, nói “Anh giúp tôi mua cháo, tôi lái xe chở cậu đi làm, xem như đáp tạ?”

Thường Tiểu lắc đầu, nghĩ không phải Phùng Quý Hiên cũng phải chạy đến sao, căn bản không có biến hóa a. Nhưng đối phương tựa hồ rất chuyên tâm lái xe, không thấy cậu lắc đầu, cậu nói không được, không có cách nào phản bác. Chờ đánh chữ trên di động, dọc đường lại không gặp đèn đỏ, nên không thể gây trở ngại cho đối phương lái xe.

Vì thế phương án đáp tạ cứ như vậy được thông qua

34. Chương 34: 3

3

Được Phùng Quý Hiên lái xe đưa đến công ty, thẳng đến khi đi làm Thường Tiểu còn mơ mơ màng màng, cao hứng tìm không thấy đường.

Vừa vào bàn làm việc, cửa thủy tinh “phanh” một cái bị thô lỗ đẩy ra, một người mang giày cao gót hùng hổ đi vào chính là Thường Thu.

Thường Thu nhìn thấy Thường Tiểu nhẹ nhàng thở ra, khiến cho Thường Tiểu không hiểu ra sao. Sau đó chị hai nhà cậu liền xông lên nói: “Tiểu Tiểu, em muốn hù chết chị có phải không. Hôm nay vừa bước ra cửa, ông cụ ở tiểu khu nói em lên xe của nam nhân xa lạ, làm chị sợ muốn chết, nghĩ em bị bắt cóc chứ!”

Thường Tiểu biểu tình run rẩy, xa lạ nam nhân? Chẳng lẽ đang nói Phùng Quý Hiên? Nghĩ chị hai cũng thần kinh quá đi..... Cậu cũng không phải con nít, làm sao bị bắt cóc được.

– buổi sáng tại dưới lầu gặp được phó tổng, cho nên thuận đường đi ké đến công ty

Thường Tiểu kéo áo Thường Thu, trên máy tính đánh một dòng chữ, muốn cho chị ấy xem.

“Phùng Quý Hiên?” Thường Thu kinh ngạc, sao cô không biết Tiểu Tiểu và Phùng Quý Hiên lại thân như vậy. Nghĩ lại hôm đó cô không có ở đó hai người cũng cùng nhau ăn cơm. Trong lòng liền có cảnh báo.

“Em nói nha học tỷ, mới sáng sớm đã chạy sang đây.” Phùng Quý Hiên nghe được động tĩnh bên ngoài, mở cửa ra.

“Vừa lúc muốn tìm cậu.”

Thường Tiểu mặc danh kỳ diệu, liền nhìn chị hai một bộ dáng như muốn tra hỏi, cùng Phùng Quý Hiên vào trong văn phòng, còn đóng cửa lại.

“Tôi nói cậu có ý gì? Sáng sớm chạy tới đứng dưới nhà tôi chi vậy?” Thường Thu vừa vào phòng cũng không vòng vo, trực tiếp hỏi.

Phùng Quý Hiên mắt cũng không thèm chớp, ngồi xuống nói: “Em đang theo đuổi Tiểu Tiểu, đi làm đón người tan tầm chở về nhà, rất bình thường mà.”

Thường Thu bị hấn nói trắng ra có chút hoảng sợ, mặt mày tái mét, tức giận nói: “Cậu đừng nói giỡn. Bây giờ cậu không quen tám mười con, nên tìm nam nhân phải không? Vậy cũng đừng đùa giỡn với Tiểu Tiểu.”

“Ấn tượng của em với học tỷ kém như vậy sao?” Phùng Quý Hiên bóp trán, nói: “Em bây giờ một người bạn gái cũng không có, hơn nữa trước giờ chưa từng kết giao với nam nhân.”

“Vậy cậu chỉ là thú vui nhất thời?” Thường Thu mắt trợn trắng, nói: “Vậy cũng đừng quẩn quít lấy Tiểu Tiểu của tôi, Tiểu Tiểu không giống cậu, nó rất thật lòng.”

“Em cũng thật lòng mà.” Phùng Quý Hiên không nóng không lạnh, nói: “Em thật lòng, cảm thấy anh ấy rất đáng yêu. Hơn nữa làm sao học tỷ biết Tiểu Tiểu không thích em?”

Thường Thu cho hấn một ánh mắt sắc bén, Phùng Quý Hiên là học đệ của cô, Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên tuổi cũng không cách nhau lắm, lúc nhỏ cũng coi như là bạn bè, thường xuyên chơi chung với nhau, nhưng sau đó cũng không còn gặp nhau nữa, đại học cũng không cùng xuất hiện.

Thường Tiểu chưa tốt nghiệp đại học đã bỏ học, còn chưa nói đến, tính cách của cậu rất hướng nội. Thường Thu rất lo cho cậu, sự tình đó vẫn không nhắc đến, cũng chưa nói với Phùng Quý Hiên, như vậy hai người làm sao có gì được.

“Em của tôi làm sao thích cậu được?”

Thường Thu còn chưa dứt lời, Phùng Quý Hiên không nhanh không chậm lấy điện thoại ra, sau đó ấn vài cái đưa cho cô. Cô cảm thấy kỳ lạ cầm lấy, thấy một tin nhắn, thời gian là mười một giờ hơn đêm qua, người gửi rõ ràng là “Tiểu Tiểu”. Vừa thấy nội dung “Ngủ ngon =3=” Nhất thời không nói được gì.

Phùng Quý Hiên nhìn bộ dạng không tin của cô, liền đem chuyện gặp được Thường Tiểu trong trò chơi nói ra. Phùng tứ thiếu đương nhiên không biết Thường Tiểu vì thích hắn nên mới cố ý vào trò chơi. Khi đối phương đưa số điện thoại mới biết là gặp người quen còn là em của Thường Thu.

“Học tỷ chị không tin em.” Phùng Quý Hiên nói: “Em còn chuẩn bị cuối tuần này dẫn Tiểu Tiểu về nhà.”

“Về nhà cậu?” Thường Thu nói: “Cậu muốn dẫn nó về cho Phùng lão gia xem sao?”

“Đúng vậy.” Phùng Quý Hiên nói: “Lần này em thật lòng, không phải đùa giỡn. Hơn nữa em cũng đã muốn đem anh ấy về cho ba xem mắt, nếu dám chần chừ, không phải sẽ bị đánh gãy chân sao, vậy mà chị còn không tin?”

Thường Thu im lặng, nếu Phùng lão gia biết Phùng tứ thiếu thích nam nhân, không biết có đánh gãy chân hắn hay không..... Nhưng nhìn Phùng Quý Hiên nghiêm túc lại có điểm dao động.

“Kỳ thật tôi muốn tìm một người có thể chăm sóc cho Tiểu Tiểu ” Thường Thu nói: “Mang nó ra ngoài xem mắt hai lần, nhưng hình như nó không thích.”

Thường Thu nói một nửa bắt đầu đánh giá Phùng Quý Hiên từ trên xuống dưới, mắt giống như radar, quét lên quét xuống, lại nói: “Tuy rằng cảm thấy Tiểu Tiểu nên cưới vợ, nhưng phát hiện ra cậu cũng có thể suy xét lại.”

Phùng Quý Hiên nghe cô nói: “Nữ nhân làm sao chăm sóc anh ấy được, chị tìm đối tượng xem mắt cho Tiểu Tiểu toàn là nũng nịu, rõ ràng Tiểu Tiểu phải chăm sóc cô ta. Tuy rằng lúc trước em có chút không đứng đắn, nhưng học tỷ yên tâm, em sẽ chăm sóc anh ấy thật tốt.”

“Tôi chỉ biết cậu dụ dỗ người ta, tới tay rồi đá đi.” Thường Thu bên ngoài không cho mặt mũi, trong lòng vẫn tin tưởng. Phùng Quý Hiên cô nhìn hắn lớn lên, tuy tình tình không đứng đắn lại có bản chất đại thiếu gia, nhưng cách làm người và năng lực vẫn không sai.

Từ khi Thường Tiểu không thể nói chuyện cũng không học đại học, cô vẫn canh cánh trong lòng, cả ngày lo lắng. Tuy rằng Thường Tiểu làm như không có chuyện gì, vẫn cười nói như thường, nhưng làm chị nhìn quả thực muốn khóc. Hiện tại có thể làm cho Thường Tiểu vui vẻ, nếu cậu thích nam nhân, cũng không phải không thể.

“Cậu phải hiểu rõ, tìm người không biết chăm sóc Tiểu Tiểu tôi cũng không yên tâm. Nếu làm Tiểu Tiểu buồn, tôi liền cầm dao kiếm cậu hỏi tội đó.”

Thường Thu nói xong liền phất phất tay, sau đó mở cửa đi ra ngoài. Phùng Quý Hiên nhìn cô ra ngoài, có chút không chân thật, năng lực tiếp thu của học tỷ không phải bình thường.

Thường Tiểu nhìn chăm chăm vào cửa văn phòng Phùng Quý Hiên, Thường Thu đi ra càng mở to hai mắt nhìn, nhưng hình như không có gì khác thường.

Khi tan tầm Thường Tiểu không có tăng ca, nhưng thần kỳ là chị hai không có lôi kéo cậu đi cùng. Thường Tiểu có điểm kỳ quái nghĩ hôm nay chị hai có vẻ không bình thường, chẳng lẽ chị hai về một mình? Hay hẹn hò?

Cậu lung tung nghĩ, liền có người vỗ vỗ bả vai.

“Tan tầm, tôi chở anh về.” Phùng Quý Hiên hữu mô hữu dạng, đúng giờ từ văn phòng đi ra, trong tay còn cầm một phần văn kiện, sau đó đi đến bên cạnh Thường Tiểu.

Thường Tiểu giật mình. Phùng Quý Hiên liền nói: “Chị anh bảo tôi đưa anh về nha, chị ấy có chuyện đi trước.”

Thường Tiểu gạt đầu, nghĩ chị hai quả nhiên đi hẹn hò sao? Sau đó đi theo Phùng Quý Hiên.

Mùa đông trời tối sớm, hai người đi đến gara lấy xe. Trong gara có chút tối, Thường Tiểu thiếu chút nữa bước hụt bậc thang, may mắn Phùng Quý Hiên nhanh tay, ôm người cậu lại.

Thường Tiểu có điểm ngưng ngừng, cười cười với hắn. Phùng Quý Hiên nhìn cậu khi cười lộ ra má lún đồng tiền, không khỏi vươn tay sờ sờ.

Thường Tiểu sờ sờ, tưởng trên mặt mình có cái gì, cũng không để ý. Phùng Quý Hiên nữa ngày không chịu buông tay, cậu có chút kỳ quái, ngẩng đầu nhìn hắn, như hỏi.

Vừa nhắc đầu chạm phải mắt đối phương, tựa tiểu phi tiểu, bỗng nhiên khiến tim cậu đập nhanh. Thường Tiểu vừa định dời ánh mắt, Phùng Quý Hiên một tay ôm eo cậu, cúi người xuống.

Trước mặt tối đen, cảm giác trên môi có vật gì đó mềm mại lại có chút lạnh áp lên.

....

Võng du chi cư tâm bất lương –

35. Chương 35: Thổ Lộ

Đầu Thường Tiểu trống rỗng, nửa ngày mới phản ứng được, cậu đang bị hôn? Thân thể cậu cứng ngắc, không làm ra hành động nào. Trái tim đập thật nhanh, bây giờ không biết đẩy hắn ra hay ôm lấy hắn mới tốt.

Khí tức trên người Phùng Quý Hiên khiến cậu choáng váng, có thể do thời tiết lạnh nên môi cũng rất lạnh, cảm xúc cực kỳ rõ ràng.

Người nọ đầu tiên nhẹ nhàng dán môi lên, người trong ngực giạt mình dơ ra vài giây, không khỏi cười cười, nhẹ nhàng mút lấy hai cánh hoa mềm mại kia, còn dùng răng nanh cắn xuống.

Thường Tiểu mở to hai mắt, cái này kích thích không hề nhỏ, há miệng ra. Phùng Quý Hiên nhân cơ hội nâng cằm cậu, đầu lưỡi liền chui vào.

Lần này Thường Tiểu thật sự chịu kích thích rất lớn, tuy rằng cậu so với Phùng Quý Hiên lớn hơn hai tuổi, nhưng trước giờ chưa quen qua bạn gái, bạn trai càng không có. Hôn môi gì đó chỉ thấy qua trong tiểu thuyết, truyện tranh cũng thấy rồi, nhưng thực tiễn chưa hề làm. Càng đừng nói hôn môi “cao cấp” như vậy.....

Cậu kích động thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi Phùng Quý Hiên, đến khi phản ứng lại càng không dám nhúc nhích, chỉ có thể gắt gao nhắm mắt lại. Đầu lưỡi trơn trượt quét trong khoang miệng, khiến toàn thân cậu run rẩy, lưng giống như có điện, thiếu chút nữa chân đứng không vững, bất tri bất giác nắm chặt áo đối phương

“Ngô.....”

Phùng Quý Hiên nghe cậu phát ra đơn âm, bỗng nhiên liền có cảm giác, cánh tay đặt trên eo cậu siết chặt, nụ hôn cũng trở nên sâu hơn.

Thường Tiểu hoàn toàn ứng phó không được, đến khi chấm dứt cả mặt đều đỏ lên, cố gắng hít lấy không khí, tựa vào lòng Phùng Quý Hiên thở dốc.

Phùng Quý Hiên nhẹ nhàng thấu thấu cổ họng, cảm thấy có chút ngoài ý muốn, thiếu chút nữa quên bọn họ đang ở gara, để người khác nhìn thấy cũng không tốt.

Thường Tiểu nửa ngày mới thanh tỉnh, dùng một cái mặt đỏ chót, mắt trừng lớn nhìn Phùng Quý Hiên, như đang nhìn thấy thứ kỳ lạ, còn dùng tay che miệng.

Phùng Quý Hiên bị cậu chọc nở nụ cười, cúi người cắn cắn đầu ngón tay trên môi hắn, nói: “Cảm giác thế nào? Tiểu Tiểu, làm người yêu của anh nhé, mỗi ngày anh có thể chăm sóc cho em.”

Thường Tiểu mở to mắt nhìn hắn, kinh ngạc không biết phản ứng như thế nào mới tốt, vừa rồi bị hôn, bây giờ là đang bị thổ lộ?!

“Học tỷ đã đồng ý” Phùng Quý Hiên tiếp tục mở miệng, không đứng đắn nói: “Nếu em nguyện ý thì hôn một cái, không đồng ý thì hôn hai cái.” Nói còn chỉ chỉ miệng mình.

Thường Tiểu mặt đỏ như tích máu, cũng không dám nhìn Phùng Quý Hiên. Trong lòng rung động sao chị hai biết được? Chị ấy làm sao biết? Nếu theo lời tỏ tình của Phùng Quý Hiên, chị hai còn đồng ý, cái này quả thực giống như đang nằm mơ.

Tim cậu đập quá nhanh, muốn dùng tay đè xuống. Phùng Quý Hiên không nói nữa, chỉ là cười nhìn cậu, chờ cậu trả lời. Thường Tiểu càng xấu hổ, người này rõ ràng khi dễ cậu không thể nói chuyện, chẳng lẽ cậu phải dùng di động?

Thường Tiểu muốn lấy điện thoại để đánh chữ, nhưng cả người cậu đều bị Phùng Quý Hiên ôm lấy, người nọ ôm rất chặt không thể cử động.

Cậu thoáng giương mắt, nhìn thấy môi Phùng Quý Hiên, nhớ lại nụ hôn ban nãy lưng như bị giật điện, thân thể cũng run run theo.

“Nơi này rất lạnh, vào xe trước đi.” Phùng Quý Hiên ôm cậu tự nhiên cũng cảm giác được cậu đang run, nhiệt độ trong gara tương đối thấp, tưởng cậu lạnh, nếu bị cảm lạnh thì không tốt. Vì thế muốn ôm người đi về phía trước, bỗng nhiên thấy đối phương dùng sức kéo tay mình.

Thường Tiểu cắn răng, giữ chặt hán, sau đó dùng tốc độ cực nhanh, hôn lên đôi môi đang khép chặt của Phùng Quý Hiên. Cả người cậu gần như hóa thành hơi nước, nhưng hôn xong rồi ngược lại mặt đỏ chót lại làm như bình tĩnh. Nếu không phải Phùng Quý Hiên ôm cậu, chắc lúc này đã sớm không thấy bóng dáng đâu.

Phùng Quý Hiên vốn là chỉ đùa một chút, cũng sưng sốt một giây, lập tức nở nụ cười, ôm người ta nói: “Đi mau, tay em lạnh như vậy, vào xe liền cho em hôn đủ, thấy thế nào?”

Thường Tiểu phá công, cái gì là cho cậu hôn đủ, cái này rõ ràng là cậu trả lời mà. Lần này đến cổ và tai đều đỏ. Bị đối phương kéo đến nơi đậu xe, sau đó ngồi vào chỗ phó điều khiển.

Phùng Quý Hiên mở điều hòa, quay đầu, thấy Thường Tiểu đang chuyên chú nhìn ngoài cửa. Bên ngoài đen tuyền cái gì cũng không có, không biết đang nhìn cái gì.

Chờ Phùng Quý Hiên lái xe đem người đưa đến dưới lầu, mới cười nói: “Ngày mai anh chạy đến đón em, đứng ở cửa chờ, anh lái xe vào.”

Thường Tiểu thực ngoan ngoãn gật đầu, cảm thấy chính mình như mất đi tri giác, cứ như đang nằm mơ.

Phùng Quý Hiên mở khóa, lại giữ chặt Thường Tiểu không để cậu xuống xe nói: “Đến hôn chúc ngủ ngon đi.”

Thường Tiểu làm gì cũng không thể tránh được da mặt dày của hán, nhìn hán tựa tiểu phi tiểu nhìn mình, nhất thời mặt đỏ muốn chạy trốn. Phùng Quý Hiên bắt lấy cậu, chòm người hôn lên trán cậu một cái, mới buông cậu ra: “Hôn ngủ ngon không thể quá kịch liệt, nhẹ nhàng là được rồi.”

Thường Tiểu cảm thấy mình như đang đi trên mây, mở cửa xe xuống vẫn do dự một chút, xoay người hôn lên Phùng Quý Hiên một cái, mới chịu lên nhà.

Phùng Quý Hiên nở nụ cười, liền biết nụ cười này tục xưng chính là cười ngố, một nụ hôn thuần khiết như vậy trong lòng lại có chút kích động.

Thường Tiểu lên thang máy, bởi vì ở gara tồn không ít thời gian, giờ tan tầm cũng đã qua lâu, lên thang máy cũng không có ai. Đợi đến tầng trệt, cửa thang máy vừa mở liền thấy Thường Thu đứng ở đó, làm cậu giật mình.

“Sao trẻ như vậy, chị còn tưởng em bị Phùng Quý Hiên bắt em đi rồi chứ.” Thường Thu xoa eo hùng hùng hổ hổ. Nói xong kéo Thường Tiểu ra, từ trên xuống dưới nhìn một lần, xoay xoay người cậu, giống như sợ cậu mất miếng thịt nào vậy.

Thường Tiểu vốn đã không cảm thấy gì, bị nhìn như vậy có chút không tự nhiên, mặt lại đỏ lên. Hiện tại môi cậu vẫn còn sưng sưng, không khỏi mím môi.

Thường Thu đem cậu vào nhà, nói: “Vừa nhìn liền biết Phùng Quý Hiên không làm được chuyện gì tốt, mặt em đỏ như cái ớt khô. Chị nói em này, tên kia mà ăn hiếp em cứ nói với chị, tiểu tử kia dám lăng nhăng coi chị xử cậu ta ra sao.”

Thường Thu nói như vậy, khiến Thường Tiểu chợt dạ cảm thấy chị hai giống như đài quan sát, nhanh chóng gạt đầu, sau đó trốn vào phòng.

Khi đăng nhập game cũng đã không còn sớm, người trong bang cũng đã làm xong hằng ngày, còn lại chỉ là mấy phụ bản, đùa giỡn xong cái này bắt đầu đùa giỡn sang cái kia.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: o[_]o Tổ đến đây

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch ~~ mau nhìn đồ đệ nhà tổ, tổ mới nhận đồ đệ mới.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: đầu năm nay còn có người tìm sư phụ Vạn Hoa, thật sự là thần kỳ a

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Cút! Nguyên rửa người Vạn Hoa Cốc mãi mãi không tìm được trang bị!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Cậu xem đồ đệ cậu cũng không thèm để ý đến cậu.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: [o] Ta cũng muốn có một đồ đệ mềm mại.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch cậu cũng đi nhận a, đến cửa Thiên Sách Phủ rao lên.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đồ đệ tôi chọn vừa mềm vừa trắng.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Cật hóa cậu muốn nhận đồ đệ để thể hiện sức ăn to lớn của mình sao, khi dễ người mới là không tốt.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Sắc bén

[Bang phái][tuyết rơi ban ngày]: Vì sao phải đến cửa Thiên Sách tìm? Chỗ đó có người mới nào?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: [] chỗ đó tiểu quân gia nhiều a, Tàng Kiếm thiếu gia thì phải tìm tiểu quân gia đồ đệ a, nuôi lớn lên rồi bị áp đảo

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b này này.....

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tra quân gia bây giờ không onl, cậu dám dạy Tiểu bạch leo tường.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= = Đúng a, không sao, quân nương cũng rất đẹp, muốn tìm tiểu quân nương không.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: A, tổ vẫn cảm thấy quân nương rất đẹp, nhưng loli cũng đáng yêu nữa.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tổ cũng muốn thu tiểu quân nương, Tiểu Bạch chúng ta đi thôi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đúng đúng, thừa dịp tra quân gia chưa onl, đi mau!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Go go go

Phùng Quý Hiên chưa login, chắc còn chưa về nhà. Acc Giáng Tuyết Bạc Đầu của Thường Tiểu thường xuyên cùng Quý Hiên đi hằng ngày, cho nên bây giờ không có gì làm, theo theo Phỉ Tiểu Phong đến Thiên Sách Phủ.

Thần hành đến cửa Thiên Sách Phủ, liền đi đến đại điện phía trước, thấy có một đồng người đang gọi tới gọi lui, như con bọ chó một khắc cũng không im lặng được.

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Bạch đến đây, bây giờ rao lên được rồi

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sao mấy người cũng ở đây, tổ chỉ nghĩ có mình Tiểu Phong đến chứ

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Chúng tổ là giúp cậu kén rể a

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Éc, nói lộn là nhận đồ đệ

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_- Cái này cũng phô trương quá lớn, ai dám đến a

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Nhìn qua nhìn lại, nơi này có rất nhiều tiểu thiếu gia trắng trắng mềm mềm mà chỉ có một mình Tiểu Thuần Dương cần đồ đệ, dễ đùa giỡn dễ áp đảo

[Lân cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b hã

[Lân cận][Phỉ Tiểu Phong]: Vì cái gì tớ là Tiểu Thuần Dương, Tiểu Bạch mới là Tiểu Bạch Kê

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]:, đó không phải là trọng điểm

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Trọng điểm là khi lão đại và tra quân gia online nhìn thấy sẽ đuổi giết chúng ta

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Đến sớm không bằng trùng hợp, may mắn tớ cái gì cũng chưa nói

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Ôi shit, lão đại login, tớ cái gì cũng chưa nói, mọi người hãy tin tưởng tớ.

[Bang phái][Bất Chu Hủ]: Xin lỗi, anh thấy rồi.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:, lão đại anh gạt người, anh rõ ràng là vừa mới lên, khỏi lừa gạt.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:→_→ mới không nói cho mấy cậu là anh ấy nhìn trộm máy tính của tớ mới login.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:, tớ quên bọn họ ở chung.

[Bang phái][Bất Chu Hủ]: Lưu thủy đi thương, tuần này em bao.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: không có nhân tính không có nhân tính QAQ, mấy cậu ấy cũng tham gia mà ô ô ô

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:→_→ báo cáo, em không có tham gia

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:→_→ báo cáo, em cũng không có tham gia

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Giơ tay, em cũng rất ngoan.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0 tớ là người bị hại

[Bang phái][Quý Hiền]: Làm sao vậy Tiểu Bạch

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tra quân gia cũng lên kìa.

Thường Tiểu không phúc hậu nở nụ cười, cuối cùng Lưu Thủy Không Hủ bị phạt giúp bang phái đi thương. Lại nói tiếp đi thương ở bang phái rất nhiều. Có thể kiếm tiền lại có cống hiến, rất nhiều người dựa vào nó để đổi thời gian trò chơi, cũng có thể mua đồ. Nhưng ở Đoàn Diệt chính là một cực hình, chỉ mới có một cấp.....

Đoàn diệt nói là bang phái sinh hoạt cũng không phải, mấy cái đó cũng không có ai làm, chủ yếu là để thăng cấp, hơn nữa còn không có thời gian, mỗi một lúc phải đến thu hoạch gì đó. Cho nên khi đi thương cũng không ai thèm.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vừa rồi bọn họ giúp em nhận đồ đệ mới.

[Bang phái][Quý Hiền]: Đồ đệ? Thu được sao, anh đến tìm em

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng chỉ là nhận đồ đệ, cái khác gì cũng chưa làm. Bây giờ mới nhớ tra quân gia là đồ đệ đầu tiên của tiểu bạch đúng rồi?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Còn không có a, không ai thèm bái em TAT

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chúng em ở Thiên Sách

[Bang phái][Quý Hiền]: Đến Thiên Sách thu đồ đệ, có phải mấy người trong bang xúi đúng không

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:=0= tra quân gia liệu sự như thần

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sao anh biết

[Bang phái][Quý Hiên]: Bọn họ ngày nào cũng la sách tàng sách tàng.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Oan uống a! Nhìn thấy Quân Lâm Thiên Hạ và Thập Niên bọn tớ kêu Tàng sách tàng sách không à!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi đi == cật hóa đến Dương Châu, chúng ta sắp lá cà

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ sai lầm rồi QAQ

Thường Tiểu vừa nói còn chưa thu được đồ đệ, bỗng nhiên có một tiểu loli Thiên Sách đứng bên cạnh cậu lung lay.

[Lâm cận][Trầm tĩnh]: Loli được không?

[Lâm cận][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được a được a

Thường Tiểu kích động, một tiểu loli cấp 21 phái Thiên Sách, rốt cuộc cũng có đồ đệ, thật sự rất hưng phấn. Sau đó tiểu loli Thiên Sách tên Trầm tĩnh xin bái sư, Giáng Tuyết Bạc Đầu đồng ý bỏ thêm hảo hữu.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tớ có đồ đệ QAQ cảm động rơi lệ đầy mặt.

[Bang phái][Quý Hiên]: Vợ à anh cũng là đồ đệ của em mà.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:=0= chúc mừng, có phải là Sách ca ca hay không.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Lão đại hình như còn chưa logout đâu.....

[Bang phái][Bất Chu Hầm]: Anh ở đây.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:~[@_@]~ mấy cậu nhìn lầm rồi, em gọi anh là sách ca ca đó.

[Bang phái][Bất Chu Hầm]: Ngoan

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= = may quá

[Bang phái][Quý Hiên]: Nam nữ? Anh còn chưa tới mà

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Là một tiểu loli cấp 21 [o]/

~[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Nếu là nam, tra quân gia ghen liền.

[Bang phái][Quý Hiên]: Không

[Bang phái][Quý Hiên]: Là nữ anh cũng ghen

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0 chỉ chỉ chỉ là loli.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Là loli càng nguy hiểm a! Mấy con nhỏ đó đáng gờm lắm!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Mấy người -_- chỉ sợ thiên hạ không loạn thôi.

Võng du chi cư tâm bất lương –

36. Chương 36: Đạo Hào

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Đúng rồi Tiểu Bạch, đồ đệ cậu có bang phái không, không có thì mời vào chơi a.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hình như không có, để tớ hỏi

Thường Tiểu đem mấy cái hoàn tử x2 kinh nghiệm giao dịch cho đồ đệ, sau đó hỏi đối phương có bang phái chưa, có muốn vào bang bọn họ không. Đối phương thực sự khoái đáp ứng.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Võ tay, đồ đệ tớ đến rồi.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tung hoa

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tuổi tác giới tính số đo ba vòng, khai hết ra đây.

[Bang phái][Trầm tĩnh]:

[Bang phái][Quý Hiên]: Chào sư muội, tôi là đại sư huynh, cũng là chồng của sư phụ.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= = tra quân gia thực trực tiếp

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:, đây là đang tuyên bố chủ quyền

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Bang phái][Trầm tĩnh]:

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ngạch, là một cô ngơ ngác

[Bang phái][Trầm tĩnh]: Sư phụ, có thể giúp em làm nhiệm vụ không, ở đây đánh khó quá.

[Bang phái][Quý Hiên]: Vợ tôi cần phải đi đại chiến hằng ngày.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tra quân gia hóa thân thành gà đá

[Bang phái][Trầm tĩnh]: Nga, vậy mấy anh đi xong rồi kéo em cũng được, em đi làm cái khác.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ừm, tôi đi hằng ngày xong sẽ kéo bạn.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đặt đồ uống, cùng nhau vây xem

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Để nôi lẩu

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Vây xem, có lẩu a, Tiểu Bạch nhanh vào nôi đi cưng.

[Bang phái][Quý Hiên]: Có ai đi đại chiến không

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ tớ tớ tớ, tớ vú em.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Những người khác đi hằng ngày rồi hả? Lên Thế giới gọi thêm DPS* đi

(DPS: là chỉ những phái cận chiến như Tiêu Dao, Minh Giáo ...)

[Bang phái][Quý Hiên]: Ừ

Hằng ngày hôm nay là đến Vô Lượng Cung, phụ bản Vô Lượng Cung boss đánh cũng không khó, chủ yếu là phải leo núi cao thôi. Hằng ngày mọi người cũng không đánh tiểu quái trên đường, chỉ đi vòng qua. Vô Lượng Cung muốn đi vòng phải leo núi, không thể đi đường thẳng. Cái này cũng là chỗ đau của Giáng Tuyết Bạc Đầu.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Anh gọi DPS đi, em vào leo núi trước! Cố lên

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ân, đi đi.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Ai u, tra quân gia ôn nhu như vậy tớ thích ứng không kịp

Giáng Tuyết Bạc Đầu vì không muốn liên lụy tốc độ của mọi người, vào bản sao leo núi, dựa vào vị trí thứ nhất của boss, đường núi hơi khó leo.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Được rồi, đội đầy, vào đi go go go

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0 đều là quân gia?

Thường Tiểu nhìn lên bố trí đội ngũ, cảm sắp đóng lại không được, trừ bỏ cậu là Tàng Kiếm thiếu gia, Thích ăn chân dê nướng là Vạn Hoa trị liệu, mấy người khác bao gồm cả Quý Hiên đều là quân gia, có ba Thiên Sách. Hơn nữa trang bị cực tốt, lượng máu Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng theo không kịp.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Ngẫu nhiên thôi, chúng ta là một đội giàu có

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-__- tớ lạc đường, nên chạy đi đâu bây giờ.

Giáng Tuyết Bạc Đầu leo núi nửa ngày, càng chạy càng gập ghềnh, không thể không thừa nhận lại lạc đường
.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đứng ở đó chờ một chút, anh chạy qua bên đó

[Đội ngũ][Vũ lâm]: Sư phụ đi bên này, không phải bên kia

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]:=0= đây là tình huống gì?

Thường Tiểu để Giáng Tuyết Bạc Đầu chờ tại chỗ Quý Hiên tìm đến cậu, thấy có một quân gia ở bên cạnh nhảy lên, tưởng Quý Hiên, nhưng nhìn tên trên đỉnh đầu, mới phát hiện không phải Quý Hiên, mà là một quân gia trong đội khác. Nhưng mà.....Vì sao cũng kêu mình là sư phụ? Nhận lầm người?

[Đội ngũ][Vũ lâm]:em là Trầm tĩnh nè

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Ngao ô, không ngờ tiểu loli cũng có quý danh

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tiểu Bạch, bên này

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga nga

Thường Tiểu choáng váng, nhìn quân gia tên Vũ lâm trước mắt này, trong bị trên người so với cậu thiếu rất nhiều, mà máu còn cao hơn cậu, nhất thời cảm thấy lòng tự trọng bị tổn thương. Cậu thu Phùng Quý Hiên làm đồ đệ là có ý tưởng xấu xa, cũng không xem hấn là đồ đệ. Cho nên nói tiểu loli Thiên Sách là đồ đệ đầu tiên, vốn tưởng là một người mới ngơ ngác, ai ngờ.....

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Quân gia đừng đổi Thiết Lao, cừu hận bình quân a, trực tiếp đánh đi.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Ok, Tiểu Bạch em cẩn thận một chút

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được mà.

Bắt đầu đánh boss đầu tiên, Giáng Tuyết Bạc Đầu buồn bực, trang bị trên người Quý Hiên tốt, còn có chanh vồ, thương tổn đánh ra là đệ nhất không cần nghi vấn. Mà thiếu gia của cậu đánh không được bao nhiêu.....

Thích ăn chân dê nướng là trị liệu, hoàn toàn không cần đánh, bốn người mà Giáng Tuyết Bạc Đầu chỉ lấy được 10% máu. Nhất thời lòng tự trọng lại bị tổn thương lần thứ ba.

Boss đầu tiên sẽ điểm danh từng người, đánh một kỹ năng lập đứng đánh từng người một. Trong tình hình đó, người bị điểm danh vừa chạy vừa đánh, cũng không dễ chết.

Nhưng đối với một đội giàu có này mà nói
.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu biết bị điểm danh phải chạy, nhưng lần nào cũng quên. Nhưng người bị điểm đầu tiên là Vũ lâm, đại Thiên Sách hoàn toàn không thèm nhúc nhích, trực tiếp đánh, máu cũng không thèm rút. Đến Quý Hiên, cũng như vậy máu không rút chút nào. Chưa đến phiên thiếu gia, boss gần chết rồi.

Thường Tiểu nhìn biểu hiện thương tổn đòn đánh của mình,9%, thật sự muốn đập đầu vào tường.

Sau đó chạy đến boss thứ hai, tốc độ leo núi cũng rất nhanh. Cũng may Giáng Tuyết Bạc đầu leo núi rất tốt, một lần đã qua. Còn có Thích ăn chân dê nướng và một quân giả ở đằng sau chưa lên.

Sau đó một cái quân gia vọt lên, phía trước boss thứ hai còn có tiểu quái, cũng không lợi hại lắm, nhưng Giáng Tuyết Bạc Đầu từ trước đến nay không nghĩ tới ai có thể đánh một mình mà không cần vù em giúp. Sự thật chứng minh, loại người này thực sự tồn tại.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Đội đã, không cần tớ sao.

Boss thứ hai biến thành hồng danh, trong khi Thích ăn chân dê nướng nói chuyện, tại Thích ăn chân dê nướng nói chuyện lỗ hổng, Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng gần nhất, nhảy lên đánh.

Giáng Tuyết Bạc Đầu hoảng, thiếu gia của người ta toàn là T (Tank), nhưng nhà cậu lại là một thiếu gia da mỏng, bị đánh một cái rớt 1 phần 5 máu.

Quý Hiên quyết đoán xông lên T quái, hai quân gia khác cũng lại đây đánh. Nhưng Thích ăn chân dê nướng thực không cho mặt mũi.....

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]:QAQ lên hồng được.

Không có vú em không qua được, Giáng Tuyết Bạc Đầu OT, lập tức bị quái áp đảo, người chết đầu tiên

Ba người còn lại cảm thấy mình đánh không lại, xoay người chạy trốn. Ngồi ở bên ngoài hồi máu chờ Thích ăn chân dê nướng đến.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:TAT thương tâm, lần nào cũng chết thảm như vậy

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Không sao, thảm anh cũng thích

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vợ à hôn một cái

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Mấy người đủ rồi, ô ô tớ không lên được.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Cật hóa lát nữa đến sáp lá cà, cậu làm vợ tôi chết.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]:!!!! Sao lại là tớ.

Thường Tiểu thật buồn bực, hằng ngày lâu như vậy cũng không thoát khỏi thảm cảnh này. Nhìn thấy lời nói Quý Hiên lại có chút buồn bực.

Từ đầu cậu đã biết acc Quý Hiên này là Phùng Quý Hiên, cho nên mới đến thu hần làm đồ đệ. Sau đó đối phương ở trò chơi gọi cậu là vợ cũng không có gì không bằng lòng. Chỉ là Thường Tiểu thực buồn bực, cậu nào biết vừa đưa số điện thoại cho đối phương đã bị lộ, còn khinh hần không biết mình là ai. Nghĩ hôm nay Phùng Quý Hiên nói muốn kết giao với mình, nhưng trong trò chơi vẫn cùng “người khác” ái muội như vậy.

Cho nên đơn giản nói, Thường Tiểu ghen tị, còn ăn dấm chua của chính mình.

Kết quả là Giáng Tuyết Bạc Đầu nằm dưới đất bắt đầu suy nghĩ miên man, cậu cũng coi như hiểu rõ lý giải Phùng Quý Hiên, nhìn hần đối vô số bạn gái, từ thời đại học đã như vậy. Vậy hiện tại cậu kết giao với hần, có thể kiên trì bao lâu? Chẳng lẽ giống như bình thường hẹn hò này nọ, chán rồi thì chia tay?

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Vợ ơi đứng dậy, phải đánh quái rồi.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nga!

Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng dậy, Thích ăn chân dê nướng đã hồi sinh cho cậu, tiếp theo mấy người bắt đầu xông lên đánh boss, sau lại giết chết boss thứ ba. Không cần phải chạy trực tiếp đánh vào mặt boss là được, hoàn toàn không có áp lực.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Được rồi, Tiểu Bạch chúng ta ra ngoài tiếp tục hằng ngày

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được

Thường Tiểu vừa đánh xong chữ bỗng nhiên danh tự Quý Hiên xám lại, bang phái cũng biểu hiện Quý Hiên logout.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Tra quân gia rớt mạng hử?

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chắc vậy.

Quý Hiên logout rồi lập tức lên lại, quân gia vẫn đứng ở bản sao, nhưng rất nhanh hoạt động, thần hành đi nơi khác, sau đó thoát đội ngũ.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Ặc, tra quân gia đang làm gì vậy?

Thường Tiểu cũng có chút kỳ quái, mở khung hảo hữu, mới biết Quý Hiên về Trường An, nghĩ thầm, chẳng lẽ đến nhận nhiệm vụ đại chiến? Liên gửi một tin qua hỏi.

Các hạ lặng lẽ nói với [Quý Hiên]: Anh về Trường An nhận nhiệm vụ hả? Kéo em qua với, sau đó đi đâu?

Giáng Tuyết Bạc Đầu mặt qua, nhưng bên kia rất lâu không trả lời. Nghĩ thầm hay hẳn còn đang truyền tống? Hoặc là bị lag linh tinh.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Cậu đừng ghê tởm như vậy, có thể đừng bám lấy tôi được không.

Thường Tiểu nghe “Đinh” một tiếng, Quý Hiên mặt lại, cậu vội mở ra xem, liền cảm thấy khó thở, không biết phải làm sao, hoàn toàn không biết đối phương sao lại gửi đến một tin như vậy. Chẳng lẽ gửi nhầm người?

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Tôi thích con gái, một ông già như cậu không thấy ghê tởm sao, đừng để tôi thấy cậu lần nào nữa

~~Thường Tiểu ngắc ngắc cả người, không biết nên trả lời cái gì, đầu óc trống rỗng. Chẳng lẽ Phùng Quý Hiên đang đùa giỡn với mình? Hay rất ghét cậu? Bây giờ đùa giỡn đủ rồi nên nói thẳng

Trong lòng cậu có chút khó chịu, người trong bang gọi cậu cũng không thấy. Bỗng nhiên di động trên bàn run lên, sau đó là một hồi chuông không dứt.

Thường Tiểu hoảng sợ, nhìn biểu hiện trên màn hình [o[_]o Phùng Quý Hiên], tay cầm di động run lên. Cậu không muốn bắt điện thoại, trực tiếp cúp máy, nhưng hoảng loạn nhấn nhầm nút chấp nhận.

Bên kia hình như rất sốt ruột, nói:“Vợ, acc của anh bị ăn cắp rồi, bị người ta hack.”

Thường Tiểu vừa nghe, trong lòng nhẹ nhàng thở ra. Nhưng từ “vợ” kia lại khiến cậu không thoải mái. Cậu không nói chuyện được, cảm thấy xấu hổ cực kỳ. Lại giận Phùng Quý Hiên, trong trò chơi kêu “người khác” là vợ chưa tính, cứ nhiên lúc gọi điện thoại cũng kêu như vậy.

Phùng Quý Hiên cũng rất khẩn trương, bị người đẩy ra nhanh chóng lên YY, may mắn người trong bang đang đánh phụ bản. Nói với bọn họ mình bị đạo hào, kêu bọn họ nói với Giáng Tuyết Bạc Đầu một tiếng. Nhưng người trong bang la hét nửa ngày, Giáng Tuyết Bạc Đầu cũng không chú ý.

Phùng Quý Hiên nói xong, thì nghe trong điện thoại, Thường Tiểu cứ nhiên cúp điện thoại. Lập tức nóng nảy, sẽ không bị tên đạo hào nói Tiểu Tiểu gì chứ? Cho nên Tiểu Tiểu mới giận dữ cúp điện thoại.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ngao ngao ngao ngao ngao, Tiểu Bạch mau xuất hiện a

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:QAQ Tiểu Bạch.....

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Bạch Tiểu Bạch! Tra quân gia không phải không cần cậu!

Bang phái còn đang một mảnh sôi tru, acc Quý Hiên ở trên bang phái thảo luận mấy câu, sau đó thần tốc lui bang. Kế tiếp mấy người trong bang không biết chuyện liền nổi giận, nói tra quân gia thực sự vô tình, nhưng Phùng Quý Hiên trên YY làm sáng tỏ, mọi người mới bình tĩnh, bắt đầu trên bang phái gọi Tiểu Bạch.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu nhìn kênh bang phái, liền thấy một đoạn Quý Hiên nói trên đó.

[Bang phái][Quý Hiên]: Giáng Tuyết Bạc Đầu một ông già như vậy mà cũng đòi thích tôi, tôi thích nữ nhân, đừng bám lấy tôi nữa, mau cút * đi

[Bang phái][Quý Hiên]: Giáng Tuyết Bạc Đầu một ông già như vậy mà cũng đòi thích tôi, tôi thích nữ nhân, đừng bám lấy tôi nữa, mau cút * đi

[Bang phái][Quý Hiên]: Giáng Tuyết Bạc Đầu một ông già như vậy mà cũng đòi thích tôi, tôi thích nữ nhân, đừng bám lấy tôi nữa, mau cút * đi

Quý Hiên phát liên ba cái, sau đó bị bang đẩy đi. Phía dưới có thể tưởng tượng được bị tạc bao nhiêu.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0 tớ ở đây

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: TAT rốt cục cũng chịu xuất hiện, tui tớ nghĩ cậu bị tức chạy đi rồi chứ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Làm tớ sợ muốn chết QAQ ôm lấy Tiểu Bạch, đừng nóng giận, hẳn không phải tra quân gia

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Đúng vậy đúng vậy, tra quân gia bị đạo hào.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Trái tim nhỏ của tớ xém chút nữa không chịu nổi.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:Kìa, tra hóa ở dã ngoại, tớ thêm chút nhân chạy qua giết hần

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ngạch ngạch ngạch, tiểu lâm tử cậu đừng quậy phá, tra quân gia bị đạo hào

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Vừa lúc bị đạo hào giết cũng được.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b Tớ biết anh ấy bị đạo hào, vừa rồi gọi điện thoại cho tớ. Không để ý kênh bang phái, nên không thấy mọi người gọi tớ.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Không hiểu làm thì tốt rồi

[Bang phái][Thập Niên]: Acc Quý Hiên trang bị rất tốt, em cẩn thận đánh không lại

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Em gái anh, anh mới đánh không lại

Võng du chi cư tâm bất lương –

37. Chương 37

[Bang phái][Thập Niên]: Cho nên anh quyết định đi cùng với em

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b hân

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:-__-

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ cũng muốn đi!

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Mấy em đúng là châm dầu vào lửa mà.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mấy cậu thật quá đáng!

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Rõ ràng mọi người phải cùng nhau gửi mật tán gẫu đùa giỡn hần!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ý kiến hay!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Sách ca ca sách ca ca, ngày hôm qua anh mượn 5000j của em, bây giờ anh đi rồi, ai trả cho em, sách ca ca có thể trả lại tiền cho em được không?

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:↑ như vậy, tớ gửi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= = Tiểu Lâm Tử Thập Niên, mau mau, khỏi tìm trên bản đồ, mau đến Lạc Đạo.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Sách ca ca sách ca ca, em là mỹ nữ nga, thu nhận em đi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:↑ tớ đã gửi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mấy cậu thật là nhàm chán

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Quý Hiên anh là vương bát đản, bị lão tử thượng xong rồi nói lão tử ghê tởm []

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:↑ Tiểu Bạch, cậu gửi cái này

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ đi, bại rồi.....

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Thua

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Cái này hảo hung tàn

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Tiểu Vũ

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Sách ca ca em sai rồi nhưng mà Tiểu Bạch là bang mình a

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Ai nói lão tử đánh không thắng Quý Hiên, không đến hai chiêu đã chết rồi.

[Bang phái][Thập Niên]: Rất lợi hại

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Thật sùng nịch nha.....

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cút!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đạo hào cư nhiên là một thủ tàn

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Thiệt hử, tớ chưa giết người lần nào, tớ cũng đi

Thường Tiểu bị bọn họ làm cho , đầu tiên mọi người liên tiếp gửi mật tán gẫu quấy rối, sau đó đều chạy đến Lạc Đạo luân tên đạo hào kia

Quý Hiên bị luân vài lần, cũng không biết Phùng Quý Hiên rốt cuộc thế nào, gọi điện thoại rồi cũng không thấy tin tức gì nữa. Bang phái người ta nói YY hử cũng không onl, không biết đang làm cái gì

Thường Tiểu nghĩ chắc không phải giận rồi chứ? Cậu cúp điện thoại của hử mà.....

Cầm lên di động nhìn thoáng qua, khoảng cách vừa rồi Phùng Quý Hiên gọi điện thoại tới đã hơn hai mươi phút.

Thường Tiểu nâng má, nhìn mọi người trong bang trên đầu tên đạo hào không biết mặt. Bỗng nhiên nghe tiếng Thường Thu từ ngoài cửa truyền đến.

“Phùng Quý Hiên?” Thường Thu nghe có người gõ cửa, nghĩ mấy người bán hàng không tình mở, nhưng gõ rất lâu, còn đang tính nổi giận, vừa mở cửa liền giật mình, sau đó híp mắt nhìn hử:“Tối rồi cậu chạy tới đây làm gì.”

Phùng Quý Hiên bị Thường Tiểu cúp điện thoại, trong lòng sợ bị cậu hiểu lầm. Nhưng cũng biết cậu không thể nói chuyện, gọi nữa càng dễ gây hiểu lầm hơn, bằng không trực tiếp cầm xe chạy đến nhà cậu. Vừa đến lầu chính còn gặp người ta đang chuyển gia, đợi nửa ngày cũng chưa lên tới, chỉ có thể bò lên hơn mười tầng.

“Tiểu Tiểu đâu?” Phùng Quý Hiên nhìn vào bên trong, không đợi cô nói chuyện đã chạy vào nhà.

Thường Thu thấy hử bộ dáng sốt ruột, cũng không ngăn cản, chắc không phải xảy ra chuyện gì chứ?

Thường Tiểu nghe được tiếng nói chuyện bên ngoài, không phải rất lớn. Nhưng nghe thấy tiếng của Phùng Quý Hiên mắt cậu mở lớn lên, cảm thấy không có khả năng, người kia sao tự nhiên đến đây được.

Chờ Phùng Quý Hiên đẩy cửa phòng của hử ra mới thật sự choáng váng, không có nghe nhầm nha. Thường Tiểu sững sốt vài giây, nghĩ máy tính vẫn đang mở, trò chơi cũng vậy, đối phương sẽ thấy mất. Chụp lấy con chuột thu nhỏ màn hình lại, giống như có tật giật mình.

Phùng Quý Hiên làm gì còn công sức nhìn máy tính cậu, phản thủ đóng cửa lại, còn thuận tay khóa trái. Bên ngoài Thường Thu nổi giận, đập cửa la cái gì“Tên Phùng kia, cậu mà dám em của tôi, tôi chém cậu chết” Linh tinh

Thường Tiểu nghe mặt liền đỏ lên, nhanh cầm điện thoại gửi tin nhắn cho chị hai bên ngoài, lúc này mới im lặng.

Phùng Quý Hiên đi lại ôm lấy cậu, nói:“Tiểu Tiểu, vừa rồi anh bị người ta đạo hào nên vắng ra, sau vào lại nó bảo mật mã không đúng, gọi cho em em lại cúp máy. Những người trong bang lên YY nói với anh là tên đạo hào kia nói hử nói vượt với em, đó không phải anh, em đừng hiểu lầm. Anh thích em quần lấy em còn không kịp, làm sao ghét em được.”

Thường Tiểu bị hử ôm lấy có chút sững sờ, lời nói kế tiếp còn khiến cậu choáng váng hơn nữa. Phùng Quý Hiên đang giải thích chuyện vừa rồi cho cậu? Vậy chẳng phải đối phương đã biết cậu là Giáng Tuyết Bạc Đầu sao?

— Sao anh biết em là Giáng Tuyết Bạc Đầu?

Thường Tiểu suy nghĩ nửa ngày, mới lấy di động đánh chữ cho hắn xem. Phùng Quý Hiên nhìn lên liền vui vẻ, nói: “Có một tiểu ngu ngốc cầm số điện thoại đưa cho anh, sao anh không biết được? Đừng quên tốt xấu gì anh cả ngày cũng ngồi trong văn phòng, lý lịch nhân viên ít nhất cũng xem qua rồi.”

Thường Tiểu mặt đỏ lên, chẳng phải cậu đã sớm lộ sao? Phùng Quý Hiên đã sớm biết Giáng Tuyết Bạc Đầu là cậu.

“Tiểu Tiểu em không giận chứ?” Phùng Quý Hiên nhìn cậu không giống như đang giận nói: “Vừa rồi làm anh sợ muốn chết, anh trực tiếp từ trong nhà chạy ra đây. Thằng máy còn bị người ta chiếm, phải chạy bằng thang bộ, cả người toàn là mồ hôi.”

Thường Tiểu làm sao dám giận, nhưng cũng mới biết đối phương bị đạo hào, trong lòng bối rối, cảm thấy đặc biệt khó chịu. Nhưng hiện tại nhìn thấy Phùng Quý Hiên từ xa chạy đến, cực kỳ cao hứng, kéo hắn đến bên giường, vỗ vỗ, ý bảo hắn ngồi xuống nghỉ ngơi.

Phòng của Thường Tiểu cũng không lớn lắm, chỉ có một ghế dựa, chính là đặt bên bàn máy tính. Phùng Quý Hiên ngồi xuống, nhìn con gấu teddy bụi trên giường, vươn tay cầm lấy, nói: “Con gấu này thật lớn, Tiểu Tiểu cũng thích sao?”

Thường Tiểu muốn lấy gấu về, một đàn ông mà để gấu trên giường thật mất mặt, nhưng cậu đã giữ nó lâu rồi, mỗi ngày đều ôm nó ngủ, đã thành thói quen.

Phùng Quý Hiên không cho, sau đó ôm lấy cả người và gấu vào lòng, nói: “Nếu em thích anh mua cho em con lớn hơn nữa.” Nói không còn khoa tay múa chân, đem gấu Teddy để bên cạnh Thường Tiểu, “Đáng yêu giống em vậy.”

Thường Tiểu bị hắn nói đến ngại, cúi đầu muốn thoát khỏi hai cánh tay của hắn. Nhưng là Phùng Quý Hiên cũng không buông tay, một tay đem cả người cậu kéo xuống.

Thường Tiểu bị hắn kéo, đứng không vững, kết quả té xuống giường. Lập tức nghe nam nhân cười khê một tiếng, trên người liền bị áp lên.

Phùng Quý Hiên đem Teddy đẩy ra, hai tay chống bên tai đối phương, cúi người áp lên, nói: “Vừa rồi anh bị dọa, cần an ủi nha.” Nói xong cúi đầu hôn môi người dưới thân.

Thường Tiểu theo bản năng muốn ngăn hắn lại, nhưng bị đè xuống như vậy không đẩy hắn ra được. Môi Phùng Quý Hiên không lạnh, có chút ấm áp, dừng trên môi cậu, thân thể bị kích thích run lên.

Hắn nhắm mắt lại, lỗ tai nghe tiếng tim đập bùm bùm, cảm giác đầu lưỡi đối phương liếm liếm môi mình, ở trong khe hở hoạt động, giống như muốn chui vào. Mọi Thường Tiểu thoáng run, cuối cùng vẫn thoáng mở miệng ra. Động tác người nọ rất nhanh, lập tức tiến vào. Đầu lưỡi chạm tới, toàn thân giống như có điện, khẽ kêu một tiếng muốn lùi lại, lại bị Phùng Quý Hiên dây dưa không dứt.

Thường Tiểu thở hổn hển, hô hấp có chút khó khăn, trong cổ họng khổng chế không được phát ra đơn âm. Trên mặt càng ngày càng hồng, cảm thấy hạ thân mình có phản ứng, càng ngượng ngùng hơn.

Phùng Quý Hiên cũng không tốt hơn, từ trước đến nay chưa cùng nam nhân kết giao qua. Khi hôn môi với Thường Tiểu lại không có bài xích, ngược lại có chút hưng phấn, muốn tiếp tục. Nhưng bây giờ không phải là lúc, chị Thường Tiểu còn đang như hổ rình mồi đứng ngoài cửa.

Phùng Quý Hiên lại nhẹ nhàng cắn cắn môi cậu, liền kết thúc nụ hôn này. Chỉ nhìn bộ dáng thất thần của Thường Tiểu, kích thích đến não, không khỏi lại hôn xuống hai cánh hoa kia, nghiêng đầu nhẹ nhàng hôn tai cậu, ngậm lấy vành tai khéo léo kia.

Phùng Quý Hiên cảm giác được người dưới thân đang run rẩy, nhưng không muốn dừng lại, buông vành tai đã đỏ bừng ra dời xuống xương quai xanh tinh xảo. Cánh tay đang nắm lấy tay Thường Tiểu dời xuống, đặt lên eo cậu, muốn từ áo sơ mi luồn tay vào, vuốt ve da thịt trắng nõn.....

“Tên họ Phùng kia! Buông ra ngay! hôm nay cậu chết chắc rồi!”

Thường Thu đứng ngoài cửa, nghe tiếng nói chuyện bên trong, nghĩ chắc Phùng Quý Hiên chọc giận Thường Tiểu, Thường Tiểu cũng khá dễ bụng.

Nhưng trong chốc lát lại không có tiếng động, không biết đang làm gì. Thường Thu đi tới đi lui trước cửa, không yên tâm chút nào. Đi qua đi lại nửa ngày, rốt cuộc vào phòng tìm chìa khóa mở cửa, vừa mở liền thấy cảnh tượng trên. Em trai nhà cô bị đặt trên giường, đổ mặt, tên công tử bột kia cúi đầu hôn xương quai xanh của cậu, một cánh tay luồn vào áo Thường Tiểu.

Vì thế Thường Thu hóa rồ.

Thường Tiểu nghe tiếng chị hai, trong đầu nổ tung, chụp lấy chăn bao kín người mình lại, thật sự rất dọa người, vậy mà có người nhìn thấy.

Phùng Quý Hiên bị quấy rầy cực kỳ không vui, nói: “Học tỷ sao chị vào được.”

“Tôi không vào cậu còn muốn làm gì nữa hả.” Thường Thu còn đang phát điên, nói: “Để cậu chiếu cố Tiểu Tiểu, không phải để cậu ăn nó.”

Thường Thu nghe lời của chị quyết định dù có đáng chết cậu cũng không ra.

Phùng Quý Hiên nói: “Em có chừng mực, học tỷ chị gấp gì chứ.”

“Cậu có chừng mực cái rắm a, cút ngay cho tôi.”

“Đừng nóng mà, em mới đến, lát nữa về liền.” Phùng Quý Hiên nói, “Em nói chuyện với Tiểu Tiểu một lát.”

Thường Tiểu che đầu không khí bên trong mỏng manh, nghe mọi người nói nửa ngày, cuối cùng Thường Thu cũng không tình nguyện ra ngoài, nhưng không cho bọn họ đóng cửa.

“Tiểu Tiểu, chị em ra ngoài rồi.” Phùng Quý Hiên lại gần Thường Tiểu, nói: “Muốn cùng anh chơi game một chút không? Lát nữa anh phải về rồi.”

Thường Tiểu nửa ngày mới ra khỏi chăn, nhìn đến Thường Thu không có ở đây mới nhẹ nhàng thở ra. Máy tính vẫn đang mở, cậu cũng không nói một tiếng với mọi người trong bang đã rời khỏi.

“Lại đây anh với em cùng chơi game.” Phùng Quý Hiên ngồi trên ghế, vẫy vẫy tay. Trong phòng chỉ có một cái ghế, Thường Tiểu phải ngồi trong lòng hắn.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Sao không thấy Tiểu Bạch

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= = không lẽ cũng bị đạo hào

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Hư, miệng quạ đen vừa thôi.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= = tra quân gia treo YY cũng không lên tiếng

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= khẩu = chẳng lẽ chẳng lẽ.....

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giết quá nghiệm

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Trang bị acc Quý Hiên có bị đổ thì sao

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tổ sẽ không phúc hậu nở nụ cười

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: , bỗng nhiên cảm thấy thật hả dạ a

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tra công không được người thương.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

Thường Tiểu bị Phùng Quý Hiên ôm vào trong ngực, trong bang phái đang nói về tra quân gia, vì thế cậu không phúc hậu nở nụ cười. Phùng Quý Hiên trực tiếp acc dùng Giáng Tuyết Bạc Đầu gửi tin trong bang.

“Lão bà, bọn họ đang bỏ đá xuống giếng kia, em cũng không thương anh” Phùng Quý Hiên nói vào lỗ tai cậu.

Thường Tiểu không để ý tới hắn, ôm bàn phím không để hắn sờ nữa.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết kia

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch cậu đi đâu vậy, chúng ta giết acc tra quân gia mấy lần rồi

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Vui, thao tác tên đạo hào kia thật tồi tàn, cư nhiên còn ngu hơn cả cật hóa

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Shit == Tổ hận cậu

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: o_0 mấy cậu đừng giết nữa, dù gì cũng là acc của Quý Hiên, nếu tìm lại được phải mất cả đồng tiền

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Hiên thê a

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Bạch gả cho anh đi

~[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch vào bát anh nhanh.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Muốn giết cũng không được, bây giờ nằm trên đất giả chết không đứng dậy

[Bang phái][Bất Chu Hẫu]: Tên đạo hào này có phải là người Quý Hiên biết không?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: = = lão đại vừa nói em liền hiểu, tên đạo hào này biết rất rõ quan hệ của tiểu bạch và tra quân gia

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng nga, vừa rồi bị giết tức quá, tên kia trực tiếp chỉ tên Giáng Tuyết Bạc Đầu

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: , tra quân gia thật đào hoa

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: →_→ đào hoa rách nát

[Bang phái][Bất Chu Hẫu]: Tiểu Bạch hỏi hần có đem acc này nói cho ai không, tìm về rồi nói tiếp.

Phùng Quý Hiên thấy Thường Tiểu nhìn mình, có chút chột dạ. Vừa rồi hần chỉ lo Thường Tiểu sẽ sinh khí, không nghĩ quá nhiều, Bất Chu Hẫu đề cập đến hần cũng biết là người quen lắm. Từ khi bắt đầu hần cùng với Tôn Mẫn chơi game Hần bắt đầu thời điểm là theo Tôn Mẫn cùng nhau đến đùa, tài khoản đã từng nói qua với nữ nhân kia

Võng du chi cư tâm bất lương –

38. Chương 38: Sinh Bệnh

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Lúc trước đã nói cho Thủy Tinh Đồng Thoại

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Không biết

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Là con nhỏ mắc bệnh công chúa kia? Định phong ba?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Cật hóa cậu biết hả?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Không biết a, nhưng lần trước tổ và tiểu Bạch bị giết cô ta cũng có tham gia.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Hơn nữa sau đó chúng ta ở Vô lượng cung đại chiến, cô ta đòi vào. Thương tổn đánh ra chỉ có 5%, còn dám bắt tổ đánh!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Mẹ nó tổ là trị liệu được không, cô ta khóc lóc kêu tổ đánh.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: cả người tổ xem phát điên

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: =0= thần kỳ

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: lúc tạo bang đặt tên, tổ còn tính đặt Định phong ba mà, may mắn không đặt. Nghe nói bang phái kia đều là cực phẩm chiến đấu .

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết phẩm vị tra quân gia nhà cậu sao tệ thế, sao đưa acc cho loại người này

Phùng Quý Hiên ôm Thường Tiểu, nói trên kênh bang phái, sau đó mọi người bắt đầu oanh tạc. Mọi người đa đặc biệt dày, còn chạy đến YY nói tiếp. Có người rũ Giáng Tuyết Bạc Đầu đến YY, nói là hạ phụ bản đánh chữ không tiện.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết cũng đến đây đi, tụi tớ đều ở đây.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ghé mắt, tiểu lâm tử cậu dám thừa dịp tra quân gia không onl dụ dỗ tiểu bạch

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Nhưng mà, Thập Niên đang onl đó!

[Bang phái][Thập Niên]: Không có việc gì, hai thụ chỉ là giao tay (?)

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Phốc –

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Thập Niên xong cậu rồi, cậu bị bọn họ độc hại

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: FML,anh mới thụ

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch

đến chơi chung đi

~~[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Đến đây đi ~~ tra quân gia không onl chúng tớ tìm cho cậu một trung khuyến

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Mấy người logout đi, không biết tiết chế.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ok

Thường Tiểu vốn không muốn đến, dù sao có YY hay không cũng không có gì khác nhau. Nhưng Phùng Quý Hiên dùng acc Giáng Tuyết Bạc Đầu đánh chữ “ok”, cậu còn chưa kịp phản ứng.

“Bọn họ thừa dịp anh không onl dụ em treo tường.” Phùng Quý Hiên giúp cậu mở yy, sau đó nói:“Phải giáo huấn bọn họ mới được.”

Thường Tiểu không nói gì, nhìn acc mình đăng nhập, tiến vào phòng, bên trong đã một mảnh sói tru quỷ kêu. Tựa hồ đang chọc Quân Lâm Thiên Hạ, Quân Lâm Thiên Hạ một bộ dáng chuẩn bị tạc mao.

Thích ăn chân dê nướng:”Từ từ, Tiểu Bạch đến kìa, mau tới xếp hàng hoan nghênh.”

Quân Lâm Thiên Hạ:“Giáng tuyết chạy đi, đừng để mấy cô không biết tiết chế này đùa giỡn.”

Lưu Thủy Không Hủ:“Ai không tiết chế a, cậu và Thập Niên chúng tớ kiên quyết ủng hộ, hơn nữa là tàng sách nga ~”

Quân Lâm Thiên Hạ:“Cút.”

Phỉ Tiểu Phong:“Tiểu Bạch! Nói gì đi.”

Giáng Tuyết Bạc Đầu:o[_]o

Xá Sinh Nuốt Phật:“Không để biểu tình, muốn nghe tiếng cơ.”

Giáng Tuyết Bạc Đầu: b thật sự muốn nghe sao.

Phỉ Tiểu Phong:“Muốn a, mọi người yên lặng một chút đi, nghe Tiểu Bạch nói chuyện.”

Thường Tiểu nhìn YY bắt đầu xoát hoa, cũng không phải ca hát, nhưng là cảm giác rất vui, nghĩ đến điểm xấu cười đến bụng đều đau.

Đèn phía trước danh tự Giáng Tuyết Bạc Đầu sáng lên “Mấy cậu đang giỡn rất cao hứng mà, tớ chỉ đi ngang qua thôi, mấy cậu có thể tiếp tục đùa giỡn Quân Lâm Thiên Hạ.”

Người gọi là “Giáng Tuyết Bạc Đầu” nói xong, trong phòng liền im lặng năm sáu giây, ai kêu hình tượng Giáng Tuyết Bạc Đầu trong trò chơi vừa mềm vừa trắng vừa đáng yêu, mọi người ảo tưởng chắc tiếng cậu cũng phải mềm mềm như vậy, ít nhất giống Phỉ Tiểu Phong.

Nhưng mà.....

Thích ăn chân dê nướng:“Ta đi, Tiểu Bạch cậu không phải là phần trư cật lão hổ chứ, cứu mạng a.”

Lưu Thủy Không Hủ:“Cứu mạng già, trời ạ, Tiểu Bạch tiếng của cậu cũng quá công đi, trả tở tiểu thụ mềm mềm a.”

Xá Sinh Nuốt Phật:“Thế giới nhân sinh của tở sụp đổ.”

Quân Lâm Thiên Hạ:“Ngạch, này.....”

Phỉ Tiểu Phong:“Tiểu Bạch cậu.....”

Thường Tiểu nghe bọn họ nói nở nụ cười.

Phùng Quý Hiền nhìn cậu cười đến mặt đều đỏ. cúi đầu phía sau lộ ra một mảnh da, trong lòng ngứa ngáy, nhưng cửa phòng không đóng, bên ngoài Thường Tiểu cứ hở chút là đi rót nước, cho nên không dám làm gì. Cuối cùng cúi đầu hôn nhẹ cổ của cậu “Vui không, bình thường bọn họ hay trêu chọc em, lúc này hết giận rồi chứ?”

Thường Tiểu rút cổ, trong phòng mọi người còn đang tru tréo, nói cái gì không bao giờ yêu nữa, bị Tiểu Bạch lừa gạt tình cảm linh tinh.

Bất Chu Hâu:“Âm thanh này có chút giống Quý Hiền.”

Phỉ Tiểu Phong:“Không thể nào, tra quân gia vẫn còn đang onl YY nè.”

Thích ăn chân dê nướng:“Ôi trời! Lão đại vừa nói quả thật là có chút giống nha!”

Lưu Thủy Không Hủ:“Cái gì! Tiểu Bạch ra đây! Mau thành thật! Chẳng lẽ thật sự là Quý Hiền? Không phải đâu, cái này chẳng lẽ là ở chung trong truyền thuyết.”

Xá Sinh Nuốt Phật:“Nhất thời có cảm giác bị lừa, sẽ không bao giờ yêu nữa”

Giáng Tuyết Bạc Đầu: b này này

Quân Lâm Thiên Hạ:“Ta đi, tở nói tiếng của tiểu bạch sao lại khác biệt dữ vậy, lão đại vừa nói mới phát hiện, vừa rồi khẳng định là Quý Hiền a, không sai.”

Thập Niên:“Cho mấy em mỗi ngày khi dễ Tiểu Bạch, hiện tại bị lừa giỡn là đúng rồi”

Lưu Thủy Không Hủ:“Tiểu Bạch! Rất không phúc hậu!”

Thích ăn chân dê nướng:“Trời ơi trời ơi, ở chung cái gì, tra quân gia mau buông Tiểu bạch ra!”

Nhanh như vậy đã bị phát hiện, Thường Tiểu vẫn là không phúc hậu nở nụ cười, xem như hòa nhau.

Sau đó Phùng Quý Hiền tiếp tục dùng acc cậu nói:“Mấy cậu vừa rồi ai nói tôi không onl? Còn dạy vợ tôi leo tường?”

Phỉ Tiểu Phong:“Tra quân gia rất không phúc hậu.”

Lưu Thủy Không Hủ:“Tra quân gia, cầu phỏng vấn, cậu và Tiểu Bạch ở chung như thế nào! Có cái kia cái kia không a?”

Thích ăn chân dê nướng:“Tở cũng muốn phỏng vấn! Tiểu Bạch lớn lên khả ái không mềm không muốn chà đạp không?”

Giáng Tuyết Bạc Đầu: Mấy người -- không nói cho mấy người đâu

Xá Sinh Nuốt Phật:“Tiểu Bạch then thùng.”

“Vợ của tôi tất nhiên khả ái, hiện tại tôi đang ôm vợ tôi nè, hậm mộ không?” Phùng Quý Hiền vẫn mở mic.

Phỉ Tiểu Phong: “Coi cậu ta lên mặt kia.”

Lâm tử: “Ngạch, sư phụ có ở đây không giúp em làm nhiệm vụ này đi, máy tính em mở hai acc không được.”

Mọi người đang đánh Vô Lượng Cung, trong phòng có hơn một người, ID cũng rất bình thường, nhất thời không biết là ai, nhưng khi hắn mở miệng mọi người liền biết, là tiểu loli Trầm tĩnh Thiên Sách cấp 21 đồ đệ mới của Giáng Tuyết Bạc Đầu.

Phỉ Tiểu Phong: “Cứu mạng, đầu năm nay chơi acc nữ loli đều là nam nhân, chơi acc nam toàn là nữ nhân.”

Lưu Thủy Không Hủ: “Nha? Tiểu Phong đồng hành vậy cậu ngoạn nam hào cậu là nữ sao?”

Phỉ Tiểu Phong: “Piss off, Tớ là nam nhân bình thường.”

Giáng Tuyết Bạc Đầu: “Tôi ở đây, cậu đang ở đâu tôi qua liền.”

Thích ăn chân dê nướng: “Tiểu Bạch đồ đệ thanh âm hảo công nga, nước miếng rớt.”

Xá Sinh Nuốt Phật: “Mất tự nhiên.....”

Thường Tiểu thiếu chút nữa đem đồ đệ mới nhận quên luôn, vốn nói hằng ngày xong sẽ dẫn nó đi làm nhiệm vụ, nhưng sau đó Quý Hiên bị đạo hào, cho tới giờ đã quên, có chút ngượng ngùng.

Phùng Quý Hiên ngồi ở phía sau quấy rồi, nói: “Tiểu Tiểu anh ghen, anh lát nữa phải đi rồi, mà em còn đi theo người khác.”

Thường Tiểu hắc tuyến, chẳng qua là làm nhiệm vụ dùm đồ đệ thôi mà.....

Phỉ Tiểu Phong: “Tớ nghe được cái gì.....”

Xá Sinh Nuốt Phật: “Suyt!”

Thường Tiểu muốn lấy di động đánh chữ cho Quý Hiên xem, thì nghe thấy tiếng trên TT, mới nghĩ tới Phùng Quý Hiên còn đang mở mic.....

Thích ăn chân dê nướng: “Tiểu Tiểu ~~ cứu mạng già, xưng hô đủ đáng yêu.”

Lưu Thủy Không Hủ: “Nháy mắt máu mũi phun ra, tra quân gia nói cậu ấy ghen kìa.”

Phùng Quý Hiên ngược lại là rất hào phóng một chút cũng không thêm để ý, “Đúng vậy, cho nên mấy người đừng dính lấy Tiểu Tiểu, Tiểu Tiểu phải giúp tôi.”

Thường Tiểu bất đắc dĩ, trong YY bắt đầu tru lên, tự nhiên hăng máu gà, nửa ngày cũng chưa ổn định lại.

Lâm tử: “Người nói chuyện không phải sư phụ tôi đúng không?”

Xá Sinh Nuốt Phật: “Đương nhiên không phải, sư phụ cậu là.....”

Lưu Thủy Không Hủ: “Thụ!”

Thích ăn chân dê nướng: “Ha ha, cũng đúng.”

Giáng Tuyết Bạc Đầu: “→_→ cái này thật sự.....”

Lâm tử: “Cảm thấy âm thanh có chút quen.”

Phỉ Tiểu Phong: “Dùng ID sư phụ cậu nói chuyện là tra quân gia Quý Hiên.”

Thích ăn chân dê nướng: “Nha? Loli bạn trẻ, cậu biết tra quân gia hả?”

Lâm tử: “Cảm thấy thanh âm có chút quen mà thôi.”

Lâm tử: “Quân gia tên Quý Hiên? Phùng Quý Hiên?”

Lưu Thủy Không Hủ: “Khấp sợ, tớ nói nha tra quân gia không phải dùng tên thật chứ “

Thường Tiểu cũng có chút hiểu kì, tiểu đồ đệ của cậu chẳng lẽ quen Phùng Quý Hiên trong hiện thực?

Phùng Quý Hiên nói: “Là tôi, cậu là?”

Lâm tử: “Đúng vậy sao, thật trùng hợp. Tôi là Từ Lâm, phỏng chừng cậu không biết, chúng ta học chung đại học, cao hơn cậu 2 năm, lúc trước nghe thằng bạn hay nhắc đến cậu.”

Thích ăn chân dê nướng: “Sao tớ với cái tên Từ Lâm này không có ấn tượng gì, đại học cũng có rất nhiều bạn, mọi người cùng nhau ăn uống vui chơi, nhưng sau khi tốt nghiệp cũng không có liên hệ nữa.”

Thường Tiểu nghe tên Từ Lâm này cả người cứng đờ. Phùng Quý Hiên ôm cậu liền cảm nhận được, không khỏi nhỏ giọng hỏi: “Làm sao vậy Tiểu Tiểu?”

Thường Tiểu không phản ứng, lắc lắc đầu, Phùng Quý Hiên càng cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không hỏi nhiều. Hắn đã xem qua lý lịch nhân viên trong văn phòng, Thường Tiểu cũng chung đại học với hắn, hơn nữa lớn hơn mình hai tuổi, người vừa rồi cũng vậy, nói không chừng là bạn của Thường Tiểu? Nhưng nhìn cậu lại cảm thấy không phải.

Nhanh đến mười một giờ Thường Thu thật sự không chịu được nữa, chạy vào bảo Phùng Quý Hiên về, đã trễ như vậy đừng mong ở lại nhà bọn họ. Phùng Quý Hiên thật là tính ở lại đây, nhưng là Thường Thu nói vậy rồi, chẳng lẽ mặt dày ở lại.

“Tiểu Tiểu, anh về nha, ngày mai buổi sáng đến dưới lầu rước em.”

Thường Tiểu gật gật đầu, tiễn hắn ra ngoài. Trở về trực tiếp đóng máy tính, đi tắm rửa sau đó vào ổ chăn ngủ.

Ngày hôm sau Phùng Quý Hiên dậy thật sớm, sau đó lại lái xe chạy tới đón Thường Tiểu. Nhưng đáng tiếc không thấy được người, sau đó Thường Thu gọi điện tới, nói Tiểu Tiểu buổi tối phát sốt, hôm nay không đến công ty, kêu hắn một mình đi là được rồi.

Phùng Quý Hiên đứng dưới lầu, đương nhiên không chịu đi một mình rồi, đậu xe cho tốt, sau đó lên lầu thăm Thường Tiểu.

Hắn lên nhà Thường Thu còn chưa đi, mở cửa cho hắn, nói: “Vừa rồi lo đo nhiệt kế cho nó, quên là cậu đứng dưới lầu, xem không nói cho cậu biết.”

Phùng Quý Hiên vào nhà Thường Tiểu đang ngủ, trên mặt có vẻ thực mệt mỏi, cả người đỏ ửng mang theo bệnh trạng, ôm gấu teddy to bên cạnh. Hắn đè thấp thanh âm hỏi: “Sao lại bị bệnh? Hôm qua không phải vẫn khỏe sao?”

Thường Thu chụp lấy hắn, đứng ở cửa hắn: “Cái này tôi hỏi cậu mới đúng, ngày hôm qua cậu làm gì Tiểu Tiểu nhà tôi? Sáng sớm đóng cửa còn không chịu dậy, đi vào nhìn mới biết bị sốt.”

“Em chưa làm gì cả,” Phùng Quý Hiên cảm thấy chính mình đặc biệt vô tội, “Cửa chị không cho đóng, chị cũng nhìn thấy mà, em sao làm được cái gì.”

“Tôi thấy cậu cũng không có can đảm đó đâu” Thường Thu ai oán hắn liếc mắt một cái, nói: “Dù sao hôm nay Tiểu Tiểu cũng không thể đi làm, để nó nghỉ ngơi đi.”

“Em cũng không đi, để em chăm sóc cậu ấy, học tỷ chị yên tâm đi.” Phùng Quý Hiên nhanh tiếp lời.

Thường Thu có điểm do dự, Phùng Tứ thiếu chăm sóc người không phải càng giúp càng hỏng sao? Nhưng trải qua Phùng Quý Hiên nhiều lần cam đoan vẫn là đồng ý, “Buổi chiều tôi sẽ về, buổi sáng phải đi ký hợp đồng, đừng thừa dịp tôi không ở nhà thì khi dễ Tiểu Tiểu.”

Phùng Quý Hiên chờ Thường Thu đi ra ngoài liền vào phòng ngủ Thường Tiểu, hắn kéo ghế ngồi xuống bên cạnh giường. Lần đầu tiên chăm sóc người bị bệnh, không dám làm gì cả, lấy di động để sang một bên, thỉnh thoảng dịch chăn.

Thường Tiểu ngủ coi như ổn định, nhiệt độ cơ thể vẫn không giảm, Phùng Quý Hiên cho thử nhiệt cho cậu hai lần vẫn cao hơn 38 độ. Khoảng 10 giờ, Thường Tiểu ngủ cũng không an ổn, không biết có phải đang gặp ác mộng hay không, lúc bắt đầu chỉ là cau mày, sau đó không biết có phải nóng đến khó chịu, nức nở như đang khóc.

Phùng Quý Hiên sờ trán cậu, cũng không có gì thay đổi, trong tình huống này có nên đánh thức cậu dậy không. Phùng Tứ thiếu lần đầu tiên chăm sóc người ta, vô đầu bứt tai.

Rất may, Thường Tiểu rất nhanh tỉnh lại, nhìn thấy Phùng Quý Hiên có chút ngầy ngời, nửa ngày mới phản ứng lại.

Phùng Quý Hiên thấy cậu muốn ngồi dậy, chạy lại giúp đỡ, hỏi cậu có muốn uống nước không. Thường Tiểu gật đầu, hần lại luống cuống tay chân đi rót nước nước, đem đến cho cậu, không để cậu đứng dậy.

“Em bị sốt, đừng lộn xộn, nằm trên giường nghỉ ngơi.” Phùng Quý Hiên đem chăn để lên bàn máy tính, đỡ cậu nằm xuống “Vừa rồi gặp ác mộng sao? Hay là nơi nào không thoải mái, anh dẫn em đến bệnh viện nhé?”

Thường Tiểu hình như còn chưa tỉnh, ngốc ngốc nửa ngày cau mày miến cưỡng lắc lắc đầu, không muốn đến bệnh viện, cuối cùng lấy di động đánh chữ hỏi Phùng Quý Hiên trò chơi tài khoản lấy về được chưa.

Phùng Quý Hiên làm sao có thời gian lo tài khoản kia, nói:“Em đã bị bệnh anh làm gì có thời gian lo cho cái tài khoản đó, chờ em khỏe nói sau. Buổi sáng chị em còn chất vấn anh hỏi anh làm gì em, thật sự là oan uổng mà.”

Thường Tiểu nghe xong liền nở nụ cười, sau đó lại đánh vài chữ, nhưng hình như rất mệt, còn chưa đánh xong đã cảm điện thoại ngủ. Phùng Quý Hiên cho dịch chăn cho cậu, lấy điện thoại ra.

Buổi trưa hần lại cho Thường Tiểu thử nhiệt kế, cũng không có chuyển biến tốt, vẫn ba mươi tám độ hơn, chắc phải đến bệnh viện rồi. Vừa lúc Thường Thu gọi điện thoại, nói với cô muốn dẫn Thường Tiểu vào bệnh viện, chích thuốc cho khỏe.

Thường Thu không biết vì sao, vừa nghe liền nổi giận, cầm điện thoại hét lên:“Cậu đừng làm vậy, đừng mang Tiểu Tiểu đến bệnh viện, cậu muốn hù nó chết hả. Chờ, tôi lập tức trở về, cậu cho nó uống thuốc đi.”

Võng du chi cư tâm bất lương –

39. Chương 39: “chỉ Dạy”...

Thường Thu rất nhanh trở về, sau đó nấu cháo cho Thường Tiểu, tìm thuốc hạ sốt. Phùng Quý Hiên có chút kỳ quái, cảm thấy học tỷ cũng không phải đang đùa không khỏi hỏi:“Tiểu Tiểu làm sao vậy? Vì sao sợ đến bệnh viện?”

Thường Thu một bên vội vàng khuấy cháo, hình như đang suy nghĩ nói:“Nói với cậu cũng tốt, mắc công sau này cậu nói cái gì lại dễ kích nó.”

Thường Thu lại nói:“Thường Tiểu lớn hơn cậu một chút, hai đứa không phải chung trường sao? Sao tôi cảm giác cậu không biết gì vậy.”

Phùng Quý Hiên có điểm kinh ngạc, nói:“Thật không, không nhớ rõ.”

Thường Thu liếc mắt,“Vô tâm vô phước. Thường Tiểu học đại học chung với chúng ta, nhưng không cùng ngành. Sau xảy ra biến cố, Tiểu Tiểu chịu kích thích không nhỏ không thể nói chuyện, sau đó nó lại không muốn đến trường học, tôi sợ nó suy nghĩ đại đột nên cũng không cho nó đi.”

Phùng Quý Hiên nhú mày, nói:“Biến cố gì?”

“Lúc còn học đại học, Tiểu Tiểu có thể nói chuyện, kết quả trước khi nghỉ đông nó đòi đi tự hội gì đó, bạn nó đến rồi, nó cũng đồng ý. Nửa đêm không biết tại sao lại xảy ra hỏa hoạn, bạn nó không thể thoát ra. Sau Tiểu Tiểu không thể nói chuyện, lúc đầu tôi tưởng cổ họng bị thương, hay hít phải nhiều khói độc, nhưng bác sĩ nói cổ họng không sao, phải đi xem bác sĩ tâm lý.” Thường Thu nói xong tay dừng một chút,“Cụ thể sự tình tôi cũng không biết.” Sau liền không nói nữa.

Phùng Quý Hiên đột nhiên nghĩ đến Từ Lâm trên trò chơi kia, nói chung trường với mình nhưng lớn hơn. Lúc ấy không chú ý, nhưng bây giờ nghĩ lại có khi là bạn học của Thường Tiểu không?

Thường Tiểu khi tỉnh đã là hơn nửa đêm, cảm người ướt đầm mồ hôi như ngâm mình trong nước, trên người không còn tí sức lực nào cả, trước mắt tối đen. Cậu rùng mình một cái, không biết người trên lầu đã nghỉ ngơi chưa, lại có tiếng đi lại rất nhẹ, khiến cậu cảm thấy bất an, muốn bật đèn rót nước uống.

Cậu vừa động, thì nghe “Bang” Một tiếng, hình như đụng phải gì đó.

“Tiểu Tiểu, em tỉnh?”

Thường Tiểu nghe thầy tiếng Phùng Quý Hiên rất dễ nghe, đèn bị người khác mở lên. Nam nhân ngồi trên chiếc ghế bên cạnh, hình như đang ngủ, vật bị cậu đụng là điện thoại của hắn.

Thường Tiểu lúc này càng ngây ngốc, phản ứng không kịp. Nửa ngày mới nghĩ đến buổi sáng hình Phùng Quý Hiên có đến, nhưng bây giờ đã là 12 giờ tối.

“Muốn uống nước? Hay là đi WC?” Phùng Quý Hiên nhanh lấy chén nước đến “Là nước ấm.”

Thường Tiểu uống một ngụm, Tiểu Tiểu liền bị Phùng Quý Hiên giúp nằm xuống. Nam nhân vươn tay sờ trán cậu, nói:“Hình như hết sốt rồi, đắp chăn đừng để bị cảm lạnh, mai sẽ khỏi.”

Thường Tiểu gật gật đầu, nhưng ngủ dậy lại tỉnh táo, cả ngày đều ngủ bây giờ nhắm mắt lại cảm thấy không buồn ngủ.

“Không thoải mái sao?” Phùng Quý Hiên xem cậu nhắm mắt lại mở, nói:“Anh luôn ở cạnh em mà, không thoải mái chỗ nào thì nói cho anh.”

Thường Tiểu xem hắn một thân âu phục áo sơ mi, hình như có nhiều nếp nhăn, lại có chút mệt mỏi, không khỏi ngồi dậy vỗ vỗ giường, cậu nằm dịch vào bên trong, ý bảo hắn nằm lên. Nhưng lại nhớ đến bây giờ cậu còn đang bị sốt, lỗ lay cho hắn thì sao. Nhanh chóng cầm di động bên gối muốn đánh chữ .

Phùng Quý Hiên vươn tay, cầm lấy di động của cậu, sau đó để lên bàn máy tính “Mau nằm xuống, cẩn thận lại bị sốt, với vừa khỏi liền không thành thật.” Nói xong đem áo sơ mi và quần cởi ra tiến vào trong.

“Buổi tối anh năn nỉ cả buổi chị em mới cho anh ở lại, bắt quá không để anh nằm lên giường em. Em mời thì anh không khách khí.” Phùng Quý Hiên nói, ôm lấy Thường Tiểu.

Thường Tiểu có chút sững sờ, phòng ngủ là giường đôi, bình thường cậu một nửa, gấu teddy một nửa. Lúc này Phùng Quý Hiên nằm lên, Teddy đáng thương bị quăng đến tóc tường . Hơn nữa.....

Thường Tiểu nhìn áo sơ mi và quần dài trên ghế mặt liền đỏ, đến một cử động nhỏ cũng không dám, nhiệt cánh tay để trên lưng cậu hình như càng lúc càng cao.

Phùng Quý Hiên nhìn Tiểu Tiểu,“Sao còn mở mắt, nhanh ngủ đi.”

Thường Tiểu muốn nói cho hắn mình không buồn ngủ, nhưng vừa xoay đầu nhìn ***g ngực quang lỏa của hắn, liền không dám động dậy, chỉ cảm thấy hai người quá gần, muốn xích vào trong, nhưng bị cánh tay trên lưng ngăn lại.

Phùng Quý Hiên tay khoát lên lưng cậu, nam nhân đột nhiên nở nụ cười, nói:“Không buồn ngủ phải không? Anh thấy em vẫn còn chưa hạ sốt lắm.”

Thường Tiểu gật đầu, sợ hắn cúi đầu đụng trán đo nhiệt độ cho cậu. Bắt quá cậu đã nghĩ sai, cánh tay nên khoát trên lưng bỗng nhiên dời xuống, vén áo ngủ lên tiến vào trong quần.Cánh tay nóng bỏng dừng trên mông cậu.

“Không nóng.”Tay Phùng Quý Hiên lướt lên lướt xuống trên da thịt mịn màng, còn nhéo một cái.

Thường Tiểu trừng lớn mắt, thẳng lưng, từ mông dâng lên một cảm giác kỳ quái . Nhanh chóng đè tay Phùng Quý Hiên lại.

Phùng Quý Hiên cười rộ lên, nói:“Tiểu Tiểu không muốn anh giúp sao?”

Thường Tiểu bị hắn làm cho mặt hồng, lập tức không còn ngượng ngùng, hai tay như bị điện giật nâng lên. Nhưng bàn tay nam nhân cũng không lấy ra, ngược lại nhéo nhéo, sau đó ngón giữa ở mông cậu ma sát qua lại.

Thường Tiểu cả kinh thiếu chút nữa nhảy dựng lên, theo bản năng nắm chặt tay Phùng Quý Hiên, trong cổ họng phát ra đơn âm, giống như đang rên rỉ.

“Buổi chiều anh có chơi game một lần.” Phùng Quý Hiên cũng không rút tay, lại đột nhiên đổi đề tài. Thường Tiểu đầu sung huyết, nghe lời hắn nói cũng không phản ứng kịp.

Phùng Quý Hiên tiếp tục nói: “Sau đó anh nói cho mọi người trong bang em bị bệnh, mấy người đó nói anh tra, còn gửi rất nhiều phim và tiểu thuyết cho anh, bắt anh học tập.”

Thường Tiểu lúc này nghe hiểu, cảm thấy lỗ tai nóng lên cũng khó chịu, thân thể uốn éo muốn né tay hắn, nhưng lại giống như đang khiêu khích.

Phùng Quý Hiên đùa giỡn đủ, có chút lưu luyến rút tay ra, khoát lên lưng cậu, “Tuy rằng anh rất muốn làm, nhưng em còn đang bệnh, không thể cầm thú được.”

Thường Tiểu nhẹ nhàng thở ra, lúc này cũng không dám ngẩng đầu, nhắm mắt lại làm bộ như đang ngủ. Bây giờ cậu không dám nhìn mặt hắn.....

Phùng Quý Hiên nhìn nhìn, cũng không đùa giỡn nữa, vỗ vỗ nói: “Không trêu em nữa, ngủ đi, vạn nhất ngày mai em không khỏe, chị hai em phỏng chừng sẽ nuốt sống anh.”

Thường Tiểu gật gật đầu, ép buộc một chút lại có chút mệt mỏi, xong cảm thấy buồn ngủ. Thì nghe Phùng Quý Hiên nhẹ giọng nói: “Anh cùng em.”

Một đêm qua rất nhanh, buổi sáng ngày hôm sau Thường Thu dậy cực sớm, nghĩ Thường Tiểu còn sốt, lại đi nấu cháo. Nhưng vừa thấy cửa, liền thấy trên trường Tiểu Tiểu thêm một người nam nhân, trên người xích lô, còn ôm em của cô trong ngực.

Cũng may vì không muốn quấy rầy Thường Tiểu nghỉ ngơi, Thường Thu chịu đựng không có bùng nổ, chỉ tiến lên nắm lấy lỗ tai Phùng Quý Hiên, đề thấp thanh âm nói: “Tôi nói gì với cậu, cậu dám chạy lên giường Tiểu Tiểu, biết vậy đã không để cậu ở lại.”

Phùng Quý Hiên nhanh chóng mặc đồ vào, nhỏ giọng nói: “Em dỗ Tiểu Tiểu ngủ, cái khác chưa làm gì cả.”

Thường Tiểu tỉnh ngủ Phùng Quý Hiên đã bị đuổi về công ty, nhưng bệnh của cậu cũng chưa khỏi hoàn toàn, không thể đi làm, phải ở nhà nghỉ ngơi.

Vì thế chờ Thường Thu đi, Thường Tiểu nằm chán từ trên giường đứng dậy mở máy vào game.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch! Cậu đã đến rồi!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Trời của em ạ, Tiểu Bạch cậu dám onl sao!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đáng thương Tiểu Bạch, cậu còn có thể xuống giường.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đúng vậy, mới từ trên giường đứng dậy, nhưng chị hai không cho tớ đi làm.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Cậu phải nghe chị nói, hảo hảo nghỉ ngơi, đừng đi làm, đã bị sốt thì không phải chuyện nhỏ đâu.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tớ cảm thấy không có gì cả.

Khi Giáng Tuyết Bạc Đầu onl người cũng onl rất nhiều, bắt đầu lo lắng và an ủi. Nhưng Thường Tiểu không biết, những người không thuần khiết này đã đem chuyện cậu bị sốt hiểu lầm, sau đó bắt đầu vòng mới giảng dạy.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu Bạch uống thuốc chưa, bôi thuốc chưa?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Uống thuốc rồi, nhưng không có bôi thuốc, bôi thuốc làm gì a

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Phía dưới có đau hay không, eo có đau hay không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Eo có chút nhức, đầu có chút choáng, phía dưới hơi đau.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tra quân gia thật không ôn nhu!]

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không có, ngày hôm qua anh ấy không đi làm, buổi tối cũng ở cùng tớ.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết tớ thật sự rất bội phục cậu

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Vì sao cậu đối mặt với những chuyện này lại có thể trấn định như vậy.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: A?

Thường Tiểu hoàn toàn không hiểu, cảm thấy mọi người đang quan tâm cậu mà thôi, một chút cũng không nắm được mấu chốt.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: b, Tiểu Bạch thần nhiên khiến tớ.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu lâm tử cậu phải như Tiểu Bạch! Cậu xem Tiểu Bạch thành thật kia!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng! Tiểu lâm tử cậu cũng phải thẳng thắn! Thập Niên ôn nhu không? Một đêm mấy lần? Tư thế gì?

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mấy người cút ngay cho tôi.....

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Xem ra phải chỉ dạy cho tra quân gia rồi, không thì cậu ta sẽ làm Tiểu bạch sốt nữa cho coi.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Nhưng lần trước tớ đưa cho cậu ta rồi mà, 10G a, có phim có truyện tranh có tiểu thuyết, văn hay tranh đẹp còn có phim, chúng ta thật là quá tâm lý mà.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, đợi đã mấy cậu đang nói gì vậy

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vì sao Quý Hiên làm tớ bị sốt, anh ấy tới chăm sóc tớ mà,

Thường Tiểu bị bọn họ làm cho hồ đồ, cả người thờ thẫn.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Cái mấy cậu đưa thiệt phản khoa học.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi đi, cậu dám coi sao

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Ừ

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Tiểu ăn điểm tâm chưa, uống thuốc chưa

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o] a! Quý Hiên?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đây là tiểu hào của tra quân gia, danh tự thiệt là gọi cảm mà, vừa rồi đã bị chúng tớ bao vây xem xét rồi.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Là tôi, cái acc kia còn chưa tìm được.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch, thu anh làm đồ đệ đi.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được a

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Thần mã!!! Cậu dám nói phản khoa học!!! Mấy cái đó đều là bọn tớ tâm tâm khổ khổ tích góp được!!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Xem xong cam đoan sẽ không làm Tiểu Bạch bị sốt nữa!!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Mấy người đang nói gì vậy.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Dù nó gì thì nó cũng phản khoa học à [_]

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Nhất là tiểu thuyết cậu đưa, xem xong tôi cười gần chết. Mở đầu là nam nhân bị luân x, những người đó thật sự không x đến lớn sao.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0! Mấy người rút cuộc xem cái gì vậy, cảm giác khẩu vị rất nặng

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi đi, đừng có ghê tởm như vậy được không

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Không thể trách tôi, tôi nói thiệt. Bắt cóc xong liền X, tôi cảm thấy những người đó thiệt dưng cảm. Cậu tình tôi nguyện còn có thể tắm rửa trước mà, cường X gì chứ [_]

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ai có thể bắn cậu ta xa một chút được không

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tổ thua rồi

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Thua.....

[Sói xám ăn thịt gà] lặng lẽ nói với các hạ: Tiểu Tiểu qua Thiên Sách phủ dẫn anh đi.

Các hạ lặng lẽ nói với [Sói xám ăn thịt gà]: Được a, đợi em chút.

Các hạ lặng lẽ nói với [Sói xám ăn thịt gà]: Bọn họ cho anh coi gì vậy_o

[Sói xám ăn thịt gà] lặng lẽ nói với các hạ: Bảo bối hiệu kỳ sao, muốn biết không

Các hạ lặng lẽ nói với [Sói xám ăn thịt gà]: Có chút xiu.

[Sói xám ăn thịt gà] lặng lẽ nói với các hạ: Anh gửi qua YY cho em

Thường Tiểu ôm tâm tình hiếu kỳ mở QQ, nhận một tập tin Phùng Quý Hiền phát tới, mở lên xem, nhất thời mặt đỏ chót. Tập tin này là truyện tranh, tất nhiên là Nam x nam H. Cực kỳ rõ ràng, nên lộ đều lộ, nơi không nên lộ lại càng rõ ràng hơn

Các hạ lặng lẽ nói với [Sói xám ăn thịt gà]: Ấc ặc ặc ặc rất..... đáng sợ

[Sói xám ăn thịt gà] lặng lẽ nói với các hạ: Ngày hôm qua anh coi hết cả buổi tối

[Sói xám ăn thịt gà] lặng lẽ nói với các hạ: Mấy cô ấy nói là chỉ dạy, học xong em sẽ không bị sốt

Thường Tiểu , bỗng nhiên nghĩ đến những người trong bang rất quan tâm an ủi, nguyên lai là râu ông nọ cắm cằm bà kia, mà cậu còn ngu ngốc trả lời, bây giờ nghĩ lại mặt đỏ hết chơn.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Mấy cậu! Không thuần khiết gì cả!

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch đại chiến không

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Sao cậu đột nhiên nói chúng ta không thuần khiết

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tổ hôm qua là bị sốt! Bị bệnh!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: chúng tớ biết a. Yên tâm tra quân gia có chỉ dạy rồi, lần sau sẽ ôn nhu

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= = chỉ là bị sốt đơn thuần mà thôi.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Phốc

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tiểu Bạch tớ còn nghĩ còn rất thân thiện, nguyên lai không hiểu mấy người kia đang hỏi cái gì

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Vợ à đừng giải thích, dù sao sớm muộn gì cũng có, anh sẽ hảo hảo học tập

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_-

Võng du chi cư tâm bất lương –

40. Chương 40: Bóng Đèn

Giáng Tuyết Bạc Đầu mang theo acc nhỏ của Phùng Quý Hiên thanh nhiệm vụ luyện cấp. Nói như thế nào trang bị hai người đều là làm bằng tay, tuy đánh PvP không tốt, như tốt xấu gì mấy cái nhiệm vụ acc nhỏ vẫn làm được, thanh lý rất thuận tay.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thiên Sách còn có nhiệm vụ không? Hay tới Lạc Dương

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Chờ anh giao nhiệm vụ, rồi tới Lạc Dương

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Em thích nhiệm vụ acc nhỏ =w=

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đặc biệt có cảm giác tự hào

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: trang bị bây giờ của em cũng không kém, mấy con quái nhỏ không sợ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đúng rồi, acc của anh tìm được chưa.

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Không có a, bình thường tài khoản bị lấy tìm không được

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]vậy làm sao giờ

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Không có gì, dù sao chỉ là số liệu, em nuôi anh lên mãi cấp là được rồi.

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Nhưng mà tên đạo hào kia dám ăn hiếp vợ anh.

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Anh cảm thấy hình như nhỏ Tôn Mẫn kia còn muốn quấy rối, sáng hôm nay gọi điện thoại, cô ta vừa nghe anh hỏi liền cúp máy.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0!

Giáng Tuyết Bạc Đầu và Sói xám ăn thịt gà một bên nói chuyện phiếm một bên rời Thiên Sách Phủ, trực tiếp chạy đến Lạc Dương, sau đó tiếp tục đi làm nhiệm vụ. Đến nơi nhận nhiệm vụ, Phùng Quý Hiên nói muốn đi ký tên, hai phút sau sẽ trở lại.

Giáng Tuyết Bạc Đầu nhìn tiểu quân gia thành thật ngồi đó, sau đó ngồi xuống đối diện hắn, “Truyền công”. Người chơi đã hơn cấp bảy mươi có thể truyền công cho tiểu hào, tiểu hào được truyền công sẽ nhận được tu vi, tuy ít, nhưng mỗi ngày làm tích tiểu thành đại vẫn có chỗ dùng.

Giáng Tuyết Bạc Đầu lần đầu tiên kéo acc Quý Hiên, cũng không biết truyền công, vì chưa từng chơi qua. Nghe mấy người trong bang nói cái gì mà “Ai nha đây chính là lần đầu tiên của gia a, cư nhiên bị người đẩy ngã ” Linh tinh. Cho nên Giáng Tuyết Bạc Đầu vụng trộm đẩy ngã tiểu quân gia.

Phùng Quý Hiên chỉ là đi ký tên mà thôi, sau đó nói hai câu đuổi người ra ngoài, đến bàn công tác cũng chưa rời. Nhưng phải làm bộ làm tịch, khi có người đến phải tắt màn hình máy tính. Hắn đương nhiên không biết Giáng Tuyết Bạc Đầu đang truyền công cho acc mình, muốn cùng mình ngồi chung.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vừa truyền công cho Sói xám ăn thịt gà khoảng nửa phút, còn có non nửa phút. Ai biết tiểu quân gia trở lại, đứng lên một cái.

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch đi thôi, chúng ta cứ nhảy từ đây xuống.

Giáng Tuyết Bạc Đầu còn đang ảo não tiểu quân gia “Lần đầu tiên” cư nhiên còn chưa làm xong, thật sự đáng tiếc. Cậu vừa đứng lên còn chưa đi, bỗng nhiên “Phù phù”, thiếu gia “A” kêu thảm thiết một tiếng, cánh tay duỗi ra liền treo.

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Bị gì thế

Phùng Quý Hiên còn tưởng gặp phải cừu nhân hay người doang trận đối địch, nhưng khu này là nơi nhiệm vụ tiểu hào, bình thường người cũng rất ít, bây giờ trừ hai người bọn họ ra không còn ai khác.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: ==

Thường Tiểu khóc không ra nước mắt, cậu chưa nghe người ta nói qua khi truyền công không thành sẽ chết, này thật sự là ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, quả nhiên cường x cái gì là không được a.

[Bang phái][Trầm tĩnh]: Sư phụ anh onl rồi? Ngày hôm qua bọn họ nói anh bị bệnh

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đúng vậy

[Bang phái][Trầm tĩnh]: Sư phụ anh cũng ở Lạc Dương à, có thể mang theo tôi làm nhiệm vụ được không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được

[Đội ngũ][thích Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch, sao chưa đứng dậy.

Giáng Tuyết Bạc Đầu vẫn không đứng dậy, tiểu quân gia đứng bên cạnh cậu nhảy vài cái, bỗng nhiên thấy trong đội ngũ tiến vào thêm một người, tiểu loli Trầm Tĩnh phái Thiên Sách cấp 27.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thuận tiện mang theo đồ đệ của em nhé, cậu ấy cũng làm nhiệm vụ ở đây.

[Đội ngũ][thích Sói xám ăn thịt gà]: Anh cũng là đồ đệ của em mà.

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, cũng phải. Một mình em mang hai người là được rồi.

Quân gia có chút mất hứng, mang tiểu hào tuyết đối không vui, hơn nữa mệt chết đi được. Tuy rằng nói là thuận tiện cùng nhau làm không phí thời gian, nhưng thí dụ như làm nhiệm vụ kiếm đao thương, tiểu loli có thì quân gia không có. Hoặc như phóng hỏa a, một người phóng xong thì người kia phải chờ lâu thiệt lâu mới được phóng nữa. Cho nên đôi khi cũng rất phiền toái.

Bất quá mấy cái này không phải trọng điểm, trọng điểm là Phùng Quý Hiền ghen. Vốn là thời gian riêng của hắn và Thường Tiểu, cứ nhiên nhảy ra người thứ ba, trong đội cũng không thể tiếp tục đùa giỡn Tiểu Bạch. Hơn nữa “Người thứ ba” này rất có thể là bạn hồi đại học của Thường Tiểu, quan hệ rất “Vi diệu”.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Nhảm chán a, mỗi ngày hằng ngày xong rồi cũng không biết làm gì nữa.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tổ đang ở Tầng Kiếm Sơn Trang nhìn mỹ nhân [] nước miếng

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Có sao

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Kéo tiểu hào [o]/

~[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Phỏng chừng lại là ép lão đại chơi acc nhỏ, Tiểu Phong có phải cậu có tiểu hào phích (@@ là cái rì – chắc là bệnh thích chơi acc nhỏ) không?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:-__- nếu tổ nhớ không sai, trong bang chúng ta có 14 acc nhỏ của cậu

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: b hân, nhiều vậy hả

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Mấy người có ai muốn kéo acc nhỏ không.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:, tra quân gia cần người kéo cậu sao.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Không phải kéo tôi.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch muốn dẫn hai người nhưng rất phiền, mấy cậu đang nhảm chán thì giúp chút đi.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không phiền, mấy con quái nhỏ này em đánh chết được mà

Giáng Tuyết Bạc Đầu hoàn toàn không phát hiện ra khẩu khí của tiểu quân gia có bao nhiêu khác thường, còn tưởng rằng Phùng Quý Hiền sợ cậu bận rộn quá. Mà lúc này thiếu gia chỉ đánh mấy con da mỏng, cảm giác mình đặc biệt lợi hại, trực tiếp chém tới, tiểu boss liền chết, tiểu quái bị luân đến thích.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tổ nghĩ được một mùi vị lạ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Cậu chỉ là con dê, không phải Husky*

(Husky: là một loài chó, ý bạn Lưu Thủy ở đây là bé tiểu Vũ chơi acc Thuần Dương, dương là con dê, mà bạn tiểu vũ lại nói người được mùi cho nên bạn kia mới nói tiểu vũ là con dê chứ k phải con chó @@ giải thích khá lằng nhằng)

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Cút.....

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ngao ngao ngao, thêm tở vào đi.

Phùng Quý Hiền chỗ đó đặc biệt buồn bực, vừa mới giữa trưa, đột nhiên nhảy ra cái bóng đèn, sự tình gì cũng không có cách làm, hơn nữa Thường Tiểu còn cảm thấy rất tốt.....

Khi hần đang buồn bực thì đội ngũ vào thêm hai người, không cần nhìn cũng biết là Lưu Thủy Không Hủ và Thích ăn chân dê nướng.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Mấy cậu ở đâu, kéo tở qua

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Kéo tở nữa

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tở vừa mới dùng xong.

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Không kéo.

[Đội ngũ][Trầm tĩnh]: Tôi cũng không có

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Nhiều người kéo tiểu hào như vậy, lãng phí tài nguyên.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Không có, cái này gọi là nhiều người náo nhiệt

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tra quân gia cậu yên tâm, chúng tôi sẽ không nhìn lên cậu và tiểu bạch tán tỉnh nhau đâu.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng, cho nên cứ tận tình đi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0.....

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mấy cậu thật xấu xa, như vậy tra quân gia và Tiểu Bạch sẽ ngượng ngùng

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: tra quân gia ngu ngốc như vậy quấy phá như vậy, ngượng ngùng kiểu gì.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Không hủ cậu nói thẳng quá! Cẩn thận a

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: sợ gì, bây giờ tra quân gia mới cấp 20, không sợ cậu ta trả thù

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

Nhiệm vụ Lạc Dương hoàn thành thì mọi người qua bản đồ mới làm nhiệm vụ, thăng cấp rất là nhanh. Trong đội ngũ Lưu Thủy Không Hủ và Thích ăn chân dê nướng lập đi lập lại cái loại đùa giỡn, đặc biệt cao hứng.

Các hạ lặng lẽ nói với [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Có mệt hay không, mệt thì đi nghỉ đi.

Các hạ lặng lẽ nói với [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cũng đã trưa rồi, ăn cơm xong nhớ uống thuốc, rồi lên giường ngủ một chút, tan tầm anh đến thăm em.

[Giáng Tuyết Bạc Đầu] lặng lẽ nói với các hạ: Nga, đợi lát nữa đi nhiệm vụ này hoàn thành đã.

[Đội ngũ][thích Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch phải đi ngủ trưa, mấy cậu đánh nhanh lên

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]:=0=

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch cậu đi đi, buổi chiều hai đồ đệ cậu liền giao cho tở !

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng, cậu đi đi

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o[_]o Được

Giáng Tuyết Bạc Đầu out rồi Phùng Quý Hiên liền bắt đầu lười biếng, trực tiếp đem Sói xám ăn thịt gà treo sau Lưu Thủy Không Hủ, tự động đi theo. Nhiệm vụ đánh quái tự nhiên có Lưu Thủy Không Hủ và Thích ăn chân dê nướng quét sạch, trừ lần đó ra mấy nhiệm vụ kiếm vật, phóng lửa linh tinh sẽ không làm, toàn bộ giống như treo máy.

[Đội ngũ] [Thích ăn chân dê nướng]: Mọc, đối đãi khác biệt có cần rõ ràng vậy không.

[Đội ngũ] [Lưu Thủy Không Hủ]: Bình tĩnh, vẫn là tiểu loli khả ái.

Phùng Quý Hiên nhìn tiểu loli vô thanh vô tức vùi đầu làm nhiệm vụ, sau đó phát qua mặt tán gẫu.

Các hạ lặng lẽ nói với [Trầm tĩnh]: Cậu biết Thường Tiểu không?

[Trầm tĩnh] lặng lẽ nói với các hạ: Biết

Các hạ lặng lẽ nói với [Trầm tĩnh]: Cậu biết chuyện xảy ra ở đại học chứ?

[Trầm tĩnh] lặng lẽ nói với các hạ: Biết, rất rõ ràng, khi học đại học bọn tôi là bạn cùng phòng

Phùng Quý Hiên nhìn lên, lại càng không cao hứng, nguyên lại tên bóng đèn không có mắt này còn là bạn cùng phòng với Tiểu Tiểu. Nhưng vẫn nhẫn nại chậm rãi gõ bàn phím, lần trước Thường Thu nói với hắn về chuyện Thường Tiểu nghỉ học, nhưng học tỷ cũng không rõ, sau này Thường Tiểu không nói, cô cũng không dám hỏi.

Các hạ lặng lẽ nói với [Trầm tĩnh]: Cậu biết vì sao em ấy không thể nói chuyện không

.....

Phùng Quý Hiên đóng máy tính, nhìn tấm lịch trên bàn. Lễ Giáng Sinh, qua mấy ngày nữa đã tới. Đối với hắn mà nói mấy loại ngày này không bao giờ nhớ rõ, đến ngày người khác nhắc mới biết.

Hắn nghĩ đến chuyện Từ Lâm vừa tâm sự với hắn, tự nhiên có chút đứng ngồi không yên, cầm áo khoác thừa kịp mọi người đi ăn trưa trốn khỏi phòng làm việc, đến gara lái xe đi.

Mới đầu Từ Lâm không muốn nói với hắn, ở đây Phùng Quý Hiên sắp không kiên nhẫn, trực tiếp nói với cậu ta hắn và Thường Tiểu đang kết giao, cho nên muốn biết chuyện trước kia của Tiểu Tiểu. Từ Lâm nghe xong tựa hồ không chút kinh ngạc hay chán ghét, ngược lại còn rất bình tĩnh.

Ở Đại học phòng ngủ Thường Tiểu có ba người, bắt quá bọn họ quan hệ cũng không tệ lắm. Lúc bắt đầu hai người chỉ biết là Thường Tiểu có thích thanh mai trúc mã của mình, hơn nữa còn nhỏ hơn cậu, khác ngành. Bọn họ tưởng rằng là một cô gái, thường xuyên trêu ghẹo, sau này mọi người mới biết đó là nam, tên Phùng Quý Hiên.

Phùng Quý Hiên lúc ấy trong trường học là nhân vật nổi tiếng, chủ yếu là bộ dạng đẹp hơn, hơn nữa thuộc gia đình có tiền. Tuy rằng hai người trong phòng ngủ không thích Phùng Quý Hiên, làm cho người ta cảm giác hắn thuộc dạng nhị thế tổ nhưng cũng cảm thấy có chỗ nào không bình thường.

Sau hai người nghe nói lễ giáng sinh có tổ chức tiệc, hơn nữa Phùng Quý Hiên cũng đi, liền lừa dối Thường Tiểu bắt cậu cùng đi. Nhưng trước một ngày mới biết Phùng Quý Hiên đang quen bạn gái, lễ giáng sinh đương nhiên phải theo bạn gái rồi, cho nên không đến.

Thường Tiểu có điểm thất lạc, mọi người đòi đến biệt thự của Từ Lâm, dù sao đã qua cuộc thi, có thể chúc mừng trước.

Sự tình sau đó giống như Thường Thu nói, buổi tối đột nhiên xảy ra cháy, bọn họ phát hiện đã quá trễ. Từ Lâm bắt hai người đi theo cậu ta, nhưng lửa quá lớn, cậu ta vừa quay đầu thì không thấy ai, quay về tìm cũng không tìm được, cậu chỉ có thể mộ mình nhảy từ ban công ra.

Cậu ta vốn muốn nhảy từ ban công này sang ban công nhà đối diện, nhưng khoảng cách khá xa, không có hàng rào, cũng may rơi xuống tầng dưới, không có té chết.

Sau cậu ta mới biết Thường Tiểu được cứu trên nóc nhà, nhưng người bạn kia còn chưa thoát khỏi, đứng ở tầng cao nhất nhảy xuống. Sau đó Thường Tiểu không về trường học, Từ Lâm chỉ nghe cậu không thể nói chuyện.

Phùng Quý Hiên không nghĩ trong hoàn cảnh đó còn nghe thấy tên mình trong lòng có chút rung động, nhìn dấu hiệu lễ giáng sinh trên lịch, bỗng nhiên trong lòng không biết có tư vị gì. Nghĩ đến Thường Tiểu một người ở nhà, liền tăng tốc, lái xe đi.

Thường Tiểu ăn cơm xong uống thuốc, cơ thể cũng không khỏi hẫng, vừa giữa trưa đã mệt mỏi, muốn lên giường ngủ một giấc. Nhưng không đợi cậu bò lên giường, thì nghe thấy tiếng chuông cửa, ngoài ra điện thoại còn có một tin nhắn mới.

Một tin nhắn mới từ [o[_]o Phùng Quý Hiên]:

Mở cửa, anh đến nè.

12:36:29

Thường Tiểu sững sờ, vừa rồi Phùng Quý Hiên không phải còn ở công ty chơi game với cậu sao, mới có chút xú mà đến đây rồi. Cậu nhìn tin nhắn chạy ra cửa, quả nhiên thấy nam nhân đứng bên ngoài cười với mình.

“Không đánh thức em chứ?” Phùng Quý Hiên tiến vào đóng cửa lại, nói: “Anh chỉ sợ khi anh tới thì em đã ngủ.”

Thường Tiểu mặc áo ngủ, lắc lắc đầu, cầm điện thoại bấm chữ đưa cho hắn coi.

– Không phải anh đang đi làm sao?

“Nghĩ rồi.” Phùng Quý Hiên nhìn cậu mặc ít như vậy, nhanh chóng đỡ người vào phòng ngủ, bắt cậu lên giường đắp chăn, nói: “Một mình anh rất chán, cho nên thừa dịp mấy người đó ăn cơm trốn ra ngoài. Hy vọng chị em không phát hiện anh không ở trong văn phòng.”

Thường Tiểu hết chỗ nói rồi, thì nghe Phùng Quý Hiên nói tiếp: “Tiểu Tiểu, mấy ngày nữa là giáng sinh anh ở cùng em.”

Võng du chi cư tâm bất lương –

41. Chương 41: Tình Dịch...

Nhân lúc Thường Tiểu ngủ trưa Phùng Quý Hiên còn về nhà lấy notebook, như vậy chờ cậu tỉnh ngủ có thể cùng nhau chơi game. Đường nhiên vì để lấy đồ về không đánh thức cậu, Phùng Quý Hiên còn danh chính ngôn thuận lấy mất chìa khóa.

Thường Tiểu ngủ dậy đã ba giờ chiều, Phùng Quý Hiên nhàm chán cùng mọi người trong bang thảo luận thực tiễn triết lý thâm ảo, đùa giỡn và bị đánh ngược về. Chờ hắn thăm dò xong là đang nghiêm túc thảo luận vấn đề come out.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch thật sự không hề phòng bị, dám để con sói dê kia tiến lên từng bước.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tôi quang minh chính đại mà, chị của tiểu bạch đã gả em ấy cho tôi,

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: công lên mặt

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: o_o come-out?

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Cần làm mà, tôi cùng chị Tiểu Bạch nói qua. Nhưng chưa nói với gia đình, dù sao thứ 7 cứ đem về nhà là ok

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: sao nghe cậu nói nhẹ nhàng dữ vậy.

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mẹ ơi, không sợ người nhà chém cậu sao

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Chắc không đến nỗi mất mạng đâu

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: b

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đột nhiên cảm thấy thật ngược

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Nghĩ đến come-out liền ngược +1

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]:= = buồn lo vô cớ

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Mấy cậu suy nghĩ nhiều rồi

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:, chụp vai tra quân gia cổ lên

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: b vừa móc mũi xong mà cậu dám tray lên người tra quân gia

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mấy cậu đủ.....

Thường Tiểu vừa nhìn liền thấy một đồng loạn thất bát tao, còn có Phùng Quý Hiền nói cái gì thứ bảy mang cậu về nhà? Cậu mới nhớ đến hình như cuối tuần đối phương đã đề cập qua, đáng tiếc cậu đã quên.

“Tiểu Tiểu,” Phùng Quý Hiền thấy cậu dậy, cầm áo khoác thêm, mắc công vừa tỉnh lại bị cảm, nói:“Dậy rồi sao? Không ngủ nữa thì chơi game với anh, anh cầm notebook lại nè, chúng ta có thể cùng nhau chơi.”

Thường Tiểu cũng không biết xấu hổ đi hỏi hần, cười hỏi gì đó chỉ có thể xem như không thấy, vì thế gật đầu. Phùng Quý Hiền kéo ghế cho cậu ngồi, sau đó giúp khởi động máy, phục vụ đến nơi đến chốn.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu Bạch lên kìa

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch đi đại chiến không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o[_]o đi, vừa rồi ngủ trưa

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Chúng tớ biết, tra quân gia đã lên mặt nửa ngày

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vợ tôi phải giúp tôi thăng cấp

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:→_→ đột nhiên cảm thấy tra quân gia như là tha du bình* của Tiểu Bạch

(*Con ghê, cảm ơn bạn Bích Lạc đã góp ý)

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Phốc

Cuối cùng Thường Tiểu cũng không đi hằng ngày, mang theo Sói xám ăn thịt gà tiếp tục thăng cấp. Hơn nữa Phùng Tứ thiếu nói muốn làm nhiệm vụ không đánh phụ bản, tuy rằng làm phụ bản cực nhanh, nhưng phụ bản không có tính hỗ trợ, làm nhiệm vụ mới có tình thú, không thì chỉ có mình Giáng Tuyết Bạc Đầu đánh không vui chút nào.

Mọi người trong bang tỏ vẻ khinh bỉ, thăng cấp còn phải có tình thú. Cũng may kiếp sống ngu ngốc của tiểu hào hai người đã trải qua một lần, lúc này cũng coi như tay già đời, làm nhiệm vụ không chút gánh nặng.

Đến hơn bảy giờ, cửa bên ngoài mở ra, trong phòng hai người còn đang chơi game, không chú ý đến, Thường Thu nghĩ em ở một mình, thật vất vả mới về sớm được, vừa vào cửa phát hiện xuất hiện thêm đôi giày. Hấp tấp vọt vào phòng ngủ Thường Tiểu, quả nhiên không ngoài sở liệu, liền thấy Phùng Quý Hiền mình mục trương đắm ngồi đó.

“Tôi đi Phùng Quý Hiền, cậu dám trốn việc,hèn chi người trong bộ kỹ thuật nói cậu cả buổi không ra khỏi văn phòng, cậu trốn hồi nào.”

Phùng Quý Hiền thái độ rất tốt, nhưng đánh chết cũng không thừa nhận mình về sớm, cứ nói mình ở trong văn phòng, đương nhiên phải kiên trì chứ.

Phùng Quý Hiền nói sợ Thường Tiểu nhàm chán cho nên vừa tan tầm liền đến thăm cậu. Thường Thu nhìn Thường Tiểu cao hứng phần chán đập quai cũng không còn cách nào, uy hiếp Phùng Quý Hiền vài câu không thể “Làm chuyện xấu”, liền đi ra ngoài.

Cơm chiều tự nhiên là Thường Thu làm, ba người ăn xong, Thường Tiểu và Phùng Quý Hiền lại trở về tiếp tục chơi game. Thường Thu rửa chén xong cũng về phòng.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:[o]/~ tớ vừa thu đồ đệ, vừa mềm vừa trắng.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Địa vị tiểu bạch trong lòng tớ cũng không thay đổi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Được rồi, tớ vừa thu một em gái, thuần tâm thủ

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Em gái?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ô ô, Thập Niên đâu, tiểu thụ nhà cậu muốn leo tường kìa

[Bang phái][Thập Niên]: Em ấy không dám

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mợ, anh mới không dám

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o] ở nơi nào, vào bang chưa?

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Chưa nhận được lời xin.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ngạch, chưa, chờ một chút

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đồ đệ tớ là thuần tâm thủ nha, tớ cho cô ấy vào bang, nhưng tớ chưa gặp sao mà thêm.....

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Vợ à, có người mới cho em dẫn kìa.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0

Qua hơn mười phút, hệ thống bang phái nêu lên có người tên Giang Nguyệt Bàn gia nhập Bang phái.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:[o]/~ Đồ đệ tớ đến rồi, mọi người phải trân trọng, còn chưa ra khỏi tâm thủ thôn đó.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Non vậy.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hoan nghênh!

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Xếp hàng hoan nghênh!

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Hoan nghênh ~! Tên thật có ý nghĩa

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Hoan nghênh

[Bang phái][Giang Nguyệt Bàn]: Cảm ơn

[Bang phái][Giang Nguyệt Bàn]: Tên là hệ thống tự đặt

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Hoan nghênh

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:o 0 Cái tự chọn đó từ trước đến giờ tớ chưa đụng qua

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:.....

Thường Tiểu nhìn thấy Giang Nguyệt Bàn nói mới phát hiện thì ra có công năng này, thật sự là rất nhân tính hóa

Bang phái bắt đầu các loại đùa giỡn Giang Nguyệt Bàn, Giáng Tuyết Bạc Đầu hoan nghênh xong liền tiếp tục mang tiểu quân gia thăng cấp. Nhưng vừa đánh quái liền có khung thêm hảo hữu hiện ra. Hệ thống nói Giang Nguyệt Bàn trở thành hảo hữu với các hạ, đồng ý hay không. Vì thế cậu ấn xác định.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tra quân gia thăng cấp thật nhanh a

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tôi và tiểu bạch làm nhiệm vụ rất thuận lợi, phối hợp ăn ý

[Bang phái][Giang Nguyệt Bàn]: Vì sao mấy cậu gọi cậu ta là tra?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đồ nhi theo sát nha

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Thì bởi vì tra quân gia rất tra

[Bang phái][Giang Nguyệt Bàn]: Cậu ta rất tra?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= = đừng nói đồ đệ cật hóa nhìn trúng tra quân gia nha, quan tâm cậu ta dữ vậy.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tớ nói cho cậu nghe tra quân gia đã có tiểu bạch, hơn nữa cậu ta tra như vậy, sau này sư bá sẽ tìm tên nào đó ôn nhu cho con

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]: Tôi lại không bị cận thị, mắc gì coi trọng cậu ta

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Phốc — tiểu đồ đệ thiệt sắc bén, thiếu chút nữa tớ phun hết đồng nước rồi.

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]: Chỉ là hiếu kỳ mà thôi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Cái này một lời khó nói hết, Tiểu Bạch mau tới kể tội trạng tra quân gia, để tiểu đồ đệ nhà tớ rút kinh nghiệm

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Này này anh ấy rất tốt

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch hôn một cái, mấy người đừng chơi trò li gián

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: tui tui có căn cứ chứ bộ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng, cái acc đào hoa rách nát này của cậu chuyện lần trước còn chưa xử xong mà, con đó ở trên thế giới mạng tiểu bạch kia

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: tra quân gia đầu này cậu phóng chân chanh chi tâm cho tiểu bạch quay lại liền đu theo con nhỏ kia, thổ lộ trên thế giới luôn mà!

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]: WTF, có người mắng Tiểu Bạch?

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]: Ngạch, tớ là nói.....

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]: Thật sự rất tra

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: không thì như thế nào kêu tra quân gia

Mọi người trong bang kể từng tội trạng của Phùng Quý Hiên, Giang Nguyệt Bản cũng phi thường kích động. Mọi người có vẻ hợp ý, kênh bang phái cũng xoát càng nhanh.

Giáng Tuyết Bạc Đầu lại thu được thỉnh cầu báỉ sư của Giang Nguyệt Bản, Thường Tiểu có điểm kích động, đây là lần đầu tiên tiểu hào chủ động báỉ sư, vì thế thật cao hứng điểm đồng ý.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: đồ nhi sao con biết kiếm tam có thể báỉ 3 sư phụ chứ, con dám vứt bỏ ta.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hắc hắc

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Xem Tiểu Bạch vui như vậy, đồ đệ cật hóa báỉ tiểu bạch làm sư phải hôn?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Quá rõ ràng

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]: Không có a, không báỉ để lãng phí

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Chào sư muội, anh là đại sư huynh, ngoài ra còn là chồng sư phụ em

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]:*, Tiểu Bạch không thừa nhận

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:, cứ mỗi lần Tiểu bạch thu đồ đệ là y như rằng tra quân gia sẽ tuyên bố chủ quyền

[Bang phái][Giang Nguyệt Bản]: C*c ý!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: đột nhiên phát hiện đồ đệ tớ cực có khí thế

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:GJ!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

Bái sư xong Giáng Tuyết Bạc Đầu đương nhiên phải kéo đồ đệ mới, nhưng chưa qua mấy phút đã bị Phùng Quý Hiên đuổi đi. Vì thế Thường Tiểu cảm thấy rất có lỗi, muốn gửi cho đồ đệ 20 viên nhân đôi kinh kiện, liền đi mua, nhưng ý tưởng này cũng không thực hiện được.

Cuối cùng dưới sự kiên trì, vẫn là Phùng Quý Hiên cầm acc Sói xám ăn thịt gà gửi cho “tiểu sư muội” 20 viên mới chấm dứt.

Phùng Quý Hiên nghe chỗ Thường Tiểu “đỉnh” một tiếng là có người gửi tin nhắn, không cần nghĩ cũng biết là Giang Nguyệt Bàn gửi cho Giáng Tuyết Bạc Đầu, bởi vì hai người khi bọn họ làm nhiệm vụ cô ta đã gửi không biết bao nhiêu tin nhắn riêng. Đều là mấy vấn đề “ngu ngốc” không quan trọng. Tỷ như NPC XX ở đâu? Vì sao có nhiệm vụ thì có chấm đồ, nhưng tìm không thấy? Còn hỏi vì sao cô không có ngựa?

Vì thế Phùng Quý Hiên rất khó chịu, tại tin thứ n+1 rốt cuộc cũng dừng thao tác trên tay, hỏi: “Tiểu Tiểu, nhỏ Giang Nguyệt Bàn kia không phải thích em chứ, muốn dụ dỗ em phải không?”

Thường Tiểu nghe Phùng Quý Hiên nói, thiếu chút nữa không cho mặt mũi cười lớn lên, nghĩ rằng khả năng này không tính là lớn, không phải ai cũng giống Phùng Tứ thiếu, gặp mặt chỉ cần liếc mắt một cái, thích thì đi dụ dỗ. Giang Nguyệt Bàn cậu mới quen mới có hơn một giờ, hơn nữa kéo nhiệm vụ cũng chưa được 10 phút.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b làm sao được, anh suy nghĩ nhiều

Bất quá Thường Tiểu vẫn rất ngoan ngoãn gửi một tin qua.

“Anh cảm thấy rất có khả năng.” Phùng Quý Hiên nói thầm một câu, sau đó mới tiếp tục trò chơi.

Kỳ thật Phùng Tứ thiếu hoàn toàn là lo lắng nhiều. Không cần hoài nghi, đặt tên là hệ thống tự chọn, một đêm mới được 10 cáop, hoàn toàn là acc nữ thuần tâm thủ, người chơi chính là Thường Thu phòng bên cạnh.

Lúc này Thường Thu ở bên cạnh nghe mọi người thêm mắm thêm muối kể tội, quả thực điên lên. Có thấy Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên luôn chơi game, vì thế cũng tạo một cái, may mà đã điều tra cẩn thận. Ai ngờ đến đây thấy mà muốn khùng.

Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên đang thắng cấp không biết chuyện phòng bên cạnh, đương nhiên cũng không nghĩ tới Giang Nguyệt Bàn chính là Thường Thu. Giáng Tuyết Bạc Đầu chỉ xem Giang Nguyệt Bàn là tiểu đồ đệ kiếm người qua đường giúp, mà Sói xám ăn thịt gà cũng đã cảnh báo, đem cô liệt vào danh sách tình địch .

Thường Thu bên kia nhắn nài lắm mới không đá cửa chạy qua đây, vì thế cố gắng kiên trì một bên thắng cấp một bên tiếp tục tìm hiểu. Nghĩ rằng nếu mình không chơi game cũng không biết Phùng Quý Hiên vừa đào hoa rách nát lại gây nên nhiều chuyện như vậy, còn liên lụy Tiểu Tiểu nhà cô?

Võng du chi cư tâm bất lương –

42. Chương 42: Một Nửa Kỹ Thuật...

Từ nay về sau cái tên Giang Nguyệt Bàn chính là chỗ Phùng Quý Hiên chán ghét nhất. Mấy ngày hôm trước mới thu Từ Lâm tiểu loli phái Thiên Sách, vốn đã làm mất thời gian của hắn với Tiểu Tiểu, bây giờ lại có thêm một người. Vì thế cái này dạy cho chúng ta biết thu đồ đệ nhật định phải cẩn thận. Cho nên Giang Nguyệt Bàn liền trở thành đồ đệ cuối cùng của Giáng Tuyết Bạc Đầu.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Dục vọng độc chiếm của tra quân gia thật sự quá mạnh mẽ

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Để vợ cho người ta chiếm miễn phí, cậu xác định cậu không phải đồ ngốc chứ?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: cật hóa cậu bị khinh bỉ

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:, rất sắc bén

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: May mà loli xuất sư

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đúng vậy, Trầm tĩnh thăng cấp thật nhanh

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Điều là đồ đệ sao khác biệt dữ vậy, đã mấy ngày mà nhị hóa mới 30?

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tổ đoán là tra quân gia ở giữa làm khó dễ, nên nhị hóa thăng cấp rất chậm

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không có a, tổ và quân gia cùng kéo cô ấy mà

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_- bắt quá tiểu đồ đệ thật không làm thất vọng xưng hô nhị hóa, cư nhiên còn bạch hơn tổ

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: [_] Tiểu Bạch, lấy năm mươi bước cười một trăm bước là không đúng nha.

Nhị hóa trong miệng mọi người chính là Giang Nguyệt Bán acc của Thường Thu. Thường Thu tuy rằng tính cách rất tốt, từ nhỏ đến lớn từ học tập đến thể thao không kém, công việc cũng thuận buồm xuôi gió. Nhưng mà cái game này vĩnh viễn là chỗ đau của cô.

Thường Thu và Thường Tiểu đã nhất trí, đến cấp 16 sẽ chọn phái Tàng Kiếm, vì thế cô bắt đầu tập đổi trọng kiếm và khinh kiếm. Đánh đã lâu mà chỉ mới cấp 30, tốc độ có thể so với rùa. Không có biện pháp, muốn Thường Thu làm báo cáo thì không thành vấn đề, nhưng bắt cô chơi game quả thật không được, đến cả mấy cái game mini trên mấy trang web cũng thua đến thua đi, đến nay mà cửa thứ 4 trò Mario còn qua không được.....

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Vợ nhân lúc rảnh rồi, chúng ta đi dạo bản đồ đi, đã lâu chưa phóng chân chanh chi tâm

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được a.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Ngữ khí của mấy cậu thật giống như đang yêu đương vụng trộm vậy

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Hình như nhị hóa ban ngày không onl.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đang làm việc, nói trắng ra là đồ đệ ở công ty không lên được, buổi tối mới có thể chơi game

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Nói như vậy tổ mới để ý vì sao người trong bang ra đều rất rảnh rồi, ngày nào cũng onl hết.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ha ha ha tui tổ còn là học sinh mà.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:+1 Cuộc sống đại học không có khóa.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Sang năm phải đi làm rồi, để tổ chơi hết mình đi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tổ đang đi làm, nhưng không giống mấy người rảnh rồi như vậy

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, tổ cũng đi làm trộm lên game

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Đã nói em dọn vào văn phòng anh cho rồi, dù sao bên trong người khác cũng không thấy, cứ nói với mấy cô ấy là anh thiếu người phiên dịch. Em ở bên ngoài lên chơi game cũng không tốt.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:[o] Lượng tin tức thật lớn

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:[o] đúng vậy, chẳng lẽ tra quân gia và Tiểu Bạch chung công ty

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:[o] nghe cứ như tra quân gia là boss a

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Văn phòng →__→

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Nơi làm việc rất tốt→__→

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Sô pha bằng da, cách phòng nghỉ là một tấm thủy tinh →__→

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Thiết feel mà →__→

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: __- mấy người đủ, tưởng tượng cẩn thận mệt óc

[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Ghế xoay có, phòng nghỉ có, cửa thủy tinh không có

[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Ngược lại xem xét chắc đổi được a.

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]:→__→ vậy sao, tớ học bên thiết kế nè, tra quân gia nề tình quen biết tớ giảm giá cho

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Các người đừng khi dễ Tiểu Bạch, Tiểu Bạch sẽ thẹn thùng!

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: __- Tớ nói a, mấy cậu thiết rãnh rỗi.

[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]: Đúng vậy, sinh hoạt đại học rãnh tới không có gì làm luôn.

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Chúng ta làm cái offline!

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o__o chuyển đề tài thực nhanh.

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Hảo a hảo a, muốn thấy Tiểu Bạch, muốn sờ ngực.

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Mọi người rãnh như vậy, đi ra ngoài chơi đi, dù sao cũng ở gần mà

[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]: Đúng vậy, hai ngày nữa là lễ Giáng Sinh, không bằng off một lần, lần trước cũng chưa nhìn thấy lão đại

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]: Chỉ thấy tớ mấy cậu không bằng lòng sao __-

[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu nhân không dám

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Mẹ ơi tớ phát hiện Tiểu Phong được lão đại sủng đến càng ngày càng nữ vương
[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Tôi lúc nào cũng được.

Phùng Quý Hiền nhìn thấy offline cũng không thích lắm, tuy rằng hắn thích đi chơi, nhưng gần đây lại thích dành thời gian ở cùng Thường Tiểu. Nhưng thấy bọn họ đề nghị lễ giáng sinh ra ngoài, cảm thấy không tồi. Hắn vẫn lo lắng Thường Tiểu còn bị ám ảnh, lễ giáng sinh muốn dẫn cậu ra ngoài chơi, vừa lúc mọi người đề nghị offline, nhiều người chắc sẽ quên đi chuyện thương tâm đúng không?

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tớ

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu Bạch không phải cậu không muốn gặp tui tớ chứ?

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không phải.

Thường Tiểu có chút do dự, lễ giáng sinh năm nào cậu cũng không dễ chịu, cậu vẫn cứ xem nó như một ngày bình thường, nhưng mà.....

Hơn nữa mọi người không biết cậu không nói chuyện được.....

[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch, anh với em cùng đi, mấy cậu ấy không dám khi dễ em đâu

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vậy được

Cuối cùng cậu suy nghĩ nửa ngày, vẫn đồng ý.

[Bang phái] [Giang Nguyệt Bàn]: Lễ Giáng Sinh? Muốn offline? Ở đâu?

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Đồ đệ đồ đệ con cũng đến sao!

[Bang phái] [Giang Nguyệt Bàn]: Đương nhiên, sư phụ đi đương nhiên tớ đi

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Không thì cậu ấy bị khi dễ ai lo

Thường Thu vừa về nhà liền bỏ lên trò chơi, cô cố ý che dấu thân phận của mình, sau đó mỗi ngày làm việc xong onl giám sát Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên. Nhưng công việc giám sát này cũng phải trả giá rất lớn, bị trò chơi tra tấn thẩm hại, còn bị người trong bang cười nhạo, nhất là hai đứa Phùng Quý Hiên và Thường Tiểu.

Phùng Quý Hiên coi cô như tình địch, Thường Tiểu kéo cô cố ý ở bên cạnh để chinh. Lúc đầu Giáng Tuyết Bạc Đầu còn che chở đồ đệ, sau đó phát hiện đồ đệ này cư nhiên bạch hơn cậu rất nhiều, nhin không được liền đùa giỡn. Vì thế chuyện này không thể văn hồi, biến thành hai người cùng nhau áp khí cô.

Nhưng mà Thường Thu thăm thề, chờ bọn nó biết cô là ai, xem bọn nó còn dám cười không?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ô ô ô tớ quá cảm động, quả nhiên là đồ đệ tốt của tớ

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: b

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:..... Hình như cật hóa lộn rồi phải không?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tớ cũng không tin được +221b.....

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Xin lỗi không nói rõ ràng, tôi là sợ Tiểu Bạch bị khi dễ

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tiểu Bạch có tôi rồi = =

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Mẹ nó, mấy người thật không có tính người, tớ sẽ không bao giờ yêu nữa!

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Ngạch, sự thật là như vậy, cật hóa cậu đâu cần người khác lo lắng đâu, cậu là tổng công mà =-=

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tớ đi nhĩ hóa cậu logout ở đâu, lời này mà nói ra được hả

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ lại tin tưởng tình yêu rồi!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu lâm tử cậu cũng đến nha, chúng mình offline, lễ Giáng Sinh thủ đô, cậu đến không?

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đi a

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Thập Niên đâu! Cậu đến khẳng định cậu ta cũng đến

[Bang phái][Thập Niên]: Có lẽ tôi sẽ bận

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mẹ, không phải anh nói gần đây anh không có việc gì sao, lừa ai à?

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Thập Niên không phải cậu không dám gặp tiểu lâm tử chứ?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Chẳng lẽ cậu sợ gặp Quang Tử!

[Bang phái][Thập Niên]: Phép khích tướng vô dụng

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:.....

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Ông đây không quản anh gặp quang hay tử, nhất định phải bắt lại đây,

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Vốn tôi đây chính là mua bán lỗ, cũng không nghĩ anh là đại soái ca gì [_] không đến thì chia tay.

[Bang phái][Thập Niên]: Thấy tôi em đừng chạy

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Thấy anh liền đề anh

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b hai người

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Anh anh anh, không công bằng, không phải tiểu lâm tử cũng dùng phép kích tướng sao

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Phép kích tướng cũng phải coi là ai dùng a

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Đúng rồi, tra quân gia acc trước của cậu là gì?

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Quý Hiên

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Shit, thiệt không sáng tạo

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Sao tôi thấy acc này ở Lạc Đạo?

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mẹ ơi tình huống gì thế! Đạo hào lên kìa!

Thường Tiểu nhìn lời của Giang Nguyệt Bân, mở khung hảo hữu, nhưng tên Quý Hiên là màu xám, chắc đối phương sợ hệ thống nhắc nhở hảo hữu login, nên xóa hết tên mọi người.

Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng ở Lạc Dương, hơn nữa cách Lạc Đạo không xa, liền ngồi lên ngựa chạy đến. Kiểm tam không có đạo cụ dùng để đuổi giết, không giống trò chơi Thiên Long Bát Bộ, có thể tìm được vị trí cụ thể. Cậu phải chạy đến Lạc Đạo tìm một hồi lâu.

Chỉ là vừa đổi cảnh đã thấy một quân gia mặc áo trắng, ngồi trên lưng ngựa, chính là acc Quý Hiên.

Thường Tiểu trong lòng kích động, quân gia đứng đó, còn tưởng là hắc treo máy. Ai ngờ Giáng Tuyết Bạc Đầu bên này cảnh tượng vừa chuyển vẫn còn lag, acc Quý Hiên đã lập tức tiến lên bắn cậu ngã ngựa.

Thường Tiểu một thân trắng bị là PVE chứ không phải để PK. Giáng Tuyết Bạc Đầu chờ hết choáng, lập tức né ra ngoài, sau đó di chuyển vòng quanh vừa chạy vừa đánh.

Lúc trước đã đi kiếm một cái đồng giáp Aesir mới, tuy rằng RP quá kém rút được vật trang sức, nhưng vẫn học được một chút..... Đánh với viên chiến không thể để bị đóng băng.

Thường Tiểu tay chảy mồ hôi, ấn loạn cả đồng kỹ năng, đem bàn phím lấn qua lấn lại. Nhưng hình như đối phương thao tác cũng không tốt, thiếu gia đánh hắc liền đứng im. Kỹ năng Thiên Sách cần đổi diện mục tiêu, cho nên thiếu gia không đứng trước mặt hắc, quân gia sẽ không phát ra kỹ năng.

Acc Quý Hiên hiển nhiên rất phức tạp, không khí thế như lúc đầu xông lên đánh, nửa ngày một kỹ năng cũng đánh không được.

Thường Tiểu không khỏi nở nụ cười, lần đầu tiên cảm thấy mình không phải thủ tàn, tốt xấu tính là một nửa kỹ thuật mà? Nhưng cậu cười không bao lâu đã muốn khóc.....

Thiếu gia lập đi lập lại vừa chạy vừa đánh, trái ba vòng phải ba vòng đặc biệt lưu loát, càng chạy da càng dày, kỹ năng lấn vài lần. Còn thành công đập ngã người trên ngựa xuống. Nhưng cuối cùng gần đầu nhìn lên máu của quân gia, Thường Tiểu cả người phát phơ trong gió, tay run lên thiếu chút nữa khiến Giáng Tuyết Bạc Đầu đứng ở nơi đó không chạy.

Acc Phùng Quý Hiên quả nhiên không phải tốt bình thường, bị cậu đánh nửa ngày nhưng chỉ mất chút máu. Thường Tiểu cười không nổi, cái này so với đánh đồng giáp Aesir còn khó hơn, ít nhất boss đồng giáp không biết hồi máu, tốc độ hồi máu của quân gia so với cậu đánh còn nhanh hơn.

Thường Tiểu không thể bình tĩnh, quân gia vừa rồi đánh cậu vài cái, đã rút nửa cây máu, mà cậu đánh hắc n cái, căn bản không phản ứng đánh bất động.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cứu mạng

Thường Tiểu trực tiếp nhấn phím tự động chạy, cậu chỉ để ý thao tác phương hướng và kỹ năng, sau đó phát một câu cầu cứu trên bang phái.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch không phải cậu tìm được nó chứ?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch cậu ở đâu!

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Tiểu Bạch cậu ở đâu!

Mọi người nhìn thấy câu Giang Nguyệt Bân sao đó thần hành đến Lạc Đạo, cho nên nói cùng Giáng Tuyết Bạc Đầu trực tiếp chạy tới truyền tống lại không giống vậy, cho nên bây giờ mọi người cứ như ruồi bọ không đầu chạy tùm lum.

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Chờ anh

[Đội ngũ][Sói xám ăn thịt gà]: Lập tức đến

Thường Tiểu cảm thấy Phùng Quý Hiên nhà cậu là đáng tin nhất, không hỏi cậu ở đâu, mà phát một xin tổ đội đến. Cậu bây giờ không thể đánh chữ.....

Đạo hào tuy rằng thao tác không tốt, nhưng cũng không thể coi người ta là đồ ngu chứ, chạy đánh có quy luật sẽ có sơ hở. Giáng Tuyết Bạc Đầu phải có kế hoạch mới, nếu bị đánh, không tới ba cái đã chết.

Thường Tiểu bây giờ chỉ có thể cắn răng, không thể để hấn chạy mất, dù sao Phùng Quý Hiên sẽ đến.

Bất quá hình như cậu đã xem nhẹ một chuyện

Võng du chi cư tâm bất lương –

43. Chương 43: Tổ Hợp Không Đúng

Giáng Tuyết Bạc Đầu quên Sói xám ăn thịt gà mới mua cấp vài ngày mà thôi, trang bị còn không tốt bằng mình..... Trước mặt “Quý Hiên” thật sự nhỏ bé không đáng kể.

Kiểm tam không giống trò chơi miễn phí, làm trang bị không tốn nhiều thời gian, chỉ cần mua là có. Sói xám ăn thịt gà mới mua cấp, trang bị bán sao có CD thời gian, đồ đồ cũng phải có thượng hạn, cho nên đến nay trên người vẫn còn dở dang.

Giáng Tuyết Bạc Đầu thật vất vả đợi Sói xám ăn thịt gà, Thường Tiểu tay sắp rút gân, nhảy đến hoa mắt. Đối phương giống như có thâm cừu đại hận với cậu, không giết chết cậu thì không bỏ qua.

Thường Tiểu vui vẻ, nhìn thấy một quân gia cười hắc mã từ xa chạy đến, nhưng lập tức có cảm giác không thích hợp. Trang bị trên người Sói xám ăn thịt gà quả thật.....

Tay Thường Tiểu run lên, Giáng Tuyết Bạc Đầu chạm một giây, Quý Hiên xoay người lại, liền đánh thiếu gia

Cậu vốn tưởng thiếu gia của mình chết rồi, Quý Hiên một chiêu còn chưa đánh chết cậu? Nhưng ai ngờ đối phương dùng cái “Quần công” phê sai, chỉ làm mất một chút máu của Giáng Tuyết Bạc Đầu.

Mà Sói xám ăn thịt gà lập tức cười ngựa vọt lên, ép Quý Hiên xuống. Tuy tiểu quân gia trang bị không tốt, nhưng chạy lên thấy một kỹ năng chống mặt vẫn có hiệu quả .

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Mẹ nó lần đầu tiên anh hận mình nạp quá nhiều tiền vào acc trước.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Người đầuuuu.

Phùng Quý Hiên đánh không được cầu cứu trong bang. Giáng Tuyết Bạc Đầu rất có nhãn lực thấy Quý Hiên chống mặt vài giây lập tức phóng kỹ năng lên người nó.

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Tổ đến đây đến đây đến đây!!

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Tôi liền, đợi chút

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ngạch, tớ đoán người ở trên không phải lão đại

[Bang phái][Bất Chu Hầu]:= = tớ là Phỉ Tiểu Phong

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Acc tra quân gia tốt như vậy, tôi sợ mấy cậu đánh không lại

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Nói cái gì vậy, lần trước tôi giết nó n lần

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Mấy người thật không đáng tin o_0.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chờ mấy cậu đưa chuột cải trắng đều lạnh

Thường Tiểu còn tưởng rằng hai người bọn họ chết chắc rồi, lần thứ hai chóng mặt, đột nhiên có một acc nhảy đến, cảnh tượng lung lay. Đặc biệt tiêu sái không quá vài giây đã đánh chết quân gia.

[Lân cận][Vũ lâm]:[Vũ lâm] thành công kích sát [Quý Hiên]

Vũ Lâm là acc quân gia của Từ Lâm, một thân 14 trang bị PvP, đánh một tên trang bị tốt nhưng thủ tàn quả thực rất thoải mái.

[Lân cận][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mẹ nó, chết rồi, tớ vừa đến

[Lân cận][Vũ lâm]: Vừa lúc đi ngang qua

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Quân gia giết quân gia, thật phần khích

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Thật đáng khinh

Quân Lâm Thiên Hạ và Thập Niên lấy roi thúc ngựa chạy tới, vừa tiến lên, liền biểu hiện mục tiêu không chính xác. Đã bị Vũ Lâm đi trước một bước chém ngã Quý Hiên.

[Lân cận][Bất Chu Hào]:= = thật vất vả đổi acc, mà không có cơ hội biểu hiện

[Lân cận][Sói xám ăn thịt gà]:*, logout

Sói xám ăn thịt gà vừa nói như vậy, mấy người đứng nhìn với phản ứng lại, acc Quý Hiên biến mất..... Vốn là nằm ngay đơ trên mặt đất, nhưng bây giờ đã không còn. Nhưng trước khi đi, còn dùng kênh bản đồ phát ngôn.

[Bản đồ][Quý Hiên]: Thường Tiểu đồ vô sỉ

Thường Tiểu vốn không xem kênh bản đồ, thiết trí kênh thường dùng không có bản đồ, cho nên hoàn toàn không nhìn thấy. Nhưng cậu không nhìn thấy không có nghĩa là những người khác không nhìn thấy, mọi người nhất thời xao động.

[Lân cận][Giang Nguyệt Bán]: Mẹ nó cứ nhiên dám mắng Tiểu Bạch!!!

[Lân cận][Giang Nguyệt Bán]: Mẹ nóoooo!!! để tao biết là ai thì mày chết chắc rồi

[Lân cận][Sói xám ăn thịt gà]:***

[Lân cận][Bất Chu Hào]: Tiểu?! Đây là tên tiểu bạch hả

[Lân cận][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ nhớ hình như lúc tước khi tra quân qua lên YY thì gọi tiểu bạch là Tiểu Tiểu

[Lân cận][Lưu Thủy Không Hủ]: Shit, nó là ai a. Biết trong hiện thực sao?

[Lân cận][Xá Sinh Nuốt Phật]: Chẳng lẽ tra quân gia đào hoa thật?

[Lân cận][Giang Nguyệt Bán]: Đào hoa?!

[Lân cận][Giang Nguyệt Bán]: Mẹ, tra quân gia cậu muốn chết sao.

Chờ Thường Tiểu phát hiện liền ở trong gió hỗn độn, người kia biết cậu?

Thường Tiểu sững sờ, nghĩ mình đâu có quen với mấy người xấu đâu? Cậu còn chưa nghĩ thông, liền thấy Thường Thu lấy cà phê, chắc chuẩn bị nấu cà phê, nhưng nấu cà phê mắc gì chạy vô phòng mình?

Thường Tiểu chớp mắt nhìn Thường Thu, ý bảo cô có chuyện gì. Thường Thu nhanh chóng lắc đầu, nói:“Chị chỉ hỏi em có muốn cà phê không thôi.”

Thường Tiểu càng kỳ quái, lắc lắc đầu. Lúc trước không phải chị cấm cậu uống cà phê sao? Chỉ vì cậu uống cà phê nhất định sẽ mất.....

Thường Thu cười ha ha chạy đi, kỳ thật cô vào là để điều tra

Trên trò chơi còn lòng đầy cảm phần, bắt đầu suy đoán đạo hào rớt cuộc là ai, hơn nữa lúc trước Phùng Quý Hiền chỉ nói qua tài khoản và mật khẩu cho Thủy Tinh Đồng Thoại, đợi đã, Sói xám ăn thịt gà lại bị mọi người dùng nước miếng dìm chết, đương nhiên cảm đầu lần này là Giang Nguyệt Bàn.

[Bang phái][Giang Nguyệt Bàn]: Tức chết tôi, tôi nói cậu không phải là con trai, đào hoa không có chừng mực

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]:*

Phùng Quý Hiền còn đang mật Thường Tiểu, bảo cậu đừng để ý, cam đoan về sau không bao giờ đào hoa nữa. Vừa quay đầu lại nhìn thấy Bang phái, hắn đã bị bọn họ ân cần hỏi thăm nữa ngày.....

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Tôi làm sao biết con nhỏ đó đáng ghét như vậy

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Cô ta đòi chia tay, tôi vui vẻ đồng ý, giờ lại nghiêng nghiêng ngả ngả.

[Bang phái][Giang Nguyệt Bàn]: Shit, đừng giải thích

Buổi tối mọi người vượt qua trong phần nộ, chờ Thường Tiểu login, phát hiện trong bang không có ai, đặc biệt im lặng. Cậu gọi người đi hằng ngày đại chiến, nhưng không ai đi.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Có phải cách tổ mở game không đúng hay không??

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hay là rớt mạng.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o] thiệt đáng sợ, tại sao không có người

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch cậu đã đến rồi, sao không đi cùng tra quân gia

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Có a, anh ấy đưa tớ đến công ty, có nói chuyện rồi, bảo tớ onl trước

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Bọn họ chắc đang trên đường đến, hôm nay không chơi game được

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Trên đường?

Thường Tiểu có điểm phát mộng, trên đường?

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Đúng vậy, không phải ngày mai offline sao, bọn họ đâu ở đây, nhưng cũng không xa lắm

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o] a!

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tớ đã quên.....

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:-_-

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0 tớ thấy mấy cậu chưa xác định thời gian, địa điểm gì mà.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Có a, nhưng lúc đó cậu đi ngủ rồi, tra quân gia không nói với cậu hả.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Chính là ngày mai, bọn họ đang trên đường đến

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Anh ấy không nói với tôi, buổi sáng hôm nay thần thần bí bí chạy mất.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Khẩn trương quá làm sao giờ, tớ chưa chuẩn bị mà

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Đừng khẩn trương, kỳ thật mọi người rất thân thiện

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Ngạch, cực kỳ nhiệt tình, cậu sẽ cảm giác được

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi đi, mấy người đó không phải là nhiệt tình, một đám cứ như sói nhìn thấy dê vậy

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu lâm tử cậu onl hả! Cậu đến rồi sao

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đúng vậy, hôm qua không phải tôi out sớm sao, cứ lái xe đi, bây giờ đã đến khách sạn

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thật nhanh a

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Mọi người đều là phái hành động.....

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch cậu làm rồi, kỳ thật tiểu lâm tử là muốn thấy Thập Niên, dù sao cũng mất ngủ nên lái xe đến đây

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:=0= thì ra là vậy

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:Ặc

Cả ngày bang phái cũng chỉ có ba người bọn họ, đợi đến chiều cũng không thấy Sói xám ăn thịt gà login, cuối cùng đến lúc gần tan tầm, ba người đành tổ đội đi hằng ngày, dù sao trang bị ba người cũng tốt, phụ bản không hạn chết số người, ba người trực tiếp đi vào.

Độc thần điện, là phụ bản hằng ngày tốt nhất. Ba người vào rồi mới cảm thấy không thích hợp.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đợi đã, chúng ta không có vú a, nhất định qua không được

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Ai nói không có! Tổ nè!

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:cái gì.....

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết cậu không biết sao, Tiểu Phong Vạn hoa nhị nội

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Này này, thật sự được sao.....

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Cậu phải tin tưởng tổ

Vì thế ba người trực tiếp chạy chỗ boss thứ nhất, trên lý luận Quân Lâm Thiên Hạ làm T , Giáng Tuyết Bạc Đầu đánh, sau đó Phỉ Tiểu Phong trị liệu. Nhưng khi thực thi thật sự hỗn loạn.....

Giáng Tuyết Bạc Đầu dùng tâm pháp trọng kiếm, cậu vẫn chưa luyện qua PvP, mà mỗi lần cậu đối trọng kiếm là tuyệt đối OT. Vú em Phỉ Tiểu Phong bên kia bị quay như chong chóng, thêm máu thêm máu.

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đừng tìm tổ dành cừu hận a!

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]:++++ cấp nãi nãi nãi nãi nãi

.....

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cứu mạng OT

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Boss đại nhân đừng đánh con

.....

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Vì sao không thêm máu được!

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu lâm tử cậu làm cái lông gì mà cứ đặt nắm xung quanh tổ vậy!

Cảnh tượng hỗn loạn, Quân Lâm Thiên Hạ T quái, vừa thấy boss liền chạy. Bây giờ cậu ta thậm chí may mắn Giáng Tuyết Bạc Đầu là Tàng Kiếm, cận chiến, tuy chạy nhưng cũng chạy không xa. Nếu đối khí thuần cái gì,cậu ta nhất định sẽ lui đội sắp lá cà. Mà Phỉ Tiểu Phong thường xuyên thêm máu đến một nửa lại không thêm, qua boss thứ nhất cực kỳ khó khăn

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Xú tiểu lâm tử, vì cái lông gì mà cứ đặt nắm xung quanh tổ vậy hả! Nó phun đến người tổ rồi kia

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]:= = Tổ đâu phải T, vẫn là DPS mà, trên công lược nói đánh boss thứ nhất phải đặt nắm xung quanh trị liệu, vậy mọi người mới không trúng độc

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Phốc, cậu không phải Thiên Sách sao

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Thiên Sách chỉ có một DPS không tốt lắm

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Vậy cậu tốt xấu gì cũng đặt xa một chút, làm gì mà đặt xung quanh tổ, trúng độc rồi nè

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giáng tuyết cậu không phải lại chạy nhầm chỗ nữa chứ

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Thật không?

[Đội ngũ][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch cậu làm sao vậy.....

Thường Tiểu là một người lộ si, dù phụ bản cũng vậy. Trên đường đi đến boss thứ hai, một người đi lên, một người đi xuống. Đường đi xuống có thể thuận lợi bước qua, đi lên chính là núi. Nhưng thoát nhìn có thể nhảy qua Giáng Tuyết Bạc Đầu cảm thấy như vậy, vì thế nhảy xuống, xong chết.....

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Vợ anh đã về

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[o] rốt cuộc anh cũng onl, hôm nay em đã chết mấy lần

Phùng Quý Hiên nhìn thấy lời của Giáng Tuyết Bạc Đầu trên kênh bang phái bị dọa một cái, chẳng lẽ tên đạo hào kia lại onl, còn chạy đến luân Tiểu Tiểu nhà hắn.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Cái gì, ở đâu, anh chạy qua giúp em

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không cần không cần, lập tức xong rồi

Nhưng Phùng Quý Hiên mở khung hảo hữu lên nhìn địa điểm của Giáng Tuyết Bạc Đầu, phụ bản.....

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Vợ à rốt cuộc em đang làm gì

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hằng ngày a, em, Quân Lâm và Tiểu Phong ba người đang đánh ở độc thần điện

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Thì ra là như vậy

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tụi em đã đoàn diệt mấy lần

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Xoa đầu, lát nữa dẫn em đi ăn an ủi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được, đánh xong Độc thần điện là có thể tan tằm

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Ta đi, hủ bại như vậy.....

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Lần sau đi phụ bản đừng theo hai người đó, tổ hợp không đúng, sẽ bị boss khi dễ

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:[_ _]# Cứ nhiên kỳ thị chúng ta! Chúng ta có vú em có T có DPS!

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Nhưng là mấy người đều là thụ, không có công boss sẽ khi dễ mấy người.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_ _

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Fuck!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Fuck!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cậu mới là thụ, Giáng Tuyết đề cậu ta cho tở.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[_ _]# được

Vì thế khi ba người lòng đầy căm phẫn, lại bị boss thứ ba giết chết, ba người nằm ngay đơ trên mặt đất đứng lên lần nữa. Sau đó vừa nhắc đầu, đã qua giờ tan tằm mười lăm phút, một lần nữa quyết đoán đóng máy tính thu thập mọi thứ chuẩn bị về nhà.

Đương nhiên khi cậu đang chờ thang máy thì xảo ngộ Phùng Quý Hiên, cho nên nói mỗi ngày xảo ngộ cũng là một loại kỹ thuật sống.

Võng du chi cư tâm bất lương –

44. Chương 44: Offline 1...

Ngày hôm sau là thứ bảy vừa lúc không cần đi làm, mọi người hẹn trưa 11 giờ tập trung ở khách sạn Phùng Quý Hiền đã đặt, mùa đông ai đến trước vào trước, mọi người ăn xong thì đi nơi khác.

Thường Tiểu buổi sáng tám giờ hơn đã rời giường, ngày hôm qua lúc tan tầm Phùng Quý Hiền cứ thần thần bí bí, nói là buổi sáng ngày mai có chút việc, phỏng chừng không thể tới lái xe đón cậu đi chung, chỉ có thể đến khách sạn tập hợp.

Tám giờ hơn cậu dậy đi qua đi lại trong phòng, tính coi mấy giờ đi thì được, ngồi xe khoảng nửa tiếng, nhưng lỡ xe đến trễ thì sao, mười giờ đi có khi nào đến muộn không, linh tinh. Sau đó lại chọn quần áo, mặc rồi lại cất vào.

Tổng kết lại chính là Thường Tiểu đang rất khẩn trương, vốn nghĩ đi chung với Phùng Quý Hiền tốt xấu gì có người che chở cho cậu, nhưng cậu đi một mình, lỡ đến nơi rồi mà Phùng Quý Hiền chưa đến thì sao..... Còn gặp Thích ăn chân dê nướng, Lưu Thủy Không Hủ rất nhiều người, cả người run lên, rùng mình.

Cuối cùng Thường Tiểu chín giờ rưỡi xuất phát, khi ra khỏi nhà phát hiện chị hai đã dậy. Trong lòng cảm thấy kỳ quái, nghĩ không phải thứ bảy chị hai sẽ ngủ đến tối sao, không đến 1,2 giờ trưa không tỉnh, sao hôm nay dậy sớm thế. Tuy rằng cảm thấy kỳ quái, nhưng cũng không nghĩ nhiều, vội vàng rời khỏi.

Thường Tiểu chọn quần áo nửa ngày, cuối cùng vẫn mặc đồ bình thường, khoác áo lông đi xuống lầu. Đi đến nhà ga, vừa lúc có xe. Bình thường chờ lâu thật lâu cũng không thấy, hôm nay nhanh như vậy.

Cho nên khi cậu xuống trạm chỉ mới hơn mười giờ, cách thời gian offline còn quá sớm, gần một tiếng.

Thường Tiểu đi vòng vòng ở quảng trường cách đó không xa, thứ bảy có rất nhiều người đi lại, nhiều người đứng chờ, cậu lúc ẩn lúc hiện cũng không lạ. Trong lòng nghĩ đến 10 giờ 50 phút thì đến đó, lúc ấy chắc Phùng Quý Hiền cũng đã đến.

Thời tiết rất lạnh, Thường Tiểu lúi một chút hai tay đã lạnh cóng có chút tê tê. Bỗng nhiên cảm thấy trên vai trầm xuống, có nhân vỗ vai cậu, theo bản năng quay đầu nhìn.

Vừa nhìn là một nữ sinh viên, trên lưng đeo ba lô, cầm di động, hỏi:“Xin lỗi, anh biết ở đây có”

Là hỏi đường, cô bé kia hình như không nhớ, đưa điện thoại cho cậu xem, trên đó là tên của một khách sạn. Thường Tiểu có điểm quán bách, cậu không thể nói chuyện lại rất ít ra khỏi cửa, lần đầu tiên đi xa như vậy, còn có người hỏi đường.

Cậu nhú nhú mày, lấy di động bấm chữ chỉ đường, mẩn mẩn cách đây không xa cũng không tốn bao nhiêu chữ, sau đó đưa cho đối phương xem.

Cô bé kia nhìn di động sững sốt, có điểm mờ mịt khó hiểu, sau đó cúi đầu liền hiểu, trên mặt vốn có chút hồng liền đỏ nhanh chóng nói:“Thực xin lỗi thực xin lỗi, không đúng, cảm ơn anh, rất cảm ơn.”

Thường Tiểu thiếu chút nữa cười lên, cô bé thấy mình có chút đột ngột lại xấu hổ cảm tạ, cậu vốn tưởng mình xấu hổ mới đúng, lắc đầu không có gì.

Chờ cô gái ấy đi rồi Thường Tiểu lại đi vòng vòng ở quảng trường, đúng 10 giờ 50 phút mới cất bước đi tìm khách sạn. Nơi đó là Phùng Quý Hiền đặt, nghe tên cũng thấy cao cấp rồi, Thường Tiểu cũng chưa đến bao giờ, chỉ biết nó nằm ở đâu. Đi qua quảng trường liền thấy khách sạn, nó nằm ngay bên cạnh.

10 giờ 53 phút, Thường Tiểu vẫn cảm thấy còn sớm, nhưng vẫn chậm rãi đi qua. Đối diện đường cái chính là khách sạn, trước cửa một nhóm người đang đứng, chắc là bọn họ. Chỉ là cậu có chút buồn bực, trời lạnh như vậy sao mọi người đứng ở ngoài mà không vào?

Thường Tiểu băng qua đường, nghe âm thanh mọi người đùa giỡn đặc biệt sang sảng. Có một âm thanh của cô gái vang lên “Tiểu Lâm Tử cậu đừng phản kháng nữa, với khuôn mặt này cậu mãi mãi vẫn là thụ a.”

Do thanh âm khá lớn, nhiều người đi qua liền tiếp ghé mắt nhìn, nhưng người nói chuyện không có chú ý.

“Nha?!”

Thường Tiểu vừa muốn đi qua chào hỏi, liền thấy bên trong cũng có cô bé vừa rồi hỏi đường mình, cậu cũng có chút kinh ngạc.

Người hỏi đường chính là Lưu Thủy Không Hủ, cô hiển nhiên không nghĩ người vừa rồi gặp được chính là Thường Tiểu. Bọn họ ở đây trừ bỏ Giáng Tuyết Bạc Đầu và tra quân gia, mấy người khác đã đến, nhìn bộ dáng Thường Tiểu không thể nào là Sói xám ăn thịt gà. Là vấn đề khí tràng a.....

“Tiểu Bạch?!” Lưu Thủy Không Hủ vừa mừng vừa sợ, lại có chút xấu hổ.

Thường Tiểu ngược lại là nhẹ nhàng thở ra, cậu vốn nghĩ phải nói như thế nào với mọi người chuyện cậu không thể nói chuyện, giờ không cần nói nữa rồi.

“Giáng Tuyết, tớ là Quân Lâm Thiên Hạ.”

Quân Lâm Thiên Hạ rất cao, nhưng có chút gầy. Trong trò chơi Thích ăn chân dê nướng mấy cô ấy xác định là cậu ấy là kiện khí táo bạo thụ, vừa thấy mặt liền sửa miệng thành mỹ nhân.

“Mẹ ơi Tiểu Bạch hảo khả ái, thiệt muốn chà đạp mà, a a a tiện nghi cho tra quân gia. Tiểu Bạch, nhanh vào bát của tỷ.” Thích ăn chân dê nướng phản ứng lại liền nhìn chăm chăm vào cậu. Cô ấy cao khoảng 1m6, có vẻ khéo léo, đừng nói vị thành niên, để người ta đoán chưa chắc gì tới 15 tuổi. Khuôn mặt và lời nói tuyệt đối không hợp nhau.

Lưu Thủy Không Hủ sắp lại, nói: “Tiểu Bạch chúng ta thật có duyên phận, tra quân gia nhà cậu đâu? Sao còn chưa đến. Để tớ giới thiệu với cậu.”

“Thật có duyên phận..... Cô muốn cướp người sao.” Một nam nhân đứng ở đằng sau lạnh chui vào áo lông, răng đánh lạch cạch vào nhau. Bên cạnh y một nam nhân đeo mắt kính không gọng, mặc âu phục vào áo khoác vàng nhạt, tay khoát trên lưng y.

“Ca khúc khái hoàn!” Lưu Thủy Không Hủ, chỉ vào người vừa nói chuyện nói: “Tiểu Bạch Tiểu Bạch, đây là Phỉ Tiểu Phong, bên cạnh cậu ấy là bang chủ đại nhân Bất Chu Hầu.”

Thường Tiểu cười gật đầu, Thích ăn chân dê nướng bên đây lại chảy nước miếng, nói: “Tiểu Bạch tớ là Thích ăn chân dê nướng, Tiểu Bạch cười lên có má lún đồng tiền đáng yêu quá.”

“Đã 11 giờ rồi, sao người còn chưa tới đủ.” Quân Lâm Thiên Hạ nhìn nhìn đồng hồ, một phút đồng hồ không kém, oán giận nói.

“Đừng có gấp nha,” Lưu Thủy Không Hủ nói: “Xá Sinh Nuốt Phật gọi điện cho tớ nói không đến được, giáo viên của cô ấy hai ngày nay tự nhiên đòi kiểm tra.”

Thích ăn chân dê nướng phất phất tay, “Không hủ không hủ, Tiểu Lâm Tử căn bản không phải hỏi nuốt Phật a, cậu ấy hỏi Thập Niên mà, cậu phải thông cảm, thụ đang nóng lòng a.”

“Tôi mới không phải chờ anh ta.” Quân Lâm Thiên Hạ mắt tự nhiên nói: “Tôi đang nói tra quân gia của Giáng Tuyết sao chưa đến.”

“Chúng ta vào trước ha?” Bất Chu Hầu chen vào nói.

Thường Tiểu cũng hiểu được, trời lạnh như vậy mà đứng ngoài đường quả thật là tra tấn, vào trong tốt hơn, dù sao cũng đã đặt trước rồi mà.

“Nơi này không có người cho tớ tiền tớ cũng không dám đi.” Thích ăn chân dê nướng nhìn nhìn khách sạn lộng lẫy phía sau, cô tình nguyện đứng bên ngoài hứng gió, cũng không dám đi vào, sẽ mất mặt lắm.

Phỉ Tiểu Phong phì một tiếng, không phúc hậu cười lên. Vẫn là Bất Chu Hầu nói chuyện, “Đi vào trước đi, bên ngoài chờ rất lạnh.”

Anh ta còn chưa dứt lời, liền thấy một chiếc siêu xe màu đen dừng lại, Thường Tiểu nhận ra là xe của Phùng Quý Hiên. Quả nhiên, xe dừng lại cửa liền mở ra, Phùng Quý Hiên một thân âu phục áo sơ mi măng tô, còn thắt caravat, ăn mặc không khác với lần “Hẹn hò” lần trước lắm, nhưng.....

Phùng Quý Hiên vừa bước ra mọi người đều sững sốt, nam nhân xuống ra, trên tay còn cầm một đóa hoa hồng lớn, cực kỳ xa hoa.

“Tặng cho emTiểu Tiểu.” Phùng Quý Hiên đi tới, liền đem hoa để trước mặt Thường Tiểu.

Thường Tiểu nhìn bó hoa lớn như vậy có chút phản ứng không kịp, đầu óc choáng váng, trong khoan mũi tràn ngập mùi hoa. Cậu có chút ngượng ngùng, một tên đàn ông bị người ta tặng hoa cảm giác có chút kỳ quái, nhưng bó hoa lớn như vậy, người qua đường đều nhìn. Mặc dù ngượng ngùng nhưng trong lòng vẫn rất vui vẻ, nhanh chóng nhận lấy, thật sự là rất nặng.

“Không cần phải nói,người này khẳng định là tra quân gia.”

Lưu Thủy Không Hủ và Thích ăn chân dê nướng cùng nhau “Hắc hắc hắc” cười xấu xa, lúc này không tiếng động chiến thắng, khiến Thường Tiểu càng thêm ngượng ngùng.

Thích ăn chân dê nướng nói:“Quần chúng vậy xem có phải nên yêu cầu một nụ hôn hay không?”

“Phùng Quý Hiên.” Phùng Quý Hiên đương nhiên sẽ không ở trước mặt mọi người hôn Tiểu Tiểu nhà hắn, loại chuyện này không thể chia sẻ, vì thế cực kỳ kiêng lời giới thiệu tên của mình.

“Trách không được của tên nhân vật của cậu gọi là Quý Hiên.....” Quân Lâm Thiên Hạ thật sự bội phục hắn, lúc trước cậu nghĩ tên ID muốn những nào.

“Sao mấy cậu đứng ở ngoài, đứng xếp hàng chào đón tôi hả?” Phùng Quý Hiên nhìn nhìn nhân số, cũng đông đủ rồi. Hắn vốn tưởng mình đến trễ một chút có thể vào phòng tặng hoa, ai ngờ mọi người vẫn đứng ở ngoài, vì thế chỉ tiết tặng hoa đã an bài trước đành phải thực hiện trên đường.

“Có khi nào Thập Niên không đến không? Đi thôi, vào đó chờ, đừng để Tiểu Tiểu nhà tôi đông lạnh bị bệnh.” Phùng Quý Hiên vung tay lên, khoác vai Thường Tiểu dẫn đầu đi vào khách sạn. Vì vậy mọi người liền đi vào.

Vào phòng, Lưu Thủy Không Hủ nói một câu “Làm mù mắt chó của tớ, dù có lột hết gia sản của tớ cũng không đủ tiền trả đầu.....”

Phùng Quý Hiên nói:“Nơi tôi chọn đương nhiên tôi trả.”

Bọn họ ngồi xuống Quân Lâm Thiên Hạ lại lấy điện thoại ra nhìn, sau đó phát tin nhắn cho Thập Niên, nói với anh ta mọi người đã đến chỉ còn mình anh, chừng nào thì anh tới.

“Thập Niên chắc không phải bị lạc đường chứ?” Phỉ Tiểu Phong ngồi bên cạnh cậu ấy , thấy cậu gửi tin nhắn, không khỏi nói.

“Anh ta nói phải nửa tiếng nữa, không biết chạy đi đâu.” Quân Lâm Thiên Hạ nhìn Thập Niên trả lời có điểm mất hứng, cư nhiên còn nửa tiếng nữa?

“Tiểu lâm tử không tức giận nga, chúng ta không chờ cơm cho Thập Niên ăn.” Đối diện Thích ăn chân dê nướng nói.

“..... Bộ cậu dụ con nít hả?” Quân Lâm Thiên Hạ vô lực thổ tào.

Thường Tiểu nghe bọn họ nói, tuy rằng rất muốn tham gia đùa giỡn, nhưng trao đổi lại rất lao lực. Phùng Quý Hiên gọi người cầm thực đơn đến đưa cho Thường Tiểu, cho cậu gọi món ăn.

“Đây là đối đãi khác biệt a.....” Đợi mọi người nháo đủ, bắt đầu đối bụng. Lưu Thủy Không Hủ nhìn chăm chăm cái menu duy nhất trên tay Thường Tiểu, u u nói.....

Phùng Quý Hiên đang ân cần cùng Thường Tiểu xem thực đơn, sau đó còn gọi quản lý, giới thiệu những món ngon cho Thường Tiểu lúc này mới nói:“Để tôi đi gọi phục vụ lấy thêm cái menu, tôi nghĩ mọi người vui vẻ như vậy sẽ không đói.”

Phùng Quý Hiên nói xong còn chưa đứng dậy, thì nghe tiếng nói chuyện của phục vụ ở bên ngoài “Quý khách đi bên này, đây là phòng Phùng tiên sinh đã đặt.”

“Nha, Thập Niên đến kìa!” Thích ăn chân dê nướng ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Quân Lâm Thiên Hạ.

Không đợi Quân Lâm Thiên Hạ tạt mao, cửa đã bị đẩy ra, người đi vào làm Thường Tiểu sợ đến mức trợn tròn mắt, Phùng Quý Hiên cũng bị giật mình.

“Đây là.....?” Lưu Thủy Không Hủ suy tư.

“Ai nha, chúng ta quên Giang Nguyệt Bàn mất tiêu!” Thích ăn chân dê nướng bình tĩnh đại ngộ.

Cô gái đi vào mỉm cười, nhưng Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên đều cảm thấy như gió Tây Bắc đang thổi vào, xương cốt như bị đóng băng. Lời Thích ăn chân dê nướng nói làm cho lòng bọn họ “lộp bộp” một tiếng.

Vì thế mọi hình ảnh trong trò chơi về Giang Nguyệt Bàn lóe lên, nhớ lại đúng là rất hợp với tác phong của cô gái trước mắt.....

“Tôi là Giang Nguyệt Bàn, mọi người đến đủ hết rồi sao?”

Thường Thu đi vào, cười đến đặc biệt vô hại, có vẻ rất ôn nhu, còn hướng về Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên chớp mắt.

“Đồ đệ của tớ thật có khí tràng!” Thích ăn chân dê nướng hoàn toàn không cảm nhận được nỗi lòng của người khác, còn cười hi hi chào hỏi, nói: “Tớ giới thiệu với cậu, người đáng yêu nhất là tiểu bạch nha, bên cạnh cậu ấy là tra quân gia.”

“Tôi biết.” Thường Thu đi tới, an vị bên tay trái Thường Tiểu, sau đó hòa ái dễ gần nhìn Phùng Quý Hiên, nói: “Tra quân gia, bây giờ cậu còn dám theo tôi đoạt tiểu bạch không?”

Phùng Quý Hiên giật mình một cái, cười ha hả nói: “Nào dám a, học tỷ chị hiểu lắm rồi.”

“Tình huống gì đây?”

“Tớ cảm thấy còn có nội tình.”

“Tra quân gia đột nhiên trở nên chân chó.”

Thường Tiểu phản ứng lại liền cảm thấy buồn cười và bất đắc dĩ, cậu đầu nghĩ đến đồ đệ mình lại là chị hai? Lại nghĩ đến trò chơi, Phùng Quý Hiên bởi vì ghen tỵ và chính Giang Nguyệt Bàn, vốn cô là tân thủ cái gì cũng không biết, bị xoay như chong chóng

Vì thế kết luận lại là, Phùng Quý Hiên chết chắc rồi.....

“Để tôi với giới thiệu với mấy cậu” Phùng Quý Hiên tiếp tục chân chó nói: “Vị này là chị hai Tiểu Tiểu nhà tôi.”

Mọi người lập tức biến thành mặt này “= =”

“Học tỷ coi thực đơn đi, muốn ăn gì cứ gọi, hôm nay em trả tiền”, Phùng Quý Hiên nhìn Thường Tiểu ở bên cạnh vụng trộm cười, nhanh chóng vượt mông ngựa, đem thực đơn đưa cho Thường Thu.

“Hảo thần kỳ, tiểu đồ đệ cư nhiên là chị của Tiểu Bạch.....”

“Tớ cũng thấy thần kỳ nữa,” Thích ăn chân dê nướng lập tức hoảng hốt, nhìn Thường Thu nhìn Thường Tiểu lại nhìn Phùng Quý Hiên, sau đó bắt đầu cười quỷ dị, nói “Tớ đột nhiên biến thành sư phụ của chị Tiểu Bạch, thân phận cao hơn một tầng có phải hay không.”

Quân Lâm Thiên Hạ tạt một chậu nước lạnh xuống cười nói: “Tiểu Bạch cũng là sư phụ của Giang Nguyệt Bàn mà, thân phận của mấy người sẽ rồi đó.”

Cùng một trận chiến Lưu Thủy Không Hủ lập tức hỗ trợ, nói: “Tiểu lâm tử, Thập Niên nhà cậu sao còn chưa đến, anh ta đến trễ nhất đó.”

Võng du chi cư tâm bất lương –

45. Chương 45: Offline 2...

Trong khi mọi người đùa giỡn đã qua hơn nửa tiếng, đúng 12 giờ mới gọi phục vụ đến chọn món ăn.

Quân Lâm Thiên Hạ lại nhìn di động, không có tin nhắn mới nào, Thập Niên nói nửa tiếng cũng đã sớm qua. Không nghĩ sẽ giống như mọi người nói, không đến đây đi? Nghĩ như vậy sắc mặt cậu có chút không tốt, cả người cực khó chịu.

Thích ăn chân dê nướng cười ha ha nói: “Hay cậu gọi điện thoại cho cậu ấy đi, tớ thấy chắc lạc đường rồi quá, ngốc còn hơn tớ nữa.”

Lời vừa dứt, di động Quân Lâm Thiên Hạ liền vang lên, hiển thị là Thập Niên, cậu lập tức ngồi thẳng lưng, do dự có nên nghe liền hay không. Cả một đồng người “xoạt” một cái đồng loạt nhìn về phía cậu, bây giờ nói người gọi không phải Thập Niên cũng không ai tin đâu.

“Ừ, sao anh còn chưa đến, không đến tui ăn trước à, chờ xương lại cho anh gặm.” Quân Lâm Thiên Hạ nhận cuộc gọi, khẩu khí tuyệt đối không tốt chút nào.

“Tiểu Lâm,” Thập Niên bên kia chắc là đang ở ngoài đường, có thể nghe thấy tiếng gió nói: “Anh đang trên đường đến, lập tức tới nơi.”

“Vừa rồi cũng nói sắp tới vậy, gần 1 tiếng luôn rồi, quỷ mới tin anh đến liền.” Quân Lâm Thiên Hạ thấy mọi người nhìn mình, có chút mất tự nhiên, nhỏ giọng lại cầm điện thoại chạy ra ngoài. Rước lấy ở đằng sau một đồng người cười gian.

“Tôi nói anh đã kéo đến hơn 1 tiếng rồi, không phải bị đông chết ở bên ngoài rồi chứ. Thật sự là gặp quang tử a, không dám tới gặp mặt cứ việc nói thẳng, tôi cũng chưa có ghét bỏ anh.” Quân Lâm Thiên Hạ đến bên ngoài lá gan liền buông ra, chế nhạo hai câu.

“Ừ.....” Ai ngờ đối phương không có phản bác, ngược lại ngữ khí có chút nghiêm trang, khiến Quân Lâm Thiên Hạ nói đùa đều cười không nổi.

Giọng nói Thập Niên truyền từ điện thoại ra “Thật sự không dám gặp em, làm sao đây?”

“Tôi đi,” Quân Lâm Thiên Hạ bị hấn làm cho sững sốt, kế tiếp nói: “Sao hôm nay anh lè mề vậy, nói chuyện như sắp chết á, có cái gì mà không dám đến. Anh lớn lên có 1 con mắt hai cái mũi hay sao?” Nói xong cười cười, nghe thấy tiếng cười to trong phòng truyền ra, nghĩ chắc mọi người lại bắt đầu đùa giỡn “Đúng rồi, anh đừng nói với tôi là từ BL biến thành BG nha? Anh đột nhiên biến thành nữ thì nói tôi biết một tiếng, để tôi chuẩn bị.”

Thập Niên bên kia cười một tiếng, “Vây lát nữa thấy anh đừng lấy đĩa chén đập anh nha, hoặc là quay đầu chạy trốn.”

“Anh mới quay đầu bỏ chạy, tôi mà chạy tới chơi game lên thể giới phát 10 lần tôi là tổng thụ.” Quân Lâm Thiên Hạ phát hỏa, há mồm phi thường “Ác độc”.

Thập Niên tâm tình hiển nhiên tốt lên, cúp điện thoại nói lập tức đến, Quân Lâm Thiên Hạ mới chịu đẩy cửa trở về.

Mọi người vẫn ngóng lỗ tai nghe động tĩnh bên ngoài, nhưng cách âm quá tốt, dứt quãng nghe không rõ. Thường Tiểu cũng mở to hai mắt, bưng chén trà tựa như cũng muốn vào giúp vui.

Phùng Quý Hiền nhìn vươn tay vụng trộm xoa lưng cậu, đương nhiên cực kỳ cẩn thận không để Thường Thu phát hiện. Thường Tiểu cả kinh mở to mắt, trên mặt có chút hồng, cũng không dám để Thường Thu phát hiện khác thường.

Phùng Quý Hiền đùa không đủ, vì thể thực tự nhiên khoát tay lên lưng cậu. Lưng Thường Tiểu liền căng thẳng, tuy rằng mùa đông mặc rất nhiều quần áo, nhưng trong đây vẫn rất ấm, áo ấm đã cởi, bên trong chỉ mặc một cái áo lông, cảm giác vẫn rất rõ ràng.

“Tiểu Bạch cậu nóng hả?” Phỉ Tiểu Phong ngồi đối diện cậu, đương nhiên không thấy bọn họ làm gì, chỉ thấy mặt Thường Tiểu hồng hồng. Kỳ thật y có chút nóng, lúc rời khỏi nhà bị cường chế mặt thêm một cái áo khoác, cho nên muốn trưng cầu ý kiến, sau đó chỉnh điều hòa thấp một chút.

“Tiểu Vũ, uống trà.”

Thường Tiểu bị cậu ấy nói, mặt còn đỏ hơn, nghĩ Phỉ Tiểu Phong chắc đã phát hiện. Cũng may Bất Chu Hầu đúng lúc rót trà cho Phỉ Tiểu Phong, sau đó hai người nói gì đó.

Thường Thu nhìn đương nhiên chú ý tới bộ dáng cười xấu xa của Phùng Quý Hiên, liếc hần một cái, cũng không nói gì. Phùng Quý Hiên như được cổ vũ, sau đó dịch ghế sang bên cạnh Thường Tiểu, chính đại quang minh đưa tay khoát lên lưng cậu.

Quân Lâm Thiên Hạ trở về một phòng đầy người quay đầu nhìn lại, mắt nào mắt nấy sáng ngời ngời, nhìn đến cậu sợ hãi, nhẹ mắng một tiếng nói:“Thập Niên nói anh ta lập tức đến.”

“Quá tốt, tớ sắp chết đói rồi.” Lưu Thủy Không Hủ lập tức hoan hô.

Chờ phục vụ đem đồ ăn lên thì nghe bên ngoài có người nói chuyện, như dẫn ai đó đến đây. Rất nhanh phục vụ dẫn một nam nhân mặc âu phục áp sơ mi đi vào.

Quân Lâm Thiên Hạ có chút khẩn trương, người đến khẳng định là Thập Niên không thể nghi ngờ, cậu muốn mình trông tự nhiên một chút, khi người kia đi vào trước tiên phải chào hỏi đã. Nhưng khi nhìn rõ gương mặt của người nọ, cậu sửng sốt.

“Ngạch, đừng nói với tớ là người quen nha.....”

Thích ăn chân dê nướng nhìn bộ dáng sững sờ của Quân Lâm Thiên Hạ cảm thấy không ổn. Loại này cảnh tượng này nhìn quen lắm, còn mới trình diễn nữa, vừa rồi khi Thường Thu đi vào, Thường Tiểu và Phùng Quý Hiên cũng là về mặt này. Nhưng trên mặt Quân Lâm Thiên Hạ còn kèm theo chút nén giận, hận không thể xông lên cho đối phương một đấm.

“Tiểu Lâm,” Thập Niên thoát nhìn rất thành thực, trên mặt mang theo tươi cười, hoàn toàn không giống bộ dáng do dự trong điện thoại, đi đến trước mặt Quân Lâm Thiên Hạ, nói:“Vừa rồi em nói sẽ không chạy trốn.”

“Fuck you!” Quân Lâm Thiên Hạ thật sự muốn đấm vào mặt anh một cái, nhưng vẫn kiêu ngạo, nghiêng rằng nghiêng lợi nói:“Chạy cái rắm, ông muốn chém anh. Anh vẫn muốn gạt tôi sao?”

“Càng ngày càng vi diệu” Lưu Thủy Không Hủ rụt lui.

Thập Niên phản ứng rất nhanh, giữ chặt tay cậu không cho cậu đánh, sau đó nói:“Tôi là Thập Niên, xin lỗi đã tới trễ. Tôi và Tiểu Lâm là thanh mai trúc mã.”

= A =

Biểu tình của mọi người rất nhất trí, nhìn Thập Niên rồi lại nhìn Quân Lâm Thiên Hạ. Thường Tiểu cũng chưa phản ứng lại, hai người kia quen nhau? Nhưng không giống a, nhìn phản ứng của Quân Lâm Thiên Hạ khẳng định không biết Thập Niên là thanh mai trúc mã của cậu ấy. Vì thế thuyết minh.....

“Tớ không nhìn lầm, cặp này quả nhiên là tàng sách.....” Thích ăn chân dê nướng kệt hơn mười giây rồi cục có thể lên tiếng,“Tiểu Lâm Tử khí tràng của cậu nhược bạo, vẫn phải bị ăn”

“Rốt cục biết vì sao Thập Niên đến muộn hơn một giờ”

“Phúc hắc công đứng không?”

“Vậy tiểu lâm tử là Tiểu Bạch thụ sao?”

“Cậu mới là Tiểu Bạch thụ!” Quân Lâm Thiên Hạ vốn muốn đánh người tay vẫn bị Thập Niên nắm không chịu buông, vốn đang bực mình, nghe hai người bên kia YY cậu là tiểu bạch thụ, lập tức tặc mao.

Cuối cùng Thập Niên kéo Quân Lâm Thiên Hạ ngồi xuống, Quân Lâm Thiên Hạ đặc biệt không được tự nhiên. Cậu và Thập Niên là thanh mai trúc mã, từ tiểu học đã ở cùng nhau, chơi game một thời gian dài như vậy cũng không phát hiện ra anh. Mà làm cho cậu buồn bực chính là, người kia vẫn biết cậu là ai.

Hồi tưởng tên thanh mai trúc mã ở trò chơi “Ngẫu ngộ” với cậu, sau đó cùng nhau thăng cấp, rồi đến mạc danh kỳ diệu cãi nhau biến mất. Vốn tưởng người kia sẽ biến mất mãi mãi, nhưng mình lại ngốc ngếch nhận tiểu hào thanh mai trúc mã Giáng Tuyết Bạc Đầu làm đồ đệ. Sau đó người kia lại xuất hiện, thổ lộ, vậy mà cậu đã chấp nhận.....

Quân Lâm Thiên Hạ càng nghĩ càng cảm thấy mình ngốc, để cho anh ta lừa gạt và đùa giỡn.

Thường Tiểu cảm thấy không khí quỷ dị, Thập Niên đối diện hiển nhiên có chút cao hứng, tuy rằng rất thành thực biểu tình không nhiều, nhưng khí tràng vẫn cảm giác được. Mà Quân Lâm Thiên Hạ bên cạnh anh ta, liếc mắt một cái liền biết phá lệ buồn bực.

“Đến ăn tôm nè, ăn cơm phải chuyên tâm.” Thấy Thường Tiểu nhìn chằm chằm Thập Niên, Phùng Quý Hiền liền không vui, gấp một con tôm lớn nhất cho Thường Tiểu, dời đi lực chú ý.

Thường Tiểu thực ngoan ngoãn gật gật đầu, sau đó đem cái đĩa nhỏ của mình đẩy qua bên hắn, nghĩ đối phương bỏ vào đĩa của mình vào được rồi, ai biết Phùng Quý Hiền hoàn toàn không muốn, hình nhưmuốn dứt cho cậu ăn.

Thường Tiểu ngưng ngưng, nhưng mấy người bên cạnh cũng không chú ý đến hai người bọn họ. Thường Thu, Thích ăn chân dê nướng và Lưu Thủy Không Hủ ba người không biết thảo luận cái gì, lú lú rất chuyên chú. Vì thế căn rằng một cái, há mồm ngậm lấy con tôm trên đĩa của Phùng Quý Hiền.

Phùng Quý Hiền rất vừa lòng, nếu bên cạnh không có người, có thể hôn môi một cái thì càng hoàn mỹ, nhưng bây giờ cũng được rồi. Liên tiếp gấp đồ ăn cho Thường Tiểu, cái đĩa trước mặt Thường Tiểu còn chưa ăn xong, đã mua thêm món khác.

“Quân gia chừng nào cậu đổi thành ôn nhu vậy.” Lưu Thủy Không Hủ ngẩng đầu trêu ghẹo nói.

Thích ăn chân dê nướng sữa đúng nói: “Này không phải là ôn nhu thuộc tính, ở đâu ra cái vụ tiểu công muốn tiểu thụ no chết mà là ôn nhu. Cái này rõ ràng là biểu hiện của dục vọng độc chiếm.”

Thường Tiểu chớp mắt nhìn 2 cái đĩa một cái chén trước mặt mình, bắt đầu ăn

Phùng Quý Hiền hoàn toàn không thèm để ý, nói với Thường Tiểu: “Đừng để ý mấy cô ấy, em cứ ăn đi. Mấy cổ là hâm mộ ghen tị thôi, không dám ăn nhiều, sợ ngày mai vừa mở mắt không có xương quai xanh.”

“Rất ác độc”

“Lần đầu tiên tớ thấy tiểu công nào miệng độc như vậy.”

“Tiểu Bạch cậu phải cố gắng áp đảo quân gia, tớ ủng hộ cậu.”

Nhược công..... Thường Tiểu ăn sườn xào chua ngọt, thiếu chút nữa nuốt luôn xương. Cậu cũng không có nói gì hết, tự nhiên bắt qua cậu. Nhược công gì đó, có thể sao.....

“Kỳ thật tớ lo cho Tiểu Lâm Tử sáng mai thức dậy không có xương quai xanh.....” Phỉ Tiểu Phong nhỏ giọng nói suy nghĩ của mình.

Kỳ thật là Quân Lâm Thiên Hạ ăn rất “Hung tợn”, giống như trút giận lên đó, từ lúc Thập Niên đi vào liền vùi đầu ăn, sức ăn rất kinh người.....

“Chắc Tiểu Lâm Tử đói bụng.”

“Đúng vậy, chờ người chờ đến đói.”

“Tiểu lâm tử, bữa cơm này là quân gia mời, không phải Thập Niên.....”

Quân Lâm Thiên Hạ bị bọn họ nói có chút ngưng ngưng, hơn nữa ăn nhiều như vậy đã no lắm rồi. Thập Niên bên cạnh thấp giọng nói câu, “Hay là cần anh cho hủ giận đi? Đừng cố quá.” Âm thanh của hắn rất thấp rất ôn nhu, nhưng lại nói tiếp một câu, “Cố giận thì giận ở đây nà.” Nói còn chỉ chỉ miệng mình.

Quân Lâm Thiên Hạ trợn trắng mắt, kích động cắn trúng đũa, răng vừa đau vừa xót.

“Lại thêm một đôi ân ái.”

“Có sao đâu, mắt chó của tớ lại mù lần nữa.”

“Quân gia và Tiểu Bạch là quang minh chính đại ân ái, lão đại và Tiểu Phong bên kia thì yên lặng ân ái, đến giờ ngay cả Tiểu Lâm tử và Thập Niên cũng.....”

“Đừng làm như bắt đắc dĩ như vậy, không phải mấy cậu thích xem sao? Còn làm bộ thâm trầm.” Quân Lâm Thiên Hạ phi thường không cho mặt mũi chọc thủng.

Thích ăn chân dê nướng dùng sức gặt đầu, nói: “Thích nghe ngóng, thỉnh tiếp tục ân ái! Đây là thức ăn tinh thần của chúng tớ, dù cậu ăn hết đồ ăn tụi tớ cũng không đói.”

“.....”

Bọn họ vừa ăn vừa đùa, đương nhiên ăn là thứ yếu, thức ăn tinh thần quan trọng hơn. Vài người cười cười, nghe cửa phòng có người gõ cửa, phục vụ bên ngoài: “Phòng của Phùng tiên sinh ở đây.”

“Nha? Chúng ta còn thiếu người sao?”

“Có khi nào là Xá Sinh Nuốt Phật không?”

“Nhưng cậu ấy nói với tớ là không đến được, bây giờ chắc còn đang thi mà.”

Mọi người mặt đầy hiếu kỳ, liền thấy cửa bị đẩy mạnh ra, khí lực thật sự không nhỏ. Người đi vào là một cô gái, phục vụ ở đằng sau cũng bị giật mình, hoàn toàn không biết vì sao.

Thích ăn chân dê nướng và Lưu Thủy Không Hủ đã gặp qua Xá Sinh Nuốt Phật, người vào căn bản không phải Xá Sinh Nuốt Phật, không biết là ai. Nhưng người này Thường Tiểu lại biết. Cậu tuy gặp không nhiều lắm, chỉ gặp mấy lần, cô gái này không phải Tôn Mẫn thì là ai nữa? Thủy Tinh Đồng Thoại.

Thủy Tinh Đồng Thoại đi vào liền nhìn chằm chằm Phùng Quý Hiên, sau đó lại nhìn thẳng vào Thường Tiểu. Bước lại gần cậu, nâng tay muốn tát Thường Tiểu.

Phùng Quý Hiên nhìn tư thế cô ta liền biết không có gì tốt, lập tức nổi giận, đường nhiên không để cô ta làm được, đứng lên kéo Thường Tiểu ra sau lưng mình. Nhưng hấn chậm một bước, Thường Thu bên cạnh còn nhanh hơn.

Thường Thu lần này giống như đã nổi giận thật sự, bắt lấy cổ tay Tôn Mẫn, thiếu chút nữa đã tát một cái trở về.

Tôn Mẫn không đánh được Thường Tiểu, ngược lại như là bị người ta đánh, lập tức bắt đầu rút nước mắt, gào lên: “Mày là hồ ly tinh, người thứ ba, thói tha không biết xấu hổ giết bạn trai của tao.”

Một phòng đầy người, nhìn thấy nhổ điên này muốn đánh tiểu bạch của bọn họ, đã tức giận. Nhưng nghe cô ta hét lên, đều là run run. Phỉ Tiểu Phong càng là khoa trương, “Phốc” một cái cười văng lên, miếng thịt cậu cắn vào miệng còn chưa nuốt xuống, bây giờ đã dâng hiến cho sàn nhà.....

“M* nó, cô nói cái gì, nói lại lần nữa coi.” Thường Thu khí chất nữ vương bình tĩnh hằng ngày đã biến mất, nổi giận có chút giống phụ nữ chanh chua, nhưng không thể không nói thực sự rất hung dữ.

Tôn Mẫn bị dọa đến sững sốt, lập tức tỏ ra ủy khuất, sợ hãi lại ương bướng, vừa khóc vừa nói, “Làm gì không dám nói? Nó chính là không biết xấu hổ.....”

Phùng Quý Hiên bên này nhìn như thật sự sinh khí, bình thường đừng thấy Phùng Tứ thiếu cợt nhả, động đến hấn không dễ đâu. Hấn cầm tay Tôn Mẫn, kéo người ra cửa. Phục vụ sợ tới mức lùi lại mấy bước.

“Thất thần làm gì, gọi bảo an đến đây. Nơi này không có bảo an hả?” Phùng Quý Hiên nhìn lướt qua phục vụ, “Không có bảo an thì bấm 110 gọi cảnh sát đến.”

“Có, có, tôi lập tức đi gọi,” Phục vụ nhanh chóng chạy đi gọi bảo an.

Tôn Mẫn nghe nói Đoàn Diệt muốn offline hỏi địa chỉ, tính chạy đến náo loạn một chập, khiến cho Phùng Quý Hiên và thằng Giáng Tuyết Bạc Đầu kia mất mặt. Nhưng làm vậy, lại chọc trúng chỗ của Phùng Quý Hiên.

Tôn Mẫn sợ tới mức mở to hai mắt, cũng không dám khóc, càng đừng nói la hét. Phùng Quý Hiên lạnh lùng nhìn chằm chằm cô ta, nói: “Nếu nói đến ai không biết xấu hổ cô làm ơn đi soi gương dùm trước. Là ai đề nghị chia tay? Bây giờ lại chạy tới đây gây sự mới là không biết xấu hổ.”

Hắn nói xong “Phanh” một tiếng liền đóng cửa lại, Tôn Mẫn đứng ở bên ngoài chưa phục hồi lại tinh thần, dù sao trong phòng không nghe thấy bên ngoài nói gì.

Bị cô ta quậy như vậy, không khí trong phòng có chút kỳ quái, không phải là xấu hổ, mà là phản ứng không kịp. Thường Tiểu bị câu “Hồ ly tinh”, “Người thứ ba” kia làm. Nghĩ rằng thật sự là oan uổng quá, tuy rằng lúc trước mình chơi game có chút ý nghĩ xấu xa, nhưng cũng đâu có tính giết bỏ người ta. Đầu năm nay thậm chí đều là phạm pháp

Võng du chi cư tâm bất lương –

46. Chương 46: Mang Về Nhà...

Bị Tôn Mẫn phá như thế, nửa ngày không khí trong phòng mới tốt hơn một chút. Thích ăn chân dê nướng và Lưu Thủy Không Hủ cố gắng làm bầu không khí vui hơn, ngồi kể chuyện cười.

Thường Tiểu kỳ thật không cảm thấy gì cả, cũng đâu để ý, chủ yếu là cậu không biết Tôn Mẫn, hoàn toàn không tìm được cảm giác mình là nhân vật chính. Ngược lại là Thường Thu tức không chịu nổi, bên kia Phùng Quý Hiên cũng không cao hứng.

Phùng Tứ thiếu trầm xuống dọa đến mọi người, Thích ăn chân dê nướng và Lưu Thủy Không Hủ ngồi nói đùa nửa ngày. Thường Tiểu cũng biết có chút ngượng ngùng, bữa ăn này xem như là cậu phá hoại đúng không?

Vì thế gấp đồ ăn cho Thường Thu bên trái Phùng Quý Hiên bên phải, như đang lấy lòng. Còn chớp chớp mắt, cười lộ ra má lún đồng tiền.

Dù sao không khí cũng đỡ hơn ban nãy, mọi người bắt đầu vừa nói vừa cười. Ăn cơm xong đã hơn hai giờ, kế hoạch ban đầu là muốn đến KTV hát. Tuy rằng mùa đông ở Bắc Kinh không lạnh lắm, nhưng cứ ở bên ngoài làm sao chịu nổi, KTV vừa náo nhiệt vừa ấm áp rất thích hợp. Nhưng lúc trước không ai biết Thường Tiểu không thể nói chuyện. Vì vậy, có chút do dự.

Thường Tiểu lập tức tỏ vẻ mình đi đâu cũng được, tuy rằng không thể hát, nhưng có thể nghe, như vậy cũng vui rồi.

Mọi người thương lượng xong vẫn giữ nguyên kế hoạch. Bên cạnh khách sạn đều là nơi giải trí, có KTV, đơn giản đi qua, vào phòng mua chút thức uống và bia.

Thích ăn chân dê nướng chọn bài, bấm một đồng chịu không nổi, cái gì đội ca đội viên linh tinh, nhưng chọn rồi cô ấy lại không hát, ngược lại đưa cho người khác, ngồi một bên chế giễu. Quân Lâm Thiên Hạ bị cô nhét microphone vào tay, đánh chết cậu cũng không hát, sau đó bắt đầu đùn đẩy cho mọi người, nhưng ai cũng không chịu mở miệng.

Phùng Quý Hiên và Thường Tiểu ngồi trên sofa bên tay trái, Thường Tiểu giữa trưa ăn cũng không ít, bây giờ cũng đã no, tuy rằng mọi người rất náo nhiệt, nhưng cậu vẫn thấy buồn ngủ.

Phùng Quý Hiên thấy bộ dạng của cậu có chút buồn cười, bên kia sói tru quỷ kêu, vậy mà cậu có thể buồn ngủ cho được. Vươn tay khoát lên sofa, nhẹ nhàng xoa vành tai cậu.

Thường Tiểu giật mình một cái, thì nghe tiếng cười bên cạnh, không khỏi trừng mắt. Ai biết Phùng Quý Hiên một chút cũng không thu liễm, ai ngờ hắn lớn mật như vậy, vươn người tới, nhanh chóng hôn xuống môi cậu.

Thường Tiểu sợ tới mức xém đứng dậy, tuy phòng này rất lớn, nhưng cũng có rất nhiều người. Khẩn trương nhìn xung quanh, cũng may mọi người đang nghe Thập Niên hát, không chú ý bọn họ.

“Không ai thấy hết.” Phùng Quý Hiên còn thiện ý nói một câu, sau đó xích lại: “Tiểu Tiểu, vừa rồi cô gái kia.....”

Thường Tiểu nghe hần nhắc tới Tôn Mẫn, quay đầu nhìn hần, Phùng Quý Hiên khó có được nói xin lỗi. Nam nhân nói: “Lúc trước anh đã chia tay với cô ấy, hơn nữa là cô ta đề nghị, anh cũng đồng ý. Không nghĩ tới bây giờ chạy đến còn nói em như vậy. Khiến tâm tình em không tốt, nhưng anh cam đoan từ nay về sau sẽ không có nữa.”

Thường Tiểu nghĩ rằng Phùng tứ thiếu cũng có lúc xin lỗi, thật sự là rất khó gặp, hào phóng lắc lắc đầu. Sau đó Phùng Quý Hiên hiển nhiên cao hứng không biết đông tây nam bắc bắt đầu được một tác lại muốn tiến một thước.

Phùng Quý Hiên nói: “Thật sự không tức giận sao? Nhưng anh thấy em cũng đâu có hưng trí, mọi người ồn ào như vậy mà em lại buồn ngủ. Hay em hôn anh một cái đi, chứng minh mình không có không vui.”

Thường Tiểu ngốc, quả nhiên Phùng tứ thiếu hoàn toàn không có ý sảm hối, hần lại đùa giỡn cậu..... Ngẫm lại cũng không thể ở trước mặt nhiều người hôn hần, trực tiếp không để ý đến hần giả bộ như không nghe thấy.

“Hai đứa làm gì vậy?” Thường Thu chọn bài xong đột nhiên quay đầu nhìn Phùng Quý Hiên và Thường Tiểu.

Hai người bị nhìn lập tức lắc đầu tỏ vẻ mình chưa làm gì cả. Vì thế Thường Thu nói: “Phùng thiếu gia không hát à? Tôi nghe nói cậu rất thích mà, còn thường xuyên khiến mấy em nhỏ hồn phi phách tán.”

“Học tỷ chị nghe ở đâu vậy” Phùng Quý Hiên run rẩy, tuy rằng Thường Tiểu không giận, nhưng chị hai nhà Thường Tiểu vẫn rất để ý.....

Mọi người hiển nhiên đều đứng bên phe Thường Thu, cũng ồn ào theo. Trên YY ai cũng chưa nghe thấy Phùng Quý Hiên hát, vừa bảo hần hát Phùng Quý Hiên liền từ chối cho có lệ, nên bọn họ thực sự muốn nghe

Phùng Tứ thiếu kỳ thật trừ bỏ tiền nhiều đẹp trai ra, hát cũng rất hay. Cho nên lần này rất hào phóng chọn mấy bài, sau đó hát lên.

Đại gia đang chuẩn bị chọc ghẹo, cuối cùng không cười nổi.....

Bọn họ ở KTV đến chiều, tối lại đi ăn cơm, rất cao hứng, Thích ăn chân dê nướng đề nghị khỏi về khách sạn, đi chơi thâu đêm luôn.

Thường Tiểu nghe thế nháy mắt ngây người, sau đó Phùng Quý Hiên liền tiếp lời nói: “Thâu đêm đương nhiên không được, hôm nay Tiểu Tiểu nhà tôi phải đi theo tôi.” Ngữ khí của hần cực kỳ ái muội, còn ôm bả vai Thường Tiểu.

Tất cả mọi người đều mặt “=0=”, tỏ vẻ đã hiểu, lại bắt đầu trêu đùa, nói cái gì nhất định phải ôn nhu, nhần nhin mới sung túc, đừng để Tiểu Bạch bị sót.

Thường Thu đương nhiên ngoại lệ, lập tức nói: “Ai phê chuẩn!”

Nhưng Phùng Quý Hiên cũng không để ý, còn đá lông nheo với Thường Thu hai cái. Cuối cùng kéo Thường Tiểu đi, hai người lên xe, nhanh như chớp không thấy bóng đâu.

“Quân gia chạy lẹ vãi.....”

“Phải rồi, cậu không biết quân gia có kỹ năng “rượt đuổi” có thể tùy thời lên ngựa à? ”

“Nói cũng phải a.....”

“Hơn nữa quân gia còn có ‘Ngự xông xáo’ kỹ năng, gia tăng tốc độ.....”

Thường Tiểu bị Phùng Quý Hiên mang đi, có điểm , nghĩ sau kia về nhà chị hai chắc chắn sẽ nổi điên, nội tâm có chút không yên. Mà càng làm cho cậu không yên chính là lời của Phùng Quý Hiên.

“Đến nhà anh.” Phùng Quý Hiên lời ít ý nhiều, lái xe thẳng đến nơi.

Thường Tiểu choáng váng, bây giờ đã hơn 11 giờ, còn đến nhà hần..... Hơn nữa từ “nhà” này rất không rõ, nhớ đến những lời Phùng Quý Hiên nói trước đó, không phải hần định mang cậu về gặp người nhà chứ.....? Nhưng lại cảm thấy không có khả năng.

Phùng Quý Hiên đương nhiên không cho cậu cơ hội phản bác, tuy rằng đã khuya, nhưng đêm Giáng Sinh kéo dài, vẫn còn rất nhiều xe đang chạy, chờ bọn họ đến nơi đã gần 12 giờ.

Phùng Quý Hiên dẫn cậu đến biệt thự của mình, điều này làm cho Thường Tiểu nhẹ nhàng thở ra. Hai người đi vào, bên trong tuy rằng không ai, nhưng vẫn bật đèn, tựa hồ đã chuẩn bị sẵn, có chút khác thường, phòng khách đặt một cây thông Noel bên trên trang trí cái loại dải băng.

“Anh đã gửi tin cho học tỷ, nói hôm nay em không về.”

Thường Tiểu có điểm phản ứng không kịp, cũng không biết hần gửi khi nào, hơn nữa Thường Thu đã đồng ý? Hoặc chị hai không có đồng ý mà Phùng Quý Hiên cho rằng đối phương ngầm đồng ý Mặc kệ như thế nào, bỗng nhiên tim cậu đập thật mau, có chút khẩn trương.

“Anh dẫn em lên lầu, ở ngoài cả ngày rồi đi tắm trước đi, sau đó em muốn chơi game hay là đi ngủ?” Phùng Quý Hiên vừa nói vừa mang cậu lên lầu, sau đó lấy ra cái áo ngủ ra, lại dẫn cậu đến phòng tắm.

Thường Tiểu cầm chiếc áo tắm màu trắng có chút do dự, tay hơi run lên, cảm thấy cứ như đang nằm mơ.

“Không lẽ muốn tắm chung với anh?” Phùng Quý Hiên thấy cậu không vào, không khỏi cười nói.

Thường Tiểu lập tức đỏ mặt, cậu không có nghĩ như vậy nha, nhanh chóng cầm áo tắm chạy vào sau đó đóng cửa lại.

Thường Tiểu vào phòng tắm, ngâm mình trong nước nóng, cả ngày ở ngoài rất mệt. Lúc offline vừa rồi, bây giờ đã bị Phùng Quý Hiên đem về nhà, khiến cậu có chút hoảng hốt, lại không hiểu sao có chút hưng phấn và cao hứng, tim đập càng lúc càng nhanh.

Cậu ngâm mình ở trong nước, trong phòng tắm toàn là hơi nước, đến mặt cậu cũng như bị đun nóng lên, như sắp bùng cháy. Cao hứng qua đi, trong lòng không khỏi run lên, hơi nước trong phòng mơ hồ hồ hồ như khói thuốc, khiến tim cậu đập nhanh, lại càng đập nhanh hơn.

Cậu từ trong nước ngồi dậy, rút nước đi, lúc này mới đứng dậy, không cẩn thận đụng phải chai dầu gội trên khay. Sàn làm bằng gạch men sứ, âm thanh va chạm rất lớn, làm người ta giật mình.

Phùng Quý Hiên ở bên ngoài hiển nhiên nghe thấy, vội vàng chạy vào, tưởng Thường Tiểu xảy ra chuyện.

Thường Tiểu bình thường tắm rửa không khóa cửa, chỉ đóng lại, đó là do Thường Thu yêu cầu cậu không được khóa, tập mãi thành quen. Thấy Phùng Quý Hiên chạy vào, cả người xích lỏa còn dính nước đứng đó, mặt lập tức đỏ lên. Chỉ chỉ cái chai ý bảo mình làm rơi.

Phùng Quý Hiên thấy cậu không có bị gì, nhẹ nhàng thở ra. Sau đó cũng không kiêng dè, cười tủm tủm đánh giá thân thể mảnh khảnh của Thường Tiểu, cơ thể được ngâm trong nước nóng có chút đỏ lên, từng giọt nước chảy xuống lộ ra một cảm giác kiều diễm. Khiến hần có xúc động muốn tiến lên ôm lấy người kia.

Kỳ thật Phùng Tứ thiếu cũng làm như vậy, trực tiếp ôm lấy Thường Tiểu. Hần còn mặc áo sơ mi âu phục, ôm như vậy cả người cũng dính nước.

Quần áo so với da thịt Thường Tiểu lạnh hơn một chút, Thường Tiểu kinh ngạc nhảy dựng, thấy tay Phùng Quý Hiên vừa đặt trên eo vừa đặt trên hông cậu liền không dám nhúc nhích.

“Làm anh sợ muốn chết.” Tay Phùng Quý Hiên lưu luyến qua lại trên vòng eo tinh tế của Thường Tiểu, nói: “Tắm xong rồi đứng không? Vậy anh ôm em đến giường, đừng để bị cảm lạnh.”

Thường Tiểu muốn nói không cần, cậu cũng có thể đi ra ngoài. Nhưng người nọ dường như không hiểu, cầm cái khăn tắm lớn cả dục bào cũng không thềm lấy, ôm cậu lên, ra khỏi phòng tắm, đặt cậu lên giường, sau đó kéo chăn qua che lên.

“Anh cũng đi tắm một cái, rất nhanh sẽ trở lại.”

Thường Tiểu chôn trong chăn không dám bước ra, nghe thấy lời Phùng Quý Hiên nhanh chóng gạt đầu, mắc công đối phương lại thấy gương mặt đỏ bừng của cậu.

Chờ Phùng Quý Hiên đi rồi Thường Tiểu mới thấy có vấn đề, dục bào cậu để trong phòng tắm không kịp lấy ra, chỉ có cái khăn tắm lớn này thôi, cũng không có quần áo, quần lót cũng chưa mặc..... Nghĩ như vậy cậu lại có chút ngưng ngừng.

Muốn đi tìm quần áo, nhưng nhìn một vòng, trong phòng không có giá áo, chỉ có một cái tủ thật lớn bên cạnh cửa. Cậu do dự một chút, mặc đại cũng không được, nhưng xích lõa thế này thì

Thường Tiểu rón ra rón rén đi đến tủ quần áo lấy một bộ, nhưng vừa xốc chăn lên, nghe thấy tiếng nước trong phòng tắm ngừng lại. Cậu run lên một cái, nhưng Phùng Quý Hiên không ra nhanh vậy đâu, dù sao cũng phải lau mình, còn mặc quần áo nữa.

Nhưng Thường Tiểu đã sai rồi, chờ cậu xích lõa đứng bên giường, cửa phòng tắm mở ra. Mà nam nhân giống cậu cũng chỉ quần một chiếc khăn tắm, cả người ướt sũng cũng không thềm lau, từng giọt nước lã tã rơi xuống

Thường Tiểu choáng váng, sững sốt vài giây, cuối cùng phản ứng được “vèo” một cái quay về giường, cố sức lôi kéo chăn quần người mình lại.

Phùng Quý Hiên cũng không nghĩ tới vừa đi ra lại nhìn thấy thân thể trơn bóng của Thường Tiểu, cười một tiếng đến gần, nhìn tủ quần áo một cái lại cố ý hỏi: “Tiểu Tiểu muốn đi đâu? Uống nước à?”

Thường Tiểu nghĩ rằng cái này không phải biết rõ còn cố hỏi sao? Không khỏi ngẩng đầu trừng mắt nhìn hấn một cái. Ai ngờ người kia thật sự đi đến cạnh bàn rót một ly nước.

“Trong phòng tắm có chút nóng, uống nước cho nó mát.” Quý Hiên cầm ly nước đi đến, uống một ngụm liền cúi người hôn Thường Tiểu.

Thường Tiểu bị hấn kéo lại, lập tức cảm giác được một đôi môi nóng bỏng áp lên, sau đó một dòng nước chạy vào. Độ ẩm vừa đủ, cậu vừa sợ vừa lo, theo bản năng ngẩng đầu, nước tràn ra khoe miệng chảy xuống cổ, chần và drap giường ướt một mảnh.

Phùng Quý Hiên cũng không để ý đến nó, tách môi cậu ra đẩy nụ hôn sâu hơn, hai tay dè vai cậu lại, không để cậu trốn tránh.

Tim Thường Tiểu đập cực nhanh, từng nhịp như muốn phá hủy màng nhĩ, đến mức quên luôn cách thở, mọi thần kinh đều tập trung trong khoang miệng, đầu óc trống rỗng. Chỉ cảm thấy từng nơi đều bị đầu lưỡi đối phương đảo qua, giống như bị má ám, cảm giác ngứa ngứa lan đến toàn thân.

Hô hấp Phùng Quý Hiên cũng nhanh hơn rất nhiều, nhẹ nhàng cắn vài cái trên cánh môi mềm mại, lúc này mới lưu luyến buông ra, dọc theo giọt nước khô hôn cảm Thường Tiểu, nâng gáy cậu lên, ở xương quai xanh bồi hồi thật lâu.

Thường Tiểu thở gấp, chờ một lúc lâu mới thanh tỉnh hơn, mà trên cổ ngứa ngáy chịu không nổi, ngực lại có cảm giác hít thở không thông. Lúc này mới phát hiện hấn đã nằm trên người cậu, hai người quần lấy, chăn bị ném sang một bên, hơn phân nửa nằm dưới đất.

Thường Tiểu không biết làm sao, ngay khi cậu đang thất thần, đột nhiên điểm hồng trước ngực bị bao phủ, cậu kinh ngạc hét lên, mắt trừng thật lớn.

Phùng Quý Hiên cười, âm thanh của hấn có chút khàn khàn, nơi đó đã dựng lên, liền cúi đầu ngậm lấy nơi còn lại. Phản ứng của cậu còn lớn hơn, cả người run rẩy.

Thường Tiểu muốn đẩy hẳn ra, nhưng đối phương dùng răng nanh cắn một cái, đẩy hẳn cũng không buông, cảm giác tuy không đau nhưng lại có chút quái dị, khiến cậu không dám đẩy hẳn ra nữa ngược lại ôm chặt lấy đối phương.

Phùng Quý Hiên hiển nhiên rất vừa lòng, lúc này mới buông ra, hơi nâng mình lên, nhìn gương mặt đỏ bừng của Thường Tiểu, hỏi: “Thoải mái không?”

Võng du chi cư tâm bất lương –

Warning: H nha, ai chưa đủ 18 tuổi cấm đọc =)))

Tuổi biết cảnh báo chỉ để chơi vậy thôi, dù đủ hay không đủ mấy người cũng đọc à

47. Chương 47

Tựa như chịu kích thích quá lớn, Thường Tiểu chỉ nghe thấy Phùng Quý Hiên nói chuyện, nhưng vẫn ngơ ngác. Trên mặt đỏ như đổ máu, bây giờ đã không nói rõ được có thoải mái hay không, nhưng cảm giác hưng phấn và cảm giác quái dị tràn ngập đại não.

Tay Phùng Quý Hiên từ từ dời xuống, ở trên bụng cậu rồi di chuyển sang cánh hông, nhẹ nhàng vuốt ve, động tác càng lúc càng mạnh. Thường Tiểu hận không thể đạp hẳn một cước, che mặt mình lại, không được tự nhiên uốn éo thắt lưng.

Khi cánh tay rời khỏi hông mình Thường Tiểu nhẹ nhàng thở ra, nhưng trong giây tiếp theo trong đầu “oanh” một tiếng, hạ thân yếu ớt bị đối phương bắt lấy, không đợi cậu kinh ngạc đã bắt đầu chậm rãi di chuyển lên xuống.

Thường Tiểu há miệng hô hấp, mắt tròn tròn nhìn nam nhân trên người mình. Phùng Quý Hiên thở ồ ồ, tràn đầy dục vọng. Một bên hông một bên hông Thường Tiểu, cũng không xâm chiếm, giọng khàn khàn cười nói: “Em thấy sao? Thoải mái không?”

Thường Tiểu làm gì mà không biết xấu hổ đi gật đầu, nhắm chặt mắt nghiêng người sang nơi khác. Cảm giác từ hạ thân, khiến cậu không biết phải làm sao, trong cổ họng thỉnh thoảng phát ra đơn âm.

Phùng Quý Hiên cảm thấy bên dưới của mình cứng đến phát đau, nhưng vẫn cố chịu đựng, không ngừng hôn người dưới thân, như dùng cách này để giảm bớt căng thẳng cho cậu. Thường Tiểu nghiêng đầu, hẳn lại dùng miệng ma sát qua lại sau gáy, nhẹ nhàng cắn cắn. Dè ép lại dục vọng muốn dùng sức làm cậu, lúc này phải khắc chế.

Thường Tiểu cảm giác càng ngày càng mãnh liệt, thắt lưng không ngừng run rẩy, cậu muốn Phùng Quý Hiên dừng tay, chỉ có thể lắc lắc đầu cầu xin. Bỗng nhiên chạm đến một thứ, thắt lưng tê rần, thân thể cậu căng cứng, trong đầu trống rỗng, đầu ngưỡng về phía sau, cổ cong lên một độ cong hoàn mỹ.

Phùng Quý Hiên cảm nhận được chất lỏng trên tay, dục vọng bị dè ép giống như bị đánh vỡ. Bây giờ hẳn thật sự muốn cầm đôi chân thẳng tắp của người dưới thân lên, tách chúng nó ra, nhìn cánh hông bán mở, đem dục vọng đẩy vào.

Nhưng Phùng Quý Hiên vẫn còn lý trí, vươn tay ôm lấy Thường Tiểu, đối phương như đang thất thần, ánh mắt không hề có tiêu cự. Hắn đặt môi lên cánh hoa đang hé mở của người kia, đầu lưỡi vói vào lung tung dò xét, để giảm bớt chút áp lực cho cậu.

Thường Tiểu được thả ra, chờ đến khi thích ứng liền cảm thấy một vật cứng đặt ở hông mình. Cậu có chút không yên, cảm giác lần này không hề giống như những lần trước đó. Cảm nhận thân thể Phùng Quý Hiên dán vào người mình, tay người nọ dừng trên hông cậu, trái tim đập càng nhanh hơn.

Cậu nghĩ Phùng Quý Hiên sẽ tiếp tục, nhưng nam nhân ấy chỉ ôm cậu mấy phút, sau đó đứng lên mặc dục bào, cầm khăn tay lau sạch chất lỏng của Thường Tiểu, cầm cái chăn kéo lên đắp cho cậu.

Giọng của Phùng Quý Hiên khàn khàn, ho khan một tiếng, mới nói: “Anh phải vào nhà vệ sinh một lát, em mệt thì ngủ trước đi, lát nữa anh sẽ trở lại.”

Thường Tiểu sững sốt, thấy hần thật sự muốn đi, theo bản năng bắt lấy cánh tay đối phương. Phùng Quý Hiên nhìn thấy cậu đỏ mặt còn có chút thẹn thùng và mắt tự nhiên, không khỏi cười lên:” Tuy rằng anh rất muốn tiếp tục, nhưng anh đã hứa với học tỷ rồi. Nếu ăn em như vậy, ngày mai sẽ chết rất thảm.”

Thường Tiểu không biết trong lòng mình thấy thế nào, cũng ngưng ngưng buông tay hần ra. Phùng Quý Hiên cúi người hôn trán cậu, sau đó giúp cậu tắt đèn ngủ, đi vào phòng tắm.

Nhịp tim Thường Tiểu vẫn chưa bình phục, có thể nghe thấy cả tiếng hít thở của mình.

Đèn trong phòng tắm mở, ánh sáng mờ hồ xuyên thấu qua tấm kính mờ ảo. Cậu bình tĩnh lại, nghiêng người nằm trên giường. Vừa thả lỏng cả ngày mệt mỏi đánh úp lại, mơ mơ hồ hồ có chút buồn ngủ.

Thường Tiểu xác thực rất mệt, nhưng không biết vì sao lại ngủ không ngon giấc, cậu có thể nghe thấy tiếng nước “ào ào” trong phòng tắm. Trái tim đập càng lúc càng nhanh, mi mắt nặng trĩu bao quanh toàn là bóng đêm, không biết vì cái gì lại nhớ đến đêm giáng sinh nhiều năm trước.....

Khói, lửa, còn có cánh cửa sổ ấy.

Thường Tiểu sợ tới mức giật mình, ngồi thẳng dậy. Trước mặt vẫn là bóng đêm, nhất thời không thích ứng được. Trong lòng thoáng run rẩy, liền cảm giác có người cầm tay mình. Cậu giống như bị điện giật hất mạnh tay người ấy ra, yết hầu nức nở một tiếng.

“Làm sao vậy Tiểu Tiểu?” Phùng Quý Hiên mới từ phòng tắm đi ra, phải dùng tay giải quyết vấn đề còn phải dùng nước lạnh tắm rửa, vừa muốn nằm xuống thì phát hiện người bên cạnh đột nhiên ngồi dậy.

Tay bị hất qua, hần nhanh chóng ôm lấy an ủi cậu:“Em gặp ác mộng sao? Đừng sợ.”

Thường Tiểu hô hấp dồn dập, tim đập nhanh đến khó chịu, nửa ngày mới nhớ đến mình đang ở nhà Phùng Quý Hiên. Trong lòng từng trận từng trận đau nhói, cũng gắt gao ôm lấy đối phương.

Phùng Quý Hiên vỗ vỗ lưng cậu, do dự một chút nhưng vẫn nói:“Tiểu Tiểu, chuyện của em chị em có nói qua một chút với anh.” Hần dừng một chút,“ Em còn nhớ tên đồ đệ trong trò chơi không? Tiểu loli Thiên Sách ấy. Cậu ta là bạn học của em, anh cũng đã tìm cậu ấy hỏi.”

Thường Tiểu mở to hai mắt nhìn hần, thân thể có chút run rẩy. Phùng Quý Hiên cảm thấy đau lòng, càng dùng sức ôm cậu, trên vai một mảnh ẩm ướt.

Phùng Quý Hiên không nghĩ Thường Tiểu sẽ khóc, mỗi lần nhìn thấy Thường Tiểu đều là cười,“Xin lỗi, anh chỉ nghĩ.....” Hần nhất thời im lặng, cũng không biết an ủi người khác,“Anh ở đây, đừng sợ, có anh ở đây.”

Thường Tiểu giống như đang phát tiết, khóc nửa ngày, cuối cùng thoáng hơn một chút, mới chậm rãi dừng lại. Phùng Quý Hiên ngồi cùng cậu đến nửa đêm, mở toàn bộ đèn lên.

Thật vất vả Thường Tiểu mới bình tĩnh trở lại, có chút xấu hổ, lúc trước cậu thường xuyên gặp ác mộng, nhưng lúc ấy cũng không khóc như vậy. Vừa rồi có Phùng Quý Hiên an ủi, ngược lại cảm thấy trong lòng không thoải mái muốn trút ra hết.

Phùng Quý Hiên ôm cậu nằm xuống, cũng không tắt đèn “Anh ở bên cạnh nhìn em, chờ em ngủ mới thôi. Nếu tối có giật mình cũng phải gọi anh dậy. Về sau đêm giáng sinh anh sẽ ở cùng em.”

Trong lòng Thường Tiểu cảm thấy kiên định, vươn tay lấy di động để trên đầu giường, bắt đầu đánh chữ. Phùng Quý Hiên cũng không nhìn lên, chờ cậu đánh xong mới xem.

Trong lòng hần vẫn có chút để ý, có lẽ Thường Tiểu muốn nói chuyện đó với hần. Tuy rằng từng suy đoán rất nhiều, nhưng nhìn từng dòng chữ trên di động vẫn cảm thấy sợ hãi. Nói là sợ hãi cũng không chính xác, chỉ cảm thấy lưng có chút run rẩy.

Thường Tiểu lúc ấy theo Từ Lâm và người bạn khác cùng nhau đi chơi giáng sinh. Nơi ấy là biệt thự của Lâm gia, cách khá xa thành phố, cho nên tối cũng ở lại. Tối hôm đó bọn họ chơi game xong liền đi ngủ, ngủ rất trề.

Thường Tiểu bây giờ đã không nhớ rõ làm sao phát hiện hỏa hoạn, chỉ nhớ khi đó khắp nơi toàn là khói, mắt không nhìn rõ cổ họng lại đau. Từ Lâm dẫn theo hai người bọn họ, chạy tới ban công tầng ba. Nhưng khói quá nhiều, vừa đi đã không thấy ai.

Cậu và người bạn kia hoảng loạn, tìm không thấy Từ Lâm, đành phải dựa theo trí nhớ đi tìm. Đáng tiếc bọn họ đi nhầm, bị nhốt trong căn phòng không ra được. Cũng may chỗ đó cửa sổ.

Thường Tiểu vừa muốn tiến lên bò qua tường, nhưng cửa sổ khá cao, cậu có chút lao lực, hơn nữa bị cậu đã bắt đầu mơ mơ màng màng, cánh tay căn bản không dùng lực được. Cậu cảm giác có người cầm tay cậu, lúc này cậu mới từ cửa sổ leo lên.

Thường Tiểu cảm thấy không khí sạch sẽ đi vào phổi, thậm chí không kịp hô hấp liền vươn tay bắt lấy cánh tay dưới cửa sổ. Chỉ là cậu không nắm được gì cả, trống trơn. Trong nháy mắt, một con người cao to như cậu biến mất.

Toàn thân cậu đều lạnh lẽo, dựa vào cửa sổ gọi to tên người bạn ấy, nhưng không có ai đáp lại. Cậu muốn xuống dưới tìm lần nữa, nhưng lại do dự, chỉ trong chốc lát, khói đã dày đặc. Cậu hô to vài tiếng, khói xâm nhập khiến cậu choáng váng, cuối cùng ngã xuống cạnh cửa sổ hôn mê.

Khi Thường Tiểu tỉnh lại đã ở bệnh viện, Thường Thu thấy cậu tỉnh lại khóc đến tê tâm liệt phế. Hắn giật mình nhớ lại, bỗng nhiên cả người lạnh toát, run run dùng giọng nói khàn khàn hỏi chị hai bạn cậu đâu.

Vào thời điểm ấy cậu mới biết bạn mình đã chết, bên dưới cánh cửa sổ ấy. Thường Tiểu toàn thân run rẩy, đầu óc ong ong, yết hầu bị khói làm cho đau đớn, một khắc đó tại sao cậu lại do dự? Cậu không phải là người mà.

Cảm giác đôi tay người kia bắt lấy tay cậu vẫn còn rất rõ ràng.....

Phùng Quý Hiên không thể nào hiểu được cảm giác này, từ lúc sinh ra đến nay hắn chưa bao giờ đối mặt với sinh tử, người trong nhà ai cũng khỏe mạnh, không có cơ hội để an ủi cũng không biết phải nói như thế nào.

“Đừng sợ đừng sợ.” Phùng Quý Hiên lật người ôm lấy cậu, hôn mắt hôn mũi cuối cùng dừng lại trên môi, đây là cách an ủi của hắn.

Thường Tiểu cũng xoay người ôm hắn, mắt có chút đau, đáp lại nụ hôn của đối phương.

Đầu lưỡi hai người quấn lấy nhau, Phùng Quý Hiên lập tức hưng phấn, nhưng cảm thấy Thường Tiểu vẫn còn đang thương tâm sợ hãi, mà hắn như vậy không tốt lắm.

Thường Tiểu cũng cảm nhận được biến hóa từ hạ thân của hắn, thân thể cứng lại, có chút chần chờ vươn tay cầm lấy thứ nóng bỏng ấy. Phùng Quý Hiên hiển nhiên không nghĩ cậu sẽ làm vậy, hô hấp liền không ổn định.

“Tiểu Tiểu.....”

Thường Tiểu không bị hắn đẩy ra, ngược lại hai tay đều nắm lấy, sau đó bắt đầu hoạt động.

Hai người bọn họ vốn chỉ mặc dục vào, bị chà đạp như vậy sớm đã thoát ra, lý trí Phùng Quý Hiên cũng giống như quần áo trở nên rời rạc, như bị chuốc say, mượn rượu để hưng hăng giữ lấy cậu.

Phùng Quý Hiên bắt lấy cổ tay Thường Tiểu, đặt tay cậu lên đầu, đầu sức hôn lên bờ môi cậu, không ôn nhu như vừa rồi, dẫn theo một chút xâm lược.

Thường Tiểu thấy hắn ngăn cản động tác của mình, bắt đầu tranh đấu. Nhưng khí lực không bằng Phùng Quý Hiên, hơn nữa cánh tay bị giữ chặt không dùng được bao nhiêu sức. Vì thế không từ bỏ ý định nâng chân ma sát hạ thể đối phương.

Phùng Quý Hiên càng cản càng dùng sức, một đường trượt xuống, ngậm lấy điểm hồng lộ ra trên ngực cậu, khi nó sưng lên mới bằng lòng rời khỏi, thanh âm khàn khàn, cắn cắn vành tai Thường Tiểu nói: “Đừng nóng vội đừng nóng vội, anh sẽ thương em mà.”

Cả mặt Thường Tiểu đỏ bừng, ngượng ngùng nghiêng đầu giả chết.

Phùng Quý Hiên cười nhẹ một tiếng, lúc nặng lúc nhẹ nhu niết cánh mông của cậu “Ngày mai thể nào học tỹ cũng lột da anh.”

Hắn nói xong tách hai chân Thường Tiểu ra, lột cái gối dưới eo cậu. Thường Tiểu mắt tự nhiên muốn khép chân lại, nhưng lại bị người kéo cổ chân ra. Chiếc gối dưới eo cũng không thoải mái, hạ thân trắng trợn lỏa lồ trước mặt đối phương.

Đầu tiên Phùng Quý Hiên không xâm nhập, chỉ ma sát qua lại trên mông cậu, khiến cả người Thường Tiểu ngứa ngáy. Sau đó mới tách mông cậu ra, một ngón tay chen vào mật huyết. Không có trơn tề, huyết mật khô ráo, Thường Tiểu cảm thấy không thoải mái, tuy rằng không phải đau, nhưng rất kỳ quái.

Phùng Quý Hiên đẩy ngón tay vào, nhưng chỉ được một lóng. Hắn cảm thấy môi khô lưỡi chất, ngón tay bị bao lấy, nhục bích mềm mềm, hơn nữa lại rất nóng, khiến thần kinh của hắn như đứt ra từng đoạn.

Hắn rút tay lấy trơn tề. Thường Tiểu khấn trương đến quên cả hô hấp, cảm giác ngón tay Phùng Quý Hiên lại tiến vào, còn dẫn theo một chất lỏng lạnh băng. Có bôi trơn, đương nhiên thuận lợi hơn trước. Cả ngón ra ra vào vào rất nhẹ nhàng.

Thường Tiểu cắn môi, hắn có thể nghe được tiếng hít thở ồ ồ của Phùng Quý Hiên, không khỏi nắm chặt cánh tay đối phương. Phía sau đã tăng lên ba ngón, ra vào càng lúc càng nhanh, khiến eo cậu bị nâng lên. Tiếng nước *** mỹ kích thích thần kinh hai người, khiến bọn họ càng thêm hưng phấn.

“Anh muốn đi vào.”

Phùng Quý Hiên rút tay ra, thấp giọng nói bên tai Thường Tiểu. Thường Tiểu cảm thấy lỗ tai mình nóng lên, cậu không dám gật đầu, cũng sẽ không lắc đầu, ôm cổ đối phương xem như đáp lại. Liên cảm thấy có vật gì đó để sau huyết khẩu của cậu, nóng đến cậu run run.

Thường Tiểu cắn răng, rên rỉ một tiếng, phía sau bị lấp đầy, trương đến phát đau, không khỏi ôm chặt lấy Phùng Quý Hiên, há miệng hô hấp.

Phùng Quý Hiên tạm thời không động, hôn lên bờ môi cậu, an ủi gọi tên cậu, chờ đến khi hô hấp Thường Tiểu vững vàng mới chậm rãi lùi ra bên ngoài.

Thường Tiểu thích ứng rất lâu, mặc dù có bôi trơn, ra vào sẽ không đau, nhưng cảm giác trướng trướng này vẫn không thể thích ứng được, nửa ngày mới thấy khá hơn một ít.

Phùng Quý Hiên vừa mới bắt đầu còn chậm rãi, sau vài cái liên bắt đầu không khống chế mình được, càng ngày càng dùng sức xâm nhập, càng đẩy càng nhanh.

Người dưới thân tận lực đón nhận, nhưng chạm đến một điểm nào đó, thân thể đột nhiên run lên, cả người mềm nhũn, tiếng rên rỉ không thể nhịn được. Cậu kinh ngạc mở to hai mắt, thấy đôi mắt mang theo dục vọng và tiểu ý của Phùng Quý Hiên.

“Tiểu Tiểu.....” Phùng Quý Hiên cũng cảm giác được biến hóa của người dưới thân, dùng sức bắt lấy eo cậu, một bên gọi tên cậu một bên hung hăng sáp nhập.

Thường Tiểu run run, dường như muốn chạy trốn, uốn éo thắt lưng muốn trốn tránh càng làm cho Phùng Quý Hiên cảm thấy hưng phấn. Không lâu Thường Tiểu thấy trước mắt trắng toát, bắn ra. Khi cậu phát tiết, vật cứng chôn trong thân thể không hề có dấu hiệu mềm xuống.

Võng du chi cư tâm bất lương –

48. Chương 48: Xin Cậu Đó...

Thường Tiểu mệt đến một ngón tay không động dậy nổi, chất lỏng dưới thân làm cậu không thoải mái nhưng cũng không muốn đứng dậy tắm rửa, nằm trong ổ chăn ngủ li bì.

Phùng Quý Hiên lấy khăn tay lau sơ qua, sau đó mới ôm cậu vào phòng tắm. Tuy rằng Phùng tứ thiếu chưa cùng nam nhân trải qua lần nào, đến nay cả nữ nhân cũng chưa chắc gì được hắn giúp như vậy. Nhưng

cũng may trong bang không thiếu người có “nhiệt tâm”, đưa hẳn một đồng lớn “tư liệu”, cũng coi như đã giúp đỡ

Phùng Quý Hiên nghĩ đến đồng tư liệu nặng tới mấy G đó liền đau đầu, có mấy cái đọc xong phải nhủu mày. Khinh thường ném qua một bên, nhưng nếu Thường Tiểu bị thương thì phải làm sao? Mà cái đuôi mèo tình thú kia ngược lại rất..... Mê người nha.

Ngày hôm sau Thường Tiểu ngủ đến 11 giờ trưa mới ngủ. Cả người nhức mỏi, mơ mơ màng màng cậu nhớ ngày hôm qua ăn cơm xong rồi lại đến KTV, không leo núi cũng không làm gì, sao tự nhiên lại đau eo và đau chân? Đến khi cậu nghiêng người, nhìn thấy nam nhân nằm bên cạnh đang ôm mình, lập tức nhớ đến..... Trên mặt liền đỏ.

“Tiểu Tiểu tỉnh?” Phùng Quý Hiên đã tỉnh từ sớm, nhưng cũng làm biếng không muốn đứng dậy, nằm chung với cậu. Hắn còn có tật giật mình, tắt hết điện thoại của hai người, mắc công mới sáng sớm đã bị liên hoàn đoạt mệnh triệu hồi. Cũng may không nói cho Thường Thu địa chỉ biệt thự của mình.

Thường Tiểu ngượng ngùng nhìn hắn, nghe thấy tiếng Phùng Quý Hiên liền rụt cổ. Đêm qua có tính là cậu chủ động không? Vừa nghĩ như vậy là cảm thấy không có mặt mũi gặp ai, liền đem đầu chôn trong chăn.

Phùng Quý Hiên cũng nghiêng người, vươn tay ôm lấy cậu. Thân thể Thường Tiểu lập tức run lên, lúc này mới phát hiện cả hai không có mặc quần áo, cả quần lót cũng không, chỉ đắp một tấm chăn. Phùng Quý Hiên ôm cậu, da thịt dán vào nhau, khiến cậu không khỏi nghĩ đến chuyện tình đêm qua.

Trừ bỏ eo và chân có chút mỏi, phía sau có chút bỏng rát, thân thể cũng không có chỗ nào khó chịu, chất lỏng đêm qua cũng không còn, hiểu nhiên đã được lấy ra, rất nhẹ nhàng thoải mái.

“Tỉnh ngủ sao? Có chỗ nào khó chịu không?” Phùng Quý Hiên hôn hôn đỉnh đầu của cậu, “Hay là đói bụng? Muốn ăn chút gì không?”

Liên tục hỏi nhiều vấn đề, cũng không cho Thường Tiểu thời gian trả lời. Cuối cùng Phùng Quý Hiên ngồi dậy, lôi người đang chôn trong chăn ra:” Nghe nói làm chuyện này thất lưng sẽ đau, anh xoa bóp cho em nhé?”

Thường Tiểu không kịp trả lời, liền cảm thấy một đôi tay nhẹ nhàng xoa bóp trên lưng mình. Tuy rằng rất nhẹ, nhưng dù nhẹ cũng khiến eo cậu như bị chặt làm đôi, đau đến cả người không còn chút sức lực nào nữa, chỉ có thể hừ hừ liên tục lắc đầu.

Phùng Quý Hiên nhìn tay mình xoay qua xoay lại trên lưng cậu, mà dờn xuống mông lúc nào không hay, chính mình trêu chọc người ta không thành công ngược lại có xúc động muốn chạy vào nhà vệ sinh.

“Anh đi rửa mặt trước, em nằm chút nữa đi, lát nữa hãy dậy.” Phùng Quý Hiên ho nhẹ một tiếng, lưu luyến rời khỏi thất lưng cậu, sau đó thực “Trấn định” mặc quần áo đi vào phòng tắm.

Thường Tiểu nhẹ nhàng thở ra, cậu thật sự không cảm giác được gì cả, chỉ cảm thấy thất lưng quá đau. Lật người nằm thẳng, thất lưng đau không thể nằm được, cuối cùng vẫn nằm nghiêng.

Bởi vì Thường Tiểu hoạt động quá độ, cho nên cơm trưa gọi bên ngoài đưa đến, không ra ngoài ăn. Chờ bọn họ ăn xong rồi, Thường Tiểu lại lăn lên giường. Phùng Quý Hiên có chút tự trách, cư nhiên khiến người ta mệt đến thế này? Nhưng nghe nói lần đầu tiên không thoải mái lắm, về sau sẽ tốt hơn.

Thường Tiểu ngủ trưa, thức dậy đã bốn giờ. Phùng Quý Hiên ần cần lấy laptop đưa đến cho cậu. Sau đó để một đồng nệm cho cậu dựa lưng, để cho cậu nửa nằm nửa ngồi chơi game.

Thường Tiểu có điểm , sao cậu lại cảm thấy như mình đang ở cũ vậy? Nhưng nệm ở phía sau vừa mềm vừa thoải mái, cũng không cự tuyệt, mở máy tính lên trò chơi.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ngao ngao cậu không đi cực đáng tiếc

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ngao ngao, thật sự có rất nhiều bất ngờ

[Bang phái][Xá Sinh Nướng Phật]: Ngày hôm qua dự thi cũng rất bất ngờ, thế mà không trúng đề nào.....

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Bây giờ vẫn còn hưng phấn a!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đồ đệ tớ thế mà là chị của tiểu bạch, cực kỳ nữ vương! Tra quân gia nhìn thấy đồ đệ nháy mắt từ vênh vào tự đắc biến thành nịnh nọt!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Còn có còn có, Tiểu Bạch bộ đáng đủ khả ái

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Giang Nguyệt Bàn?

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Cô ấy là chị tiểu bạch?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ân

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Ngạch, cái này đủ sợ nè. Tớ tưởng là tình địch mới của tra quân gia.....

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Còn có còn có, Thập Niên và Tiểu Lâm Tử là thanh mai trúc mã

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: = x = Cái gì, thanh mai trúc mã?!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đúng vậy, đáng yêu chưa, cậu không thấy bộ đáng sủng nịch của Thập Niên đâu

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mẹ, mắt mấy người chỉ nhìn thấy bộ đáng sủng nịch của anh ta thôi hả? Anh ta nha lang tâm cầu phế, rõ ràng luôn luôn chính tớ

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tiểu Lâm Tử không nên tức giận, cậu phải thông cảm cho muộn tao biệt nữ công, kỳ thật Thập Niên ghen mà thôi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đúng vậy đúng vậy

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:= = ăn giấm cái rắm, sao mấy cậu biết anh ta ghen, rõ ràng là chính tớ!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Đến a đến a, Tiểu Lâm Tử xin tớ đi, chúng ta ngày hôm qua đã đi thu thập tin tức của Thập Niên rồi, muốn nghe suy nghĩ trong lòng của biệt nữ công không

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Phải đáng yêu nha

~[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Không có hứng thú

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: F*ck youuuuu

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Vì không muốn nhóm tớ ghen mà chết, nói với tớ đi

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Xin cậu đó

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: QAQ cũng là cậu tốt

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tớ nói cho mà nghe, hôm qua tớ hỏi cả nhà Thập Niên mới tiết lộ thôi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Thập Niên nói cậu ấy và Tiểu Lâm Tử lớn lên cùng nhau, từ trung học đã bắt đầu thích Tiểu Lâm Tử, đang tiếc tặc mao thụ của chúng ta không hề hay biết

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Sau đó sau đó Thập Niên biết Tiểu Lâm Tử có chơi game, liền tạo một tài khoản, sau vô số lần tình cờ gặp mặt ai người liền thêm hảo hữu

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Mới chút xíu đã thấy lãng mạng rồi

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Em gái cô, hèn chi lúc đó tớ mới 30 sao gặp được anh ta cấp 50

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Định mệnh a

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Sau này Thập Niên còn tạo thêm acc nhỏ, chính là Tiểu Bạch Giáng Tuyết Bạc Đầu

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Mấy cậu còn nhớ lúc Giáng Tuyết Bạc Đầu đột nhiên biến mất không?

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Kỳ thật là muộn tao công ghen thôi, cậu ta ăn dấm chua của mình và Tiểu Lâm Tử, thanh mai trúc mã còn không tốt bằng quan hệ mấy tháng trên mạng, thế là ghen đó.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:-_- không nhìn ra, Thập Niên muộn tao như vậy, máu ghen lớn như vậy

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tôi nói thẳng cả bệnh thần kinh chắc luôn, vừa nhìn liền biết điên rồi. Vậy thôi mà chạy đó hả, còn bán acc,*

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Hắc hắc hắc hắc, nhưng cũng may ngày hôm qua đã HE rồi

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:= = mấy người..... Khi nào thì HE! Sao tớ không biết

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đừng cho là tụi tớ ngu nha, ngày hôm qua tiểu bạch bị quân gia bắt đi, không phải cậu cũng đi theo Thập Niên sao

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Không sai, tớ cùng cậu ta về nha, bây giờ cậu ta còn nằm trên giường không dậy được

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0! thì ra thì ra

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Thật hay giả

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ôi mẹ ôi, không phải đâu, chẳng lẽ là thật sự

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= = đáng sợ quá, Tiểu Lâm Tử cư nhiên là công, tiểu nhược công

Thường Tiểu đăng nhập trò chơi, trên kênh bang phái đẩy cực nhanh, nhìn lời của Quân Lâm Thiên Hạ có chút kinh sợ. Không nghĩ tới Quân Lâm Thiên Hạ lại là công! Vậy tại sao cậu lại bị đè chứ! Thật không khoa học.....

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Mấy cậu cận thị hết rồi

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Con nít gạt người không có JJ

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:= =

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Muốn tôi gọi cho Thập Niên chứng thực không?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Nha nha nha! Tiểu Bạch và quân gia cũng lên rồi

[Bang phái][Thập Niên]: Không cần, tôi đã trở về

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Thập Niên cầu giải thích! Chẳng lẽ cậu thật sự là thụ! Muộn tao thụ o_0?

[Bang phái][Thập Niên]: Tôi ra ngoài mua cháo cho Tiểu Lâm

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Em gái anh, anh mới uống cháo, cháo trắng uống kiểu nào, tôi không uống

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Lâm Tử chỉ có thể ăn cháo, xoa đầu, thật đáng thương, chúng tớ đã hiểu

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:=0= sự thật luôn tàn khốc như vậy

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Lâm Tử cậu khiến chúng tôi thất vọng rồi!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Biến, tôi đi ăn cháo

[Bang phái][Thập Niên]: Tôi cũng đi, mấy cậu tiếp tục

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-_- làm tớ sợ muốn chết

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ai u, Tiểu Bạch cậu hiểu sao, không dễ dàng nha

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đều là công lao của chúng ta

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Mấy cậu onl sớm vậy, về nhà nhanh thế, tối rồi à?

Thường Tiểu không nói gì nhanh chóng chuyển hướng đề tài, đồng lập tây xả.

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: bây giờ ăn cơm tối cũng được rồi, nhà tụi tớ cũng không xa lắm nên về lẹ

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Là mấy cậu dậy quá muộn

~~[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]: Dậy trễ,, nghe nói Tiểu Bạch ngày hôm qua bị quân gia mang đi

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b, không thích nghe bọn họ nói bậy

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]:=3= Tiểu Bạch cậu đã onl rồi, thân thể cảm thấy thế nào?

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Sao cậu biết

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]: Đêm qua hơn ba giờ, di động Tiểu Thần Thần nhà tớ vang lên

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]: Là tra quân gia gọi tới, vừa bắt máy liền hỏi làm xong có nên thoa thuốc hay không

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]: Cho nên tớ mới nói, Tiểu Bạch thân thể cậu tốt chứ

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]:

Thường Tiểu thạch đá hỗn độn trong gió, cả người đều choáng váng, hung tợn quay đầu nhìn Phùng Quý Hiền cũng đang chơi game bên cạnh. Phùng Quý Hiền tỏ vẻ mình rất vô tội, chỉ là giúp Thường Tiểu rửa sạch, nhìn nơi đó bị chà đạp quá độ bị sưng lên, không biết có nên thoa thuốc hay không, hoặc dùng loại nào. Hắn nghĩ đến Bất Chu Hầu và Phỉ Tiểu Phong, vừa lúc mọi người có trao đổi số di động, da mặt dày chút gọi qua là được.

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]:= x = quá chán động

[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]:= x = Happy end cmnr.

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]:=x= Tiểu bạch của chúng ta bị ăn, ngon miệng không?

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Lạc đề xịu, Tiểu Thần Thần là.....

[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]: Mấy cậu không biết à, là “ái xứng” cũng bang chủ đại nhân

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Thần Thần

mẹ ơi văng lên hết màn hình của tớ rồi, tớ nghĩ đến gương mặt băng sơn của lão đại, rồi gấn chữ “ái xứng” lên cười đến té ghế

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]:[_]# Phỉ Tiểu Phong mau tới thành Dương Châu sấp lá cà

[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Vợ anh giúp em cho

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]: QAQ tớ chỉ quan thân thể của cậu thôi mà tiểu bạch

[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Thân thể của vợ tôi chỉ có tôi mới được quan tâm

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cút đi.....

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]:→_→ quân gia anh hùng lắm

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]:→_→ hảo đáng khinh a

[Bang phái] [Bất Chu Hầu]: Không quan hệ, vợ anh cũng giúp em

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]:[_]# Bắn chổ khác ngay!

Kỳ thật sấp lá cà chỉ là nói đùa, nhưng mọi người lại ồn ào, bọn họ thật sự là rãnh rỗi sinh nông nổi không có chuyện gì chạy đến Dương Châu PK.

Giáng Tuyết Bạc Đầu và Phỉ Tiểu Phong trang bị cũng không chênh lệch lắm, thao tác cả hai cũng giống như nhau. Vì vậy ngoại thành Dương Châu một viên công Thuần Dương vs cận công Tàng Kiếm, bắt đầu dùng phương thức lăn bàn phím kết thúc PK. Cũng có thể biết, đương nhiên là Giáng Tuyết Bạc Đầu thắng, Phỉ Tiểu Phong một viên công để đứng trước mặt người ta đánh, căn bản không chiếm được chút lợi thế nào.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Bị ngược rồi làm sao đây QAQ

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Oimeoi cười chết tở, Tiểu Phong chạy ngược lại mới ghê chứ, cậu là viên công mà đứng solo với tiểu bạch, cười chết tở,

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:→_→ nghiêm túc, bỗng nhiên cảm thấy tở không gà chút nào, thao tác quá lợi hại, tin tưởng tở

[Bang phái][Bất Chu Hầu]: Không sao, anh và quân gia lại đánh lần nữa

Vì thế Phỉ Tiểu Phong và Giáng Tuyết Bạc Đầu đánh đủ rồi, quân gia hai bên bắt đầu sắp lá cà. Xét thấy Sói xám ăn thịt gà trang bị không được đầy đủ, Bất Chu Hầu cố ý đem trang bị trên người đổi vài món.

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: quân gia đánh quân gia

Võng du chi cư tâm bất lương –

49. Chương 49: Miêu Sát...

Sói xám ăn thịt gà và Bất Chu Hầu hai cái quân gia ở thành Dương Châu tập nập PK, bên cạnh một đồng người máu giấy đứng la hét lag quá, một bên trên đầu quên mất trời trăng mây gió.

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Thần Thần cố lên!

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tuy rằng lần thứ hai nghe thấy, nhưng vẫn xin phép cho tở cười một lát

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Xem ra tra tra quân gia vẫn không sắc bén bằng lão đại

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Cố lên []

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Sắp lá cờ á? Tở cũng đánh

[Bang phái][Thập Niên]: Ít chơi máy tính thôi, cẩn thận thất lưng em lại đau

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Fuck,*

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Lâm Tử đi chỗ khác chơi, người ta đều là công, vì muốn làm cho tiểu thụ cười mới đánh lộn, cậu là thụ đừng có ham chơi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:= =

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= =

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Fuck *** **

Sói xám ăn thịt gà và Bất Chu Hầu đều là Thiên Sách, hai người vừa bắt đầu đều cười ngựa. Thành Dương Châu rất nhiều người, PK lại không thể che chắn người chơi, tốc độ của hai người lại rất nhanh, trong chốc lát mọi người lag đến không thấy mặt mũi đầu hết.

Chờ cách vài giây, mới thấy Sói xám ăn thịt gà và Bất Chu Hầu đánh trở về, hiển nhiên bang chủ đại nhân thao tác sắc bén hơn, Sói xám ăn thịt gà bị đánh ngã ngựa. Mà mọi người trong bang nói chuyện không lâu, Bất Chu Hầu cũng bị đá xuống ngựa. Hai người đánh qua đánh lại. Sói xám ăn thịt gà lại lên ngựa, bên kia Bất Chu Hầu cũng lên theo.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= x = hồng thấy gì luôn

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: bọn họ đang dắt ngựa chạy rong

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tổ lag muốn chết, bọn họ sao chạy hay dữ vậy, không khoa học xúu nào

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Máy tính phân phối cao

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Lại là kẻ có tiền

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Vậy bọn họ chừng nào mới đánh xong

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Mọi người giải tán đi, ăn tối xong hãy đến nhìn xem ai thắng ai thua

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tổ cổ vũ đến mệt luôn

Hai cái quân gia đánh khó phân thắng bại, quần chúng vậy xem đã sớm tan đi. Tuy rằng Sói xám ăn thịt gà thao tác kém hơn một chút, nhưng vẫn kéo dài mà không chết. Quân gia mở Khai Sơn Khai Lâm Khai Hồ rồi đánh trả gì đó, tốc độ mất máu vẫn còn chống đỡ được .

Nhưng là kế hoạch vĩnh viễn không thể cản nổi biến hóa, khi mọi người chưa kịp giải tán, Sói xám ăn thịt gà đột nhiên dừng tay, chết.

Thường Tiểu có điểm không phản ứng kịp, đang đánh tốt, sao Phùng Quý Hiền lại đứng im? Cậu kỳ quái Phùng Quý Hiền bên cạnh.

Phùng Quý Hiền cũng quay đầu đến xem hán, nói một câu, “Chết chắc rồi.....”

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Phùng Quý Hiền!!

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Mau ra đây cho lão nương *!!!

[Bang phái][Giang Nguyệt Bân]: Tiểu Tiểu nhà tôi đâu! Bây giờ đã gần tối rồi sao nó còn chưa về nhà! Di động cũng khóa máy, cậu muốn chết phải không

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:=0=

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:=0=

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]:=0= V5

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cái này mới gọi là miêu sát

Phùng Quý Hiền đột nhiên thấy Thường Thu xuất hiện kênh bang, có tật giật mình tay run lên, PK cái gì ai quan tâm nữa, trực tiếp dừng lại, bị Bất Chu Hầu chém ngã.

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Học tỷ bớt giận.....

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Di động chỉ là quên mở, tuyệt đối không phải cố ý

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:

Thường Tiểu nhìn Giang Nguyệt Bân trên kênh bang phát, thiếu chút nữa từ trên giường nhảy lên, làm eo đau, nhe răng nhếch miệng. Cậu cũng chột dạ, nghĩ đến cậu chuyện đêm qua, nếu chị hai biết sẽ tặc mao, nói không chừng sẽ từ máy tính chui ra?

Phùng Quý Hiền rất thành thật, nhanh mở di động ra, khỏi động không đến 5 giây Thường Thu liền gọi tới.

“Anh đi nhận điện thoại, em chơi tiếp đi.”

Thường Tiểu gật gật đầu, Phùng Quý Hiền cầm di động qua phòng kế bên nghe. Cúi đầu nhìn màn hình trò chơi, kênh bang phái lại bắt đầu ồn ào.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Khí tràng của đồ đệ tổ thật sự là

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Bạch, tra quân gia còn sống không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, anh ấy đi nghe điện thoại của chị hai rồi

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:o_0 chúng ta hãy cầu nguyện cho tra quân gia đi

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tiểu Bạch, chị của cậu có biết cậu ấy ăn cậu không

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đi đi đi, đi lên đi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch đồng hài, spam đáng xấu hổ nha

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]:-__-

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Tiểu Lâm Tử cậu thật bạch nha, Thập Niên mau dẫn cậu ấy đi

[Bang phái][Thập Niên]: Ngoan, đừng ngồi chơi game nhiều, anh mát xa cho em

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ha ha ha, Tiểu Lâm Tử lên giường rồi

~Thường Tiểu bị dọa cả người toàn là mồ hôi, tuy Thường Thu và Phùng Quý Hiên đang nói chuyện điện thoại, nhưng vụn vặt nhìn thấy kênh bang phái.....

Phùng Quý Hiên đi ra ngoài gọi điện thoại, nói chuyện hơn hai mươi phút mới quay lại. Thường Tiếp lập tức nhìn hần, hỏi thế nào?

Phùng Quý Hiên đi tới ngồi bên cạnh cậu, nói:“Tiểu Tiểu, thứ tư theo anh về nhà nhé.”

Hần vốn tính cuối tuần này dẫn Thường Tiểu về nhà, nhưng hôm qua offline chưa kịp làm, kết quả hôm nay thân thể Thường Tiểu lại không thoải mái, cũng không đề cập đến chuyện này.

Thường Tiểu có chút khấn trương, Phùng Quý Hiên tiếp tục nói:“Vốn anh không muốn nói với người nhà, trực tiếp mang em về là được. Nhưng học tỷ gọi điện thoại, nói hình như ba anh đã biết, gọi chúng ta thứ tư này về một chuyến.” Vì để Thường Tiểu an tâm, còn nói “Học tỷ nói chị ấy cũng đi.”

Người nhà Phùng Quý Hiên biết cậu? Thường Tiểu càng khấn trương hơn, nghĩ thứ tư thì nhanh quá, muốn lấy di động nói với Phùng Quý Hiên sửa lại cuối tuần. Tuy rằng cũng chỉ kéo được mấy ngày, nhưng được ngày nào thì hay ngày ấy.....

Phùng Quý Hiên cũng không đưa điện thoại cho cậu, hần cũng đoán được Thường Tiểu muốn nói gì “Ba anh nói, ngày nào anh đi làm cũng không quản gì cả, cho nên thứ tư hay cuối tuần cũng vậy.”

..... Thường Tiểu không nói gì, nội tâm cực kỳ rối rắm. Lúc nhỏ cậu có gặp qua người nhà Phùng Quý Hiên, sau không gặp nữa, ngay cả Phùng Quý Hiên còn không nhớ lúc trước đã biết mình, đừng nói đến người nhà hần.

“Còn có Tiểu Tiểu” Phùng Quý Hiên vươn tay kéo cậu vào trong:“Chúng ta đi xem cổ họng của em được không?”

Thân thể Thường Tiểu cứng ngắc, nhìn Phùng Quý Hiên mặt đầy lo lắng, liền cười gật gật đầu. Đôi phương hôn lên trán cậu một cái.

Thường Thu đặc biệt ân chuẩn cho Thường Tiểu ở lại biệt thự Phùng Quý Hiên thêm một đêm, ngày mai phải đưa cậu đi làm, phải cho cô thấy người, nếu thiếu một sợi tóc hay phát sốt cảm mạo gì đó, tuyệt đối sẽ lột 1 tầng da của Phùng tứ thiếu.

Phùng Quý Hiên đương nhiên đáp ứng, còn nói về chuyện ngày thứ tư mang Thường Tiểu về nhà, mặt khác muốn chữa khỏi cổ họng cho Thường Tiểu. Thường Thu không có dị nghị gì, cuối cùng khẩu khí hung tợn “Uy hiếp” một câu, nói tối hôm nay phải cho Thường Tiểu nghỉ ngơi tốt, không thể làm chuyện dư thừa.

Phùng Quý Hiên nghe “Uy hiếp” trắng trợn như vậy, lại nhẹ nhàng thở ra.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: đồ đệ tổ cứ như vậy

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]:= = Trong giọng của cậu sao vẫn có chút luyến tiếc vậy.....

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng vậy, tớ còn muốn thấy Thu tỷ miếu sát tra quân tra như thế nào mà

[Bang phái] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Vì sao Tiểu Bạch hiền như vậy, còn chị hai thì cực kỳ bạo lực, không khoa học

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]:=0= lần sau nhìn thấy Thu Tỷ, nhất định phải nói cho chị ấy biết Tiểu Lâm Tử nói xấu chị ấy

[Bang phái] [Quân Lâm Thiên Hạ]: [_] vô dụng, tớ cũng đâu phải gốc M quân gia, không sợ

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Phốc, gốc M

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Thập Niên mau xuất hiện, tiểu thụ nhà cậu muốn cậu

[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]: Đúng vậy, Lâm tiểu thụ chỉ sợ Thập Niên

[Bang phái] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Cút, tiểu gia mới không sợ anh ta, anh ta sợ tớ

[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Cậu ta sợ không cho cậu ta lên giường

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]: Phốc –

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Tra quân gia, tiểu công phải ôn nhu, tiểu công không thể độc miệng

[Bang phái] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Fuck

[Bang phái] [Sói xám ăn thịt gà]: Tớ rất ôn nhu với Tiểu Tiểu nhà tôi

[Bang phái] [Xá Sinh Nuốt Phật]:=0= đêm qua rất ôn nhu

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]:=0= đêm qua rất ôn nhu

[Bang phái] [Phỉ Tiểu Phong]:=0= đêm qua rất ôn nhu

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]:=0= đêm qua rất ôn nhu

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-__-

Thường Tiểu nhìn mọi người trên bang đỏ mặt, nghĩ đến chuyện đêm qua.....

Nhưng Phùng Quý Hiền tuyệt đối không phải ôn nhu Tuy rằng lúc bắt đầu cũng có, nhưng lát sau thì không hề, nếu không thì thất lưng cậu cũng không đau như vậy.....

“Tiểu Tiểu em đỏ mặt.” Phùng Quý Hiền không nhìn câu nói của Thường Tiểu trên kênh bang phái, vừa quay đầu thì thấy mặt cậu có chút hồng, như đang ngượng người.

Thường Tiểu nghe hắn cười xấu xa, trên mặt càng đỏ hơn, trừng mắt nhìn hắn một cái, sau đó chui đầu vào máy tính, cầm sắp đụng vào ngực.

Phùng Quý Hiền cảm thấy trong lòng như bị móng vuốt mèo cào nhẹ một cái, đặt máy tính sang một bên, sau đó bước đến gần cậu. Thường Tiểu không để ý, máy tính bị lấy đi mới ngạc nhiên mở to mắt nhìn hắn.

“Trước nên đi nghỉ ngơi, anh mát xa cho em nha. Chơi game nhiều không tốt đâu, mắt sẽ bị đau. Còn eo và chân em thế nào rồi? Đỡ hơn chưa?” Phùng Quý Hiền nói một đồng, cầm laptop để lên đầu giường, sau đó kéo Thường Tiểu vào lòng, mình cũng lăn lên giường.

Thường Tiểu rụt lại, buổi sáng được hắn mát xa, eo đau đòi mạng, nghĩ lại liền thấy sợ, sao dám cho hắn mát xa nữa. Nhưng né mấy cái cũng không thành công, kết quả vẫn bị đặt dưới thân. Cậu vẫn mặc dục bào, thứ này tiện nhất là dễ dàng cởi ra Vì thế không cần hai giây đã không còn gì

“Thả lỏng, phải đau mới hết, lát nữa sẽ không sao.” Phùng Quý Hiền dụ dỗ Thường Tiểu xong, còn đưa cho cậu cái gối ôm, hai tay khoát lên vai cậu, chậm rãi xoa bóp. Tuy nói là mát xa eo, nhưng vẫn ăn xén, ăn ăn mấy phút, một đôi tay từ trên lưng lại chuyển xuống mông sờ vài cái.

Thường Tiểu mới đầu đau nhe răng nhếch miệng, ôm chặt gối ôm, nhưng sau mười phút cũng đỡ hơn. Đương nhiên không chú ý đến Phùng Quý Hiên thường thường sờ loạn, trong cổ họng thoải mái hừ hừ hai tiếng, bắt đầu buồn ngủ.

Thắt lưng bị ấn vào dần dần đỏ lên lên, hơn nữa làn da trắng nõn mềm mại, khiến người mê muội. Phùng Quý Hiên càng mát xa càng bắt đầu làm càn, hai tay lưu luyến trên hai cánh hông, nhẹ nhàng xoa. Thường Tiểu mơ hồ ngủ đi, cũng không phản kháng, chỉ ngẫu nhiên sẽ nhíu mi miệng ngậm một tiếng.

Phùng Quý Hiên lập tức cảm thấy hạ phúc có phản ứng, ngón tay hằn ở di chuyển xung quanh, đẩy vào một chút, nhưng không dùng lực. Người dưới thân không thoải mái uốn éo, loại cảnh tượng này cực kỳ kích thích thần kinh của hắn .

Một lọ thuốc mỡ nhỏ được đặt trên đầu giường, Phùng Quý Hiên vươn tay cầm lấy. Tách hai cánh hông ra, huyết khẩu vẫn còn chút sưng đỏ. Hắn lấy một chút thuốc, đặt ngay huyết khẩu.

Đặt xuống, thuốc mỡ màu bạch nhũ liền nằm trên huyết khẩu sưng đỏ, nhìn qua có chút *** loạn. Thường Tiểu cảm thấy lạnh lạnh, thân thể run lên, nhưng vẫn không tỉnh. Phùng Quý Hiên nhẹ nhàng đẩy thuốc vào trong, lúc đầu chỉ dừng ở mặt huyết, rồi dùng lực tiến sâu vào.

Thuốc mỡ lạnh lẽo chui vào bên trong, Thường Tiểu ngậm một tiếng, có dấu hiệu sắp tỉnh, thân thể cứng lại, cửa huyết như chịu kích thích co rút liên tục.

Hầu kết Phùng Quý Hiên cao thấp hoạt động, ném thuốc mỡ sang một bên, ngón tay xoa xoa xung quanh tiểu huyết, chậm rãi đẩy vào.

Thường Tiểu không thoải mái hừ một tiếng, cảm giác mát xa trên lưng không thấy, muốn đứng dậy. Chống hai tay, thân thể vừa nâng lên một chút, liền cảm thấy nơi nào đó có chút khác thường .

Ngón tay Phùng Quý Hiên chỉ sắp nhập một lông. Nhưng Thường Tiểu vừa động, lập tức nuốt cả ngón tay vào.

Cảm giác được chuyện gì đang xảy ra, Thường Tiểu không dám động dậy, trên mặt đỏ như đổ máu, tận lực không di chuyển, quay đầu hung hăng trừng hắn. Phùng Quý Hiên cũng sững sốt, lập tức cười lên, thân thể áp lên lưng cậu, làm bộ như vô tội nói:“Anh đang thoa thuốc cho em thôi à.”

Thường Tiểu run run, cảm giác ở phía sau cực kỳ rõ ràng, ngón tay trong thân thể cậu chậm rãi chuyển động, có lúc duỗi ra coi lại, rồi lại rời khỏi, nhưng đến một nửa lại tiếp tục đi vào.

Cậu cắn răng đợi hai phút, ngón tay hắng động một cái thân thể cậu run lên một cái, ngay cả nó sắp bao nhiêu lần cậu cũng nhớ. Dù thoa thuốc có chậm như vậy nhưng cũng phải xong rồi chứ .

Phùng Quý Hiên càng ngày càng nghiện, thật muốn tăng thêm một ngón, hắn ngậm lấy vàng tai Thường Tiểu, dùng đầu lưỡi khiêu khích. Người dưới thân cánh tay mềm nhũn, thiếu chút nữa té xuống giường, nhanh chóng ôm lấy cậu,“Sắp xong rồi, cần đem thuốc mỡ đẩy vào, như vậy mới mau khỏi.”

Như thế Giáng Tuyết Bạc Đầu và Sói xám ăn thịt gà đồng thời biết mất, trong bang phái náo nhiệt một mảnh, YY đủ thứ.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Ngốc M quân gia và Tiểu Bạch không thấy

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Phỏng chừng là Tiểu Bạch thẹn thùng

[Bang phái][Xá Sinh Nuốt Phật]: Ôn nhu cái gì @_@

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Ngạch nhanh như vậy tra quân gia đã đổi tên rồi

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Phốc, đúng vậy

Võng du chi cư tâm bất lương –

50. Chương 50

Buổi tối Thường Tiểu vẫn ở lại biệt thự của Phùng Quý Hiên, cũng may không tiếp tục làm loại chuyện khiến người ta phẫn khởi, ngày hôm sau thức dậy rất sớm, đứng dậy thất lạng và chân vẫn ần ần đau, nhưng địa phương phía sau đã không còn khó chịu.

Hai người ăn điểm tâm xong liền lái xe cùng nhau đi làm. Phùng Quý Hiên mở nhạc lên, cảm thấy sáng sớm ngày nào cũng vậy thì sẽ không còn thấy buồn chán “Tiểu Tiểu, em nói chừng nào chị em mới đồng ý cho chúng ta ở chung?”

Thường Tiểu có chút thẹn thùng, nghiêng đầu không thèm nhìn đến hắn.

Thứ hai Phùng Quý Hiên ở trong văn phòng gọi điện thoại, hẹn bác sĩ khám bệnh cho Thường Tiểu. Tuy rằng lúc trước Phùng Quý Hiên chơi bởi lêu lổng, nhưng tốt xấu gì mấy tên hồ bằng cầu hữu cũng có chút danh dự, cũng có chút tác dụng. Vốn hẹn trước phải đợi hơn một tháng, không biết hắn làm gì hẹn được ngày mai.

Ngày hôm sau Thường Thu cũng muốn đi theo, nhưng công việc của cô rất nhiều, không giống như Phùng Quý Hiên nhẹ nhàng như vậy. Phùng Quý Hiên lần nữa tỏ vẻ mình có thể chăm sóc Thường Tiểu. Thường Tiểu cũng rất phối hợp, rất nghe lời để Phùng Quý Hiên dẫn cậu vào bệnh viện.

Kỳ thật Thường Tiểu ghen lâu như vậy, khi tâm sự với Phùng Quý Hiên cuối cùng cũng thấy nhẹ lòng. Đôi khi thấy mọi người lên YY đi phỏ bản, cậu nghĩ nếu mình có thể nói chuyện, thì không phải càng tốt sao? Như vậy, ít nhất có thể cùng Phùng Quý Hiên song ca. Thường xuyên nghe Bất Chu Hầu và Phi Tiểu Phong ca hát, cậu cũng sẽ ghen tị.

Đi khám, Thường Tiểu có chút khẩn trương, nhưng bác sĩ xem xong ngược lại hắn mới là người khẩn trương.

Buổi chiều 5 giờ hơn mới từ bệnh viện đi ra, bác sĩ nói tình hình rất khả quan, nếu phối hợp hoàn toàn có thể khôi phục. Nhưng Thường Tiểu cũng không thả lỏng được, bây giờ đã là thứ ba, vậy ngày mai không phải đến nhà Phùng Quý Hiên sao? Cậu vừa nghĩ đến gặp gia trưởng Phùng Quý Hiên liền khẩn trương cực kỳ.

Phùng Quý Hiên lái xe đem cậu về nhà, bởi vì Thường Thu dặn nhất định phải dẫn cậu về, cho nên Phùng Quý Hiên không dám mang cậu đến chỗ ở của mình.

“Trở về đăng nhập game chờ anh. Sáng mai anh đến đón em.” Phùng Quý Hiên hôn nhẹ lên môi Thường Tiểu, nhìn cậu xuống xe lên lầu mới rời khỏi.

Thường Tiểu lên nhà Thường Thu vẫn chưa về, cậu biết Phùng Quý Hiên đã báo cho chị hai, cho nên không cần lo lắng. Đi vào phòng ngủ mở máy tính.

Thời gian còn rất sớm, nhưng cậu không muốn làm hằng ngày, nghĩ đến ngày mai thì không có tâm tình làm gì cả.

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch đến đại chiến đi

[Bang phái] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Shit, tớ không bao giờ tham gia tổ đội dã ngoại nữa, Tiểu Bạch chúng ta làm hằng ngày đi

[Bang phái] [Lưu Thủy Không Hủ]: Phốc, sao cậu không chờ Thập Niên nhà cậu mà làm

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tớ không đi

[Bang phái] [Thích ăn chân dê nướng]: Ngốc M quân gia chưa onl à, không sao chúng ta cứ đợi cậu ta onl

[Bang phái] [Quân Lâm Thiên Hạ]: OK dù sao tớ cũng là DPS, để cậu ta T là được

Mọi người trong bang hiển nhiên hiểu lầm, cho rằng Giáng Tuyết Bạc Đầu chờ Sói xám ăn thịt gà login mới đi hằng ngày. Nhưng Thường Tiểu không phải bởi vì nguyên nhân này.

[Bang phái] [Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, không phải, là tớ không muốn đi hằng ngày

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Sao Tiểu Bạch hôm nay ểu oải vậy? Không phải đến bệnh viện à, chẳng lẽ tình trạng không tốt?

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Miệng quạ đen = =

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tớ sai rồi, phi phi phi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không phải, bác sĩ nói rất lạc quan

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Vậy tốt quá, về sau có thể nghe thấy giọng của Tiểu Bạch, hiu hiu hui khẳng định rất là dễ nghe, hảo chờ mong

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:[] nước miếng, Tiểu Bạch cậu khỏe rồi chúng ta nhất định phải offline lần nữa nha

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Được a o[_]o

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Vậy tại sao cậu không có tinh thần? Chẳng lẽ là mệt mỗi

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mệt mỗi =0= vừa lên đã nghe thấy lời nói khiến người ta mơ màng

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: GJ Tiểu Phong cậu đã bị tớ dạy hư rồi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o_0!

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Hí hí

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Kỳ thật.....

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngày mai quân gia muốn dẫn tớ về nhà gặp gia trưởng, hảo khẩn trương, không có tâm tình đi hăng ngày _

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:=0=

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:=0= chúc mừng

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:=0= Tiểu Bạch cố lên

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Đi gặp gia trưởng luôn rồi á, mấy cậu tiến triển thật nhanh

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cố lên!

Phùng Quý Hiền còn chưa onl, Thường Tiểu thật sự rất khẩn trương, ở trong bang phái tìm an ủi. Thấy bọn họ hỏi cậu cũng không giấu.

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch, kỳ thật lúc nhỏ tớ có qua nhà anh ấy, thường xuyên đi chơi chung

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= x = lượng tin tức qua lớn

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= x = đi, đi qua

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Tiểu Bạch đã đến nhà gốc M quân gia rồi?!

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tiểu Bạch cậu và quân gia đã biết nhau từ trước à?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Xem như nhận thức đi, lúc trước còn chơi chung

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Nhưng mà anh ấy không nhớ

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]:o_0 này này, lúc đầu quân gia chơi game là dùng tên thật của cậu ta

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Cho nên nói..... Tiểu Bạch cậu đã sớm biết quân gia là ai đúng không

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]:= mãnh = FML, Tiểu Bạch cậu đừng nói với tớ cậu yêu thầm quân gia từ lâu rồi nha

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]:= x = giống như đã biết một bí mật, gốc M quân gia thế nào cũng vui quá mà chết

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b đừng nói với anh ấy

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Suyt

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tiểu Bạch đã thừa nhận

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Anh đến rồi Tiểu Tiểu

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Vợ của anh thừa nhận gì đó

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Không có a o[_]o chúng ta đi hằng ngày đi

Thường Tiểu hoảng sợ, cũng may Sói xám ăn thịt gà login chậm một chút, chắc không nhìn thấy đối thoại của bọn họ, vì thế nhanh chóng dời đề tài.

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Tiểu Bạch cậu phân biệt đối xử quá

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b không có a, cật hóa chúng ta đi hằng ngày đi

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Được, nhưng đợi anh một chút

[Bang phái][Sói xám ăn thịt gà]: Năm phút thôi, mấy cô đến đó trước đi

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Đi, tớ lập đội

[Bang phái][Phỉ Tiểu Phong]: Mấy cậu đi đi, tớ tớ mới đi

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Hằng ngày ở đâu?

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Nghe nói là Pháp Vương Quạt

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: tớ ghét chuột

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: [_]# Tớ thấy nó là muốn ói rồi

Pháp Vương Quạt cũng không khó đánh, mọi người đi hằng ngày đã lâu cũng không là gì. Nhưng lúc mới chơi ai cũng có tâm lý bóng ma ở chỗ này.

Lúc mọi người vừa tham gia, Giáng Tuyết Bạc Đầu nhị thiếu luôn là bị mấy con chuột cắn chết. Một đồng chuột, thêm máu không kịp cậu là người đầu tiên nằm xuống. Cho nên đây chính là bản sao Giáng Tuyết Bạc Đầu cập đất chuyên dụng.

Mà Thích ăn chân dê nướng thêm máu cũng rất tốt, tốt đến nỗi đánh mấy con chuột để cả đồng người chết. Tớ phiến mấy con dơi, mấy con đó lâu lâu lại bắt người hút máu, mà lần nào cũng vậy, bắt cô trước, máu quá giây, vừa bị bắt chết là xác định rồi, không có vủ em mọi người trực tiếp chờ đoàn diệt. Mọi người thấy thế nhưng không thể trách, nhìn dơi bắt được, thì trực tiếp giải tán, chạy trốn.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Sao quân gia chưa đến?

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Tớ đến trước cửa rồi nè

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tớ cũng vậy

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Ngốc M quân gia từ chối lời mời tổ đội

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Có khi nào rớt mạng không

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Fuck, acc Quý Hiên cũng ở đây nè

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Fuck, Quý Hiên xin nhập đội

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Hừ, giết nó

Thường Tiểu quên che người chơi, cửa pháp vương quạt rất có nhiều người, có nhiều tên, cho nên rất lag. Cậu nghe thấy hệ thống báo lên, nhưng quá lag không thấy mặt tán gẫu. Chờ hết rồi mới nhìn thấy lời mọi người trong bang.

Rồi nhìn lên màn hình, quả nhiên có một quân gia đỉnh đầu đánh danh tự “Quý Hiên”. hơn nữa hắn đã sắp chết, tuy rằng acc Quý Hiên rất tốt, nhưng bị nhiều người hội đồng cũng không lại.

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Đoán xem anh là ai

Thường Tiểu nhìn kênh mật tán gẫu liền choáng váng, khẩu khí này khẳng định không phải tên đạo acc mắng cậu. Chẳng lẽ là Phùng Quý Hiên tìm được acc?

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: FML, bọn họ điên à

[Quý Hiên] lặng lẽ nói với các hạ: Anh vừa tìm acc về nè, chẳng lẽ đây là phương thức chào đón anh sao

Quý Hiên hiển nhiên không có đánh lại, không thì mấy người máu giầy như Thích ăn chân dê nướng chết rồi. Thường Tiểu vừa nhìn, không chút nể tình cười lên

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Đùng đánh

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Là quân gia mới kiếm acc về được

[Bang phái][Quân Lâm Thiên Hạ]: Tiểu Bạch cậu nhất định là cố ý

Khi Giáng Tuyết Bạc Đầu nói ra, Quý Hiên đáng thương đã bị mọi người đánh chết, tội nghiệp nằm trước cửa Pháp vương quật.

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: WTH! đó là gốc M quân gia?

[Bang phái][Thích ăn chân dê nướng]: Không phải chứ?! Tìm được acc rồi à

[Bang phái][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:-__-

[Bang phái][Lưu Thủy Không Hủ]: Tổ tưởng là con nhỏ đạo acc kia

Đáng thương Quý Hiên bị giết nằm ngay đơ vài giây mới đứng lên, sau đó bị gia đến Đội ngũ lý.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Fuck

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: ai biểu cậu không nói làm chi

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Đúng vậy, bọn tôi nghĩ cậu là người xấu mà

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Giết vui quá

[Đội ngũ][Quý Hiên]:= =

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: b Là do tổ không thấy mật tán gẫu, quân gia có mật cho tổ

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Acc này sao tìm được vậy, thật thần kỳ a

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Chẳng lẽ gốc M quân gia là hacker!

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Không phải chứ, quân gia không phải con nhà giàu à

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Nói rất đúng, khẳng định là gốc M quân gia có tiền, mời hacker

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]:o 0

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]:.....

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Dù không muốn nhưng tôi cũng phải nói, mấy cậu suy nghĩ nhiều

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Phốc

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Đương nhiên “phải” lấy về rồi

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Cậu biết tên đạo acc à? Thật là bạn gái trước của cậu?

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]:

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Chính là cái cô hôm offline chạy đến quậy đó

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Hôm nay dẫn Tiểu Tiểu đến bệnh viện, ở bên ngoài chờ gọi điện thoại cho cô ta

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Liền lấy về thôi

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: vậy thôi đó hả

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Giọng cậu rất lạ, sao tớ vẫn cảm thấy cậu và con nhỏ điên đó vẫn chung một chân chứ

[Đội ngũ][Quý Hiên]:= =||| sức tưởng tượng thật phong phú

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Tôi chỉ nói nếu cô ta không trả acc lại cho tôi, thì..... Sau đó.....

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]:= x =

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Lúc trước không có thời gian, quên lấy về, bây giờ được rồi, không cần sửa acc lại nữa

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Chúng ta đi hằng ngày đi

Lưu Thủy Không Hủ là đội trưởng, mời Quý Hiên vào đội, sau đó vào phụ bản. Đi vào Thường Tiểu thấy có người đang nói chuyện.

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Tớ vẫn thấy chắc do hôm bữa gốc M quân gia oánh lộn với lão đại thua, không cam lòng cho nên mới tìm acc về

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: liên quan đến uy nghiêm của tiểu công mà

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Che miệng cười

Thường Tiểu nhìn cũng cười, không biết có phải do nguyên nhân này hay không, nhưng nghe bọn họ nói cũng có đạo lý.

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Thế mấy người muốn PK tại đây luôn không

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: No no, đánh tớ tớ không thêm máu cho cậu, cho mấy con chuột giết chết cậu

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: No no, rồi đội PK chúng ta sẽ bị đá ra bản sao nono, lui đội sắp lá cờ chúng ta sẽ bị đá ra bản sao

[Đội ngũ][Quý Hiên]: Sẽ không, 20 giây mới bị đưa khỏi phụ bản, đủ giờ mà

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: quá kiêu ngạo

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: Fuck, chị sẽ không cho cơ hội để cơ hội kiêu ngạo

[Đội ngũ][Lưu Thủy Không Hủ]: [] không đánh chính là không đánh

[Đội ngũ][Giáng Tuyết Bạc Đầu]: Ngạch.....

Mọi người vừa đánh chữ vừa chạy về phía boss, Lưu Thủy Không Hủ hoa hoa lệ lệ đụng phải tiểu quái, vài cái đã chết. Những người còn lại nhân cơ hội chạy theo hấn, thuận lợi tới điểm tập hợp.

[Đội ngũ][Thích ăn chân dê nướng]: Phốc ha ha

[Đội ngũ][Quân Lâm Thiên Hạ]: Cái này gọi là hi sinh một người, cả thế giới hạnh phúc

Võng du chi cư tâm bất lương –

51. Chương 51: Chương Cuối

Cả tối Thường Tiểu cơ hồ không ngủ, lật qua lật lại, cực kỳ căng thẳng. Trời sắp sáng mới ngủ được một chút, cuối cùng bị chuông báo thức đánh thức. Vào phòng tắm soi gương, thoát nhìn rất mệt mỏi.

Lúc Thường Thu thức dậy Thường Tiểu đã mặc quần áo chỉnh tề, còn thiếu không mặc áo lông, không nhin được bật cười, “Tiểu Tiểu em làm gì vậy, mới mấy giờ đã mặc quần áo chuẩn bị đi rồi, Phùng Quý Hiên chắc chưa ra khỏi nhà đâu.”

Thường Tiểu nhìn đồng hồ, cũng biết quá sớm. Phùng Quý Hiên sẽ lái xe tới đón bọn họ, khả năng hiện tại vẫn chưa rời nhà.

“Đừng căng thẳng, trước kia không phải em thường xuyên tới nhà Phùng Quý Hiên chơi sao.” Thường Thu tốt bụng an ủi anh, nói: “Nhưng khi đó em còn nhỏ, nhớ không? Mọi người đều rất thích em.”

Thường Tiểu đương nhiên nhớ rõ, người không nhớ chỉ có mình Phùng Quý Hiên. Nhưng khi đó mình đến cùng Thường Thu, là em của Thường Thu, mà lần này lại khác.

Phùng Quý Hiên đến cũng khá sớm, Thường Thu bên kia vẫn chưa sửa soạn xong di động Thường Tiểu đã vang, nhận được một tin nhắn. Phùng Quý Hiên nói anh biết cậu tới rồi, đang chờ dưới lầu.

Thường Tiểu đưa tin nhắn cho Thường Thu nhìn một cái, sau đó mặc áo lông chạy xuống trước. Quả nhiên thấy một chiếc xe dừng lại ở cổng, mở cửa phó lái chui vào.

Phùng Quý Hiên không đợi anh ngồi yên đã vươn người qua hôn lên môi anh, Thường Tiểu giật mình hoảng sợ, song không phản kháng.

Đợi không lâu Thường Thu cũng xuống, may mà bọn họ đã tách ra, có điều mặc Thường Tiểu hơi đỏ, không dám nâng lên, chỉ có thể cúi đầu che giấu.

Lúc bọn họ tới nhà họ Phùng vẫn chưa đến mười giờ, Thường Tiểu nhìn đồng hồ mà rầu rĩ, giờ chưa đến mười giờ, cách thời gian ăn trưa còn rất sớm. Anh nghĩ muốn tới đúng lúc ăn, cơm nước xong rồi về. Hiện tại xem ra trước khi ăn trưa còn có một khoảng thời gian dài vô.

Phùng Quý Hiên cười cười, kéo anh xuống xe, nói: “Đừng căng thẳng, ba em tuy bình thường hơi ngoan cố, thật ra ông chỉ mạnh mẽ thôi.”

Thường Thu nghe xong tiếp lời, “Đúng đó, cụ Phùng nếu không mềm lòng, sao có thể cho cậu nhảy nhót ở đại học rồi lặn đến công ty, suốt ngày ăn chơi lêu lổng.”

Nhà họ Phùng lớn hơn biệt thự của Phùng Quý Hiên rất nhiều, Thường Tiểu cảm thấy có chút váng đầu hoa mắt, không biết mình có lạc đường không. Bọn họ vào đại sảnh, người bên trong rất nhiều, trong cùng có một người thoát nhìn tuổi còn trẻ mặc áo Tôn Trung Sơn ngồi trên sofa đơn.

“Đó là ba em.” Phùng Quý Hiên ghé bên tai Thường Tiểu nói một câu, “Bên cạnh là anh hai, chị ba, anh tư em.”

Thường Tiểu thấy chân như muốn chuột rút, anh chỉ biết cụ Phùng muốn gặp mình, nào nghĩ tới cả mấy anh chị của Phùng Quý Hiên cũng có mặt, lập tức cảm thấy đội ngũ khá đồ sộ.

Phùng Quý Hiên trong nhà là xếp hạng thứ tư, chỉ nhìn chữ “Quý” trong tên cũng biết, hơn nữa xem ra cụ Phùng rất truyền thống. Mấy anh chị của cậu Thường Tiểu đã gặp qua, lúc nhỏ trò chuyện không ít, nhưng hiện tại trong tình cảnh chính thức như vậy, không lo cũng khó.

Quý nghĩa là con út, con thứ 4.

Cụ Phùng thoát nhìn chưa đến bốn mươi tuổi, mặc áo kiểu Tôn Trung Sơn cũng không thấy già, khiến người ta có cảm giác uy nghiêm. Thấy bọn họ tới, nói một câu, “Đến đây, ngồi bên này.”

Phùng Quý Hiên dẫn Thường Tiểu qua, Thường Thu theo sau, ngồi trên sofa dài đối diện cụ Phùng. Thường Tiểu cảm thấy tay chân mình đã muốn run lên.

“Hôm qua anh đưa đi bệnh viện khám à.” Cụ Phùng mở miệng, hỏi Phùng Quý Hiên.

Ngực Thường Tiểu đập mạnh một cái, biết đối phương hỏi chuyện cổ hòng mình, anh hơi sợ hãi.

Phùng Quý Hiên nói: “Dạ, bác sĩ nói tình hình không xấu, cần ít thời gian.”

“Tại sao không nói với người trong nhà?” Cụ Phùng lại nói: “Mấy đám mèo mả gà đồng của anh thì dùng được gì, chị ba anh quen biết nhiều bác sĩ, so ra chỗ anh tìm tốt hơn. Chuyện gì cũng thích trở tài, chẳng biết phân biệt nặng nhẹ. Anh muốn trở thì tới công ty làm ít chuyện đi.”

Thường Tiểu nghe giọng cụ Phùng có phần mất hứng, ngực run rẩy, nhưng không thể nói chuyện. Thường Thu mỉm cười, nói: “Khó có được Phùng Quý Hiên ân cần một việc, ngài đừng đả kích nó.” Xong lại nói: “Hơn nữa, Tứ thiếu nói với con, cuối tuần bắt đầu học làm một phó tổng xứng chức.”

Phùng Quý Hiên trong lòng thầm kêu khổ, thấy Thường Thu bên kia nháy mắt ra hiệu với mình, chỉ có thể gượng cười gật đầu thừa nhận. Tổng cảm thấy Thường Thu không phải đang giúp cậu, rõ ràng là bỏ đá xuống giếng, vì thế không lâu sau cậu thật sự bị báo cáo đề chết...

“Có lòng cầu tiến là tốt.” Cụ Phùng dường như khá hài lòng về điểm này, “Đừng mỗi ngày chỉ biết thay bạn.”

“Ba, lần này con thật lòng.” Phùng Quý Hiên nghe xong vội vàng nói.

“Thật lòng là chuyện tốt, có thể ổn định cũng là chuyện tốt. Công việc bên kia cũng phải làm tốt, đừng có ăn không ngồi chờ chết, đợi lúc muốn ổn định lại không có thành tích gì sao được?”

Thường Tiểu ngồi cạnh Phùng Quý Hiên, nghe Phùng Quý Hiên nói là thật lòng, tâm thoảng nhảy lên, sợ cụ Phùng không đồng ý. Nhưng cụ Phùng không mở miệng nói không đồng ý, cũng không có phản cảm cùng kinh ngạc.

“Thường Tiểu xem như tôi biết rõ, chung quy so với anh lung tung bên ngoài tốt hơn, ổn định lại cũng tốt.” Cụ Phùng lại nói, sau đó chỉ vào Thường Thu, “Thường Tiểu là em Thường Thu, chúng nó hồi bé cũng thường xuyên tới chơi, đừng có vui đùa qua đường, đến lúc đó đừng trách tôi không nói trước, chính Thường Thu cũng sẽ không tha anh.”

“Sẽ không.” Phùng Quý Hiên nghe ba mình mềm giọng, lập tức vui sướng. Thường Tiểu không nghĩ tới cứ nhẹ nhàng thế được chấp nhận, kinh ngạc mở to mắt.

Cụ Phùng nói: “Mấy đứa con nít chúng bây đứa nào đứa nấy đều ương bướng thế, tôi cũng không phải người bảo thủ, thấy chuyện khác người thì âm ỹ. Thích ai không quan trọng, nhất định đừng để tôi thấy anh hôm nay ôm thư ký ngày mai nuôi tình nhân, lúc đấy cẩn thận tôi đánh gãy chân các anh. Trong nhà cũng không chứa nổi người như vậy.”

Thường Tiểu cả người lảng lảng, mười một giờ mọi người cùng nhau ăn trưa, không khí rất tốt. Mấy anh chị của Phùng Quý Hiên cũng không nghĩ anh quái dị, như trước đây, không khách khí xa lạ. Cụ Phùng trên bàn cơm nói vài câu, bảo chị ba Phùng Quý Hiên đi tìm một bác sĩ tốt tới, chữa bệnh không phải chuyện đùa.

[Bang] [Phi Tiểu Phong]: Sắp cơm tối rồi, tiểu Bạch vẫn chưa về

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: Hồi hợp quá hồi hợp quá, sắp sáu giờ rồi

[Bang] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Cô hồi hợp khỉ gì, có phải cô đi gặp nhà chồng đâu

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: Bọn tớ đang lo lắng thay tiểu Bạch, hy vọng hết thấy thuận lợi

[Bang] [Xá Sinh Thôn Phật]: Thiên linh linh địa linh linh

[Bang] [Phi Tiểu Phong]: Tiểu Lâm tử cậu ra mắt nhà Mười Năm chưa

[Bang] [Mười Năm]: Rồi, tôi cũng đã gặp ba mẹ cậu ấy

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: =O=

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: =O=

[Bang] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Nói thừa, bọn tôi là hàng xóm, không phải gặp mỗi ngày là gì

[Bang] [Mười Năm]: Ba mẹ tôi rất thích tiểu Lâm

[Bang] [Xá Sinh Thôn Phật]: *móc mũi*

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Về rồi đây (^o^)/

~[Bang] [Phỉ Tiểu Phong]: Thế nào!

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: Thế nào!

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: Về rồi!

[Bang] [Xá Sinh Thôn Phật]: Thoạt nhìn rất thuận lợi, tiểu Bạch rất vui vẻ

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Hi hi, rất tốt

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: Ưc hự hự hự, viên mãn

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: Lo lắng suốt một ngày, tớ không ăn nổi cơm trưa, giờ phải đi ăn bù

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: b

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Ách, cảm ơn

[Bang] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Tiểu Bạch anh quá ngây thơ rồi, trưa Không Thối nói mình ăn một phần sủi cảo chiên một phần mì cay, còn bụng đói ăn cơm

[Bang] [Xá Sinh Thôn Phật]: Các cậu có điều không biết, lấy sức ăn của Không Thối, ít nhất phải thêm một phần sủi cảo hấp nữa mới đúng

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: = =

[Bang] [Phỉ Tiểu Phong]: *che miệng cười*

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: Mấy người biến đi!

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Đúng rồi, về sau chắc không có nhiều thời gian online

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: Cái chi! Tiểu Bạch muốn vứt bỏ bọn tớ!

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Tôi phải thường xuyên tới bệnh viện kiểm tra, nhưng mỗi ngày sẽ lên, mọi người không cần đợi tôi đi bí cảnh

[Bang] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Chữa bệnh cho tốt, chờ anh lên YY ca hát

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: Cuồng M Quân gia hẳn sẽ rất cô đơn

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Ách, cậu ấy so ra thảm hơn tôi

[Bang] [Xá Sinh Thôn Phật]: Có chuyện gì

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Quân gia trước kia trong công ty không quan tâm cái gì, đi làm chỉ chơi game, bắt đầu từ mai phải làm một ông chủ xứng chức, há há

[Bang] [Phỉ Tiểu Phong]: *móc mũi* mấy cậu đoán xem cuồng M Quân gia có thể kiên trì mấy ngày

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: -_-

Thường Tiểu gần như mỗi ngày đều phải đến bệnh viện, Phùng Quý Hiên bị báo cáo tra tấn sắp điên, cũng may mấy cái như xã giao cậu không phải tham gia nhiều. Mỗi ngày Phùng Quý Hiên đều vội vàng vàng hoàn thành phần công việc của mình, sau đó đưa Thường Tiểu đi đón Thường Tiểu về, cả ngày như con quay không ngừng chuyển động.

Để tiện cho việc đưa đón Thường Tiểu, không qua vài ngày Phùng Quý Hiên liền lấy cớ này đón Thường Tiểu đến biệt thự của mình, quang minh chính đại bắt đầu cuộc sống chung sống.

Thời gian Thường Tiểu cùng Phùng Quý Hiên onl game không nhiều, nhưng nếu buổi tối rảnh sẽ lên một chút, bí cảnh một cái. Đôi lúc mệt thì bỏ luôn bí cảnh, ngồi trong bang nói chuyện phiếm.

Trò chơi update rất nhanh, mới vài ngày không onl đã có chút thay đổi.

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: Mợ nó khinh công không dễ, chết rồi

[Bang] [Gãy Chân Bảo-Nước Chảy]: Ai dám so kình công với tớ! Ai dám so với tớ!

[Bang] [Phỉ Tiểu Phong]: Ai bảo luyện thêm Đường Môn chi

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Kình công Tàng Kiếm dễ dùng lắm

[Bang] [Quý Hiên]: Tại sao của Thiên Sách nhìn như khi? Nhảy cũng không cao

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Phụt

Trong game mới ra kình công, sau đó lại có hoạt động, qua một thời gian thì ra thêm cười đôi. Giáng Tuyết Bạch Đầu cùng Phùng Quý Hiên bắt đầu mỗi ngày online liền cùng cười ngửa ân ái, muốn sưu tầm tất cả các loại thú cười đôi.

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Chúng ta đi Danh Kiếm để tặng điểm sao

[Bang] [Phỉ Tiểu Phong]: Ủ, chúng ta là đội ngũ nằm chết

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: Nhưng sao chúng ta chẳng đánh được lấy một cái

Trò chơi vừa ra Đại Hội Danh Kiếm, chính là PVP, mọi người mỗi tuần đều đi 5vs5 10 lần, nằm chết ăn điểm. Mỗi lần đi vào chưa tới mười giây đã bị diệt sạch, ngoại trừ Quân gia của Phùng Quý Hiên. Trang bị của Quân gia rất tốt, thêm thao tác không tệ. Song đừng vọng tưởng lấy một địch năm, cho nên mỗi lần đều là Quân gia bị hội đồng đến chết...

[Bang] [Quý Hiên]: Tôi thấy thật mất mặt

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: Mợ nó cười chết mất, vừa rồi 5 tên kia tới hội đồng cuồng M Quân gia

[Bang] [Nước Chảy Không Thối]: Họ quá ngốc, đánh cả phút vẫn không chết

[Bang] [Phỉ Tiểu Phong]: Quân gia, lần sau cậu cứ đứng im cho họ đánh đi, có thể tiết kiệm thời gian

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Thật đáng thương

[Bang] [Quý Hiên]: ...

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Tôi muốn nói...

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Hôm nay chúng ta đã gặp đội kia năm sáu lần, cảm thấy thật...

[Bang] [Thích Ăn Đùi Dê Nướng]: Móa, tớ cũng không phát hiện, đây là duyên phận

[Bang] [Phỉ Tiểu Phong]: Nghiệt duyên!

[Bang] [Quân Lâm Thiên Hạ]: Mấy người vẫn chưa chết đủ sao, đừng quên ngày kia offline, mai phải lên xe sao không nghỉ sớm chút

[Bang] [Xá Sinh Thôn Phật]: Rồi rồi rồi, lần offline này cuối cùng tớ có thể tới, tiểu Bạch tớ tới đây, cầu vùi ngực

[Bang] [Giáng Tuyết Bạch Đầu]: Hô hô

[Bang] [Quý Hiên]: Vợ tôi cũng dám đùa giỡn, Dương Châu cấm cờ

Offline lần hai, đã cách hơn một năm, Thường Tiểu cũng đã sống cùng Phùng Quý Hiên một năm. Offline hôm nay vẫn vào thứ bảy, Phùng Quý Hiên nói phải đi gặp khách hàng, sáng sớm đã ra ngoài, giữa trưa qua tìm bọn họ.

Thường Tiểu ngồi xe tới quảng trường, vẫn hẹn nơi ấy, nhưng năm nay mùa đông lạnh hơn rất nhiều, cảm giác mặt bị gió thổi đau buốt, đầu gối cứng ngắc.

Thường Tiểu đến sớm, chưa tới mười một giờ, anh vừa xuyên qua quảng trường thì thấy một bóng dáng quen thuộc. Lần trước cũng ở nơi này gặp Nước Chảy Không Thối, Nước Chảy Không Thối không biết anh, còn tìm anh hỏi đường. Lần này cũng nơi ấy, Nước Chảy Không Thối hiển nhiên lại lạc đường, vòng vo vài vòng, không biết đi đâu.

“Nước Chảy.”

Nước Chảy Không Thối cầm di động chuẩn bị gọi hỏi, chợt nghe “Nước Chảy”, không kịp phản ứng, chờ người nọ chạy tới gọi lần nữa, cô mới quay đầu lại, đầu vừa quay quả thật vui sướng nhảy dựng lên.

“Tiểu Bạch!?” Nước Chảy Không Thối gào to, cô quá mức kích động, người qua đường đưa mắt nhìn cũng không thèm để ý, ôm lấy Thường Tiểu, hai người mặc rất nhiều, như hai quả cầu tuyết, “Tiểu Bạch, anh vừa gọi em?! Anh có thể nói chuyện, cứu mạng, không phải mơ đúng không?”

“Nước Chảy, đi bên này.” Thường Tiểu mỉm cười, sau đó lại gọi cô lần nữa, chỉ chỉ phía trước, ý bảo đi bên này.

Nước Chảy Không Thối vui sướng đi theo anh, một đường kích động vô cùng. Nhìn thấy một đám người phía trước liền đánh tới, câu đầu tiên là, “Tiểu Bạch nhà chúng ta đã có thể nói, giọng rất hay, hôm nay thật sự là một ngày may mắn.”

Mọi người lập tức như nổ nôi, Thích Ăn Đùi Dê Nướng cùng Xá Sinh Thôn Phật vây quanh Thường Tiểu. Thường Tiểu hơi xấu hổ, dù cổ họng đã khôi phục rất tốt, cũng có thể nói chuyện bình thường, nhưng anh vẫn cứ thấy giọng mình là lạ.

“Chào mọi người.” Thường Tiểu ho nhẹ một tiếng, âm thanh không lớn không nhỏ.

“Cứu mạng, thật êm ái, trái tim của tớ bỗng chốc bị hòa tan.”

“Thật đáng yêu.”

“Thật mềm thật êm!”

“Cuồng M Quân gia đến kìa.”

Thích Ăn Đùi Dê Nướng là người đầu tiên thấy xe Phùng Quý Hiên. Rất nhanh chiếc xe dừng trước mặt mọi người, Phùng Quý Hiên từ trên xe bước xuống, cầm trong tay một bó hoa hồng lớn gần như che khuất cả nửa người trên, sau đó đi đến trước mặt Thường Tiểu, “Tiểu Tiểu, tặng anh.”

“Cám ơn.” Thường Tiểu có chút xấu hổ, mỉm cười.

“Quân gia cậu chẳng có ý gì mới, lần trước cũng thế.” Nước Chảy Không Thối ồn ào.

Phùng Quý Hiên nhú mày, nói: “Là vì cô quá ngốc, không thấy được tâm ý của tôi.” Nói xong chỉ lên một cái thẻ nhỏ trên bó hoa hồng.

Thường Tiểu lúc này mới chú ý giữa đám hoa hồng có một thẻ nhỏ, hình trái tim màu đỏ, trên một đồng hoa hồng thật không mấy nổi bật. Ở góc thẻ có một lỗ nhỏ, trên đó buộc một sợi dây lụa đỏ, dây lụa đỏ rủ thẳng xuống trong khe hở của những đóa hoa.

“Tiểu Tiểu, kéo lên xem xem.”

Thường Tiểu gạt đầu, đưa tay kéo thẻ lên, sợi dây đỏ rất dài, cảm giác như không có điểm cuối. Chờ đến cuối đầu thì thấy trên dây xuyên qua hai chiếc nhẫn bạc. Kiểu dáng nhẫn rất trang nhã, làm bằng bạch kim, bên trên khảm một viên kim cương không lớn.

“Thích không?” Phùng Quý Hiên lấy nhẫn đeo vào tay anh, hỏi.

“Thích.” Thường Tiểu kinh ngạc mở to mắt, nhẫn rất vừa, anh đương nhiên cực kỳ thích.

“Mợ nó thế này quá lãng mạn, GATO.”

“Móa, không phải chứ, đây tính là cầu hôn giữa đám đông?”

“Bây giờ nên hôn một cái, nhanh hôn sâu!”

“Điện thoại sẵn sàng, cầu chụp hình.”

“Sai rồi! Tiểu Bạch vẫn chưa đeo nhẫn cho Quân gia mà, đeo rồi hôn!”

=====

Mấy hôm phải đưa lap-chan đi bệnh viện, thật đau lòng, đến giờ vẫn chưa sửa tốt.

Dù sao thì, hoàn rồi *tung bông*~

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/vong-du-chi-cu-tam-bat-luong>